

புதுமை இலக்கியம்

தேசிய ஒருமைப்பாட்டு

எழுத்தாளர்

மாநாட்டு மலர்

1975

With Compliments of

C. V. BHATT

WALKERS

Handicrafts

make ideal

GIFTS

for any

occasion

ARCHIVES

தஞ்சாவூர் பதிப்பகம்

(புத்தகப் பண்ணை)

3, நவீன மத்திய சந்தை,

இலாபத்திற்கு விதி, காழ்ப்புணர்

WALKER, SONS & CO., LTD.

COLOMBO & BRANCHES.

894.811
PUT
AR

AMALIAN NIVAS

National Holiday Resort
POLONNARUWA.

அமாலியன் நிவாஸ்

உல்லாசப் பிரயாணிகள் விடுதி
பொலநறுவை

கொழும்பு-11, மெயின் வீதி 137ம்

இலக்கத்திலுள்ள

ஹரிசன்ஸ் ஹோட்டல் லிமிடெட்

(தொலைபேசி: 22432) மூலம்

அல்லது நேரில் பொலநறுவை

தொலைபேசி: 605 மூலம்

பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

Reservations
through
HARISONS
HOTEL LIMITED

137, Main Street, Colombo-11

(Phone: 22432) or Direct

(Phone: Polonnaruwa 605)

NAGINDAS

of

Main Street

for

SWASTIC

Bridal Sarees

ஸ்வாஸ்திக்

கல்யாணப் புடவைகளுக்கு

மெயின் வீதி

நகிந்தாஸ்

137, பிரதான வீதி, கொழும்பு-11

137, Main Street, Colombo-11

**MORE THAN
JUST A GOOD
IMPRESSION!**

ARCHIVES

Yes, indeed, we are proud to say
that we have created much more than just a good impression,
Not only have our products been accepted for
the excellence of their quality but for the prompt and
efficient service rendered by our staff at all times.
Service is our Second Name

S-H-A-R-A-Z

With the best Compliments of.

Ranco Printing Group

Ranco Printers & Publishers Ltd.,

Ranco Industries (Ceylon) Ltd.,

The Nadaraja Press

NADARAJA BUILDING
282/8, Galle Road, **Colombo-3**

With Compliments from:

MOULANA (CEYLON) LTD.,
EXPORT DEPARTMENT

78, Grandpass Road,

Colombo-14.

Phone: 27196

Head Office:

MOULANA (Ceylon) LIMITED.,

188, Second Cross Street,

Colombo-11.

Phone: 24292, 21849

Branches:

478, Maradana Road,
COLOMBO-10

Phone: 95103

77, Colombo Street,
KANDY.

Phone: 4357

With Compliments

of

Steuart Industries Ltd.,

116, Steuart Place,

Colombo-3

Manufacturers of

'BROTHER', 'PFAFF' & 'STEUART'

Sewing Machines

With the Compliments

of:

SIEDLES CINE RADIO

With Best Compliments of:

NOORTEX GARMENTS & INDUSTRIES

Garments Industries (Cey-Jap.) Ltd.,

P. O. Box 1196,

Colombo-10

Phone: 31386, 36417

OMAR KHAYYAM

A HOME AWAY FROM HOME

- ★ For delicious Sri Lanka Specialities & Home - cooked flavours:
- ★ For Exotic Eastern Western dishes:
- ★ For the most comfortable accommodation
- ★ For the best service you can get in sunny Sri Lanka
- ★ For take away Lamprais & Buriyani Packets
- ★ For Cocktail & Wedding Parties

*Visit us & You will
Want to come Again*

OMAR KHAYYAM

Tourist Lodge - Restaurant

Phone: 81904

இலங்கை முற்போக்கு
எழுத்தாளர் சங்கத்தின்
ஒருமைப்பாட்டு மாநாடு
பெரும் பயன் நல்குக!

— ஒரு அன்பன்.

மாக்ஸிச நூல்களுக்கும்
சீன சஞ்சிகைகளுக்கும்

பீக்கிங் நிவியூ (Peking Review)
சைனா ரிகொன்ஸ்ட்ரூக்ஷன்ஸ் (China Reconstructs)
சைனா பிக்டோரியல் (China Pictorial)
சைனிஸ் லிற்றேச்சர் (Chinese Literature)
நியூ அல்பேனியா (New Albania)

ஆகிய சஞ்சிகைகளுக்கும்

சீனாவின் அரசியல், பொருளாதாரம், கலாச்சாரம், வைத்தியம்,
தொழில்நுட்பம் சம்பந்தமான நூல்களுக்கும்
மாக்ஸ், ஏங்கெல்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின், தலைவர் மாஓ

ஆகியோரின் படைப்புகளுக்கும்

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்:

யாழ் புத்தக நிலையம்

91, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

புதுமை இலக்கியம்

தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டு மலர்

894.811
ILA 48

1975

1975 மே 30, 31ம் திகதிகளில்
கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த
சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற
தேசிய ஒருமைப்பாடு மாநாட்டின்போது
வெளியிடப்பெற்றது.

31651

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்

எழுத்தாளர் கீதம்

நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்
 இமைப் பொழுதும் சோரா திருத்தல்
 நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்
 இமைப் பொழுதும் சோரா திருத்தல்
 நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்
 இமைப் பொழுதும் சோரா திருத்தல்

✽

சங்கு முழங்குது! சங்கு முழங்குது
 சங்கு முழங்குது கேள் - புதுமைச்
 சங்கு முழங்குது கேள்

எழுத்தெனும் சங்கம் ஒலித்திடுகின்றது
 உழுத்திடும் உலகம் ஒழிந்திடவே - சங்கு முழங்குது

✽

சரண்டல் மிகுந்தது, சூழ்ச்சி நிறைந்தது
 இருண்ட இச் சமுதாயம்!
 வரண்டு கிடந்திடு மக்களின் துன்ப
 வதைகள் ஒழித்திடுவோம்!
 திரண்டிவண் எழுவிர் பேரூ மன்னர்
 தீரமுடன் நீரே - சலைச்
 சிற்பிகளே! எம் எழுத்தாற் பற்பல
 அற்புதம் செய்திடுவோம்! - புது
 அமைப்பும் நிறுவிடுவோம்

- சங்கு முழங்குது

✽

கம்பன் - வள்ளுவன் - காளமேகம் வழி
 வந்தவர் நாமன்றோ?
 கீரன் - ஓளவை - இளங்கேர் பெற்ற
 கீர்த்தி நமதன்றோ?
 நாவலன் - பாரதி - சோமசுந்தரன்
 நமது இனமன்றோ? - இவர்
 யாவரும் காட்டும் வழியே நமது
 இலக்கிய நல்வழியாம்! அவ்
 வழியே சென்று ஒளிசேர் தமிழை
 விழிபோற் காத்திடுவோம்

- சங்கு முழங்குது

✽

வானவில் வர்ணம் ஏழு
 வளைவதைக் கண்டிடுவர்!
 கானகத்தில் கனிகள் ஆயிரம்
 காற்றில் அசைவதைப் போல்
 பூங்கா வனத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம்
 பூக்கள் மலர்வதைப் போல்
 புத்தம் புதிய கருத்துக்கள் ஆயிரம்
 நித்தம் பெருகவேன

- சங்கு முழங்குது

நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்
 இமைப் பொழுதும் சோரா திருத்தல்

புதுமை இலக்கியம்

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
தலையங்கம்	3
தேசிய ஒருமைப்பாட்டுத் திட்டம்	5
தேசிய இனப்பிரச்சினை	7
	— பிரேம்ஜி
எல்லாம் வோட்டாலே!	14
	— மாவை நித்தியானந்தன்
சாதிகள் இரண்டே	15
	— மருதூர்க்கொத்தன்
குறுக்கே வந்த தெய்வங்கள்	20
	— திக்குவல்லை கமால்
அறிவுத்துறை விரிவும் ஆக்க இலக்கிய வாய்ப்பும்	21
	— சபா ஜெயராசா
தேசத்தின் விடுதலைக்கு	24
	— மருதூர்க்கனி
இ. மு. எ. சங்கமும் ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும்	25
	— கா சிவத்தம்பி
தாத்தாமாரும் பேரர்களும்	47
	— எம். ஏ. நுஃமான்
இலக்கியத்தின் மூலம் ஒருமைப்பாடு	50
	— அ. சண்முகதாஸ்
இலக்கியம் காட்டும் தேசிய ஒருமைப்பாடு	53
	— க. கைலாசபதி
ஒரு மாலை வகுப்பு நண்பர்கள்	59
	— காந்தன்
தேசிய ஒருமைப்பாடு	62
	— இ. சிவானந்தன்
விழிப்பு	65
	— லெ. முருகபூபதி
வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து	68
	— எம். எ. கிலார்
மண்ணிலே சொர்க்கம் மலர	71
	— மு. சடாட்சரம்
தொழிலாளி வர்க்க கலை இலக்கியம்	72
	— நீர்வை பொன்னையன்

	பக்கம்
ஒரே ஒரு தேசத்தில்	79
— கருணா பெரேரா	
புதுமை எழுத்தாளர்களே!	81
— அ. இராகவன்	
முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்	85
— எச். எம். பி. முஹிதீன்	
மலையகமும் தேசிய இலக்கியமும்	91
— முத்தையன்	
இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியமும் புறக் கருத்துகளும்	94
— எம். எம். உவைஸ்	
வாருங்கள், வையகத்தை வென்றெடுப்போம்	99
— பாலமுனை பாறாக்	
இ. மு. எ. ச. வரலாறும் சாதனைகளும்	101
— இளங்கீரன்	
மரபு பற்றிய மார்க்சிய நிலை	108
— சி. தில்லைநாதன்	
வடக்கு மனிதனும் தெற்கு மனிதனும்	113
— மௌனகுரு	
“லபுமல் சுவந்த நெத்த”	117
— எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்	
தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான போராட்டத்தில் இ. மு. எ. ச.	121
— என். சோமகாந்தன்	

ஒரு தேய மக்களெலா மோரிலங்கை
நோக்கி மிகவுயர்தல் வேண்டும்
பிரிவேது மடையாமல் வினை செயலி
னொத்துழைப்பைப் பெருக்கல் வேண்டும்
பெரியார் மற்றெளியரெனப் பிணங்காமற்
பொதுநலத்தைப் பேணல் வேண்டும்

— முத்தமிழ்புலவர் மு. நல்லதம்பி

தலையங்கம்

ஈழம் எமது தாயகம். இந்தத் தாயகத்தின் வாழ்வும் வளமும் உயிர்மூச்சுமே, எங்கள் வாழ்வும் வளமும் உயிர் மூச்சும் ஆகும்.

ஈழநாட்டின் தேசிய நலனுக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் இடையூறாக இருப்பன பல் வேறு சக்திகள்; பொருளாதார, சமூக, அரசியற் சக்திகள் அவை. இத்தீய சக்திகள், ஈழநாட்டின் அண்மைக் காலச் சரித்திரத்தை உருக்குலைத்து அலைக்கழித்துள்ளன; நெருக்கடிகளையும் திண்டாட்டங்களையும் உண்டாக்கியுள்ளன; போட்டியையும் பூசலையும் பொருமையையும் கிளப்பிவிட்டுள்ளன; சுரண்டலையும் குறையாட்டலையும் குறையும் வாதையும் பெருக்கியுள்ளன.

இத்தீயசக்திகளுள், வருப்புவாதமும் இனபேத அரசியலும் பிரதர்னமர்னவை எனலாம். இனபேத அரசியல் இந்த நாட்டின் சாபக்கூடு. 'வேரும் வேரடி மண்ணுமில்லாமலே' களைந்து வீசப்பட வேண்டிய கேடுகெட்ட நச்சுப் பூண்டு. இனவாதத்தை ஒழித்துக் கட்டுவது இந்நாடு தலைபெடுப்பதற்குரிய முக்கிய முன்தேவையாகவும், நல்லெண்ணம் படைத்தோரின் கடப்பாடாகவும் திகழ்கிறது.

இந்த வகையிலே, நமது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஒரு பெரும்பணியினை மேற்கொள்ளத் துணிந்து முன்வந்துள்ளது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கும் வகையில், பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டி, வலுவூட்டிச் செயலாக்கம் தரும் முயற்சியே அது. எழுத்தாக்கங்கள் மூலமும் கலைப்படைப்புகள் மூலமும் மனித மனங்களின் சிந்தனைப் பழக்கங்களையும் உணர்வுப் பாங்கினையும், ஆற்றல் படுத்தும் வலிமை படைத்த எழுத்தாளர்கள், இத் தேசியப் பெரும்பணியையும் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிப்பின், அது மெச்சத்தகுந்த ஒரு சாதனை ஆகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அத்தகைய பெருஞ்சாதனையை நோக்கிய ஒரு படியாகவே, எங்கள் சங்கம் 'தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான, தமிழ்-சிங்கள-முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கு முன்வந்தது. அந்த மாநாட்டிலே, தேசிய ஒற்றுமையின் அவசியப்பாடு பற்றி அழுத்தமாக வற்புறுத்தப்படும்; அவ்வொற்றுமையை ஏற்படுத்துமாறு சகல தரப்படி மக்களையும் நோக்கி வேண்டுகோள் விடுக்கப்படும் இன்று எம்மிடையே தேசிய ஒற்றுமைக்குச் சாதகமாக உள்ள சூழலையும் வாய்ப்பையும் பற்றிய நல்விளக்கத்தினை மக்களிடையே உண்டாக்குவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்; எமது இனபேதப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு குறைந்த பட்ச ஆரம்பத் தீர்வு காண்பதற்கான சில திட்டங்கள் வகுக்கப்படும் இத்திட்டங்களை, பொறுப்புள்ள தேசிய நாயகர்கள் செவிமடுத்து ஆவன செய்யத்தக்கவகையில் அவை உரியவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும். எனவேதான், எங்கள் மாநாடு வெறும் தீர்மானங்களை 'ஆசை பற்றி' நிறைவேற்றிவிட்டுக் கலையும் ஒரு கூட்டமாக இருக்காது; உருப்படியான சில நடவடிக்கைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு காத்திரமான நிகழ்ச்சியாக அமையவுள்ளது.

இத்தகைய ஒரு மாநாட்டினை முன்னிட்டு, எங்கள் சங்கத்து இதழாகிய 'புதுமை இலக்கியம்' ஒரு சிறப்பு மலராக வெளிவருதல் மிகவும் பொருத்தமேயாகும். இதிலே முற்போக்கு இலக்கியத்தின் அண்மைக்காலத்து அபிவிருத்திகளையும் உள்ளோட்டங்களை

யும், வளர்ச்சிகளையும் வாசகர்கள் இனங்கண்டு கொள்ளலாம். இலக்கிய ஆக்கங்களும் இலக்கிய ஆய்வுகளும் கருத்துரைகளும் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன. கதைகளும் கவிதைகளும் எங்கள் குறிக்கோள்பற்றிய பூரண உணர்வுடன் உருவாகியுள்ளன. தேசிய ஒருமைப்பாடுபற்றிய பன்முக விளங்குகளாக அவை திகழுகின்றன. இதுவள்ள கட்டுரைகள் ஆய்வறிவின் பேறுகளாகவும், ஆழ்ந்த சிந்தனையின் வழிவந்த தெளிவுரைகளாகவும் விளங்குகின்றன என்பது நமது நம்பிக்கை.

இவ்வாறானதொரு சிறப்பு மலரைப் படைத்தளிப்பது நமக்குப் பெருமையையும் மகிழ்ச்சியையும் ஒருங்கே தருகிறது.

— ஆசிரியர் சீழ்.

வட இலங்கையிலே, வைதிக சமயம் பாதுகாவலராக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த நாவலர், படிப்படியாகப் பரிணமித்து, 'மதுவிலக்க' பற்றிய கூற்றிலே 'இலங்கைச் சனங்கள்' என்று தேசம் முழுவதையும் மனங் கொண்டு பேசுவதைக் கேட்கின்றோம். இதுவே தேசியத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியுமாகும். இதன் வெளிப்பாட்டை, 'விவசாயம்' பற்றிய பிறிதொரு குறிப்பிலும் காணலாம்.

இதிலும் 'இலங்கை வாசிகள்' என்று தேசிய அடிப்படையில் அவர் எழுதியிருப்பது நோக்கத்தக்கது. சமயவாதியாய்த் தொடங்கித் தேசிய வாதியாய் முகிழ்ந்த நாவலர் வாய்ச் சொல்வீரர் அல்லர். செயல் வீரரும் ஆவர், 1977இல் பஞ்சம் ஏற்பட்டபொழுது தர்மசிந்தையுடன் சஞ்சித்தொடடி உண்டாக்கியதோடு அமையாது, 'யாழ்ப்பாணம் - மட்டக்களப்பு வர்த்தகவேளாண் சங்கம்' என ஒரு நிறுவனத்தையும் தொடங்குவதற்கு முன்னன்றுழைத்தார். இவ்வாறே கந்தளாய் நிலத்திருத்தத் திட்டத்திலும் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார் நாவலர். இவையாவும் நாவலரது கண்ணோட்டமும், காட்சியும், அக்கறைகளும் அகன்று கொண்டே சென்றமையை எமக்குக்காட்டுகின்றன. இது தேசியத்தின் வரிவு என்றும் கூறலாம்.

இந்த நன்மரபிலேயே நாவலருக்குப் பின் வந்த தேசியத் தலைவர்களான சேர்; பொன், இராமநாதன், சேர். பொன், அருணாசலம், சேர். அம்பலவாணர் கனகசபை கௌரவ பாலசிங்கம் முதலியோரும், மாவட்டரீதியில் தலைவர்களாய் விளங்கிய தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை, கௌரவ சு. இராசரத்தினம் போன்றோரும் தாம் தமிழர்களாய் இருந்தபோதும், பிரச்சினைகளை நாடு முழுவதற்கும் பொதுவானவையாகவே நோக்கினர். இலங்கைத் தேசியத்தின் வரலாற்றில் இவர்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுபவர்கள். இம்மரபின் மிகமுக்கியமான பண்பு, நாட்டு ஒற்றுமையும் நல் வாழ்வுமாகும். நாவலர் மரபுக்குப் பெருமை தந்தவர்களில் ஒருவரான சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் நன்மாணிக்கர்களில் ஒருவரான புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்கள் 1926-ஆம் ஆண்டிலே பாடிய 'இலங்கை மணித்திருநாடு' என்று தொடங்கும் பாடலிலே,

“இலங்கை மணித்திரு நாடெங்கள் நாடே - இந்த
இனிய உணர்ச்சி பெற்றால் இன்பவீடே”

எனக் கூறினர். அந்த உணர்ச்சி பெறுவதற்கு நாவலர் வேறொரு தொடர்பிற் கூறியது போல இது நல்ல சமயம், நாவலர் வழிவரும் தேசியம் இச்சமயத்தில் நமக்கு வழி காட்டக் கூடியதாகும்.

— கவாநிதி க. கைலாசுடதி

'புதுமை இலக்கியம்' - நாவலர் மலர்

தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான

இ. மு. எ. ச. திட்டம்

ஈழத்துச் சமுதாய வளர்ச்சியின் இன்றைய கட்டத்தில் மீறமுடியாத முன் தேவையான தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக்கட்டி எழுப்புவதில் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பங்களிப்பைச் செலுத்துவது அவசியமாகும்.

உருக்கமான வேண்டுகோள்களாலும் உள்ளத்தைத் தொடும் அறைகூவல்களாலும் மட்டும் ஒருலட்சியம், ஒரு கருத்துருவம் இவை எவ்வளவுதான் மகோன்னதமானவையாக இருந்தாலும் பயனுள்ளவையாகிவிட முடியாது. இந்த உன்னத லட்சியமும் நல்ல கருத்தும் சாதனைப்படுத்தப்படுவதும் வாழ்க்கை எதார்த்தமாக்கப்படுவதும் இவை அர்த்தமுள்ளவையாக பயன்பாடுள்ளவையாக இருக்க வேண்டுமானால் அவசியமாகும்.

எனவேதான் நம் அனைவரினதும் இதய அபிலாஷையான தேசிய ஒருமைப்பாட்டை மெய்யாகவே சாதிப்பதற்கான ஒர் உருப்படியான திட்டத்தை, ஒரு வழி மார்க்கத்தை மக்களின் முன் சமர்ப்பிப்பதோடு, அந்த ஆக்கபூர்வமான திட்டத்திற்கு அனைத்து ஜனநாயக சக்திகளினதும் மக்களினதும் ஆதரவையும் அங்கீகாரத்தையும் பெறுவதும் அவசியம். தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான ஸ்தூலமான அடித்தளத்தை உருவாக்க மொழிப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான நல்ல தீர்வு காணப்படுவது மறுக்கமுடியாத முன் தேவை என்று கருதுகிறோம்.

ஏகாதிபத்தியத்தினதும் சுரண்டல் வர்க்கங்களினதும் ஆதிக்கத்தையும் வர்க்க நலனையும் பாதுகாக்க கலோனியலிஸ்டுகளாலும் பணமூட்டை வர்க்கத்தாலும் நீண்டகாலமாகத் திட்டமிட்டு வளர்க்கப்பட்ட தேசிய குரோதமும் பகைமையும் பூசலும் எடுத்த எடுப்பில் அகற்றப்படக்கூடிய வையல்லத்தான், என்றாலும் இவற்றை நீக்கவும் இனங்களுக்கிடையில் நல்லெண்ணத்தையும் பரஸ்பர நம்பிக்கையையும் வலுப்படுத்தவும் ஸ்தூலமான செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளாது தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஸ்தாபிக்க முடியாது என்பதும், தேசிய புனர்நிர்மாணத்தை மேற்கொள்ள முடியாது என்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மைகள்.

இன்றைய கட்டத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு மக்களின் மனநிலை, ஜனநாயக வளர்ச்சி அரசியல், பக்குவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு ஆரம்ப வடிவ நியாயத்தீர்வு காண்பது சாத்தியமானதும் அவசியமானதுமாகும்.

இத்தகைய ஒரு ஜனநாயகத்தீர்வு காண்பதற்கான அடிப்படையாக பின்வரும் ஆலோசனைகள் அமையலாம் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

1. நாட்டில் ஒருமைப்பாடும் தேசிய முழுமையும் மீறப்படமுடியாதவை என்பதை அனைவரும் ஏற்பதுடன் பல்வேறு இனங்களினதும் தனித்துவத்தை உத்தரவாதப்படுத்துவது.

2. தமிழ் பேசும் மக்களினதும் சிங்கள மக்களினதும் நியாயமான அபலாஷைகளை பரஸ்பரம் ஏற்பது.

3. மொழிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணும் அடிப்படையாக அரசு சரும மொழிச் சட்டத்தையும் தமிழ் மொழி விசேஷ விதிகள் சட்டத்தையும் அனைவரும் ஏற்பது.

4. சிங்களம் அரசுசரும மொழி எனும் சட்டத்தை தமிழ்பேசும் மக்களுக்குப் பாதகமற்ற வகையில் அமுல்படுத்துவதுடன், மொழிச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தும்போது அரசு ஊழியர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களையும் அசௌகரியங்களையும் முடிந்தளவில் குறைக்க உசிதமானவற்றைச் செய்வது.

5. அரசுடனும் அரசாங்க அலுவலகங்கள், பொது நிறுவனங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், பொலிஸ் நிலையங்கள் முதலானவற்றுடனும் தமது அலுவல்களைத் தமது மொழியில் ஆற்றுவதற்குத் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை நடைமுறையில் முழுமையாக உத்தரவாதப்படுத்துவது.

6. அவ்வப்பகுதி மக்கள் தமது பகுதிகளின் விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதில் பங்குகொள்ள வாய்ப்பளிப்பது என்ற ஜனநாயகக் கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதற்காக உகந்த நிர்வாக அமைப்புகளை உருவாக்குவதுடன், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் அதிகாரத்தை விஸ்தரிப்பது,

7. தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கட்டுக்கோப்புக்குள் பிரதேச பொருளாதார அபிவிருத்தியை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டங்களை உருவாக்கவும், இவற்றை அமுலாக்குவதிலும் நிர்வகிப்பதிலும்

பிரதேச மக்களுக்கு முதலிடம் கொடுப்பதை உறுதிப்படுத்தவும் ஆவன செய்வது.

8. உயர்தர விசேஷ நடுநிலைக் கல்விக்கான வசதிகளை வியாபிப்பதன் மூலம் அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் உயர் கல்வி பெறுவதற்கான சமவாய்ப்புகளை வழங்கும் ஜனநாயகக் கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்துவது.

9. ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மாளிகை அடிப்படையில் செயல்படுத்தப்படுவதை விரைவுபடுத்தப்படுவதுடன், தோட்டத் தொழிலாளர்களைத் தேசிய வாழ்வில் இணைக்கும் நிகழ்வைத் துரிதப்படுத்துவதோடு இந்த மக்கள் இன்று முகம்கொடுக்கும் சில கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க உடன் நடவடிக்கைகளை எடுப்பது.

10. அனைத்து இன மக்களினது சலைகளையும், கலாச்சாரங்களையும், இலக்கியங்களையும் வளர்க்க அனைத்து உதவிகளையும் வழங்குவதுடன், தமிழ் பேசும் மக்களுக்குச் சிங்கள மக்களுக்குமிடையில் நல்லுறவையும் நல்விளப்பத்தையும் வளர்க்க தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சிங்களத்திலும், சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகளைத் தமிழிலும் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிடுவது ஆகியவற்றின் மூலம் கலாசார பரிவர்த்தனையை விரிவுபடுத்துவது.

11. இன, மத சாதி போன்ற காரணங்களுக்காக உத்தியோகம், பதவியுயர்வு மற்றும் விவகாரங்களில் அவ்வப்போது ஏற்படக்கூடிய பாடுகளையும் ஒதுக்கல்களையும் முற்றாக நீக்குவதுடன், தமிழ் பேசும் மக்களின் நலன்களை அடக்கம் செய்யப்பட்ட அமைப்புகளில் தமிழ்பேசும் மக்களுக்குரிய இடம் அளிக்கப்படுவதை உத்தரவாதப்படுத்துவது.

12. இன, மத, சாதி ரீதியான குரோதங்களைத் துண்டிப்பதையும் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக பிரகடனப்படுத்துவது.

தேசிய இனப் பிரச்சினையும் ஜனநாயக, சோஷலிஸ கருத்துருவங்களும்

— பி ரே ம் ஜி

“உலகில் வேறு எங்கணும் இல்லாத முறையில் ஏராளமான தேசிய இனங்கள் நிறைந்துள்ள நமது நாட்டில் தேசிய இனப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் நமக்கு ஐந்தாண்டுக் கால அனுபவம் ஏற்பட்டுள்ளது. தேசிய நலன்களை அதிக பட்ச அளவுக்குத் திருப்திப்படுத்துவதும், இது சம்பந்தமாக எத்தகைய மோதுதல்களும் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியக்கூறைத் தவிர்ப்பதற்கான நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதுமே இந்த நலன்கள் விஷயத்தில் நாம் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய பிழையற்ற அணுகுதல் முறையாக இருக்கமுடியும் என்பதை இந்த அனுபவம் ஐயத்திற்கிடமின்றி மெய்ப்பித்துள்ளது. பல்வேறு தேசிய இனங்களினது நலன்களின்பால் அதிக பட்ச அளவு அக்கறை காட்டுவதன் மூலமே மோதுதல்களுக்கான காரணங்களை நீக்க முடியும்; அதுபற்றிய அச்சத்தையும் பரஸ்பர அவநம்பிக்கையையும் அகற்ற முடியும்; குறிப்பாக, பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் விவசாயிகளிடமும், தொழிலாளிகளிடமும் நம்பிக்கையைத் தோற்றுவிக்கமுடியும். இந்த நம்பிக்கையில் லாமல் தேசங்களிடையே சமாதானபூர்வமர்ன உறவுகளும், நவீன நாகரிகத்தில் வெற்றிகரமான வளர்ச்சிப் போக்கைப் பிரதிபலிக்கும் மென்மையான எதுவுமே சாத்தியமல்ல என்பதை எமது அனுபவம் காட்டுகிறது.”

மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க வெற்றியை ஈட்டிய ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் முதலாவது வெற்றிகரமான சோஷலிஸப் புரட்சியின் தலைவர், முதலாவது தொழிலாளர்-விவசாயிகளது அரசின் நிறுவகர், முதலாவது சோஷலிஸ ராஜ்யத்தின் ஸ்தாபகர் விளடிமீர் இளியெச் லெனின் மேற்கண்டவாறு எழுதினார்.

சோஷலிஸ நிர்மாண காலகட்டத்தில் மீறமுடியாத தேவையாக இருந்த இந்த லெனினிய கருத்துருவம் சோஷலிஸத்தை நோக்கி முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையை மேற்கொள்ளும் இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கும் முற்று முழுதாகப் பொருந்தும்.

சோஷலிஸப் புரட்சியின் வரலாறு பூர்வமான ஆதாயங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், புதிய சமுதாயத்தை-சோஷலிஸ சமுதாயத்தை வெற்றிகரமாக நிர்மாணிப்பதற்கும் தேசிய நலன்களைத் திருப்திப்படுத்துவதும், இது சம்பந்தமாக மோதுதல்கள் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளைத் தவிர்ப்பதும், இவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கான நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதும், பல்வேறு தேசிய இனங்களின் நலன்களின்பால் அதிக பட்ச அக்கறை காட்டுவதும் மீறமுடியாத அவசியத் தேவைகளாக இருந்தன.

அவநம்பிக்கைகளை அகற்றுவதும், பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் விவசாயிகளிடமும் தொழிலாளர்களிடமும் நம்பிக்கையைத் தோற்று

விப்பதும் மறுக்கவெண்ணுத தேவைப்பாடுகளாக இருந்தது.

இந்த நம்பிக்கையில்லாது சமாதான உறவுகள் இருக்க முடியாது, நவீன நாகரிகத்தின் வெற்றிகரமான வளர்ச்சியின் மேன்மைகள் சாத்தியமாயிருக்க முடியாது.

சோஷலிஸத்தின் இந்த நிராகரித்திருக்க முடியாத தேவை சோஷலிஸத்தை இலட்சியமாகக்கொண்டு ஜனநாயக சமூக மாற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் மேற்கொள்ளும் எந்த ஒரு நாட்டினதும் நிராகரிக்க முடியாத தேவையே.

ஆனால் வெனின் குறிப்பிட்ட இந்த ஐந்தாண்டுகால அனுபவம் சோஷலிஸ அனுபவமாகும், சுரண்டல் அமைப்பு ஒழிக்கப்பட்டு சுரண்டலற்ற அமைப்பு வரலாறு பூர்வமாக அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டதன் அனுபவமாகும்.

இதை சேர்ஷலிஸ நிர்மாணத்தை மேற்கொள்ள ஆரம்பியாத ஒரு நாட்டில், மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் அமைப்பு ஒழிக்கப்பட்டுவிடாத ஒரு தேசத்தில், முதலாளித்துவ கட்டுக்கோப்புக்குள் இன்னமும் இருக்கும் ஒரு சமுதாயத்தில் செயல்படுத்த முடியுமா? இதை நடைமுறைப்படுத்துவது பற்றிய கருத்துருவத்தையோ கோரிக்கையையோ முன்வைக்க முடியுமா?

இது சோஷலிஸம்பற்றிய கோட்பாட்டு நிலைக்கும் வர்க்கப்போராட்டம்-சுரண்டப்படும் உழைக்கும் மக்களின் வர்க்க ரீதியான ஒற்றுமை என்ற கருத்துருவத்திற்கும் முரணற்றதா?

சுரண்டல் அமைப்பு இருந்து கொண்டிருக்கும்வரை தேசிய இனங்களின் நலன்களைத் திருப்பிப்படுத்த முடியுமா? இவற்றிற்கிடையிலான மோதுதல்களைத் தவிர்ப்பது சாத்தியமா? இந்த மோதுதல்களுக்கான காரணங்களை அகற்ற முடியுமா? பரஸ்பர அவநம்பிக்கையை நீக்கமுடி

யுமா? நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த முடியுமா? நவீன நாகரிகத்தின் மேன்மைகளைச் சாதிக்க முடியுமா?

இன மோதுதல்களின் இனப்பகைமைகளின் இனப்பாகுபாடுகளின், இன ஏற்றத் தாழ்வுகளின் அடித்தளம் முதலாளித்துவமும், முதலாளித்துவத்தின் சமூக நியதியான சுரண்டல் அமைப்பும் தான். ஆகவே தான் இன மோதுதலை, இனப்பகைமையை, இனப்பாகுபாட்டை, இன ஏற்றத் தாழ்வை முற்றாக ஒழித்துக்கட்ட இவற்றின் தோற்றுவாயான சுரண்டல் அமைப்பை ஒழிப்பதும் சுரண்டலற்ற ஒரு சோஷலிஸ சமூக அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதும் அவசியம்.

இந்தப் புதிய சமுதாயம்-சோஷலிஸ சமுதாயம் சுரண்டல் வர்க்கத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தில் உற்பத்திச் சாதனங்களை தனது தனி உடைமையாக வைத்துள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து, சுரண்டப்படும் மக்கள் - உழைக்கும் மக்கள் நடத்தும் உக்கிரமான வர்க்கப் போராட்டத்தில்தான் ஜனிக்கிறது.

இந்த வர்க்கப் போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த, இந்த வர்க்கப் போராட்டத்திற்குடாக மனிதனை மனிதன், இனத்தை இனம், தேசத்தைத் தேசம் சுரண்டும் பழைய அமைப்பை ஒழித்து; சுரண்டலற்ற, ஏற்றத்தாழ்வற்ற புதிய சமூகத்தைத் தோற்றுவிக்க அனைத்துத் தேசங்களையும் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த சுரண்டப்படும் வர்க்கங்கள், உழைக்கும் மக்கள் வர்க்க ரீதியாக ஒன்று திரள்வது அவசியம்.

இது குறித்து விஞ்ஞான சோஷலிஸ சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களிடையில் இரு கருத்துகளுக்கு இடமிருக்க முடியாது இந்தப்போராட்டமே-வர்க்கப் போராட்டமே அடிப்படையான போராட்டம். எல்லா சமூகத் தோற்றப்பாடுகளும் இதற்கு உட்பட்டவையே.

“நிலப்பிரபுக்களையும் பூர்ஷ் வாக்களையும் வீழ்த்துவதற்கான கூட்டுப் போராட்டத்தில் பொதுவான எல்லாத் தேசங்களையும், நாடுகளையும் சேர்ந்த பாட்டாளி மக்களும், உழைப்பாளி மக்களும் நெருக்கமாக ஒன்றுபடும் அடிப்படையில் தேசிய, காணியாதிக்கப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக, கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் கொள்கை முழுவதும் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பது இந்த ஆதாரக் கூற்றுகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. இதுவே அதற்கு உத்தரவர்தமாக இருக்க முடியும். இவ்வாறன்றி தேசிய ஒடுக்குமுறைகளையும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் ஒழிக்க முடியாது.”

“குறிப்பிட்டதோர் அரசிலுள்ள எல்லாத் தேசிய இனங்களும் அரசியல், தொழிற் சங்கம், கூட்டுறவு, கல்வி சம்பந்தப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்க நிறுவனங்களில் ஒன்றுபடுவது தொழிலாளி வர்க்க நலன்களுக்கு இன்றியமையாததாகும். பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஒரே நிறுவனங்களில் ஒன்றுபடும் இந்த ஐக்கியத்தின் மூலமே பாட்டாளி வர்க்கம் சர்வதேசமூலதனத்தையும் பிற்போக்கையும் எதிர்த்து வெற்றிகரமாகப் போராட முடியும்.”

மேற் குறிப்பிட்ட வெனிசிய நிலைப்பாடுகள் சோஷலிஸம் இறுதி வெற்றி ஈட்டுவரை எல்லா காலங்களிற்கும் எல்லா நாடுகளுக்கும் பொதுவானவை. கூட்டுப் போராட்டத்தில் எல்லாத் தேசங்களையும் சேர்ந்த பாட்டாளி மக்களை ஒன்றுபடுத்தாது தேசிய ஒடுக்கு முறைகளை ஒழிக்க முடியாது பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களை ஒரே வர்க்க நிறுவனங்களில் ஒன்று திரட்டாது சர்வதேச மூல

தனத்தையும் பிற்போக்கையும் எதிர்த்த போராட்டத்தில் வெற்றியீட்ட முடியாது.

இதை உணர்த்துவதற்கும் வலியுறுத்துவதற்கும்தான் “தேசம்” என்ற தோற்றப்பாட்டுக்கே வெனிசிய வர்க்க ரீதியாக ஒரு வரையறுப்பை அளித்தார்.

“வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளும் முதலாளிகள், கூலிக்கு வேலைசெய்யும் தொழிலாளிகள், மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கை உள்ள செல்வர்கள், (மேல் தட்டில் உள்ள பத்தாயிரம் பேர்) எந்தச் சொத்துகளும் இல்லாமல் உழைக்கும் கோடானுகோடி மக்கள் – ஆகிய இவர்கள் உண்மையிலேயே ‘இரு தேசங்கள் ஆவர்’ இந்த வரையறுப்பு தேசங்களுக்கு மட்டுமல்ல தேசிய இனங்களுக்கும் பொருந்தும்.”

இதனால்தான் தேசங்களின் அல்லது தேசிய இனங்களின் இணைப்பு, ஒற்றுமை என்னும்போது அது ஒரு புறம் முதலாளிகளின், செல்வர்களின் ஒற்றுமையாகவும், மறுபுறம் முதலாளிகளை எதிர்த்த உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமையாகவும் தான் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இதில் முற்போக்காளர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின், உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமைக்காக முன் வருகிறார்கள். அத்தகைய ஒற்றுமைக்கு ஆதரவாக, பற்றுறிதியுடன் நிற்கிறார்கள்.

இதற்காக தேசங்கள் அல்லது தேசிய இனங்கள் என்ற தோற்றப்பாடுகளை அவர்கள் நிராகரிக்கவில்லை. இவற்றின் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் பற்றி அக்கறை செலுத்தத் தவறுவதுமில்லை.

மாறாக தேசங்களினதும் தேசிய இனங்களினதும் (பூர்ஷ்வா தேசம் உட்பட) தோற்றத்தையும், வளர்ச்சி

சீயையும் அவர்கள் வரவேற்றுள்ளனர். இந்தத் தோற்றப்பாடுகளின் வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சிப்போக்குகளை அவதானிக்கவும், கிரகிக்கவும், வரவேற்கவும் தயங்கவில்லை.

“சமுதாய வளர்ச்சிப்போக்கின் முதலாளித்துவ கால கட்டத்தில், தேசங்களின் தோற்றம் தவிர்க்கமுடியாத விளைவாகும். தவிர்க்க முடியாத வடிவம் ஆகும்.” என்றார் லெனின்.

இந்த வரலாற்று வளர்ச்சியை மட்டுமல்லாமல், தேசங்களின் மொழி, இலக்கிய வளர்ச்சியின் அவசியத்தையும் முற்போக்காளர்கள் வலியுறுத்தினர்.

லெனின் எழுதினார்:

“நிலப்புத் தத்துவத்தை எதிர்த்து முதலாளித்துவம் இறுதி வெற்றிவாகை குடும் கால கட்டம் உலகெங்கணும் தேசிய இயக்கங்களுடன் பின்னிப்பிணைந்தே வந்துள்ளது. ஏனென்றால், பண்ட உற்பத்தி முறை முழுவெற்றி அடைவதற்கு பூர்ஷவாக்கள் உள்நாட்டுச் சந்தையைக் கைப்பற்றியாக வேண்டும். ஒரே மொழியைப் பேசக்கூடிய மக்கள் வாழும், அரசியல் ரீதியில் ஒன்றுபட்ட பிரதேசங்கள் இருந்தாக வேண்டும். இம் மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும், அதன் இலக்கியச் செழுமைக்கும் தடையாக உள்ள முட்டுக்கட்டைகள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டாக வேண்டும்.”

அத்துடன் தேசங்களின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் வரலாற்று முக்கியத்துவமுள்ள நிகழ்வுகளாகவும் தேவையாகவும் முற்போக்காளர்கள் கருதினர்.

“பாந்தகன்ற, அரசியல் ரீதியில் நெருக்கமான, ஒன்றுபட்ட பிரதேசங்கள் அவசியம்.

ஏனெனில் இத்தகைய பிரதேசங்களில்தான் பூர்ஷவா வர்க்கம் தன்னுடைய தவிர்க்க முடியாத எதிர்ச்சக்தியான தொழிலாளி வர்க்கத்துடன் ஒன்றுபட்டு எல்லாவித பத்தாம் பசவியான, மத்திய கால, ஜாதிபேத, குறுகிய கண்ணோட்ட, சிறுமைத் தனமான தேசியவாத, மதச் சார்பான தட்டுத் தடைகளைத் தகர்ந்தெறிந்து முன்னேற முடியும்” என்று லெனின் எழுதினார்.

வரலாற்று ரீதியான சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு, மேற்குறிப்பிட்ட பல்வேறு தடைகளைத் தகர்த்து முன்னேறுவது அவசியம் என்ற போதிலும், இது பூர்ஷவா தேசத்தில் வாழும் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் சுதந்திரமான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்து விடுவதில்லை. ஒரு நாட்டினுள் உள்ள எல்லா தேசிய இனங்களையும் ஒடுக்கு முறையிலிருந்து விடுவித்து விடுவதில்லை. இத் தேசங்களிலுள்ள மேலாதிக்கம் வகிக்கும் சுரண்டல்வர்க்கங்கள் ஏனைய இனங்களைச் சேர்ந்த சுரண்டல் கும்பல்களுடன் நடத்தும் போட்டியில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தவும், பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த சுரண்டப்படும் உழைப்பாளி மக்கள் வர்க்க ரீதியில் ஒன்று திரண்டு தமது ஆதிக்கத்திற்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பதைத் தவிர்க்கவும் சுரண்டும் வர்க்கம் இனப்பகையையும், பூசலையும், மோதுதலையும் தனது பிரதான நச்சாயுதங்களாக உபயோகிக்கிறது.

எனினும் தேசங்களின் தோற்றம் பூர்ஷவா தேசங்களின் தோற்றம் கூடமனித சமுதாயத்தை வளர்ச்சியின் புதிய கட்டங்களுக்குக் கொண்டு செல்ல உதவுகிறது.

லெனின் பின்வருமாறு எழுதினார்:

“தேசிய இனப் பிரச்சினை யில் இரு வரலாற்றுப் போக்குகளை வளரும் முதலாளித்துவம்

கண்டுள்ளது. தேசிய வாழ்க்கையின், தேசிய இயக்கங்களின் விழிப்பு; சகல தேசிய ஒடுக்கு முறைக்கும் எதிரான போராட்டம்; தேசிய அரசுகளின் தோற்றம்-இது முதலாவது போக்கு; பல்வேறு வடிவங்களிலும் சர்வதேசத் தொடர்புகளின் இடையறாத வளர்ச்சி, தேசியத் தடைமதில்கள் உடைந்து நொறுங்குதல்; மூலதனம், பொதுவான பொருளாதார வாழ்க்கை, அரசியல் விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றின் சர்வதேச ஒற்றுமை உதயம்-இது இரண்டாவது போக்கு.

“இவ்விரு போக்குகளும் முதலாளித்துவத்தின் ஒரு பொது விதியாகும். முதற்போக்கு வளர்ச்சியின் துவக்கக் கட்டத்தில் மேலோங்கி நிற்கிறது. சோஷலிஸ சமுதாயமாக மாறும் திசைவழியை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கும் வளர்ச்சி அடைந்த முதலாளித்துவத்தை இரண்டாவது போக்குக் குறிக்கிறது.

முதலாவது போக்கில் தேசிய இயக்கத்தின் விழிப்புக்குக் கால்கோளாக அமைந்த இந்த வரலாற்று நிகழ்வு, இரண்டாவது போக்கில் சோஷலிஸத்தின் தோற்றத்திற்கு வழி விட்டது;

இந்த வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில் தான் முதலாவது வெற்றிகரமான சோஷலிஸப் புரட்சி லெனின் தலைமையில் 1917ல் நிகழ்ந்தது. இது மனித சமுதாயம் ஒரு கட்டத்திலிருந்து இன்னொரு கட்டத்திற்கு, முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலிருந்து சோஷலிஸ சமுதாயத்திற்கு மாறிச்செல்லும் சரித்திர நிகழ்வை அங்குராப்பணம் செய்து வைத்ததுடன், தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு உயர்ந்த வடிவ - சோஷலிஸ வடிவத் தீர்வு காண உதவியது, இனங்களின் அடிமைக் கொத்தளமாக இருந்த அகண்ட பூஷ்யா அனைத்து இனங்களின் சுதந்திர பூயியாக மாறியது. தேசங்கள் ஒன்று சேர்ந்து சுய விருப்ப அடிப்படையில் அமைத்துக் கொள்ளும் ஒரு கூட்டரசு, பரிபூரண நம்பிக்கை,

சோதர ஒற்றுமையைத் தெளிவாக அங்கீகரித்தல், முற்றிலும் தாமே முன்வந்து அளிக்கும் சம்மதம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒருகூட்டரசு (லெனின்) தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற சோஷலிஸ சித்தாந்தத்திற்கு அமைய உலகுக்கு ஒரு ஆதர்சமாகத் தோன்றியது.

இந்தக் கோட்பாடுதான் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான உயர்ந்த தீர்வு மார்க்கம். இதல்தான் எல்லாவிதமான இனப் பாகுபாடுகளும் இனப் பூசல்களும் இறுதியாக ஒழியும். இனங்களின் உண்மையான, முழுமையான சுதந்திரம் மலரும்.

ஆனால் இது சோஷலிஸத்தின் வெற்றி யோடுதான் சாத்தியமாகும்.

இவ்வாறியின் சோஷலிஸப் புரட்சிக் கட்டத்தை இன்னமும் அடையாத, சோஷலிஸ நிர்மாணத்தை இன்னமும் மேற்கொள்ளாத வளர்முக நாடுகளில், தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குப் பூர்வாங்கத் தீர்வையேனும் காண சோஷலிஸம் வெற்றியீட்டும் வரை காத்திருக்க வேண்டுமா? அவ்வாறு காத்துக் கொண்டு இப்பிரச்சினையில் வாளா விடுக்க முடியுமா?

இலங்கை உட்பட இந்த வளர்முக நாடுகள் லெனின் குறிப்பிட்ட ஒரு வரலாற்று வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றன,

லெனின் எழுதினார்:

“அண்மையில் நிகழ்விருக்கும் உலகப் புரட்சியின் தீர்மானமாக போராட்டங்களில், பெருவாரியான உலக மக்களது இயக்கம் ஆரம்பத்தில் தேசிய விடுதலையின் திசைவழியிற் சென்று, பின்னர் முதலாளித்துவத்திற்கும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் எதிராகத் திரும்பும் ஒரு வேளை, நாம் எதிர்பார்த்ததை விடவும் புரட்சிகரமான பங்கை அது வகிக்கக்கூடும்.”

இந்த திசைவழியின் ஏதாவதொரு வடிவத்திற்குத்தான் நமது சமூக உட்பட, பல இனம் சுதந்திர நாடுகள் இன்று வந்துள்ளன.

“..... வளர்ச்சி குன்றிய, பின்தங்கிய, ஒடுக்கப்பட்ட தேச

ங்களில் தேசவிடுதலை இயக்கம் உள்ளிட்ட பல தொடர்ச்சியான ஜனநாயக, புரட்சி இயக்கங்களும் இணைந்த ஒரு கால கட்ட வடிவத்திலேயே சமுதாயப் புரட்சி வர முடியும்” என்று லெனின் தீர்க்கதரிசனத்துடன் கூறினார்.

இந்தச் சமுதாயப் புரட்சியின் - ஜனநாயகப் புரட்சியின் காலகட்டத்தில் இலங்கை உட்பட, பல வளர்முக நாடுகள் இன்று பிரவேசித்திருக்கின்றன.

‘தற்போது தம்மை விடுவித்துக் கொண்டிருக்கும் பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு, யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு முதலாளித்துவப் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டம் தவிர்க்க முடியாதது என்பது உண்மையா? இல்லை என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம்’.

முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உதவியுடன் பின்தங்கிய நாடுகள் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்குச் செல்லாமலேயே சோஷலிஸத்திற்கு மாறமுடியும் என்று லெனின் தூரதிருஷ்டியுடன் கூறினார்.

லெனின் குறிப்பிட்ட, சோஷலிஸத்தை நோக்கிய முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்குத்தான் இன்று நமது நாடும் அண்மையில் விடுதலையடைந்த பல நாடுகளும் வந்துள்ளன.

இந்த ஜனநாயக வளர்ச்சிக் கட்டத்தில், ஜனநாயக சமுதாய மாற்றத்தின் கட்டத்தில் விவசாயப் பிரச்சினை சுதந்திரமான பொருளாதாரம், தொழில் வளர்ச்சி, சமுதாய முன்னேற்றம் உட்படப் பல சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்கு சோஷலிஸத் தீர்வுகளுக்கு முந்திய ஜனநாயகத் தீர்வுகளைக் காண்பதைப் போலவே, தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கும் சோஷலிஸத் தீர்வுக்கு முந்திய ஜனநாயகத் தீர்வு காணப்படுவது சாத்தியமும் அவசியமும் ஆகும்.

ஜனநாயகப் புரட்சியை வெற்றி பெறவைப்பதற்கும் இந்தப் புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்கவும், சோஷலிஸப் புரட்சியின் வெற்றிக்கும் அதன் ஆதாயங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் போலவே “தேசிய நலன்களைத் திருப்திப்படுத்துவதும், மோதுதல்கள் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியக் கூறைத் தவிர்ப்பதற்கான நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதும், பல்வேறு தேசிய இனங்களின் நலன்களின் பால் அக்கறை காட்டுவதும், பரஸ்பர அவநம்பிக்கையை அகற்றுவதும், பல்வேறு மொழிபேசும் விவசாயிகளிடமும் தொழிலாளர்களிடமும் நம்பிக்கையைத் தோற்றுவிப்பதும் அவசர அவசியமான தேவைகளாகும்.

ஏனெனில் இவற்றை, இவற்றின் ஆரம்ப வடிவிலேனும் சாதிக்காது முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையில் முன்னேறுவதோ, ஜனநாயகப் புரட்சியின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதோ, மக்களின் ஜனநாயக - முற்போக்கு ஆதாயங்களைப் பாதுகாப்பதோ முடியாத காரியம்.

இந்தக் கட்டத்திலும் வெற்றியின் ஒரே உத்தரவாதமான உழைக்கும் வர்க்கத்தின் ஒற்றுமை “பல்வேறு மொழிகள் பேசும் தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் ஒற்றுமை” வலுப்படுத்தப்படவேண்டும். இவர்களுக்கிடையில் நம்பிக்கையை உருவாக்குவதும் அவசியம்.

இது இன்றி எத்தகைய வெற்றியும், முன்போதலும், சமுதாய மாற்றமும் சாத்தியமில்லை. இந்த நம்பிக்கையைத் தோற்றுவிக்க “தேசிய இனங்களின் நலன்களைத் திருப்திப்படுத்துவதும் இவற்றிற்கிடையிலான அவநம்பிக்கைகளை அகற்றுவதும், மோதுதல்கள் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியக் கூறைத் தவிர்ப்பதற்கான நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பது” அவசியம்.

பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் மற்றும் உழைக்கும் மக்களையும் பிரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் பிற்போக்கும் இன வெறியையும், இனப் பகைமையையும், இவற்றை ஏற்படுத்தக்கூடிய இனப் பாடுபாட்டையுமே பிரதான ஆயுதங்களாகக் கொள்கின்றன.

ஏகாதிபத்தியத்தினதும் பிற்போக்கினதும் இந்தச் சதிக்கு முற்போக்கு இயக்கம் இடமளிக்கப்படாது. எல்லா இன மக்களையும் பொது விரோதியான ஏகாதிபத்தியத்

தையும் பிற்போக்கையும் எதிர்த்த போரட்டத்தில், ஜனநாயக சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்கும் பணியில் மக்களின் ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்கும் கைங்கீயத்தில் திரட்ட, முடிந்ததனைத்தையும் செய்யவேண்டும்.

சோஷலிஸத்திற்கு முற்றாகவே மாறிச் செல்வதற்கு முன்னர் கூட தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு குறைந்த பட்ச ஜனநாயகத் தீர்வு காண்பது முடியாத காரியமல்ல. ஏனெனில் இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு அடிப்படை முரண்பாடல்ல. இது நேச பூர்வமான முரண்பாடு. இந்த நேச முரண்பாட்டுக்கு நேசபூர்வமான பூர்வாங்கத் தீர்வையேனும் காணமுடியும். ஜனநாயக கால கட்டத்திலும் இனங்களின் அபிவிருத்திகளுக்கிடையில் ஓர் உடன்பாட்டைக் காண்பது முடியாததொன்றல்ல. விவசாயப் பிரச்சினைக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பிரச்சினைக்கும் ஏனைய பிரச்சினைகளுக்கும் ஜனநாயக கட்டத்திற் பூர்வாங்கத் தீர்வு காண முனைவதைப் போலவே தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கும் ஜனநாயகத் தீர்வு காண்பது சாத்தியமே.

சமுதாயத் தோற்றப்பாடுகளுக்கு முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையில் ஜனநாயகத் தீர்வு காண்பது இவற்றிற்குப் பின்னர் சோஷலிஸத் தீர்வுகாண வழிவிடுவதைப் போலவே, தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு ஜனநாயகத் தீர்வு காண்பதும் பின்னர் உயர்வடிவ சோஷலிஸத் தீர்வு காண வழிவகுக்கும். இது சோஷலிஸத்திற்கு, சோஷலிஸ சிந்தாந்தத்திற்கும் நடைமுறைக்கும் முரணானதல்ல மாறாக இதைச் செய்யாதிருப்பதுதான் ஜனநாயக சோஷலிஸ தேவைகளுக்கு முரணானதாகும். ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் பிற்போக்கிற்கும் அனுசரணையாக இருப்பதாகும்.

விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தின் மேற்கண்ட தத்துவ நடைமுறை நிலைபாடுகளைக் கால் கேட்கக் கொண்டுதான் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான எழுத்தாளர் மாநாட்டை இ மு எ ச கூட்டுகிறது.

ஈழத்துப் புரட்சியின் ஜனநாயக கால கட்டத்தின் கடமைகளை நிறைவேற்றவும், இந்தப் புரட்சியை இதன் தர்க்க ரீதியான அடுத்த கட்டமான சோஷலிஸத்திற்கு முன்னெடுத்துச் செல்லவும், மக்களின் ஜனநாயக, முற்போக்கு வெற்றிகளையும் ஆதாயங்களையும் பாவிஸ பயமுறுத்தல்களிலிருந்து பாதுகாத்துப் பேணவும் அனைத்து இனங்களையும் மதங்களையும் சேர்ந்த மக்களின்-உழைக்கும் மக்களின் ஐக்கியம் மீறவொண்ணாத தேசியத் தேவையாகும்.

தேசிய ஒற்றுமையை உருவாக்கும் திசை வழியில் மக்களின் வெற்றிக்குப் பின்னர்கணிசமான முன்னேற்றம் ஈட்டப்பட்டுள்ள

ளது. சிறுபான்மை இனங்களின் நலன்களைப் பேணுவதில் குறிப்பிடத்தக்க முன்போதல்கள் காணப்பட்டுள்ளன. தேசிய அரசியலிலிருந்து இனவாதம் ஒழிந்து வருகிறது. உண்மையான தேசிய ஐக்கியம் நிலையான அடிப்படையில் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து மிகப் பரவலான மக்கள் மத்தியில் வலுப்பட்டு வருகிறது.

மக்களின் வெற்றிக்குப் பின்னர் தோன்றியுள்ள இந்த ஆரோக்கியமான புதிய சூழலை மேலும் வலுப்படுத்தி முன்னெடுத்துச் சென்று நியாயமான அடிப்படையில் தேசிய இனப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு ஜனநாயகத் தீர்வை இன்றைய கட்டத்தில் காண்பது சாத்தியம் என்றும், இது ஒரு அவசர அவசியமான தேசியப் பணி என்றும் நாம் கருதுகிறோம். தேசிய ஜனநாயகக் கடமைகளை நிறைவு செய்யவும், அடுத்த கட்டமான சோஷலிஸத்திற்கு மாறிச் செல்லவும் தேசிய இனங்களின் ஐக்கியம் ஒரு மீறமுடியாத வரலாற்றுத் தேவை.

இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்யும் பிரக்ஞையுடன் நாம் முன்வைத்துள்ள 12 அம்சத் திட்டம் தேசிய இனங்களுக்கிடையில் நல்லெண்ணத்தையும், பரஸ்பர நம்பிக்கையையும், சௌஜன்யத்தையும் உருவாக்க உதவும் என்றும், தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு முதலில் ஒரு ஜனநாயகத் தீர்வு காண்பதற்கான அடிப்படையாக இது அமையும் என்றும், பின்னர் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு உயர்மட்ட-சோஷலிஸத் தீர்வு காண வழியமைத்துக் கொடுக்குமென்றும் நம்புகிறோம். இந்த நம்பிக்கையை ஆதார கருதியாகக் கொண்டுதான் ஒரு வரலாற்றுக் கடனை நிறைவேற்ற நாட்டின் அனைத்து ஜனநாயக, சோஷலிச சக்திகளினதும், உழைக்கும் வர்க்கங்களினதும் ஆதரவுடன் முன்செல்கிறோம்.

வலுவான தேசிய ஒற்றுமைக்கான பாதை ஜனநாயக, சோஷலிஸ ஈழத்தை உருவாக்கும் நீண்ட பாதைக்கூடாகவே செல்கிறது. பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களினது ஐக்கியத்திற்கான பாதை வர்க்க ஒற்றுமையின் பெருஞ்சாலைக்கூடாகவே செல்கிறது.

அதேபோல ஜனநாயக, சோஷலிஸ ஈழத்தை உருவாக்கும் பாதை வர்க்கப் போராட்டத்தின் பெருவழி தேசிய ஐக்கியத்தின், பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களினது - உழைக்கும் மக்களது ஒற்றுமையின் நெடுஞ்சாலையுடன் பிரிக்கப்பட முடியாது இணைந்துள்ளது.

இந்தப் பாதையில் புதியதொடுவானங்களை நோக்கி உறுதியாக முன்னேறுவோம்.

ரோட்டு ரோட்டாக ஒலிபெருக்கிக் கத்தல்கள்
 நோட்டீஸ் விதைப்பு;
 வாக்குறுதித் தாரகைகள் மினுமினுப்பு;
 கொடிகள்; சின்னங்கள்;
 மோதல்கள்; இறுதியிலே,
 வோட்டுச் சாவடியில் வெயில்காயும் ஜனவரிசை.....
 வென்றவர் கொழும்புக்கு விமானப் பயணம்
 பொதுமக்கள் என்றும்போல் பட்டினியில் தகனம்

“போடுங்கள் வோட்டு! போடுங்கள் வோட்டு!
 சிங்களச் சட்டம் இதோ ஒரு நொடியில்!”
 “இல்லையில்லை நாங்கள்தான் சிங்களத்தை காக்கவந்தோர்”
 “ஐயையோ ஆபத்து! தமிழுக்கே அழிவு!
 வோட்டுகளைப் போடுங்கள்; ஒற்றுமையாய்ப் போடுங்கள்!”
 “இவர்கள் துரோகிகள்! நாங்கள் தமிழ்கர்ப்போர்.”
 யாருக்கு வோட்டு? யாருக்கு வோட்டு?

“சிங்களச் சட்டம், எங்கள் பிணத்தில் தான்!
 நாங்கள் மறத் தமிழர்.”
 கள்ளத்தோணி நீ!”
 “சத்தியாக் கிரகம்! ‘ஸ்ரீ’ ப் போர்! பார், பார்!”
 “தமிழுக்குத் தார் பூசு!”
 “அழி சிங்களத்தை!”
 “சிங்களத்துக்கு ஆபத்து! ஆபத்து!
 தமிழனை அடி!”

இனக் கலவரம்.
 பார்லிமென்ரில் முழக்கம்

கொந்தளிக்கும் உணர்ச்சிகள்
 சந்தேகப் பார்வைகள்
 உறவிலே கறையான்
 இடைவெளியில் விரிசல்

மீண்டும் தேர்தல்
 மீண்டும் தேர்தல்
 வென்றவர் கொழும்புக்கு விமானப் பயணம்
 பொதுமக்கள் என்றும்போல் பட்டினியில் தகனம்

ஒப்பந்தங்கள்

திருமணங்கள்

மந்திரிப் பதவிகள்

விவாக ரத்துக்கள் ...

மீண்டும் தமிழுக்கு ஆபத்து!

மீண்டும் சிங்களத்துக்கு ஆபத்து!

போடுங்கள் வோட்டு! போடுங்கள் வோட்டு!

வென்றவர் கொழும்புக்கு விமானப் பயணம்
 பொதுமக்கள் என்றும்போல் பட்டினியில் தகனம்

கிலுட்டு பாஸ் அசலாட்டியமாக நடக்கின்றபோது அடியறுந்த கொடி காற்றிலே அலைப்புறுவதுபோல இருக்கும். அந்த நடையில் அலாதியான ஒரு கவர்ச்சி உண்டு. தனக்கே சொந்தமான அந்த அசல் நடை இழந்து ஒரு புதிய நடையைத் தத்தெடுத்த போது அவன் பட்ட சிரமம் பச்சையாகத் தெரிந்தது.

நெடுஞ்சாலையிலிருந்து கிராமங்களை நோக்கிச் செல்லும் கப்பிப்பாதையில் அவன் நடந்து சென்றான். சிங்களவர் மத்தியில் சிறுபான்மை இனத்தவர் செய்திருக்கும் ஊடுருவலைத்துடைத்தெறிவதென்ற திடசங்கற்பத்துடன், கருங்கல்லாய் அழுத்திய இன வெறியின் பாரச்சமையுடன், தினவெடுத்த தோள்களை உயர்த்திப் போர் முனைக்குப் போகும் தளபதியின் துறுதுறுப்புடன், கையிலே கசிப்பு நிறைந்த போத்தலுடன் அவன் நடந்தான்.

கப்பிப் பாதை நெடுஞ்சாலையுடன் முட்டுகின்ற சந்தியில் வானுயர்ந்து நிற்கும் அப்புஹர்மி முதலாளியின் கடையிலிருந்துதான் அந்த வீரநடை ஆரம்பமானது.

ஊருங்காலும் அடங்கியபின் ஒரு போத்தல் கசிப்பையும் பருகவேண்டும். அது தரும் அதீதவெறியில் உத்வேகம் பெற்று தனது குடிசைக்கு அண்டையில், கிழக்குப்புறமாக உள்ள தமிழர்களதும், முஸ்லிம்களதும் குடிசைகளைக் கொளுத்தவேண்டும். காரியமானதும் அப்புஹாமி முதலாளி நூறு ரூபா அன்பளிப்புச் செய்வார்.

பாதையின் இரு மருங்கிலும் இருந்த காட்டை அழித்து, குடும்பத்துக்கு ஓர் ஏக்கர் வீதம் அடைத்து அத்துமீறிக் குடியேறி இருக்கின்றனர் நிலமற்ற ஏழைகளான சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள். இந்தக் குடியேற்றத்துக்கு அப்பாலுள்ள பகுதியோ நீளமான குன்று.

அப்புஹாமி முதலாளி, மேலுமொரு அரிசியாலை அமைக்கப் பொருத்தமான இடமென்று கண்குத்தியிருந்த பகுதியது. இந்தப் பஞ்சப் பிராணிகள் அந்த இடமாகப்

பார்த்துக் குடியேறி, முதலாளியின் எண்ணத்தில் மண்ணையல்ல, பெரும்பாறுங்கல்லையல்லவா தூக்கிப் போட்டுவிட்டார்கள்! காணி இலாகா அவர்களுக்கு உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்குவதற்குமுன் அவர்களை அப்புறப்படுத்தியாக வேண்டுமென்று முதலாளி சங்கற்பமெடுத்துக் கொண்டார். பாதையின் வலது புறமாக நான்கைந்து தமிழ், முஸ்லிம் குடும்பங்கள் குடிசையமைத்ததானது அவரது சங்கற்பத்தை நிறைவேற்றுவதை இலகுபடுத்திவிட்டது.

சிங்கள மக்களின் மனதில் அவர் ஊன்றிய இனவாதவித்துகள் மூளைத்துச் சடைத்துப் பயிராகியதும், அதை அறுவடை செய்து அனுபவிக்கக் காரணத்தோடுதான் கிலுட்டு பாஸைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

பகலைக் கெல்லாம் இரும்பைக்காய்ச்ச நெருப்போடு பழகுபவன்; அத்தோடு ஆளொரு கசிப்பு மன்னனுங்கூட. எந்த நேரமும் அவன் குடலுக்குள் ஐம்பது சதம் பெறுமதியான கசிப்பாவது இருக்கவேண்டும். இன்றேல் மனுஷன் அடித்துப் போட்ட எலிதான். அவனைப் பொறுத்தவரை கசிப்பு மதுவல்ல; உணவாகவும், மருந்தாகவும், கைகொடுக்கின்ற தெய்வம். கசிப்பின் உந்து விசையோடு கொப்பறையின் பக்கத்திலே பாய்புலியாய் நின்று இரும்பை அடி அடியென்று அடிப்பதன் மூலம் கிடைக்கின்ற வருவாய் மனைவி, ஏழு மக்கள் கொண்ட அவனது குடும்பத்தின் அரைவயிற்றைக் கழுவவும், கசிப்பு விடாயைத் தணிக்கவுங் கூடக் காணாது.

இப்பேர்ப்பட்ட கிலிட்டு பாஸ் ஒரு போத்தல் கசிப்பாலும், “காரியமானதும் நூறு ரூபா தரப்படும்” என்ற வாக்குறுதியாலும் வளைத்தும் பிடிக்கலாம் என அப்புஹாமி முதலாளி நினைத்தது பிழையாகிப் போய்விடவில்லை.

“நாம் சிங்களவர். இது நமதுபிரதேசம். இங்கு தமிழனுக்கும் தம்பிலாவுக்கும் என்ன காணி? இவர்களைத் துரத்தினால்த்தான், சிங்களச்சாதி சந்தேக அடிமாக வாழும்.

பாசன்னே நீ ஓன்றையும் யோசியாதே. என்ன வந்தாலும் நான் கவனித்துக் கொள் னேன். எதிர்காலத்தில் நீ ஒரு வீர புருஷ னாகவே மதிக்கப்படுவாய்”

இறுதியாக அப்புஹாமி முதலாளி இந்த வீர வசனங்களைக் கூறி அட்வான்சாகக் கசிப் புப் போத்தலொன்றைக் கையிலே கொடு த்து, கிலுட்டு பாஸை வழியனுப்பினார்.

தூரத்தே இருந்து வந்த அமுகுரல் அவன் வேகத்தைச் சற்றுத் தணித்தது. தனது குடிசையில் இருந்தே அந்த அமுகுரல் வருகிறதென்பதையும், அக்குரல் தனதுமக்க ளுடையதே என்பதையும் தீர்மானிக்க அவ னுக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை. பதறிக் கொண்டு ஓடினான்.

குடிசையின் அடைப்பெதுவும் இல்லாத தும் பட்டறையாகப் பயன்படுவதுமான முன்பாகத்தில் ஒரு சிறு கும்பலே கூடியிருந் தது. கிலுட்டு பாஸ் என்னமோ ஏதோ என்று பதறியடித்துக் கொண்டு நெருங்கினான், உலையின் பக்கத்தில் கரிபடிந்த சாக்கின் மேல் சோமாவதி கிடத்தப்படிருந்தாள். தாய்மை நெறு நெறுக்க எட்டுமாதக் கர்ப் பினியான அவன் மனைவி சோமாவதி மயங் கிக் கிடந்தாள். அண்டைக் குடித்தனக்காரர் களான கல்லுடைக்கும் தொழிலாளியான கந்தையனும், அவன் மனைவி வள்ளிநாயகி யும், சோமாவின் உச்சியிலும் உள்ளங்கால் களிலும் சுக்குப் பொடியைத் தேய்த்த வண்ணம் இருந்தனர். கடைச்சிப்பந்தியான கரீமின் மனைவி சுதிஜா இடுப்பளவு உயர டரக்குற்றியில் ஏற்றப்பட்டிருக்கும் அம்மிக் கல்லில் வேர்க்கொம்பைப் பொடியாக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

“வேப்பெண்ணெய் தேடி அலையாத இடமில்லை. ஆட்டுக்கார ஜோன்பிள்ளையின் சீசாவில்தான் சிறிது கிடந்தது”

வேப்பெண்ணெய்ச் சீசாவுடன் சுதிஜா வின் புருஷன் கரீம வந்து சேர்ந்தான்.

“கதிசாம்மா! வேர்க்கொம்பு போதும். வேப்பெண்ணெய்யைச் சாச்சியெடு”

வள்ளி, சுதிஜாவுக்குக் கட்டளை இட்டு விட்டு, சோமாவின் இமைகளைக் கசக்கினான். சுதிஜா அம்மியை வழித்து வேர்க்கொம்புப் பொடியைக் கந்தையனிடம் கொடுத்துவிட்டுக் கரீமிடம் வேப்பெண்ணெய்ச் சீசாவை

வாங்கினான். பின் குடிசையின் பின்பக்கம் போனான்.

“பிரேமாவதி கரண்டியொன்று எடுத்துத்தா” சுதிஜாவின் அழைப்பைத் தொடர்ந்து கிலுட்டுவின் மூத்தமகள் பிரேமா உள்ளே போனாள். அங்கு நடந்து கொண்டிருந்த சிகிச்சைகளின் மூலம் சோமாவுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதைக் கிலுட்டு பாஸ் உணர்ந்து கொண்டான்.

“சோமா...! ஓ..! என் சோமா..!”

அவன் ஓவென்று சுதறினான். அவனது உயிர், உணர்வு, ஆத்மா எல்லாவற்றையும் வழித்தெடுத்த பாவம் அந்தக் சுதறலில் இழைந்து பரந்தது

“எட்டாங்கால் ஆபத்தாமே! கொப்பரைகூக்குக் காத்தாத வைத்து உன் வாழ்வையே கொப்பரையாக்கிவிட்ட இந்தக் கிலுட்டுவை அந்தரிக்க விட்டிடாதே ராசாத்தி!”

சோமா சேரவேண்டிய இடத்தில் சேர்ந்திருந்தால், ஓநதரமாவது லங்கா ராணியாகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருப்பாள் என்று நினைத்துத் தலைக்கனமும், அவளுக்கு நான் என்னத்தைக் கொடுத்துவிட்டேன் என வெண்ணி மனோ விசாரமும் கொள்பவன் கிலுட்டு பாஸ். மார்பின் இரு கரும்பொட்டுகளைச் சுற்றியும், மோவாயிலும் முழங்காலுக்குக் கீழும் ஐதாக வளர்ந்திருக்கும் ரோமங்களைச் சிரைத்துவிட்டுப் பார்த்தால் தன்னை யாரும் ஆணென்றே சொல்லமாட்டார்கள். பெண்ணின் சாயலே கொண்ட தன்னை நம்பி மாததறையில் இருந்து மரதன் கடவளை வரையும் வந்தவள் என்பதை நினைவுகூரும் போதெல்லாம் அவன் மெய் மறந்து போவான். கொப்பரைக்கரியும் சாம்பலும், கசிப்பு வெறியில் நிலத்தில் ஓலைப்பாய் சுற்றுவதாற்படியும் புழுதியும் வியர்வை நெடியும் மாறாத அந்த உடலை அருவருத்து ஒதுக்காது எட்டுப் பிள்ளைகளுக்குத் தாயானவள் என்பதை நினைக்கும்போதெல்லாம் அவனுக்குப் புல்லிரிப்பு எடுக்கும். ஆராத காதலுடன் அந்த அழுக்குடலை ஆரத்தமுவும் சோமாவை இழிப்பது பற்றி அவன் சிந்தித்ததே கிடையாது.

அது என்ன உடம்போ? அது என்ன வியாதியோ? குளித்தால் வருத்தம் வரும் என்பதை முதலில் கேட்பவர்களுக்கு இப்படி

யான சந்தேகம் உண்டாகவே செய்யும். மாதமொருதரமோ, வாரமொரு முறையோ வெந்நீரால் அந்த உடம்பை நனைப்பதற்கு ஆட்சேபனை இல்லையாம். தினமும் காலையில் முகம் அவம்புவதற்குக் கூட ஒரு குவளை வெந்நீர் போட்டுக் கொடுக்க அவள் மறக்கமாட்டாள். அழுக்கு உடலிற் சரும நோய் வரும் எனும் வைத்திய சாத்திரம் கிலுட்டுவிடம் எடுபடவில்லை. அதுதான் அசாதாரண உடம்பாயிற்றே! அந்த மனமும் அசாதாரணமானதுதான். மற்றவர்கள் தன்னைக் கிலுட்டு பாஸ் (அழுக்கு பாஸ்) என அழைப்பது பற்றி ஆர்ப்பளவுகவலை? இம்மியளவு சினம்? கிடையவே கிடையாது!

கிலுட்டு, சோமாவின் தலை மாட்டில் குந்தி, அந்தச் சூழலையே மறந்தவனாய் உணர்வற்ற அவள் கன்னங்களில் முத்தங்களாற் சூடேற்ற முனைந்தான். அதனால் விளைந்த ஆர்ப்பளவு வெப்பமும் அவள் கண்ணீராக ஆறியது.

“நீ இல்லாமல் நான் எப்படி வாழப்போகிறேன் சோமா—உன்னைத்தவிர இந்தக் கிலுட்டுவை ஆதரிக்கக்கூடியவர் யார்?”

“தாத்தே! பியதாச மாத்தயா டாடைகர் என் காலேக் கடிச்சப் போட்டுது ... தாத்தே!”

பையனொருவன் காலைக்காட்டி அழுதான்

“அழாதே புத்தே அழாதே. எங்கட ‘அவர்’ காயத்திலே செருப்பாலே அடித்து ஓதியும் பார்த்து விட்டார். வள்ளியக்கா ஓட்டறையும் கத்திரி எலயும் அரைத்துப் பூசிவிட்டார் பாசுன்னே!”

வேப்பெண்ணெய்க் கரண்டியோடு வந்த கதிஜா பையனின் காயத்துக்கு நடந்த வைத்தியத்தையும் விபரித்தான்.

“நெடுப்புப் பிடிக்காம புள்ளயார்தான் காப்பாற்றினார்”

கந்தனைத் தொடர்ந்து கிலுட்டுவின் முத்த மகள் பேசத் தொடங்கினாள்.

“வினக்கேற்றுப் போது அம்மா மயங்கி விழுந்தா தாத்தே! செய்வதறியாது நாங்க கூச்சலிட்டம். பியதாச மாத்தயா டா டீட்டுக்கு, தம்பிய அனுப்பினேன். அங்க இருந்து ஆரும் வரவில்லை. நாய்க்கடியோடு தம்பி தான் கதறிக் கொண்டு வந்தான். ஆபத்து வேளையில் இவங்கதான் வந்தாங்க”

“தாத்தே! பியதாச மாத்தய, பொம்பளா-புள்ளயள் எல்லாம் பன்சலயில பிங்கமயாம் அது பாக்கப் போறாங்க. அவங்கட நாய் என்னப் பாஞ்சு, பாஞ்சு கடிச்சிச்சி!” பையன் மேலும் விம்மினான்.

“அனே! அம்மே!”

சோமா தீனமாக முன்கினாள். எல்லோரும் அவளை ஆர்வத்தோடு நோக்கினார். கண் இமைகள் சாடையாகத் துடித்தன.

“சோமா! உன் கிலுட்டுவைப் பார் சோமா!”

“பாசுன்னே! சோமா புள்ளத்தாச்சி. டாக்குத்தருக்கிட்டக் காட்டுகிற து தான் புத்தி!”

கந்தனின் யோசனைக்கு மறுப்புச் சொல்லும் நிலையில் கிலுட்டு இல்லை.

“டாக்குத்தருக்கிட்ட போறது பெரிய செலவிலே கொண்டுபோய் விடும் வெத மாத்தயாவக் கூட்டிவந்தா என்ன?”

கந்தனின் அபிப்பிராயத்தை வள்ளி மறுத்ததும் நியாயந்தான்.

“வெதமாத்தயாவை பேய்விரட்டப் புளியங்குளத்துக்குக் கூட்டிப்போயிருக்கிறார்கள். டாக்கிடந்தான் காட்டவேணும்”

கரீமின் வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து கிலுட்டு விசக்கென்றெழுந்தான். முற்றத்தில் இறங்கி வேகமாக நடந்தான். கசிப்புப் போத்தல் அவன் கையிலேயே இருந்தது. பாதையில் ஏறியதும் கசிப்புப் போத்தலைத் தூக்கிப் பிடித்து, அதன் குடுதியைத் திருகலாமா என யோசித்தான். பின் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக, கசிப்புப் போத்தலை ஆவேசத்துடன் எறிந்தான். ஊமை நிலவுதான்; ஆளுலும் அவன் வைத்த குறி பிசகவில்லை. பாதையின் அருகிலே துருத்திக் கொண்டு நிற்கும் பாராங்கல்லில் அது விழுந்து சிதறியது. இப்பொழுது அவன் மச்சுமை குறைந்து உடல் மென்மையாகி இதமனித்த பாவம் நடையிலே தென்பட்டது.

ஆமாம், அடியறுந்த கொடியாட்ட அசலாட்டிய நடையை அநாயாசமாகத் தொடர்ந்தான்.

பெருந் தெருவைக் கடந்து கடைக்குள் ஏறிய கிலுட்டுபாசை ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. அப்புறாமி முதலாளி ஆரோகணித்திருக்கும் சூழல் கதிரை காலியாகக் கிடந்தது.

“முதலாளி எங்கே?”

பக்கத்தே சிறிய நாற்காலில் அமர்ந்திருந்த சின்ன முதலாயிடம் கவலையோடும் கலவரத்தோடும் வினவினான்.

“முதலாளி ஏன்?”

நீண்ட கன்னக் கிறுதர்வும். சடாமுடியுமாகக் கன்னங் கரேலென்றிருந்த சின்ன முதலாளி செருக்குடன் தலையை அசைத்த அசைப்பும், குரலின் கடுமையும் கிலுட்டைக் கவங்க அடித்தன. ஒருவாறு தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டான்.

“முதலாளியை நான் பார்க்கவேண்டும்.”

“அடோய்! இப்போது முதலாளியை யாரும் பார்க்க முடியாது.”

“நான் கிலுட்டுபாஸ் வந்திருக்கிறேன் என்று தெரிந்தால் என்னை கட்டாயம் பார்ப்பார்.”

உரத்த தொனியிற் கூறினான்.

“யார், கிலுட்டு பாஸா?”

முதலாளியின் குரல் மாடியிலிருந்து ஒலித்தது. இரும்பு இளகிவிட்டதென்றால் அதில் ஊன்றி ஊன்றி அடிப்பாளே கிலுட்டு. அந்த வேகத்தில் மாடிப் படிகளில் விடுவிடென்று ஏறினான். எல்லை கடந்த பரபரப்புடன், கீழே இறங்கத் தயாராக நின்ற முதலாளியைக்கூடக் கவனிக்க முடியாத அவசரத்துடன் அவரிலே முட்டிக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான். கணப்பொழுதிலே தன் தவற்றை உணர்ந்து பயத்துடன் ஒதுங்கி நின்று வாயுளறினான்.

மாடியறையை நிமிர்ந்து பார்த்தானே இல்லையோ பயம் எங்கோ பறந்தது. வியப்பு அவனை அதிரடித்தது. சினத்தால் முகம் சிவப்பேறியது. ஆடம்பரமான மேசை, கதிரைகள். மேசையிலே உயர்ந்த ரக மதுபானப் புட்டிகள். மதுநிறைந்த வீதுறுகள், இறைச்சிப் பொரியல். முட்டை அப்பம், சுறுட்டு, சிகரட் இத்தியாதி... இவற்றைக் கண்டு அவன் அதிர்ந்து விடவில்லை. சம்சாரியாகிப் பெரிய குடும்பக்கார வைதற்கு முன் அவன் பருகாத மதுபானங்களா? ருசிக்காத டேஸ்ட்களா? ஆமாம் அப்போதிக்கரி அருளம்பலத்தையும், சுருட்டுக்கடை முதலாளி சங்கரலிங்கத்தையும் அவன் அங்கு எதிர் பார்க்கவில்லை.

தமிழர்களின் குடிசைகளைப் பொசுக்கு மாறு தன்னை ஏவிவிட்டு, இங்கே தமிழ்க் கனவான்களோடு குடித்துக் குதூகலிக்கின்ற அப்புறாமி முதலாளியை, சம்மட்டியடிக்கும் தனது முஷ்டியால் மோதி நொறுக்க வேண்டும்போலிருந்தது அவனுக்கு. ஆயினும் தனது தற்போதைய நிலைமையில் அது புத்திசாலித்தனமல்ல என நிதானித்து, தனது உணர்ச்சிகளை மடக்கிப் பிடித்தான்.

“முதலாளி! என் சோமா ... அவளுக்கு எட்டாங்சால். எட்டு மாசம். ஜன்னிகண்டு மயங்கிப்போய்க் கிடக்கிறான். அவனை டாட்டரிடம் காட்டவேண்டும். சல்லி இருபத்தைஞ்சு ரூபா அவசரமா வேணும் முதலாளி”

இதைச் சொல்லிவிட்டு விம்மி விம்மி அழுதான். இவ்வேளை அவன் அங்கு வந்தது முதலாளிக்குக் கட்டோடுபிடிக்கவில்லை. பொங்கியெழுந்த ஆத்திரத்தையெல்லாம் குரலிலே ஒன்று கூட்டி,

“சல்லியும் மல்லியும், சனியன்... பளயன்”

என்று கத்தினார். கிலுட்டு பிச்சைக்காரனைப்போலக் கைகளை ஏந்தி. அப்போதிக் கரியை உருக்கத்துடன் பார்த்தான். அவர் நிலை அவனுக்கே பரிதாபமாக இருந்தது. அவன் தலைநிமிர்ந்தபோது எதிரே சுவரிலே தொங்கும் புதுரகக் கடிகாரத்தின் சிவப்புக் கம்பி வேகமாகச் சுழன்றது. கைகளைக் கூப்பியவண்ணம்,

உங்களைக் கும்பிட்டேன் முதலாளி: என் சோமாவின் உயிருக்காக எதைவேண்டுமானாலும் செய்யுறன் முதலாளி. ஊரடங்க வேண்டாம். இப்பவே போய் எரித்துவிடுகிறன். ஆட்களை வேண்டுமானாலும் பொசுக்கி விடுகிறன். நூறு வேணும்.. இருபத்தைஞ்சே போதும்.. இப்ப இருக்கிற நிலைமையில் என் சோமாவைக் கெக்கிரவைக்குத்தான் கொண்டுபோகவேணும்.”

“பற பள்ளா! பளயன்!”

முதலாளி தன்னை மறந்த நிலையில் ஆவேசமுற்றார் கனவான்கள் முன்னிலையில் தன்னை அப்பலப்படுத்தவே இவன் வந்திருக்கிறான் என்று கூட அவருக்குப் பட்டது. அவரது நாடி நரம்புகள் புடைத்தெழுந்தன. ஆவேசமுடன் ஓங்கினார்.

கிலுட்டு அதற்கு இடம் வைக்காமல் படபடவென்று படிக்களில் இறங்கினான். வெறிபிடித்தவன் போல வந்தவழியே நடந்தான்.

கப்பிப் பாதையின் அருகில், துருத்திக் கொண்டு நிற்கும் பாறாங்கல். அதனருகில் சிதறிக் கிடக்கும் குப்பியோடுகள். ஊமை நிலவாயினும் போத்தலோடுகள் 'பளிச், பளிச்' என்று அவன் கவனத்தை ஈர்த்தன. போத்தலின் அடிப்பாகமும், கழுத்துப்பாகமும் இரு பெருந் துண்டுகளாகவே கிடந்தன. கிலுட்டு அவற்றை இரு கைகளிலும் எடுத்தான். அவற்றை ஏந்தியவண்ணம் சற்றுத் தூரம் நடந்தான்.

"இவற்றை இனி ஒட்டமுடியாது, இவற்றின் வாய்களோ நான் அராவுகிற கத்திகளைவிடக்கூர்மையாக இருக்கின்றன!"

என்ற நினைவுக் குதிரோடு அவற்றைத் தூக்கி வீசினான். அவை பாதையின் இரு மருங்கிலும் தொப்பென்று விழுந்தன. மனோ வேதனையின் பாறாங்கற் சமையாலே துவையுண்டு சாம்பிப்போன கிலுட்டு பாளின் முகத்தில் மெல்லிய பிரகாசம் மலர்ச்சிகாட்டியது. அவனது அசலான அடியறுந்த கொட்டநடையை அசலாட்டியமாக, ஆனாலும் சற்று வேகமாக நடந்தான்.

"கந்தையா! நான் காரோடு வருவேன் என எதிர்பார்த்தீங்க என்ன? நாயெண்டு தூரத்திட்டாங்க முதலாளி. சோமா! எனக்கு முந்தி நீ போவே என்று நான் கனக்கூடக் காணல்லா"

கிலுட்டுவுக்குச் சித்தப் பிரமைதான் பிடித்து விட்டது. என மற்றவர்கள் நினைக்கும் படியாக வாய் குழறிக் கொண்டு குடிசைக்குள் நுழைந்தான். கரிமின் மடியில் வீழ்ந்து கதறினான். கந்தனின் கால்களைத் தொட்டுக் கொஞ்சினான்; இருவரும் அவனைத் தூக்கி நிமிர்த்தி உணர்வு மீண்ட நிலையில் அசந்து படுக்கும் சோமாவின் அருகிலிருந்தினர். கரிம இடுப்பு வாரைத் திறந்து விரலை விட்டுப் பார்த்தான். பின் விசுக்கென்றெழுந்து

"பாசன்னே: கவலைப்படாதே! நான் போய்க் கார் எடுத்து வாறன்"

என்றவாறே வேகமாக நடந்தான்.

"கந்தையா, இந்த உலகத்திலே ரெண்டு சாதிதான் எண்டத்த இப்பகண்ணாரக் கண்டிட்டன். ஒன்று பணக்காரச்சாதி. மற்றது, என்னையும், உன்னையும், கரிமையும் போன்ற ஏழைச்சாதி."

கிலுட்டுபாஸ் கரிபடிந்த தன் சாரத்தால், கண்களைத் துடைத்துவிட்டான்.

(யாவும் கற்பனை)

"தனிமனிதவாதம் செல்வாக்குப்பெற்று விளங்கும் எமது காலப்பகுதியில், ஒரு கவிஞன் மற்றொரு கவிஞனை விருந்து வேறுபடுவதையே சிறப்பாகக் கருதுகிறான். ஆனால் வாய்மொழிப் பாடல்கள் உருப்பெற்ற சாரரோர் காலப்பகுதியில் பொதுப் பண்புகளைச் சரிவரப் பெற்றிருத்தலே இசைவானதாகக் கொள்ளப்பட்டது. அப்பண்பு மூலமாகவே அவன் இனங்கண்டுகொள்ளப்பட்டான். கூட்டுவாழ்க்கையின் எதிரொலியை அதிலே நாம் கேட்கிறோம். ஆகவே வாய்மொழி இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனி 'மனித ஆளுமையே நடை' என்ற கூற்று ஒவ்வாதது"

கலாநிதி. க. கைலாசபதி

(இலக்கியமும் திறனும்)

குறுக்கே வந்த தெய்வங்கள்

வெண் துகிலுடுத்த
பக்தர் கூட்டம்
கைகளில்—
மலர்த் தட்டும்
பழத் தட்டும்
ஏந்திக்
கும்பிடப் போகையில்
குறுக்கே.....

சேரிப் புழுதியில்
சிதையும்
கால மரத்தின்
கனிகள்!

“ஐயா . !”

மலர்த்தட்டும்
பழத்தட்டும்
ஏந்திய
இதயங்கொல்லாம்
எங்கே?

“ஐயா ... ஐயா”

மனிதப் பிள்ளைகள்
பசியால் வாட
கற்பிள்ளைக்குப்
பண்டம் சுமக்கும்
கல் நெஞ்சங்களைக்
காணவே இல்லை!

“ஐயா ... பசிக்கிது”

முன்னே....
நானாய யுகத்தின்
நவ தெய்வங்களின்
நீட்டிய கைகள் ...

அந்த

விழிகளின் வீச்சு,
வாள்களாய்
என்னைக்
குத்திக் கிழித்தன.

“ஐயா ... பசிக்கிது”

கைகள் ஏந்திய
பழத்தட்டங்களைக்
குனிந்து வைத்ததும் ...

அழுத முகங்களில்
அரும்பிய சிரிப்பில்
இறைவனைக் கண்டு
இருகரம் குவித்தபின்
இதய நிறைவுடன்
இல்லமேகினைன்.

எழுத்தாளர்
தேசிய ஒருமைப்பாட்டு
மாநாட்டின்
பெரு இலட்சியம்
வெல்க!

ஜி. நாராயணசாமி

ஆமர்வீதி, — கொழும்பு-13.

With best Compliments

A. S. P. SIVAMPILLAI

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

214, Keyzer Street, :: COLOMBO 11

Estd: 1929

Phone: 21693

*Dealer of
All Ceylon Produce*

With Best Compliments from:

Pettah Arecanut Company

DEALERS IN CEYLON PRODUCE

125, Dam Street, COLOMBO 12

'Grams: CADERCO

'Phone: 34128

With Best Compliments from:

MALAYAN TRADING COMPANY

General Hardware & Sanitary Merchants.

14, Quarry Road,

::

COLOMBO-12

Phone: 34213

Grams: MALAYAN

அறிவுத்துறை விரிவும்

ஆக்க இலக்கிய விழிப்பும்

— சபா ஜெயராசா

பிரித்தானிய ஆதிக்கப் பிடியிலிருந்து விடுபடுவதற்கெனவும் தேசிய - பொருளாதார மீட்சிக்கெனவும் முன்வைக்கப்பட்ட கல்வித் திட்டங்கள், படிப்படியாக, சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டு மக்களுக்குரிய சந்தர்ப்பங்களை விரிவாக்கிச் சென்றன. இதன் நேரான தாக்கமாக, கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகக் கீழ்த்தட்டு மக்கள் அரசியலிலும், கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் எடுத்து வரும் மகோன்னதமான பங்கு விரிவடைந்து செல்கின்றது.

இந்நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட கட்டாய இலவசக் கல்வித் திட்டம் எழுத்தறிவின்மையினை வேகமாக ஒழித்து வந்தது.

எழுத்தறிவு பெற்றோர் விபரம்

ஆண்டு	தறிவு பெற்றோர்	ஆண்	பெண்
1946	57.8%	70.1	43.8
1953	65.4%	75.9	53.8

(ஆதாரம் இலங்கை ஆண்டுப் புத்தகம்)

இவ்வாறு பொதுமக்களிடையே பரவிய எழுத்தறிவின் வளர்ச்சி, வாசிப்புப் பரிமாணத்தைக் கொடுத்ததுடன், சிந்தனையும், ஆளுமையினையும் வளர்க்கத் தொடங்கியது. பழைய சிந்தனைக் கூடுகள் உடைபடலாயின.

இலங்கையின் அரசியற் சுதந்திரத்தின் முன்னர் கட்டாய, இலவசக் கல்வித் திட்டம் செயற்படத் தொடங்கிய பொழுதும் தேசியவாதிகள் ஏமாற்றத்துடன் சுட்டிக் காட்டிய தவறுகள் தொடர்ந்தும் நிலவி வந்தன. (கன்னங்கரா அறிக்கை 1943 அத்தியாயம் 20) இலங்கையில் அதிகமான மாணவர்கள் சிங்களம், தமிழ் ஆகியவற்றைப் போதனா மொழிகளாகக் கொண்டு ஆரம்ப இடைநிலை மட்டங்கள் வரை கல்வியின்றி,

ஏமாற்றமும், மனவிரக்தியும் அவலமுமுடையோராயிருக்க, ஆங்கிலத்தைப் போதனா மொழியாகக் கொண்டசிறிய பிரிவினர் அரசின் சலுகைகளையும் உத்தியோகங்களையும் அனுபவித்து வந்தனர். உயர்கல்வியும் இச்சிறுபான்மையினருக்கேயானது தாழா ஏமாற்றமானது.

கட்டாய - இலவச கல்வித் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபொழுதும் ஆங்கிலமே உயர்கல்விமொழியாகவும் உத்தியோகமொழியாகவும் விளங்கியமையால், சுதேச மொழிகளிலே ஆரம்பக் கல்வி கற்ற மாணவர்களின் நிர்மாண ஆற்றல்களும் ஆளுமையும் வெளிப்படுவதற்குரிய களங்கள் உருவாகவில்லை. கல்விக்குரிய செலவு ஆற்றிலே புளி கரைத்த பழங்கதையாயிற்று.

1956ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் கல்வித் துறையில் தேசம் தழுவிய இரு மாற்றங்கள் நிகழலாயின. தேசிய மொழிகள் உயர் கல்விக்குரிய போதனா மொழிகளாக்கப்பட்டதுடன், கல்வியில் சமசந்தர்ப்பத்தினை நோக்கிய பயணம் ஆரம்பமானது. கிராமப் புறங்களிலே திறக்கப்பட்ட மகா வித்தியாலயங்கள் சம சந்தர்ப்ப விரிவின் களங்களாயின. சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டினருக்கும் அறிவுப் பரிமாணங்கள் கிடைப்பதற்குரிய வழிகள் அகலமாயின. 1958 - ஆம் ஆண்டின் வித்தியோதய, வித்தியலங்காரா பல்கலைக் கழகச் சட்டம் சுயமொழி உயர் கல்விக்குரிய வழிகளை விரிவாக்கியது, உயர் கல்விக்கதவுகள் கீழ்த்தட்டினரை நோக்கியும் அகலத்திறந்தன. இந்நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை உசிப்பின. சர்வதேச அரசியலில் பிரித்தானியா, ஐ. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் ஈட்டுகின்ற இலாபம், எமது இலாபம் என்று கருதிய கருத்தடிமை மனோபாவம் கழலத் தொடங்கியது. 'திண்டிப்பா திருந்த சோஸலிச இலக்கியங்கள் சாதாரண வாசகர்களுக்குக் கிடைத்தன.

இத்தகைய அறிவினை அகலமாக்கும் மாற்றங்கள், உள்நாட்டிலே சலுகைகளைத் 'தனியுரிமையாக' அனுபவித்து வந்த வகுப்பினருக்குப் பயத்தினையும் ஆவேசத்தினையும் உண்டாக்கியது. சுதேச மொழிப் புகுத்தலால் உயர்கல்வித்தரம் வீழ்ந்துவிடுமென்று 'கல்விமாதர்கள்' சிலர் தமது வர்க்கநலன் சகுதி அங்கலாய்க்கத் தொடங்கினார்கள். தமிழிலும் சிங்களத்திலும் 'போதிய' நூல்கள் வருமளவிற்குப் இந்த முயற்சியைக்காலதாமதம் செய்ய வேண்டுமெனப் பிரசாரம் செய்யவும் தொடங்கினார்கள். தேசியமொழிகளின் எழுச்சி காரணமாக, இவர்கள் விடுத்த 'அனுதாபம்' என்ற சந்தைச் சரக்கு விடைப்பட முடியாமற் போனது.

ஆசிய நாடுகளிலே சர்வதேச முதலாளித்துவ சக்திகள் விதைத்துச் சென்ற பிரிவினையுணர்வுகள் செயற்படுவதற்கு மத்திய தர வகுப்பினர் உகந்த விளைநிலமாக இருந்தனர். உத்தியோகங்கள் பெறுவதே மத்திய தர வகுப்பினருக்குரிய பிரத்யேக செய்யமுடியாத, இலக்காக இருந்தது. ஆங்கிலமொழி மூலம் உத்தியோக வாய்ப்புகளை அனுபவித்து வந்த சிறுபான்மையினர், பெரும்பான்மையினரின் மொழி ஆட்சிமொழியாக, தாமனுபவித்து வந்த உத்தியோக வாய்ப்புகள் குறைவதைக் கண்டு கலங்கினர். பெரும்பான்மைச் சமூகத்திலும் உத்தியோக வாய்ப்புகளை அனுபவித்து வந்த வகுப்பினர், தாய்மொழி மூலம் சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டு மக்கள் உத்தியோகங்களுக்கு வருவதைக் கண்டு சகிக்கமுடியாதிருந்தனர்.

"1953 ஆம் ஆண்டில் முளைவிட்டு 1956 ஆம் ஆண்டிலே துளிர்ந்த இயக்கமே இலங்கையின் தேசியத் தேவைகளுக்கேற்ற பொருளாதார அரசியல் சமூகமாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டுமென வற்புறுத்திற்று. அதன்பின்னரே சாதிப்பாகுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த வந்த குடியேற்ற நாட்டமைப்பு முறையை மனதார வாழ்த்தி நின்ற, அடிமைச் சுபாவமுடைய, நடுத்தர வகுப்பினருடைய சமுதாயத்தைப் பூரணமாக மாற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன."

"கா. சிவத்தம்பி ('சடங்கு' முன்னுரை பாரி நிலையம், சென்னை 1966)

இவ்வாறு மத்திய தர வகுப்பினர் மீது விழுந்த அடிகளும், அமுக்கங்களும் அவர்களுக்கேயுரிய இனவாதப் போக்குகளைத் தூண்ட, 1958 இல் ஓர் இனச் சங்காரத்தினை 'ஆடம்பரமாகச்' செய்து முடித்தனர். இன்றுகூட மத்திய தர வகுப்பினரே, இனக்குரோத உணர்வுகளின் விளைநிலமாக விளங்குகின்றார்கள்.

1958ம் ஆண்டின் பின்னர் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு, பின்தங்கிய பிரதேசங்களிலிருந்தும் பின்தங்கிய, வர்க்கத்திலிருந்தும் தாய்மொழிமூலம் கற்ற மாணவர்கள் புகத் தொடங்கினார்கள். 1959 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வித்தியோதய, வித்தியலங்காரா பல்கலைக் கழகங்கள் இயங்கத் தொடங்கின; படிப்படியாக உயர்கல்வி மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது; எடுத்துக்காட்டாக வித்தியோதய பல்கலைக் கழகத்திலே 1960 இல் 14 கலை மாணவர்கள் படித்தார்கள். 1967 இல் இத் தொகை 760 ஆக அதிகரித்தது. 10 ஆண்டுகளுக்கிடையில் ஏற்பட்ட இவ்வதிகரிப்பு கேத்திரசணிதப் பெருக்கலையும் மிஞ்சிய தொகையாகும். ஆரம்பத்திலே கலைத்துறை மட்டும் சுதேச மொழியில் இயங்கியமையால் சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டு மாணவர்களின் செல்வாக்குகலைத்துறையிலேயே காணப்பட்டது. பேராதனை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கலைப் பகுதியிலே நாளாந்த ஊதியம் பெற்றுப் பிழைக்கும் பெற்றோரின் பிள்ளைகளும் வரத் தொடங்கியதைச் சிலர் 'அசூசமாகப்' பார்த்தார்கள்.

கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட மௌனமான இம்மாற்றத்தின் விளைவுகள் உடனுக்குடன் பிரதிபலிக்கவும் தொடங்கின. "அண்மையில் நம்நாட்டில் ஏற்பட்ட தேசிய, கலாச்சார விழிப்புணர்ச்சியின் விளைவாக நமக்குப் பல கலைஞர்கள் அறிமுகமாயினர்" என்ற அ. ஜெயரத்தினம் (யோகநாதன் கதைகள் முன்னுரை புதுமைப் பிரசுரம் பேராதனை 1964). தாய்மொழி மூலம் கற்கத் தொடங்கிய மாணவர்களுக்குரிய இலக்கிய ஆகாரங்களைக் கொடுத்து, அவர்களுக்குரிய சரியான நெறிப்படுத்தலை சமூகத்தின் பழம் பெரும் எழுத்தாளர்கள் செய்யத் தொடங்கினர். இளங்கிரனின் 'மரகதம்' அக்காலத்தில் ஆக்க இலக்கிய வெளிப்பாட்டிற்குரிய பிரசுரக் களமானது;

தேசியப் போக்கினையும், சமூக நேசத்தினையும், எழுத்தாளர்கள் வீரத்துடன் முன் வைத்தார்கள். “ஈழத்தின் - எனது தாய்த்திருநாட்டின் - விடுதலைக்குப் பின்பு, சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர், தேசத்தில் பல புதிய புதிய பிரச்சினைகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. இது இயற்கையும் கூட, ‘சுதந்திரத்தை யார் அனுபவிப்பது?’ என்று தொடங்கி இனப் பிரச்சினை, மொழிப் பிரச்சினை ஈடுகப்பலப்பல கருத்து மோதல்கள், எண்ணச் சிதறல்கள் நாட்டில் ஒரு புதிய விழிப்பை, பரபரப்பை, உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தின.” - டொமினிக் ஜீவா (தண்ணீரும், கண்ணீரும்; தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை 1960) தேசியத்துடன் வர்க்க நோக்கில் இலக்கியப் பார்வையினைக் கூராக்கலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது:

“தன்னைச் சுற்றி அடிமைத்தனத்திலும், சுரண்டலிலும், வறுமையிலும், பட்டினியிலும், மற்றும் சமூகக் கொடுமைகளிலும், தனது சகோதர மனிதன் உழன்று உழன்று வெந்து கருகிக் கொண்டிருக்கும்போது, எந்த ஒரு இலக்கியம் மனிதகுலத்தின் இத்தகைய அலறலைக் கேட்கவில்லையோ, அவர்களின் விடுதலைக்காகவும், விமோசனத்திற்காகவும் போராடவில்லையோ, அந்த இலக்கியம் இலக்கியமாக இருக்க முடியாது” - பிரேம்ஜி “மேடும் பள்ளமும்” முன்னுரை (மக்கள் பிரசுராலயம், கொழும்பு 1961). இத்தகைய தர்மாவேசம் கொண்ட இலக்கிய முன்வைப்புக்கள் புதிய கல்விப் பரிமாணம் பெற்ற சமூகவமைப்பால் நலிந்த மாணவர்களுக்குரிய வழிகாட்டல்களாயின. கல்விகாரணமாகப் பெருமளவு கலை - மாணவர்களிடம் அரும்பி நின்ற தேசிய உணர்வு, ஆகியவற்றைப் பிற்போக்குச் சக்திகள் பிறிதொரு வகையிலே சாடத் தொடங்கின. கலைத்துறை தாழ்ந்ததென்ற அபிப்பிராயத்தைப் பலமட்டங்களிலும் பரப்பலாளர்கள்.

விஞ்ஞானத்துறைகள் சுதேச மொழிகளிலே பாடங்களை ஆரம்பிக்கத் தொடங்க, கிராமப்புறங்களிலே விஞ்ஞானக் கல்விக்கான சந்தர்ப்பங்கள் விரிவாக்கப்பட, சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டு மாணவர்கள் விஞ்ஞானத்திலும் பங்குகொள்ளலாயினர். கிராமப்புறப் பாடசாலைகள் பல வியத்தகு பல்கலைக் கழகப் புகழுகப் பெறுபெறுகளையும் உருவாக்கத் தொடங்கியுள்ளன.

ஊசிவழி செல்லும் நூல்போல, கல்வி வளர்ச்சி கலை இலக்கியத்துறைகளிலும் வளர்ச்சியை உருவாக்கி வருகின்றது “ஊம்பத்து ஆறுக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட ‘விழிப்பு’ தொடக்கத்திற் பெரும்பாலும் பழைய எழுத்தாளரால் வழிநடாத்தப்பட்டது: அறுபதுக்குப் பின்னர் தாய்மொழிக் கல்வியின் முதல் அறுவடையாகக் கருதத்தகும் ஆக்கங்கள் வெளிவரலாயின” க. கைலாசபதி (‘கொட்டும்பனி’ - முன்னுரை - விஜயலட்சுமி புத்தகசாலை கொழும்பு 1968). சகல மட்டங்களிலும், சகல துறைகளிலும், தாய்மொழிக் கல்விப் பரிமாணம் பெற்று, சமூகவமைப்பினால் வஞ்சிக்கப்பட்டோர், தமது இன்னல்களையும், ஏமாற்றங்களையும் தர்க்கரீதியாகச் சிந்திக்கலாயினர்.

“ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்புக்களும், விளைவுகளும் என் கதைகளின் உள்ளடக்கம். வாழ்க்கை தாங்கொணாத - அழுத்திக் கொல்கின்ற சமையாக ஏன் இருக்கின்றதென்பதைத் துருவி ஆராயும் உள்பாங்கே எனது கதைகளின் ஊற்றுக்கண்” - செ. கதிர்காமநாதன் (‘கொட்டும்பனி’ - என்னுரை).

கலை இலக்கியத்துறைகளிலேய தார்த்தமான சிருஷ்டிகள் அரும்பி வளர்வதற்குக் கல்வி மாற்றங்களும், சமசந்தர்ப்ப விரிவும், எத்துணை உந்து சக்தியாக, உள்நின்றியங்கி உருக்கொடுத்துவந்துள்ளன என்பதைச் சமீப காலத்தைய சமூக வரலாறே ‘தொட்டும்புட்டும்’ காட்டுகின்றது

தேசத்தின் விடுதலைக்கு

— மருதூர்க்கனி

வானத்தின் மழைக்கரங்களுக்காக
ஏங்கித் தவம் கிடக்கும்
வானம்பார்த்த பூமிகள் போலவே,
பூமியின் புதல்வர்களும்
ஏங்கித் தவம் கிடந்தனர்!

ஆனால்,
வானமளந்து இறுமாந்து நிற்கின்ற
அந்த, அதிகார மலையும் குன்றுகளும்
இன்னும் அசையாமல் அப்படியேதான் நின்
இந்த மலைகள் குன்றுகள்தான் [றன!
மழையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும்
அதன் மனம் கசிந்தால்தான்
இந்த மண்ணே கசிபுமென்றும்
இந்தப்பூமியில் சிலபேர் இன்னும் நம்பினர்!
அதனால், அந்த மலையடிவாரங்களில்
அண்ணாந்து பார்த்துக்

கொட்டாவி விட்டபடியே
இன்னும் காத்துக் கிடந்தனர்!

ஆனால், பூமியை
சுரண்டப்படுகின்ற மக்களின்
சுவர்க்கமாய் மாற்ற, பூமியின்மடியிலிருந்தே
புதியமக்கள் வெள்ளம் பீறிட்டுக்கிளம்பியது!
மக்கள், புதிய ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு
எழுந்தனர்!

மலைகள், குன்றுகள் உகரத் தொடங்கின!
மேடும்பள்ளமும் சமன் செய்யப்படுவதற்கு,
புதியவரலாற்றை மக்கள் தொடர்ந்தார்கள்
ஓடிவரும் ஆற்றை மறித்து, மறுபடியும்
மலைமீது ஏற்றுவதற்கு
முனைகின்ற மூடரைப்போல்,
மக்கள் தொடர்வின்ற வரலாற்றை மாற்
றித்திருப்ப,

சும்மா இருந்தே சுகம் கொள்ளும்
நவீன பிரம்மாக்கள் - பிற்போக்குச் சக்திகள்
மண்டையைப் போட்டுக் குடைந்து கொண்
சரியத் தொடங்கிய பாறைகளில், [டன!

சாதிமத இனபேதப் பிரிவினைக் கத்திகளை,
தீட்டிக் கூராக்கி,
ஈழத்தின் மார்பைக் கீறிப்பிளந்து
ஈரல்குலையை வெளியே இழுத் தெடுத்து
ஈரல் - மாங்காய் - நுரையீரல்
என, வெட்டிப் பங்கு போட்டு
கசாப்புக் கடைநடத்திச் சுரண்ட நினைத்தார்கள்!
தெற் கென்றும் வடக் கென்றும் கிழக் கென்றும்
பிரிவினைகள் பேசுகின்ற எதிரிகளை -
மக்கள் பகைவர்களே
ஈழத்தின் தேசிய இனங்களெல்லாம்
ஒருமித்து எதிர்க்கும் காலம்
நானைக்கு வரப்போகும் காலமல்ல!
அது இன்றே! இன்றே கண்டோம்!!
ஈழத்தில் புதிதாகச் சிந்திக்கும் சோஷலிஸ
விடுதலைச் சிட்டுகளால்,
சுதந்திரமாய் சுயகாலில் நிமிர்ந்து நின்று
சுயதேவை உற்பத்தி - அபிவிருத்தி - முன்னேற்றம்
சோஷலிஸம் எனும் இன்றைத் தேவைகளால்
தேசியம் எனும் அழகுக் குருவிக் கூட்டின்
உருவாக்கம் நடக்கும் போது,
அதன்மீது கல்லெறிந்து கலைப்பதற்கும்,
குரங்குகள் போல் அதைப்பிய்த்து எறிவதற்கும்
உலகத்தை ஏப்பமிட்டு நிற்கின்ற
ஏகாதிபத்தியம்; அதன் எச்சிற் கடைவாயில்
வழிகின்ற இரத்தத்தை நக்குகிற
முதலாளித்துவம்; நிலப்பிரபுத்துவம்;
பாஸிஸம் - இவைகள்,
'மக்கள் எழுச்சி' எனும் மாபெரிய ஆயுதத்தால்
மாறும்!!
தேசிய ஒற்றுமையின் அடித்தளத்தில் [கும்,
சோஷலிஸப் புதுவீட்டை நிர்மாணம் செய்வதற்
தேசத்தின் விடுதலைக்கும் செயல்தொடர்வோம்
சிலர் வாழ, பலர் மாள இருக்கின்ற
இவ்வமைப்பை
இழுத்தெறிய நாமெழுவோம்!!

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்
 கூட்டுடி சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம்
 எழுத்தாளர்களின் தேசிய ஒநமைப்பாட்டு
 மகாநாடு சிறப்புற்று விளங்க
 எமது வாழ்த்துக்கள்

ஸ்ரீ வரதா மதுபானச்சாலை
 Sri Varatha Liquor Shop

பஸ்நிலையம், முருங்கன்.
 உரிமையாளர்: அ. ஜீவரெத்தினம்

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின்
 தேசிய ஒநமைப்பாட்டு முயற்சிக்கு
 எமது வாழ்த்துக்கள்.

சுபைலா கிறைன்டிங் மில்ஸ்

பெரிய கடை, மன்னாள்.
 உரிமையாளர்: திரு. யூ. பிச்சைத்தம்பி J. P.

டெலிபோள்: 239

Russian & Soviet Novels & Short Stories

NOW AVAILABLE

	Price Per Copy
	Rs. cts.
Virgin Soil Uplifted, Vol. 1 & 2 - Mikhail Sholokhov	7 50
Stories - Fyodor Dostoyevsky	5 00
The Idiot, Vol. 1 & 2 - Fyodor Dostoyevsky	10 00
My Apprenticeship : My Universities - M. Gorky	7 50
The City of the Yellow Devil - M. Gorky	3 00
And Quiet Flows The Don, 4 Vol. - M. Sholokhov	23 00
The Conflagration - Konstantin Fedin	4 00
Tow Captain - V. Kaverin	7 50
The Cause You Serve - Yuri German	3 75
My Daghestan - Rasul Gamzatan	4 00
The Light of a Distant Star - A. Chakovsky	2 75
The Garnet Bracelet - Alexander Kuprin	3 75
By The Light of Day - Stories by Soviet Writers	2 50
Selected Stories - K. Paustovsky	4 25
I want to Live - Vasily Shuksmin	3 00
Saturn is Almost Invisible - V. Ardam tsky	3 00
Selecte Short Stories - M. Gorky	5 50

POSTAGE EXTRA

PEOPLE'S PUBLISHING HOUSE,

124, Kumaran Ratnam Road,

COLOMBO - 2.

Telephone: 36111

இலக்கிய நண்பர்களே!

உங்களுக்குத் தேவையான

- * அறிவு நூல்கள்
 - * இலக்கிய நூல்கள்
 - * நவீன நாவல்கள்
- என்பனவும்,

மாணவர்களுக்குத் தேவையான பாடநூல்கள் உபகரணங்களும்
எம்மிடம் மலிவாகக் கிடைக்கும்

பொங்கல், தீபாவளி நத்தார், வருடப்பிறப்பு
பிறந்தநாள் முதலியவற்றிற்குரிய எமது விசேட தயாரிப்பான
வாழ்த்து மடல்களை

உங்கள் அன்புக்குரியவர்களுக்கு அனுப்பி மகிழுங்கள்

ரகுநாதன் பதிப்பகம்

புத்தகப் பண்ணை

303, காலி வீதி,

கொழும்பு - 3

தொலைபேசி: 26946

கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு

உங்கள் நுகர்ச்சிப்
பொருட்கள்
புடைவைத் தினிசுகள்
விவசாயத் தேவைகள்
முதலியவற்றிற்கு

எங்கள் ஸ்தாபனத்தில்
எமது கிளைகள்மூலம்
சேர்ந்து
நன்மை பெறுங்கள்

மறவாதீர்கள்!

மானிப்பாய் பரிஷ்

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்
(வரைவுள்ளது)

ஆனைக்கோட்டை,

தொலைபேசி: யாழ்ப்பாணம், 7478

இலங்கை

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும்

(ஒரு வரலாற்று நோக்கு)

— கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

“ பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் எட்டுப் பேருடன் தோன்றிய எமது ஸ்தாபனம். இன்று இருநூறுக்கு அதிகமான உறுப்பினர்களையும் எட்டுக் கிளைகளையும் கொண்ட, இந்நாட்டு எழுத்தாளர்களின் விரிந்த கேந்திரமாகவும் எமது மக்களின் எதிர்கால இலக்கியபாரம்பரியத்தை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாகவும் வளர்ந்துள்ளது ” என்று சென்ற 12-ஆம் தேதி கொழும்பில் நடைபெற்ற இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின், விரிவுபடுத்தப்பட்ட மத்திய குழுக் கூட்டத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்த சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் திரு பி.ரேம்ஜி குறிப்பிட்டார்”

23-8-1956 அன்று “ஈழகேசரி” யில் வெளியான செய்தி இது. 1946 இல் தொடங்கிய இ. மு. எ. ச. பத்து வருட கால எல்லைக்குட்பெற்றுக் கொண்ட வளர்ச்சியினை இது ஓரளவு சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஆயினும் 1946 முதல் 1956 வரைப்பட்ட காலகட்டத்துள்ளும் சில முக்கிய வளர்ச்சிப்புகளை நாம் அவதானித்துக் கொள்ளலாம்

1946 இல் இச்சங்கம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகவிருந்தோர், அக்காலத்தில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர்களாகவிருந்த கே. இராமநாதன், கே. கணேஷ் ஆகியோரே. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உந்துதலையும் ஆற்றுப்படுத்தலையும் அடிக்கல்லாகக் கொண்டு இந்தியாவில் கே. ஏ. அப்பாஸ் முதலியோரின் தலைமையில் தோன்றிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் போன்று இராமநாதனும், கணேஷும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினைத் தோற்றுவித்தனர்.

மார்க்ஸீஸ அரசியல் இயக்கமே மக்களிடையே பெரிதும் விருத்தியடையா திருந்த அந்நாட்களில், இவ்வெழுத்தாளர் சங்கம், புத்திஜீவிகளின் முயற்சியாகவே நின்று போனமை ஆச்சரியத்தைத் தருவதன்று.

1956 இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட ஆட்சிபெருமாற்றத்துக்கும், ஆட்சியுரிமை விழிப்புக்கும் சமூக உணர்வு விழிப்புக்கும் காரணமாகவிருந்தது 1953 இல் இடதுசாரிக்கட்சிகளால் நடத்தப்பெற்ற ஹர்த்தாலே யாகும் இந்நாட்டின் அரசியல் விழிப்புணர்வில் 1954 ஆம் வருடம் ஓரளவு முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. 1954 இல் பீரீட்டுக்கிளம்பிய பொருளாதார அதிருப்திக்கு தேசிய உணர்வுக் கட்டுக்கோப்பு அளித்து 1956 இன் அரசியற்பெருமாற்றமாக்கியவர் பண்டாரநாயக்கா.

1946 இல் தொடங்கப் பெற்ற இ. மு. எ. ச. 1954 முதல் காரியவேகத்துடன் பணியாற்றத் தொடங்கிற்று; இ. மு. எ. ச. தனது குறிக்கோள்களையும் அமைப்பு விதிகளையும், சிறுகைநூலாக 25-10-1954 அன்று, வெளியிட்டது. 2 அவ்வெளியீட்டிற்கு காரணப்படும் முதல் மூன்று பந்திகளையும் மீட்டும் பார்த்துக் கொள்வது பயன் தருவதாகும்.

“எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே இல்லாருமில்லை உடையாருமில்லை” என்றும்.

“எல்லாரும் இன்புற்றிருப்பதன்றி வேறென்றறியேன்”

என்றும், மனிதவர்க்கம் யுக யுகாந்திரமாகக் கண்ட இலட்சியக் கனவைச் சாதனையிலாக்க, வர்க்க பேதமற்ற ஒப்பில்லா சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்க

மனிதப் பெருங்குடி மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்தையும் அதில் தோன்றும் புதிய சமுதாய அமைப்பையும் பிரதிபலிக்கும் சோஷலிஸ்ட் யாதார்த்தவாதம் என்ற இலக்கியத்தவத்தை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது இறுதி இலட்சியமாக ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

உடனடி இலட்சியம்:

என்றாலும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மக்களின் சகலபகுதிகளையும் பிரதிபலித்தது, நிரந்தர உலகசமாதானம், தேசிய விமோசனம், உண்மை ஜனநாயகம், உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரம், சிறந்த கலாச்சாரம், நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார சமுதாய முன்னேற்றம் இவற்றிற்காக மக்கள் நடத்தும் போராட்டங்களை கருவூலமாகக் கொண்ட மக்கள் இலக்கியமே சங்கத்தின் உடனடியான இலட்சியமாக இருக்கும்.

நோக்கம்

முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட சகல எழுத்தாளர்களையும் ஒரு அணியில் திரட்டி மக்கள் கலாச்சாரம்-உயர்ந்த மனித வாக்கத்துக்குமான இலக்கியம் படைப்பதும், சம அடிப்படையில் சகல தேசிய இனங்களின் மொழி கலாச்சார முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பதும், எழுத்தாளர்களின் நலன்களுக்காகவும் உரிமைகளுக்காகவும் பாடுபடுவதும் சங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்கும்³

சங்கத்தைப் பரவலாக்கும் முயற்சியும் எழுத்தாளர்கள் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான முயற்சியும் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 10-4-1955 இல் வெளியிடப் பெற்ற ‘‘ எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை’’ என்ற துணுப்பிரசாரம் சர்வதேசிய நிலையிலும் தேசிய நிலையிலும் அன்று நிலவிய ‘‘ அபாயகரமான’’ ‘‘ ஆபத்தான’’ கட்டங்களை விளக்கி இறுதியில்,

‘‘எனவேதான் உங்களை சகோதர பாவத்துடனும் பாசத்துடனும் நெருங்குகின்றோம்? காலத்தின் பொறுப்பை உணர்ந்த கடமை உணர்வுடன் அணு

குகிரேம், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கொடிக் கீழ் அணிவகுத்து, எழுத்தாளர்களின் உரிமைகளைப்பாதுகாத்து நலனுக்காகப் போராடுவதில், இந்த நாட்டில் உண்மையான ஜனநாயகத்தையும் இந்தவையகத்திலே நிரந்தர சமாதானத்தையும் நிலைநாட்டுவதில், நம் பழம்பெரும் இலக்கிய பாரம்பரியங்களை வளர்த்தெடுத்து புதுமை இலக்கியங்களைப் படைப்பதில் உங்களின் ஒப்பரிய பொறுப்பை நிறைவேற்றமாறு பணிவன்புடன் அழைக்கின்றோம்.’’⁴

என்ற அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

அக்காலத்திலேதிலவிய இலக்கிய ஆக்கச் சூழ்நிலையை அவதானிக்கும் பொழுது மேலே தரப்பட்டது போன்ற ஓர் அறை கூவல், முற்றிலும் புதியதும், முன்னர்காணப்படாத ஒழுங்கு நெறியும் கட்டமைப்பும் கொண்ட ஒரு நிறுவனத்தின் அழைப்பாகவும் அமைவதை நாம் காணலாம். 1942 முதல் நிறுவன ரீதியாக இயங்கிவந்த மறுமலர்ச்சிச் சங்கமும், அச்சங்கத்தால் வெளியிடப் பெற்று வந்த ‘‘மறுமலர்ச்சி’’ச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வந்த புத்திலக்கிய எழுத்தாளர்களும் இத்தகைய வரையறுக்கப்பட்ட இலக்கிய இலட்சியங்களை முன்வைத்து ஒன்று சேர்ந்தவர்களல்லர். நவீன இலக்கிய வகைகளினூற் கவரப்பட்ட, அவர்கள் இலக்கிய இலட்சியங்கள் பற்றி ஆழமான மதிப்பீடு எதுவும் இல்லாது இணைந்து பணியாற்றி வந்தனர். அதற்கு முன்னர் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஈழத்துக்குரலாக விளங்கிய ‘‘ஈழகேசரியும்’’ ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய கர்த்தர்களாகத் தென்னிந்திய ஏற்புடைமையுடன் இயங்கி வந்த எழுத்தாளர்களும், இலக்கியத்தைச் சமுதாய சக்தியாக உணர்ந்து அச்சக்தி வளர்ச்சிக்காகத் தொழிற்பட்டவர்களல்லர். ஆயினும் நவீன இலக்கிய வகைகளான சிறுகதை, நாடகம், போன்றனவற்றை ஈழத்தின் ஜனரஞ்சகப்படுத்தி நின்றனர். பாரதியின் இலக்கிய மேன்மையையும் சமூக முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் கூறியிருந்தனர். இவைகாரணமாக நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் ஏற்புடைமைக்கான ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். அந்த அடித்தளத்தின்மீது புதிதாக, இயக்க வேகத்துடன் முற்போக்கு

எழுத்தாளர் சங்கம் ஓர் இலக்கிய இயக்கத் திணைக் கட்டியெழுப்பக் கூடியதாகவிருந்தது.

இ. மு. எ. ச. வின் தோற்றமும், அமைப்பும்தான் அது காலம் வரை இலைமறைகாயாக இருந்த ஒரு சமுதாய சக்தியை முன்னணிக்குக் கொண்டுவந்தது.

மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தொடங்குவதற்கு முன்னர், ஈழத்தின் நவீன தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாடு ஆங்கிலம் தெரிந்த உயர் சமூகத் தொடர்பு கொண்ட மத்தியதர வர்க்கத்தினரிடையே காணப்பட்டது தமிழை மாத்திரமே கற்று இலக்கிய உத்வேகமும் ஆர்வமும் பெற்றவர்களின் குழுவாக மறுமலர்ச்சிக்குழு அமைந்தது.

ஈழகேசரியின் ஆரம்ப கால வரலாற்றுடன் இணைத்துப்பார்க்கும் பொழுது இது பெரியதொரு முன்னேற்றமேயாகும். ஆனால் மறுமலர்ச்சிக்குழுவின் சமகாலத் தாக்கம் மிகச்சிறியதேயாகும். அவர்களின் இயக்கத்துக்கு ஈழகேசரியே பூரண பிரசுரகளமாக அமைந்திருப்பின் மறுமலர்ச்சி என்ற சஞ்சிகை தோன்றியிருக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்காது. 20ம் நூற்றாண்டின் மூன்றாம் தசாப்தத்தில் முனையிடத் தொடங்கிய இவ்வமிசம் இலங்கையில் கல்வி, சமூக மாற்றங்களுடன் இணைந்தவொன்றாகும். நான்காம் ஐந்தாம் தசாப்தத்தில் தாய்மொழிக்கல்வி வளரத்தொடங்கிற்று. அத்துடன் இலவசக்கல்வி முறையினால் அதுகாலம் வரை கல்வி வாய்ப்பற்றிருந்த அடிநிலைச் சமுதாயத்தினர் பலர் கல்வி பெறும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். புதிதாகத் தோன்றிய இச்சமூகத்தின் இலக்கியக் குரலாக 1954, -55 இல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கிளர்ந்தது.

இலக்கிய நிறுவனங்கள் சம்பந்தமான அமைப்பிசமொன்றும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும் வியாப்திக்கும் பெரிதும் உதவிற்று. அதுகாலவரை கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ்க்கலை இலக்கிய முயற்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய நிறுவனங்கள் அரசாங்கத்தில் முக்கிய பதவிகளை வகித்து வந்தவர்களின் நிழலிலேயே இயங்கி வந்தன. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஈழத்தின் தமிழ்க்கலை இலக்கியத்துக்கான தலைமையை உத்தியோகத்தர் முடியிலிருந்து விடுவித்தது. எனவும்

உத்தியோகத்தரின் கலை, இலக்கிய முகாமைகாரணமாக தமிழ்க்கலை, இலக்கியத்துறைகளால் இலங்கைப் பல் கலைக் கழகத்துத் தமிழ்த்துறையே ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. எனும் வரலாற்றுண்மையையும் நாம் அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். மேற்கூறிய பண்பு காரணமாக பெரிய உத்தியோகங்களினை வகித்து வராத தமிழ் அறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் இ. மு. எ. ச. வுக்கு ஆதரவு நல்கத் தொடங்கினர்.

இ. மு. எ. ச. வின் கலை, இலக்கியத்துறைத் தலைமைக்கு உதவிய இன்னொரு முக்கிய பண்பு அது ஈழத்து இலக்கியத்தை சமய, இனப்பாகுபாடுகட்கு அப்பாலான ஒரு முயற்சியாகக் கருதியமையும் அவ்வாறு வளர்த்தமையுமாகும். பல்வேறு இலக்கிய ஆசிரியர்களின் பணிகளை, கிறித்தவர் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு, முஸ்லீம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு, மட்டக்களப்பு தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டு வன்னிப்பகுதி மக்கள் தமிழிலக்கியத்துக்காற்றிய தொண்டு எனத் "தொண்டு" அட்டைகள் கொண்டு கட்டி வந்த இலக்கிய உலகில், அரசியற் கோட்பாடு என்ற அடிப்படையில் ஒருங்கிணைந்த எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை அவ்வாறு பாகுபடுத்தாது தமிழிலக்கியமாகப் போற்றும் பண்பு இ. மு. எ. ச. வின் தோற்றத்தின் பின்னரே இலங்கையில் தொடங்கிற்று 5

இத்தகைய காரணங்களினால் இ.மு.எ.ச ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற் பெரிய தொரு புரட்சியை ஏற்படுத்திற்று என்று கூறலாம். இ. மு. எ. ச. தோற்றுவித்த இவ் விலக்கிய மாற்றங்களை, 1956 இல் முகிழ்த்துக்கிளம்பிய புதிய வரலாற்றுச் சக்திகளின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது தான். இந்நாட்டில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் பூரணத்துவத்தையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

புதிய வேகத்துடன் செயற்படத் தொடங்கிய பொழுது, இ. மு. எ. ச. தனது உத்தியோக பூர்வ ஏடான "புதுமை இலக்கியம்" எனும் சஞ்சிகையும் வெளியிடத் தொடங்கிற்று. 1956 ஆம் வருட முதல் மாதத்தில் புதுமை இலக்கியத்தின் முதல் இதழ் வெளியாகிற்று.

இவ்வாறாக இ. மு. எ. ச. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் முன்னெப்பொழுது மில்லாத வகையில் உணர்ச்சிவேகத்துடனும் கருத்து ஈடுபாட்டுடனும் இயங்கத் தொடங்கிற்றெனினும், அது தோன்றிய வேளையில், இலங்கையின் அரசியல் வாழ்க்கையில் முன்னர் காணப்படாத மொழிப் பிரச்சினை விசுவரூபம் எடுத்து நின்ற காலமாகும். மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக இ. மு. எ. ச. எடுத்த தீர்மானம் இச்சங்கத்தின் அடிப்படை அரசியற் கோட்பாட்டினையும் உள்ளார்ந்த தேசிய நோக்கினையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது.

‘‘மொழிப் பிரச்சினை இரண்டு அடிப்படை அம்சங்கள் கொண்டுள்ளது. ஒன்று வரவேற்கத்தக்கது. வாழ்த்துக் குரியது; மற்றது ஆபத்தானது.

முதலாவது அமிசம் வளமிக்க தேசாபிமானத்தை பிரதிபலிப்பது மக்களின் ஜனநாயக உணர்வை கருவூலமாகக் கொண்டது. பல நூற்றாண்டுகளாக அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆதிக்கத்திற்கும், அதன் கலாச்சார ரீதியான - மொழி ரீதியான ஆதிபத்தியத்திற்கும், அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த மக்கள் இன்று தேசிய விழிப்படைந்து விட்டார்கள். தம் தம் கலை, கலாச்சாரம் பற்றியும் மொழி-இலக்கியம் பற்றியும் இன ரீதியான பண்பாடு - பாரம்பரியம் பற்றியும் போதமடைய ஆரம்பித்துள்ளார்கள். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தேசியப் பற்று நிறைந்த மக்களின் இந்த விழிப்பை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பேருவகையுடன் வரவேற்கிறது; வாழ்த்துகிறது. இந்தநல்ல திருப்பம் நம் கலைகளும் கலாச்சாரமும் வளர்வதற்கான நல்லதொரு எதிர்காலத்திற்குப் பாதையமைத்துக் கொடுக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம்.

ஆனால் மக்களின் இந்த தேசிய விழிப்பு தவறான பாதையில் திருப்பி விடப்பட்டுள்ளதை நாம் ஆழ்ந்த துக்கத்துடனும், கவலையுடனும் பார்க்கின்றோம். தேசத்தின் சுயாதீனத்தை வலுப்படுத்தியும், இனங்களினதும், மக்களினதும் ஐக்கியத்தையும் சினைகபாவத்தையும் ஸ்திரப்படுத்தியும், சகல மக்களினதும்

சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஒரு உயர்ந்த நாட்டை நிர்ணயிப்பதற்குப் பதிவாக நாட்டில் உருவாகியுள்ள ஒரு மொழிக் கோஷம் சுயாதீனத்தைச் சிதைத்து, இன ஒற்றுமையைக் குலைத்து, இனங்களின் உரிமைகளை ஒட்டறுப்பதிலும், மக்களிடையே மோதுதல்களை மூட்டிவிட்டு நாட்டை இரத்தக்களரி யாக்குவதிலும் தான் இழுத்துச் செல்கின்றது.

‘‘தனிச் சிங்களத்தால் பாதிக்கப்படும் தமிழ் மக்கள் தம் மொழியையும், கலை கலாச்சாரங்களையும், ஜனநாயக உரிமைகளையும் காக்க விழிப்புணர்ச்சி பெற்று முன்வரவேண்டும் என்று அறைகூவுகின்றோம் ..

ஒவ்வொரு கட்சியும் தனது மூலக் கொள்கைகளை முண்டி முன்வையாது தமிழ் பேசும் சகல மக்களும் ஒருமுகப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதும், நாட்டிலுள்ள சகல ஜனநாயக சக்திகளும் அங்கீகரிக்கக்கூடியதுமான ஒரு கொள்கையை ஒன்றுகூடி வகுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நாம் வேண்டுகின்றோம்.....

ஆனால் ஒரு எச்சரிக்கை. இந்த இயக்கம் கட்டுப்பாடு நிறைந்ததாக இருக்கவேண்டும். தமிழ் உரிமையை அடியஸ்திவாரமாகக்கொண்டு இது இருக்கவேண்டுமேயன்றி இன விரோதத்தைப் பரப்புவதாக இருக்கப்படாது

6
மொழிப் பிரச்சினை உக்கிரமடைவதற்கு முன்னரே எடுக்கப்பட்ட இத் தீர்மானம், இன்று பின்னோக்காகப் பார்க்கும் பொழுது தூரதிருஷ்டியுடன் அமைந்துள்ள தன்மையினை உய்த்துணரும் அதேவேளையில், அன்றைய சூழ்நிலையில், நிலைமையை நன்குணர்ந்து எடுக்கப்பட்டதொன்று என்பது தெரிகின்றது.

இத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள கருத்து நிலைபாடு, இ. மு. எ. ச. வேற்றுமையிடையே ஒற்றுமையைக் காணும் தேசியப் பொறுப்புணர்வின் பரப்பை என்பது புலனாகின்றது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் தமிழ் பேசும் மக்களின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியையும், அதனால்

தமிழ் பேசும் மக்களின் தனித்துவத்தையும் பேணுவதையே தனது நோக்கமாக இ. மு. எ. ச. கொண்டிருந்தது என்பது நன்கு தெளிவாகின்றது.

இ. மு. எ. ச.: வகுத்துக் கொண்ட வேலைத் திட்டம் இப்பணியை நன்கு நிறைவேற்றுவதாக அமைந்திருந்தது.

1956 முதல் இ. மு. எ. ச. செயற்படுத்திய இலக்கிய அபிவிருத்தி வேலைகளை இப்பின்னணியிலேயே வைத்து நோக்குதல் வேண்டும்.

இ. மு. எ. ச. வின் வேலைத் திட்டத்தையும் செயற்பாட்டினையும் ஆராய்வதற்கு முன்னர் இ. மு. எ. ச. அங்கத்தவர்களின் அன்றைய கருத்து நிலைபாட்டினையும் கடமையுணர்ச்சியையும் எடுத்துக் கூறவேண்டுவது அவசியமாகின்றது.

இ. மு. எ. ச. வின் அங்கத்தவர்கள் இலக்கியத்தைப் பொழுதுபோக்கு முயற்சியாகக் கொள்ளாது, இலக்கியம் மூலம் தாம் எண்ணித் துணிந்த தேசப்பணியொன்றினைச் செய்வதாகவே கருதினர். “நமக்குத் தொழில் இலக்கியம். நாட்டிற்குழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்” என்றும் தாரக மந்திரத்தையுடையராய் விளங்கினர் என்று கூறுவது மிகைப்பட்ட கூற்றாகாது. இ. மு. எ. ச. அங்கத்தவர்கள் - குறிப்பாக செயற்குழு, தேசிய சபை ஆகிய சங்க நிறுவன மட்டத்திற் கடமையாற்றியோர் தமது பொதுக் கடமைகள், பணிகளில் இ. மு. எ. ச. வின் இலக்கிய நோக்கத்தினை நிறைவு செய்யும் வகையிற் கடமையாற்றி வந்தனர்.

இ. மு. எ. ச. செயல்வேகத்துடன் கரும மாற்றத் தொடங்கியபொழுது, முக்கிய இலக்கிய கோஷமாக அமைந்தது. “ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்” என்னும் கோட்பாடே யாகும். ஈழத்தின் நவீன தமிழ் இலக்கியம் தென்னிந்திய நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பிரதியாக அமையாது “ஈழத்தின் மண் வாசனை”யைப் பிரதிபலிப்பதாக இருத்தல் வேண்டுமென அறிவுறுத்தப்பட்டது.

“மண் வாசனை” என்னும் கோஷம் “தேசிய இலக்கியம்” என்னும் கோஷத்துடனும் இந்தியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய நோக்குடனும் சம்பந்தப்பட்டு நின்றதா

கும். ஆனால் அடிப்படையிற் பார்க்கும் பொழுது மண்வாசனை என்னும் கோஷமே முந்தியதாகும்.

ஈழத்திலே தோன்றும் தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்து மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது ஈழத்து வாழ்க்கைப்பிரச்சினை இலக்கியப் பொருளாகச் சிறுகதை நாவல்களில் இடம்பெற்ற பொழுது, ஈழத்துப் பல்வேறு பிரதேசங்களின் வர்ணனை, வாழ்க்கைமுறை விவரணம், பேச்சு வழக்கு ஆகியன இடம்பெறவேண்டுவது அத்தியாவசியமாயிற்று.⁷

இ. மு. எ. ச. சுவின் இவ்விலக்கிய இயக்கம் வலுவடைந்து வரும் நாட்களில் க. கைலாசபதி தினகரன் பத்திரிகையிற் சேர்ந்தார். சேர்ந்த சிலநாட்களுள் அவர் தினகரன் வாரப் பதிப்பின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வாறு நியமனம் பெற்றதும் அவர் ஈழத்தினைக்களமாக, ஈழத்து வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை இலக்கியப் பொருளாகக் கொண்ட சிறுகதைகள் பிரசுரமாகின. அவ்வாறு வெளியிடப்பெற்ற சிறுகதைகள் “மண்வாசனை” என்று இலக்கிய கோஷத்துக்கு உதாரணங்களாக விளங்கின. அவர் முழுப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றதும் தினகரன் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய இயக்கத்தில் முதன்மை பெறத் தொடங்கிற்று.

இதனைத் தொடர்ந்து இ. மு. எ. ச.: வின் ஆக்க இலக்கியக் கோட்பாடுகளை எடுத்து விளக்கும் வகையில் “மரகதம்” என்னும் சஞ்சிகை அமைந்தது. மரகதம் சஞ்சிகையை ஈழத்தின் பிரபல நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் பதிப்பித்தார், “நீதியே நீ கேள்” என்ற அவரது நாவல், அப்பொழுது தினகரனில் தொடர் நாவலாக வெளிவந்தது.

இ. மு. எ. ச. வின் இவ் ஆக்க இலக்கியக் கோட்பாடு படிப் படியாக, அக்காலத்தில் வெளிவந்த பிற சஞ்சிகைகளிலும் முக்கிய இடம் பெறத் தொடங்கிற்று. ‘சிற்பி’ சரவணபவன் அவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்ற “கலைச்செல்வி” என்னும் சஞ்சிகையும் அத்தகைய சிறுகதைகளை வெளியிடத் தொடங்கிற்று.

இவ்வாறு ஈழத்தின் ஆக்க இலக்கியங்களின் பிரசுரங்களும் விரிவடையத் தொடங்கிற்று. பிரசுரகளை வியாப்தியைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட இ. மு. எ. ச. இப் புதிய இலக்கிய நெறியினை வளர்ப்பதற்குப் பல விமரிசன அரங்குகளை நடத்திற்று. இ. மு. எ. ச. வின் இதழான "புதுமை இலக்கியத்தில்" "சகோதர விமர்சனம்" என்னும் பகுதியில், ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் சகோதர எழுத்தாளர்களால் விமரிசிக்கப்பட்டன,

சகோதர விமர்சனம் என்னும் பகுதியைவிட, "புத்தக விமர்சனம்" என்னும் ஒரு தனிப்பகுதியும் புதுமை இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றது;

சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த விமர்சனங்களை விட, அச்சில் வெளிவந்த சிறுகதை, கவிதைகளை விமரிசிப்பதற்கென்ற கூட்டங்களும் கூட்டப்பெற்றன;

அச்சேற்ற இலக்கிய ஆக்கங்களை வாசித்து விமரிசிப்பதற்கெனவும் சிற்சில கூட்டங்கள் கூட்டப்பெற்றன.

இத்தகைய விமரிசன வளர்ச்சி தமிழின் நவீன ஆக்க இலக்கிய வளர்ச்சியிற் புதிய தொரு நெறியினைத் தோற்று வித்ததென எாம். அதாவது இலக்கிய ஆக்கமும் விமரிசனமும் இணைந்து செல்கின்ற ஒரு பண்பு இதனால் ஏற்பட்டது. இலக்கிய ஆக்கங்கள் இலட்சியத் தன்மையுடையனவாகவும், செம்மையான பொருள், உருவ அமைதியுடையனவாகவும் அமைவதற்கு விமரிசகர்கள் உதவினர். இலக்கிய விமரிசனம் வெறுமனே கோட்பாட்டு மீட்பாக அமையாது பிரயோக விமரிசனமாவதற்கும், விமரிசனத்தில் எழுத்தாளனும் அவனது ஆக்கமும் நுனித்தாராயப் படுவதற்கும் இவ்வியக்கம் பெரிதும் உதவிற்று. தமிழகத்தில், நவீன இலக்கியப் பரிசோதனைக் காலம் என்று விவரிக்கப்படும் மணிக் கொடிக் காலத்திற்குள், ஆக்கமும் விமரிசனமும் இவ்வாறு இணைக்கப்படவில்லையெனலாம்.

"ஈழத்திலக்கியம்" "மண்வாசனை" என்னும் கோஷங்கள் காரணமாகத் "தேசிய இலக்கியம்" என்னும் கோட்பாடு தோன்றலாயிற்று. ஈழத்து இலக்கியம் மக்கள் கடப்பாடுடைய இலக்கியமாக வளருவதற்கும், வளர்க்கப்படுவதற்கும் "தேசிய இலக்கியம்"

என்ற கோட்பாடு அவசியமாயிற்று. இளங்கிரன் தமது மரகதத்தில் தேசிய இலக்கியம் பற்றிப்பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். இத்தொடரில் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் ஏ. ஜே. கனகரட்ண, அ. ந. கந்தசாமி, தருமு சிவராஜ ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகள் முக்கியமானவையாகும்.³

இவ்விடத்தில் தேசிய இலக்கியம் பற்றி ஏ. ஜே. கனகரட்ணவும் அ. ந. கந்தசாமியும் தேசிய இலக்கியத்திற்குக் கொடுத்த விளக்கங்கள் மீட்டுவது பயன்தருவதாகும்.

"... அது ஒரு தேசியத் தனித்துவத்தை தேசிய சபாவத்தை, தேசிய வல்லபத்தைப் பிரதிபலிக்கத்தான் செய்யும். இதன்வழியே, ஒரு தேசிய இலக்கியம், வேற்று நாட்டு இலக்கியங்களுடன் தன்னை வேறுபடுத்தும் சிலவிசேடத் தனித் தன்மைகளைப் பெற்றுத்தானிருக்கும். வாழ்க்கைத் தனித்துவ அம்சங்கள், மரபுகள், உருவம் முதலியன இந்திய இலக்கியத்தை அமெரிக்க இலக்கியத்திலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன. வாசகரெல்லாரும் இருநாட்டு இலக்கியங்களினதும் 'முழு உணர்வும் முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.'"

— ஏ. ஜே. கனகரட்ண

"ஒரு மொழிக்கு ஒரு இலக்கியம் என்பது மொழிகள் கடல் கடந்து பரவி நிலைபெற்ற இக்காலத்துக்கு ஒவ்வாது. கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக வளர்ச்சி பெற்று வரும் ஆங்கில மொழி பலதேசிய இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது. இன்று நாம் வெறுமனே ஆங்கில இலக்கியம் என்று கூறினால் அது அமெரிக்க இலக்கியத்தையோ ஆஸ்திரேலிய இலக்கியத்தையோ கனேடிய இலக்கியத்தையோ குறிக்காது.

தேசிய இலக்கியம் என்ற நமது இயக்கம் சர்வதேசியத்துக்கு முரண்பட்ட ஒன்றல்ல. உயிருள்ள இலக்கியத்துக்கு தேசிய சமுதாயப் பின்னணி அவசியம். இவ்வித பின்னணியில் உருவாகும் தேசிய இலக்கியமே காலத்தையும் கடையும் தாண்டி சர்வதேசங்களை யும் ஈர்க்கும் வல்லமை பெற்றதாகும்.

— அ. ந. கந்தசாமி

தேசிய இலக்கியம் என்ற கோட்பாடு ஈழத்திலக்கிய வட்டாரங்களின் பல கருத்து முரண் பாடுகளை உண்டாக்கிற்று. தேசிய இலக்கியம் என்ற இக்கோட்பாட்டின் சம காலத்தாக்கம் பற்றியறிவதற்கு, இக்கட்டுரையாசிரியர் "தேசிய இலக்கியம்" பற்றி எழுதிய கட்டுரையொன்று பெரிதும் உதவும்.

"இவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது தமிழ் கத்துடனுள்ள மொழியொருமை, மதவொருமை, பண்பாட்டொருமை முதலியனவற்றாலும், இலங்கையிலுள்ள சிறப்புப்பண்புகள் காரணமாகவும் தேசியஇலக்கியம் என்ற சொல் பலவித திரிபுவாதங்களுக்கு இடமாயமைந்தது.

ஆனால் ஈழத்தமிழிலக்கியம் தேசிய இலக்கியமாக மீளிரவேண்டுமென விரும்புபவர்கள் தேசியஇலக்கியமெனும்பொழுது தாம் எதைக்கருதுகின்றனர் என்பதை திட்டவாட்டமாகக் கூறியுள்ளனர்: தேசிய இலக்கியம், ஈழத் தமிழிலக்கியத்தில் மலர வேண்டுமென்ற இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயலாளர் தமது-அறிக்கையில் தேசிய இலக்கியத்திற்கு வரைவிலக்கணங் கொடுத்து வெளியிட்ட அறிக்கையில் - ஈழம் வாழ் மக்களிடையே தாம் ஒரு தேசத்தினர், ஒரு நாட்டினர் என்ற உணர்வையும் அவர்களிடையேயுள்ள ஒற்றுமையையும் வளர்ப்பது தேசிய இலக்கியத்தின் நோக்கமாக அமையவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார். தேசிய பிரச்சினைகளின் பின்னணியில் மக்களின் நிலையை வைத்து ஆராய்ந்து இலங்கையர் என்ற முறையில் வழிகாண்பதன் அவசியத்தை உணர்த்துவது தேசிய இலக்கியமாகும்.

ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கோஷம் இதன் முன்னோடியாக அமைந்தது. ஈழத் தமிழ்மக்கள் இலக்கியம் படைக்க மாட்டாதவர்கள் என்றிருந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்காக ஈழத் தமிழிலக்கிய இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தமிழில் ஈழத் தவருக்குள்ள திறமையையும் வற்புறுத்தி அவ்வழியில் முன்னோடிகளாக விளங்கிய நாவலர், விபுலானந்தர் முதலியோரைக் காட்டி ஈழத்தில் தமிழிலக்கியம் வளர வேண்டுமென்று வேண்டிய பின்னர் அவ்வாறு வளரும் இலக்கியம் எத்தகையதாக இருக்க

வேண்டுமென்பதை விளக்குவதே தேசிய இலக்கியம் என்ற இவ்வியக்கமாகும்.

ஈழத்து இலக்கியம் என்று சொன்னதும் ஒருங்கு திரண்ட சக்திகள் தேசிய இலக்கியம் என்ற தும் ஒதுங்குதல் இயற்கையே. தேசியம் எது என்பது பற்றிய கருத்து வேறுபாட்டினாலும் ஈழத்து இலக்கியம் கோஷமாக விருந்த காலகட்டத்தில் தனி மனித வாழத்திற்கு இருந்திடம் இப்பொழுது இல்லாதிருப்பதனாலும் பலர் மயங்கி நிற்கின்றனர்.

தேசிய இலக்கியம் வளர்வதற்கு உண்மைபூர்வமான கணிப்பு அத்தியாவசியம் இல்லாவிட்டால் வெளித்தோற்றத்தைக் கண்டு மயங்கும் நிலையே ஏற்படும். எனவே தான் யதார்த்தம் இக்கால இலக்கியத்தின் அச்சாணியாகின்றது.

தேசிய இலக்கியம் என்ற இக்கோட்பாடு பற்றிய சர்ச்சை வியாப்தியடையத் தொடங்கிய பொழுது, வளரும் ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியத்துக்கும் தென்னிந்தியத் தமிழிலக்கியத்துக்கும் எத்தகைய உறவுகள் இருத்தல் வேண்டுமென்பது பற்றிய சர்ச்சை உக்கிர மடையத் தொடங்கிற்று, ஈழத்தின் தேசியத் தமிழ் இலக்கியம் தமிழின் ஒருமையைப் பாதிக்கும் என்னும் கருத்து எடுத்துக் கூறப்படவே, தேசிய இலக்கிய வாதிசுள் அக்கருத்தினை எதிர்க்கத் தொடங்கினர்.

"தமிழ்நாடு தாய்நாடு, ஈழம் சேய்நாடு என்ற பூசாரி மந்திரத்தைக் கிளிப்பிள்ளையாகச் சொல்பவர்கள் சேயால் எப்பொழுதுமே முடிச்சில் தொங்கிக் கொண்டிருக்க முடியாது என்ற உண்மையை உரைவேண்டும். பக்குவஞானம் வளர, தான் இன்னமும் கொப்பூழ்க் கொடியுலம் தாயின் உணவினைப் பங்கிட்டு வரமுடியாது என்கின்ற பிரக்ஞையின்பால், தன் சொந்த இலட்சிய அபிலாட்சைகளுக்கேற்ப ஒரு தனித்துவச் சுதந்திர வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முனைய வேண்டும். ஆகையினால் தேசிய இலக்கியம் தேவை என்ற குரல் நமது தனித்துவ இலக்கியப்பாரம்பரியத்தினைக் கட்டி வளர்க்க வேண்டும் என்ற வேட்கை, மிக இயற்கையானதும், தவிர்க்கமுடியாததுமான ஒன்றாகும்.

— ஏ. ஜே. கனகரட்னா

இந்தியப் பத்திரிகைகளின் விஷய அடக்கம் சம்பந்தமாகத் தோன்றிய இப்பிரச்சினை அக்காலத்தில், முற்றிலும் எழுத்தாளர் கண்ணோட்டத்தில் வைத்தே பார்க்கப்பட்டது.

“இந்தப் பிரச்சினை ஏன் எழுந்தது? இந்தியப் பத்திரிகைகள் பல இலங்கை மார்க்கட்டில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. இங்கிருந்து லாபத்தைப் பெறும் அவை, இந்தநாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு ஏன் ஆதரவு தரக்கூடாது? என்ற எண்ணமே அடிப்படைக் காரணம்” 11
தேவன் - யாழ்ப்பாணம்.

அக்டோபர் 1958 புதுமை இலக்கிய இதழில், இப்பிரச்சினைபற்றிப் பிரேமஜி, இ. மு. எ. ச. பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையில், “நமக்கிடையில்” என்னும் பகுதியில், “இந்தியப் பத்திரிகைகளும் இலங்கை எழுத்தாளர்களும்” என்ற தலைப்பில் எழுதும் பொழுது, இ. மு. எ. ச. இப்பிரச்சினை பற்றி நடாத்திய ஒருசுருத்தரங்கத்தில் எடுத்துக் கூறப்பட்ட விடயங்களைப் பத்து அமிசங்களாகத் தொகுத்துக் கூறியிருந்தார். அவற்றில் முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

- (1) இந்தியப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெற்றவன்தான் எழுத்தாளன் என்ற தப்பிதமான எண்ணோட்டம்.
- (2) இரு நாடுகளிலும் ஒரு சிறிய கூட்டமே தர்பார் நடத்துகிறது. புதிய எழுத்தாளர்களை வளர்த்தல்வேண்டும்.
- (3) தமிழகப் பத்திரிகைகளின் போட்டியால் நமது நாட்டில் சொந்தசஞ்சிகைகள் தலைதூக்க முடிவதில்லை.
- (4) இலங்கை மண்ணில் காலூன்றி நமது மக்களை இதயபூர்வமாக பிரதிபலிக்கவேண்டும். இலக்கிய தாகத்தை கலாசாரத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய தமிழகத்தைப் பார்த்து நிற்கும் போக்கு ஒழிய வேண்டும்.

1970 இல் இப்பிரச்சினை மீண்டும் தலை தூக்கியபொழுது கடைசி இரண்டு அமிசங்களும் தலைதூக்கி நின்றன.

1958 அளவில் தொடங்கிய இப்பிரச்சினைக்குத் தூபமிடுவதாக அமைந்தது 1960 இல் நடந்தவொரு நிகழ்ச்சி

1960 அக்டோபர்-நவம்பரில் இலங்கை வந்திருந்த “கங்கை” ஆசிரியர் பகீரதன் என்பவர், 1-11-60 இல் தினகரனில் வெளியாகிய பேட்டியொன்றில் தமிழ் நாட்டுச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களை விட ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பத்து வருடம் பின்தங்கிய நிலையில் தான் இருக்கின்றார்கள்” என்று கூறியிருந்தார். பகீரதனுக்குப் பதிலளிக்குமுகமாக எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் பல தினகரனில் வெளியாகின. நவாலியூர் சோ. நடராசன், எம். எஸ். கனகரத்தினம், கா. சிவத்தம்பி ஆகியோர் இதற்குப் பதில் எழுதினர் 12

பகீரதன் கிளப்பிய வாதம் வளர்ந்து வரும் ஈழத்திலக்கிய வேட்கையினை மேலும் வளர்ப்பதாக அமைந்தது. பகீரதன் குறிப்பிட்டதை வைத்துக் கொண்டு, இந்தியத் தமிழ்ச் சிறுகதைபற்றிய ஆய்வே நடைபெறத் தொடங்கிற்று.

“இந்தியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளையும் ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இந்தியத் தமிழ் எழுத்துலகத்தில் மணிக்கொடிக் குழுவிற்குப் பின்னர், சமீபகாலத்தில் சிறுகதை வளர்ச்சி இந்த ஆரம்பத்திற்கேற்ற வளர்ச்சியுடையதாக அமையவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். சுந்தர ராமசாமி ஜெயகாந்தன் போன்ற ஓரிரு சிறுகதை யாசிரியர்களே சமீபகாலத்தில் தோன்றியுள்ள தலைகிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களாவார்”

இவர்களைத் தவிரச் சிறுகதையுலகில் பெரியதொரு தேக்கமேற்பட்டிருப்பதை நாம் காணலாம். 1960ம் ஆண்டுத் தீபாவளி மலர்ப் படைப்புக்கள் அங்குள்ள சிறுகதை வரட்சிக்கு நல்ல உதாரணங்கள்” 13

தென்விந்தியச் தமிழ்ச் சிறுகதைவரட்சி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டதைப் பற்றி சி. சு. செல்லப்பா தமது ‘எழுத்து’ சஞ்சிகையிற்குறிப்பிட்டு எழுதினார்.

பகீரதன் இலங்கையிலிருந்த காலத்தில் இலங்கையில் தங்கிநின்ற ‘சரஸ்வதி’ ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரன், பின்னர் இதுபற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது,

“.....

திரு. பகீரதன் எந்த அளவுகோலைக் கொண்டு இந்த முடிவுக்கு வந்தார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவுமில்லை, மனம் போன போக்கில் இவர் கூறிய இக்கருத்து ஈழத்து எழுத்தாளர் மத்தியில் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது. தினகரன் பத்திரிகையில் பல எழுத்தாளர்கள் இது பற்றித் தம் கருத்தைக் காரசாரமாக எழுதினர். தமிழ்நாட்டில் சிறுகதைகள் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றித் தம் கருத்தைச் சொன்னார்கள். பகீரதன் போன்றோர் எழுதியுள்ள சிறுகதைகள் எவ்வளவு தரம் குறைந்தன என்பதை எடுத்துக் காட்டினர்.

தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களின் எழுத்தைப் படிக்க இலங்கை எழுத்தாளருக்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்நிலையில் உள்ள அவர்கள் இங்குள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தாளரின் படைப்புக்களையும் சரிவர எடைபோட்டு வைக்க முடிகிறது. அதனால்தான் பகீரதனை மட்டுமல்லாமல் இங்குள்ள ஏனைய எழுத்தாளர்களையும் தரங்கண்டு அவர்களால் விமரிசிக்க முடிகிறது. இதைப் புரிந்து கொள்ளத் திறமையற்ற நமது எழுத்தாள நண்பர்களைக் கண்டு நாம் பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது”¹⁴ என்று எழுதினர்.

பகீரதன் இந்தியத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் சிறிதும் முக்கியத்துவம் பெறாதவரெனினும், அவர் இலங்கையில் தங்கியிருந்த போழுது. இந்திய வர்த்தகப் பத்திரிகைகளின் பிரதிநிதியாகத் தம்மைக் கருதிக் கூறியவை அக்கால கட்டத்தின் ஈழத்திலக்கியத் தேவை ஒன்றைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைந்தது.

ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியம் எனும் கோட்பாட்டினை இ. மு. எ. ச. எவ்வாறு படிப்படியாக வளர்த்தது என்பதனை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தில் புதுமையையும் தேசியக் கட்டுப்பாட்டினையும் வளர்க்க முனைந்த இ. மு. எ. ச. தனது உத்தியோக பூர்வமான வெளியீடான புதுமை இலக்கியத்தில் “நமது பரம்பரை” என்னும் பகுதியினை நடாத்திற்று. அத்தொ

டரில் இக்கட்டுரையாசிரியர் எழுதிய ஆறு முகநாவலர் என்னும் கட்டுரை நவம்பர் 1961 இதழிலும், சித்திலெவ்வையைப் பற்றி முகம்மதுசமீம் எழுதிய கட்டுரை பிப்ரவரி 1962 இதழிலும்; இக்கட்டுரையாசிரியர் பாரதியாரின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் பற்றியெழுதிய கட்டுரை ஏப்ரல் 1963 இதழிலும் வெளியாகின. நமது பரம்பரைத் தொடரின் முதற் கட்டுரைக்கு முகவுரையாக எழுதப்பட்ட குறிப்பு அக்காலத்தில் நிலவிய இலக்கிய உணர்வாழத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாகும்.

“வளர்ந்து வரும் இன்றைய எமது இலக்கிய ஆக்கத்தின் பாரம்பரியத்தையும் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் அறிய வேண்டுவது அவசியம். ஈழத்து எழுத்தாளராகிய நாம் நமக்கென ஒர் இலக்கிய வழியை எவ்வாறு வகுக்க வேண்டும் என்று கர்ச்சிக்கும் இவ்வேளையில் நாம் வந்த வழியைப் பார்த்தல் நல்லது பழமையின் அடிப்படையில் தோன்றி மிளிரும் புதுமைதன்வளர்ச்சியின் சின்னம். எனவே இக்கட்டுரைத் தொடர், இன்று பலர் கண்டு திடுக்கிடும் புதுமையின் பழமையைக் காட்டுவதுடன் இன்று பல எரிச்சல் குரல்களுக்கிடையேயும் இலக்கிய வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளன் இலக்கிய அனாதையல்லன் என்பதையும் உணர்த்துவதற்கே எழுதப்படுகின்றது.”

இவ்வேளையில், பாரதி தன் சுயசரிதையில் தனது ஞானகுருவெனக் குறிப்பிடும் யாழ்ப்பாணச் சாமியார் யாவர் என அறியப்பட்ட தன்மையினையும் எடுத்துக் கூறல் வேண்டும் இப்பிரச்சினையை முதன்முதலிற் கிளப்பியவர் திரு. அ. ந. கந்தசாமியாவார். சாமியாரது அன்பும் அவரது வாழ்வையந்திரிபற அறிந்தவருமாகிய மேலைப் புலோலிச் சபாபதிப்பிள்ளையவர்கள் தக்க ஆதாரங்காட்டி, பகுத்தித்துறை வியாபாரி மூலையைச் சேர்ந்த அருளம்பலச் சுவாமியாரே பாரதியார் குறிப்பிடும் யாழ்ப்பாணத்துச்சாமியாரென நிறுவினர். 1963 மே மாதம் 7, 8, ஆம் திகதிகளில் நடைபெற்ற இ. மு. எ. ச. இரண்டாவது மாநாட்டின் முதல்நாள் நிகழ்ச்சியாக, சாமியார் சமாதி கொண்டுள்ள அல்வாய் முத்துமாரியம்மன்

கேர்யிலருகிலுள்ள அவர் சமாதியில் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியாருக்கு நினைவுச் சின்னம் நிறுவப்பட்டது.

ஈழத்திலக்கியத்தின் பாரம்பரியத்தினை நிறுவும் முயற்சிகளிலொன்றாக ஈழத்தின் கடந்தகால இலக்கியக்காரர்களுக்கு விழாக்கள் பல எடுக்கப்பட்டன. அத்தகைய விழாக்களில் முக்கியமானது அறுமுகநாவலர் நினைவாக எடுக்கப்பட்டவிழாக்களாகும்.

இ. மு. எ. ச. நாவலருக்கு விழா எடுக்கப்படுவதற்கு முன்னரும், அவர் நினைவாக விழாக்கள் பல எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவையாவும் அவரை இந்துசமய குரவராகவே போற்றின. நாவலர் தினத்தன்று குருபூசை நடத்துவது வழக்கமாகவிருந்தது. இ. மு. எ. ச. 1960 முதல் நாவலருக்கு விழா எடுக்கத் தொடங்கினர். இவ்விழாக்களில் அறுமுகநாவலரைத் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் வீரராகப் போற்றும் பண்பு காணப்பட்டது. நாவலருடைய சைவப்பணியும், தமிழ்ப்பணியும் தேசிய, ஏகாதிபத்திய விரோத இயக்கத்தில் எத்தகைய இடத்தினைப்பெற்றன என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது. நாவலரைத் தேசிய இயக்க வீரராக எடுத்து விளக்கும் பண்பு இ. மு. எ. ச. வின் முயற்சியினாலேயே ஏற்பட்டது. இத்துடன் நாவலரது இலக்கியப்பணியினைத் தற்கால இலக்கிய விமரிசனப் பின்னணியில் வைத்து நோக்கும் பண்பும் இவ்விழாக்களிலே காணப்பட்டது. 15

நாவலரைத் தேசியவாதியாக எடுத்துணர்த்தியபையாலேயே 1971 இல் நாவலர் படமுள்ள தபால் முத்திரை வெளியிடப்பெற்றதெனலாம். நாவலர் முத்திரை வெளியிட்டின்பொழுது கொழும்புக் கலாபவனத்தில் நடந்த கூட்டத்தில், நாவலர் வாழ்ந்த இல்லத்தைத் தேசியச் சொத்தாகப் பேணவேண்டுமென்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. கலாசார அலுவல்கள் அபைச்சர் எஸ். எஸ். குலதிலகாவின் முயற்சியினால், தபால் தந்திப் போக்குவரத்து உமைச்சர் திரு. செ. குமாரசூரியரது விடா உழைப்பினாலும், நாவலர் வாழ்ந்த இல்லமிருந்த காணி நிலம் அரசினால் சுவீகரிக்கப்பட்டுத் தேசிய தொல்சீர் இடமாகப்பேணப்பட்டது.

இ. மு. எ. ச. வின் முயற்சியினாலேயே நாவலர் தேசிய வீரராகப் போற்றப்படும் தன்மை ஏற்பட்டது என்று துணிந்து கூறலாம்.

நாவலரைத் தேசிய வீரராகப் பரிணமிக்கச் செய்தது போன்று ஈழத்தின் முஸ்லிம் சீர்திருத்த இயக்க வீரரான சித்திலெவ்வையின் இலக்கிய சமூகப் பணிகளை முன்வைக்க முயன்றதும் இ. மு. எ. ச. வே. சித்திலெவ்வையின் முக்கியத்துவத்தை முதன்முதலில் எடுத்துணர்த்திய பெருமை ஸாகிராக்கல் லூரியின் முன்னேநாள் அதிபர், காலஞ்சென்ற ஏ. மெ. ஏ. அஸீஸையே சாரும். ஆனால் தமிழ் எழுத்தாளரிடையே சித்திலெவ்வையின் முக்கியத்துவத்தைப் பரப்பிய பெருமை இ. மு. எ. ச. வையே சாரும். சித்திலெவ்வையைப்பற்றி விரிவான நூலொன்றினை எழுதிய பெருமை, முற்போக்கு எழுத்தாளர் ஏ. இக்பால் அவர்களையே சாரும். அந்நூலில் அவர் சித்திலெவ்வையைத் தேசியவீரராக எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை போற்றுதற்குரியதாகும்.

சித்திலெவ்வையின் புகழ் வியாப்தியில் 1963 ஓகஸ்தரில் மட்டக்களப்பு தெற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய அறிஞர் சித்திலெவ்வை நினைவு விழா முக்கிய இடம்பெறுகின்றது. 10

இ. மு. எ. ச. எடுத்த இலக்கிய வீரர் விழாக்களுள் சோமசுந்தரப் புலவர் நினைவு விழாவும் முக்கியமானதாகும். 1961 யூலையில் நடந்த இவ்விழாவுக்கென கவிதைப் போட்டியொன்று நடாத்தப்பெற்று, வி. கந்தவனம் அவர்க்குமுதற் பரிசிலாகத்தங்கப்பதக்கம் ஒன்று பரிசளிக்கப்பட்டது.

தொல்காப்பியத்துக்கு உரையெழுதி அழியாப் புகழ்பெற்ற ஈழத்தறிஞர் சி. கணேசையர் அவர்கள் மறைந்தார்கள். மறைந்த பொழுது இரங்கற் கூட்டங்களினை இ. மு. எ. ச. நடாத்திற்று. 1960 இல் அவர் சிார்த்த தினத்தன்றும் இ. மு. எ. ச. விழா வெடுத்தது. 1969 இல் பம்பாயில் நடந்த தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் இலங்கையின் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்ட சில்லை யூர் கெல்வராசன் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக, அம்மகாநாட்டில் சி. கணேசையரின் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 17

இவ்வாறாக ஈழத்திலக்கியப் பாரம்பரியத்தினை நிறுவிய இ. மு. எ. ச. ஈழத்திலக்கியங்களை வெளியீடும் முயற்சியிலும் முன்னின்று உழைத்தது. அக் காலகட்டத்தில் ஈழத்திலக்கிய ஆக்கங்கள் அச்சேற்றப்படுவது மிக அருகியே காணப்பட்டன. எனவே வெளியிடப்பெற்ற நூல்களுக்கு வெளி

யீட்டு விழாக்கள் நடத்துவதிலும் விமரிசனக் கூட்டங்கள் நடத்துவதிலும் இ. மு. எ. ச. பெருங்கவனம் செலுத்திற்று. இ. மு. எ. ச. நடத்திய வெளியீட்டு விமரிசனக் கூட்டங்களுக்கு உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றை எடுத்துக் கூறலாம்.

நூல்	வெளியீட்டு விழாத்தினம்	இடம்
காவலூர் இராசதுரையின் "குழந்தை ஒரு தெய்வம்"	6-12-1961	கொழும்பு
நீர்வை பொன்னையனின் "மேடும் பள்ளமும்"	7-1-1962	..
இளங்கீரனின் "நீதியே நீ கேள்" என். கே. ரகுநாதனின் "நிலவிலே பேசுவோம்"	15-12-1963	கொழும்பு
ஆகியனவற்றின் அறிமுக விழாவும் பெனடிக்ற் பாலனின் "குட்டி"யின் வெளியீட்டு விழாவும்	25-12-1963	யாழ்ப்பாணம்

நூலாசிரியர்களின் சொந்த முயற்சியினால் வெளியாகிய நூல்களுக்கு வெளியீட்டு விழாக்கள் நடத்துவதனால் மாத்திரம் ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்த முடியாதென்பதை நன்குணர்ந்திருந்த இ. மு. எ. ச. முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிடுவதற்கென எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தினைத் தொடங்கிற்று. இது சம்பந்தமாக புதுமை இலக்கியம் ஆறாவது இதழில் வெளியான ஓறிப்பு முக்கியமானதாகும்.

யிடுவதென்று இ. மு. எ. ச. ந்கம் தீர்மானித்துள்ளது. இந்த வரிசையில் நன்பர் டானியலின் சிறுகதைத் தொகுப்பை முதலில் வெளியிடுவதென தீர்மானித்துள்ளோம்

இந்த மகத்தான தேசியப் பணியை நிறைவேற்ற நிதிதந்துதவுமாறு எழுத்தாளர்களையும் இலக்கிய அன்பர்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

இ. மு. எ. ச., 18

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் சில நூல்களை வெளியிட்டது. அவற்றுட் சில பின்வருமாறு

டானியல் கதைகள் —கே. டானியல்
சாலையின் திருப்பம் —டொமினிக்ஜீவா
குட்டி —பெனடிக்ற் பாலன்

முற்போக்கு எழுத்தாளரின் பிரசுர முயற்சி பற்றிக் குறிப்பிடும் இவ்வேளையில் ஈழத்தின் ஆக்க இலக்கியங்கள் பல அவ்வாரம்பகட்டத்தில் சென்னையிலேயே அச்சிடப்பெற்றன என்ற உண்மையை மனத்திருத்தல் வேண்டும். இப்பணியில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குதவியோர், சரஸ்வதி விஜய பாஸ்கரன், தமிழ்ப்புத்தகாலய அதிபர் வண. முத்தையா ஆகியோராவர். இவ்வாரம்பகால நூல் வெளியீடுகளுக்குப் பாலம் அமைத்துக் கொடுத்த செருமை செ. கணேசலிங்கத்தைச் சாரும்.

"இலங்கை எழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டிகள் நிரந்தரத்துவம் பெற்று, தமிழ் இலக்கியப் பொக்கிஷத்தை அணிசெய்ய வேண்டுமானால் அவை புத்தக வடிவம் பெற வேண்டும்.

இலங்கையில் பிரசுரத்தொழில் வளராததினால் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் அவை வெளியாகும்பதற்கிரகை இதழின் ஆயுட்கடன் பிராப்தி ஆகிவிடுகின்றன, இந்நிலைமாரி எழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டிகளுக்கு சிரஞ்சிவித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இதை இன்றைய நிலையில் கூட்டான முயற்சிமூலம் பொதுத்தியாகத்தின்மூலமும் தான் செய்யமுடியும்.

இலங்கை எழுத்தாளர்களின் சிறந்த படைப்புகளைப் புத்தக வடிவில் வெளி

மேற்குறிப்பிட்ட பண்பு காரணமாக ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய ஆற்றல் தமிழகத்தில் நன்கு தெரிய வந்தது. புத்தக வெளியிடாமல் மாத்திரமல்லாது, சிறுகதைப்பிரசுரத்தில் தாமரை 'சரஸ்வதி' ஆகிய சஞ்சிகைகளின் சேவையினை முக்கியமானதாகும் சரஸ்வதிச் சஞ்சிகையின் அட்டையில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரின் புகைப் படங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

இ. மு. எ. ச. வின் இம் முயற்சிகள் காரணமாக முற்போக்கு எழுத்தாளரணியைச் சாராதவர்களும் நூல் வெளியிட்டின்பெருங் சவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கினர். எழுத்தாளரணியைச் சாராத இலக்கியப்பிரசுரக்களத்தில் முக்கியமாக விளங்கியது எம். ஏ. ரஹ்மான் நடாத்திய 'அரசு வெளியீடு' என்னும் நிறுவனமாகும்.

இக் காலகட்டத்தில் வெளியான சிறுகதைத் தொகுதிகள், நாவல்களின் புள்ளிவிபரம் இப்பிரசுர முயற்சிகளின் தாக்கத்தினை நன்கு விளக்குவதாக உள்ளது.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

1948 — 55 = 91

1956 — 65 = 40

1966 — 70 = 16

நாவல்கள்

1948 — 55 = 10

1956 — 65 = 35

1966 — 70 = 26 19

இப்பிரசுர முயற்சிகள் ஏற்படுத்திய உந்துதலினால் "நூல்" என்னும் சஞ்சிகையொன்றும் வெளியிடப் பெற்றது. இதனை வெளியிட்டவர் அக்காலத்தில் இ. மு. எ. ச. ஆகரவாளராக இருந்த "நந்தி" செ. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களாவர்.

இக் காலகட்டத்திலேதான் கலாச்சார அமைச்சின் கீழ் இயங்கிய சாகித்திய மண்டலம் ஒவ்வொரு வருடமும் வெளியிடப்பெறும் சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசில் வழங்கியது. 1961 ஆம் வருடத்துச் சிறந்த தமிழ் நூல்களுள் முற்போக்கு எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவின் "தண்ணீரும் கண்ணீரும்" முற்போக்கு ஆகரவாளர் திரு கி. லக்ஷ்மணனின்

"இந்திய தத்துவ ஞானம்" என்ற நூல்கள் இடம் பெற்றமையும் இப்புதிய இயக்கத்துக்குப் பேரூக்கத்தினை அளித்தது எனலாம்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் முக்கிய கட்டமாக அமைந்தது இ. மு. எ. ச. நடத்திய அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு ஆகும். இலங்கையின் வரலாற்றில், இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் யாவரும் ஒருங்கு கூடிய முதல் மகாநாடு இதுவேயாகும். இம் மகாநாடு 1962 ஏப்ரல் 8, 29 ம் திகதிகளில் கொழும்பு சாகிராக்கல்லூரி மண்டபத்திலே கூடியது. 1959 முதலே இத்தகைய ஒரு மகாநாட்டை நடத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதும், இறுதியில் 1962 இலேயே மகாநாடு நடைபெற்றது. மகாநாட்டினை வரவேற்று எழுத்தாளர்கள் பலர் விடுத்த செய்திகள் இம் மகாநாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்தன. 20 உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

"நெல்லிக்காய் மூடையை அவிழ்த்துச் சிதறியதுபோலக் கிடக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளரைச் சீமெந்து மூடைபோல ஒன்று திரட்டும் முயற்சிதான் இந்த இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு.

முதல் முயற்சிதான். ஆனால் முதன்மையான முயற்சி என்றும் ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

தலைப்பாக்கட்டிகளின் சொந்தப் பொருளாய் விளங்கிவந்த மாநாடுகள் உணர்ச்சி உத்வேகங்கொண்ட இளைஞர்களின் - எழுத்தாளர்களின் கைகளுக்கு மாறுவதை எண்ணினால் மனம் நிறைகிறது. மாநாடு வெல்க.

சொக்கன் 21

வனந்தரத்தின் குரலொலிபோல் மூலைக்கொருவராக நின்று இலக்கியம் படைக்கும் நாம் எப்போது நாவது ஒன்று சேர்ந்து இதுவரை சாதித்தவற்றைக் கணக்கெடுக்கவும், இனிமேல் சாதிக்க வேண்டியன எவை என்பது பற்றிய திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கவும் வேண்டியது அவசியம் என்பதை உணர்ந்து விட்டோம். இந்த கையில் மகாநாடு அவசியமே

“தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமது நாட்டு இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளவும், எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் நிலவக்கூடிய கருத்து வேறுபாடுகளை இனங்கண்டு கொள்ளவும் மகாநாடு வழிகோலும் என்று நம்புகிறேன்: எழுத்தாளர்களை சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகக் காட்டவும் பரந்துபட்ட முறையில் நடைபெறும் இம்மகாநாடு பெரிதும் உதவும்.

க. கைலாசபதி 23

1962-ல் இம் மகாநாடு கூடியபொழுது நிலவிய இலக்கியச் சூழ்நிலையைப் பின்வரும் புதுமை இலக்கிய ஆசிரியத் தலைங்கம் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது:

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினதும், உலக இலக்கியப் பரப்பினதும் பொதுவான பண்புகளையும் பாரம்பரியங்களையும் பயன்களையும் கையேற்று நமதாக்கிக் கொள்ளவும் இதே வேளையில், நமது மக்களின் வாழ்வோடும், வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளோடும் நமது தேசத்தோடும், தேசியப் பிரச்சினைகளோடும் ஐக்கியப்பட்ட, ஈழத்தின் மரபுவழி வரும் நமது தேசிய இலக்கியத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எழுச்சி எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலே தோன்றியிருக்கின்றது.....

வரலாற்றின் தவிர்க்கப்பட முடியாத தேவைகளை ஒட்டி எழுந்த இக்கோஷங்களும் இவை பிரதிபலித்து நிற்கும் இலக்கியச் சித்தாந்தங்களும் இலக்கிய உலகில் பலத்த காரசாரமான வாதத்தையும் கருத்துப் போராட்டத்தையும் தொட்டுள்ளன.

இலக்கியம் பற்றிய எவ்வித பிரக்ஞையும் சிந்தனையும் சித்தாந்தமும் இன்றிருந்த நிலைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து இலக்கியத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் கருத்துப் பரிமாறவும் எழுத்தாளர்களுக்கு உதவியுள்ளது.....

இலக்கியத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள விழிப்பின், எழுச்சியின், பிரக்ஞைபூர்வமான கருத்தோட்டங்களின் ஒரு இயல்பான, தர்க்கரீதியான முடிவாகவும் பிரகடனமாகவும் எழுத்தாளர் பொது மகாநாடு அமையும் என்று துணிந்து கூறலாம்.

10

இலக்கியத்துறையில் தோன்றியுள்ள கருத்துப் போராட்டம் பல நற்பயன்களைத் தந்துள்ளபோதிலும் சில எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தாமலும் மில்லை: கருத்துப் போராட்டத்தையும் கருத்தை அடிநாதமாகக்கொண்ட ஸ்தாபன வெளிப்பாடுகளையும் சிலர் தவறுதலாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றைக் கோஷ்டிச் சண்டைகளாகவும் பிரிவினை முயற்சிகளாகவும் இந்தச் சிலர் தப்பாக விளங்கிக்கொள்கிறார்கள். அல்லது வேண்டுமென்ற விஷமத்தனமாகப் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள்.

கருத்துப் போராட்டமும் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஸ்தாபன வடிவங்களும் இருக்கும் அதே வேளையில் சகல எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலும் உறுதியான ஒருமைப்பாடும், நெருங்கிய நட்புறவும் இருப்பது அவசியம்:....

இந்த லட்சிய வேட்கையுடன்தான் எழுத்தாளர் பொது மகாநாட்டைக் கூட்ட இது (இ. மு. எ. ச.) தீர்மானித்தது. 24

மகாநாட்டினை யொட்டிப் புத்தகக் கண்காட்சி, எழுத்தாளர் புகைப்படக் கண்காட்சி ஆகியன நடைபெற்றன. புத்தகக் கண்காட்சியில் ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக ஈழத்தில் வெளியிடப்பெற்ற நூல்கள் சஞ்சிகைகள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன. 5 புகைப்படக் கண்காட்சியில் சுமார் நூற்றைம்பது எழுத்தாளர்களின் படங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. இளம் எழுத்தாளர்கள் பலரின் படங்களும் காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு வீரகேசரி விமர்சகர், “பள்ளிக்கூட வியாசம் எழுதுபவர் எழுத்தாளர்களா” என்று கிண்டலாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 26 புதிய தலைமுறையின் எழுச்சியும் எழுத்துலகப் பிரக்ஞையும் ஒருசில வட்டாரங்களில் கிண்டல் செய்யப்பட்டன.

மகாநாட்டையொட்டி வெளியிடப்பெற்ற புதுமை இலக்கியம் மகாநாட்டு மலராக அமைந்தது. 120 பக்கங்களைக் கொண்ட அம்மலர், இதுகாலவரை வெளிவந்த ஈழத்து இலக்கியத்தின் கணிப்பீட்டு மலராக அமைந்தது:

மகாநாட்டில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும், வண ஹிஸ்ஸல்லை தம்மரத்தின தேரரும் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

விழா நிகழ்ச்சிகளைத் தினகரன், வீரகேசரி ஆகிய புதினப்பத்திரிகைகள் தலைப்புச் செய்திகளாகப் பிரசுரஞ் செய்தன.

விழாவின் கலை நிகழ்ச்சிகளாக குற்றம் குற்றமே என்ற கவிதை நாடகமும் (முருகையன் எழுதியது) நாற்றம் நாற்றமே என்ற நகைச்சுவை நாடகமும் இடம் பெற்றன.

மகாநாட்டின் முக்கிய இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்தவை கவியரங்கு, கருத்தரங்கு, தீர்மான நிறைவேற்றம் ஆகியனவே.

இதுகாலம் வரை இலைமறை காயாகக் காணப்பட்டு வந்த கருத்து ரீதியான எதிர்ப்புகள் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றும் பொழுது இப்பொழுது வெட்ட வெளிச்சமாகப் பேசப்பட்டன. அவ்வாறு பேசியோருள் முக்கியமானவர், எப் எக்ஸ் சி நடராசாவே ஆவர். கனக செந்திராதன் அவர்களது பெயரில் வந்துள்ள ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி என்னும் நூலில் அம்மகாநாட்டில் எதிர்க்கருத்துப் பரிவர்த்தனைக்கு இடமளிக்கப்படவில்லை எனவரும் கூற்று உண்மையன்று, 26A

மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளின் நெறிப்பாடு இ. மு. எ. ச. வின் தேசியப் பொறுப்புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

கருத்து வேறுபாடுகள் எடுத்துப் பேசப்பட்டன வெனினும் மகாநாடு எவ்வித சூழப்பமுமின்றி நடைபெற்றது.

முன்னர் எதிர்பார்த்தது போன்றே, இம் மகாநாடு ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய படி நிலையாக அமைந்தது. இ. மு. எ. ச. வின் இலக்கிய அரசியற் சமூகக் கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கையற்றிருந்தோர் தத்தம் ஸ்தாபனங்களை வலுப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை இம் மகாநாட்டின் மூல உணர்ந்துகொண்டனர் எனலாம்.

ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புத்தூக்கம் ஏற்படுத்திய இ. மு. எ. ச. இந்தியாவில் நடந்த சில எழுத்தாளர் மகாநாடுகளில் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திற்று. பம்பாயில்

நடந்த தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்கு சில்லையூர் செல்வராசனும், கல்கத்தாவில் நடந்த தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்கு க. கைலாசபதியும் இலங்கையினதும் இ. மு. எ. ச. வினதும் பிரதிநிதியாகச் சென்றனர். 1956 இல் தாஷ்கந்தில் நடந்த ஆசிய-ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்கு இ. மு. எ. ச. வின் சார்பில் சங்கச் செயலாளர் பிரேம்ஜி சென்றார். வேறு சில சர்வதேச எழுத்தாளர் அரங்குகளுக்கு இ. மு. எ. ச. வின் பிரதிநிதியாக எச். எம். பி. முஹிதீன் சென்றார்.

இவ்வாறாக ஈழத்து தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியைச் சொந்த நாட்டுத் தமிழ் பேசும் மக்களிடையேயும், இந்தியாவிலும், சர்வதேச அரங்குகளிலும் எடுத்துணர்த்திய இ. மு. எ. ச. 1963 இல் இவ்வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தைச் சிங்கள மக்களிடையேயும் எழுத்தாளரிடையேயும் பரப்பும் முயற்சியை மேற்கொண்டது. சிங்கள எழுத்தாளர்களைக் கொண்ட கண்டி இளம் கவிஞர் சங்கமும் (தருணகவி சமாஜம்) இ. மு. எ. ச. வும் தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர் ஒற்றுமை மகாநாட்டினை 1963 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 22-ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று கண்டி புஷ்பதான மகளிர் மகாவித்தியாலய மண்டபத்திற் கூட்டினர்.

இலங்கை மொழிப் பிரச்சினை அதன் பூரண விசுவரூபத்தை முற்றிலும் அடக்கி விடாது நின்ற அக்கால கட்டத்தில் இத்தகைய மகாநாடு புதுமையானவொரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது. தேசிய ஐக்கியத்தின் அடிப்படையிலேயே தேசிய முன்னேற்றம் ஏற்படலாமென்ற கொள்கையை இம் மகாநாடு வற்புறுத்திற்று.

இம் மகாநாட்டினிறுதியில் சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கூட்டு அறிக்கையொன்று வெளியிடப்பெற்றது.

“.....

எழுத்தாளர்களாகிய நாங்கள் தேசத்தின் பாதுகாவலர்களாவோம். எங்கள் நாட்டின் தேசிய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் நாட்டை முன்னேற்றிச் செல்வதிலும் எம்மை ஈடுபடுத்துவோம். அதற்காக எழுப்பப்படும் சகல முயற்சிகளையும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும், மனப்பூர்வமாகவும் முன்னெடுத்துச் செல்வோம். மனித குலத்தின் சுபிட்சத்

துக்காகவும், சுரண்டல் துன்பத் துயர்கள் போன்ற மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறு விளைவிக்கும் நிலைமைகளை இல்லாதொழித்து சோஷலிச நிர்மாணத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தும் நாம் எமது ஐக்கியத்தின் வாயிலாக இலக்கியத்தையும் எழுத்துக் கலைகளையும் பயன்படுத்துவோம்;

வகுப்புவாதம், பரஸ்பர விரோதம் போன்ற குறுகிய எண்ணங்களினால் பிளவுறாமல் தேசியக்கடமைகளை நிறைவேற்ற நாம் முன்னேறிச் செல்வோம்.

... '27

சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளரின் ஒற்றுமைக் கூட்டமாக அமைந்த இம் மகாநாட்டைப் பாராட்டித் தமிழ், சிங்களப் பத்திரிகைகள் எழுதின. "லங்காதீப" என்னும் சிங்களப் பத்திரிகை. "சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர் சந்திப்பு என்னும் தலைப்பில் 1963 செப்டம்பர் 27ம் திகதியன்று ஆசிரியத் தலைங்கம் எழுதிற்று இம்மகாநாட்டைப் பற்றிய தினகரன் விவரணக் கட்டுரையினிறுதியில்,

"இனத்தாலும் மொழியாலும் வேறுபாடிருந்தாலும் இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இலங்கை மா தா வின் புதல்வர்கள். அவர்கள் பரஸ்பரம் கலந்து பழகி ஒருவரை யொருவர் புரிந்துகொண்டவிட்டால் எந்தப் பூசலையும் ஒற்றுமையாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். இந்த நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு முன் முயற்சியாக முதல் நிகழ்ச்சியாக சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு அமைந்தது ஆகவே இந்த மகாநாடு வரலாற்றில் நிகழ்ந்த புதுமை மட்டுமல்ல; சரித்திரத்தைத் திருப்பப் போகின்ற நிகழ்ச்சியுமாகும்." 23

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இலக்கிய மகாநாடுகள் பலவற்றை நடத்திய இ. மு. எ. ச. தனது சங்கத்தின் மகாநாடுகளை இருதடவைகள் நடத்தியுள்ளது முதலாவது மகாநாடு 1957 ஜூன் 16 ஆம் திகதியன்று நடைபெற்றது. இரண்டாவது மகாநாடு 1963 மே, 7 ஆம், 8 ஆம் தினங்களில் பருத்தித்துறை வியாபாரிமூலையிலும்

(யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் சமாதியருகில்) யாழ்ப்பாண நகர மண்டபத்திலும் நடைபெற்றது. இம்மகாநாட்டின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்தவை யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியாருக்கு நினைவுச் சின்னத் திறப்பு விழாவும், "பத்தாண்டுகளில் ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியம்" என்ற உரைக்கோவையுமாகும்.

இ. மு. எ. ச. வின் இலக்கிய நடவடிக்கைகளால் ஏற்பட்ட எதிர் விளைவுகளையும் அவற்றினை எதிர்க்க இ. மு. எ. ச. எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளையும் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர், 1963 ஆம் ஆண்டளவில் இ. மு. எ. ச. வின் நடவடிக்கைகள் எத்தகைய இலக்கியச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தன என்பதை அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

இ. மு. எ. ச. வின் இலக்கியப் பணி வளர வளர, நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இ. மு. எ. ச. கிளைகள் தோன்றலாயின. இவற்றுள் முக்கியமானவையாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு தெற்கு (அக்கரைப்பற்று) கண்டி ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்ட கிளைகளாகும்.

இ. மு. எ. ச. வன்மையாகக் கருமமாற்றிக்கொண்டிருந்தமையால், இந்நிறுவனமே ஈழத்திலக்கியத்தினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முதன்மையான நிறுவனமாக விளங்கிற்று என்பதையும் நாம் காணலாம். 1956-1965க் காலப்பிரிவில் இ. மு. எ. ச. எவ்வாறு இலக்கிய முதன்மை பெற்றிருந்தது என்பதனை, அதன் அடிப்படைக்கருத்துக்களை ஆதரிக்காத 'சுதந்திரன்' பத்திரிகை 1960 இல் (இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் 10வது தேசிய மாநாட்டுச் சிறப்பிதழில்) பிரசுரித்த கட்டுரையொன்றிற்காணலாம் 29

இ. மு. எ. ச. வின் செயற்றிறன் காரணமாக, இக்காலகட்டத்தில் இச்சங்கம் சில எழுத்தாளர் சங்கங்கள் தோன்றுவதற்கும் வேறுசில எழுத்தாளர் சங்கங்கள் சொல் வேகத்துடன் இயங்குவதற்கும் தலையாக விருந்தது. இளம் எழுத்தாளர் சங்கம், குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தோற்றத்துக்கும் யாழ் எழுத்தாளர் சங்கம், மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் சங்கம் போன்றவை நன்கு இயங்குவதற்கும் இ. மு. எ. ச. உந்து சக்தியாக விளங்கிற்று.

இ. மு. எ. ச. தனது நடவடிக்கைகள் காரணமாக தமிழகத்து இலக்கியப் போக்கின்மீதும் குறிப்பிட்டளவு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திற்று என்று கூறலாம். இதற்கு இரு முக்கிய காரணிகள் அடித்தளமாயமைந்தன. முதலாவது முற்போக்கு எழுத்தாளர் பலரின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் சென்னையிலே வெளியிடப் பெற்றமையாகும். இரண்டாவது முற்போக்கு எழுத்தாளர்களினது ஆக்கங்களும் கட்டுரைகளும் இ. மு. எ. ச. சங்கச் செய்திகளும் "சரஸ்வதி" "தாமரை" ஆகிய சஞ்சிகைகளில் வெளியாகின. முற்போக்கு இலக்கிய கோட்பாட்டினை எதிர்த்த "எழுத்து" ச் சஞ்சிகைகூட இ. மு. எ. ச. வைச் சார்ந்த எழுத்தாளர் பலரது கட்டுரைகளைப் பிரசுரம் செய்தது. 'கலைச்செல்வி' என்னும் இலங்கைச் சஞ்சிகையில் க. கைலாசபதி எழுதிய பொருள் மரபும் விமரிசனக் கூரல்களும் என்னும் கட்டுரையைப் பிரசுரித்து அதனையும், தி. க. சிவசங்கரனது 'இப்படியும் ஒரு கருத்து' எனும் கட்டுரையினையும் தாக்கி எழுதினர், சி. சு. செல்லப்பாவின் அக்கட்டுரைப் பொருளை எதிர்த்து இக்கட்டுரை ஆசிரியர் பிப்ரவரி 1962 புதுமை இலக்கியம் இதழில் எழுதிய 'எழுத்து' க்குப் பதில் என்ற கட்டுரையை மீண்டும் பிரசுரித்தமையை இங்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

அக்காலகட்டத்தில் இ. மு. எ. ச. தமிழகத்து முற்போக்குவாதிகளிடையே முற்போக்கு இலக்கியத்தின் நம்பிக்கை ஒளியாக விளங்கிற்று என பால தண்டாயுதம் 1973 இல் மல்லிகைச் சஞ்சிகைக் களித்த பேட்டியொன்றிற் கூறியிருந்தார். 30

இதுவரை கூறப்பட்டது இ. மு. எ. ச. வின் தன்னிலையான வளர்ச்சி, அது மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சியின் தாக்கம்பற்றியுமேயாகும்.

இ. மு. எ. ச. வின் நடவடிக்கைகள் காலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தன வெனிளும் அவை காரணமாக அது எழுத்தாளர்கள் அறிஞர்களது ஆதரவைப் பெற்றதென்னும், அதனை எல்லோரும் ஆதரித்தனர் என்று கூறிவிடமுடியாது.

இ. மு. எ. ச. வின் எதிர்ணியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு முன்னர் இ. மு. எ. ச. வின் அரசியலடிப்படைபற்றியும், அது இயங்கி வந்த நெறிமுறைபற்றியும் குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

இ. மு. எ. ச. தொடங்கிய நாள்முதல் அது பிரதானமாக, மார்க்சிய அரசியற் கோட்பாட்டினை ஏற்றுக் கொண்டவர்களது இலக்கிய நிறுவனமாகவே அமைந்தது. ஆர்ப்பத்திலிருந்தே இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய முன்னணியாகவே இயங்கி வந்தது. இதன் பொதுச் செயலாளரும் முக்கிய செயலவை உறுப்பினர் சிலரும் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தவர்களாகவே இருந்து வந்தனர். பிரேமஜி, எச். எம். பி. முஹிதீன், நீர்வை பொன்னையன், டொமினிக் ஜீவா, டானியல் முதலியோர் கட்சி அங்கத்தவர்களாகவே இருந்தனர். ஆயினும் இ. மு. எ. ச. அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும் கட்சி அங்கத்தவர்களல்லர். பொதுவான இடதுசாரிகளும், மார்க்சிய சித்தாந்தத்தினைப் பொதுப்படையாக ஏற்றுக் கொண்டவர்களும் இ. மு. எ. ச. வின் அங்கத்தவர்களாகிச் செயலாற்றி வந்தனர். இத்தகையோர் கட்சியின் அங்கத்தவர்களாகாவிடினும், இ. மு. எ. ச. வின் அரசியற் கடப்பாடுகளை ஏற்று இயங்கி வந்தனர். ஆனால் இ. மு. எ. ச. கம்யூனிஸவாதிகளின் இலக்கிய அணியாக மாத்திரம் இயங்காது, அரசியற் சார்பற்ற ஆனால் முற்போக்கு வாதத்தை, புத்திஜீவிகள் என்ற முறையில் ஏற்றுக் கொண்டவர்களின் கருத்துக்களையும் பிரதிபலிக்கும் பரவலான இயக்கமாகவே இது இயங்கி வந்தது. இதன் பயனாக அரசியற் சார்பற்ற பல அறிஞர்கள் அதன் வளர்ச்சிக் கட்டமொவ்வொன்றிலும் அதனை ஆதரித்து வந்தனர். கட்சி ஸ்தாபனமாக மாத்திரம் அமைந்து விடாது, கலை, இலக்கியத்துறையின் பொதுவான முற்போக்கு நிலைப்பட்ட வளர்ச்சியில் ஆர்வங்கொண்ட யாவரினதும் நிறுவனமாகவே இ. மு. எ. ச. அமையவேண்டும் என்ற எண்ணத் துணிவுடனேயே அது இயங்கியும் இயக்கப்பட்டும் வந்தது. இதன் காரணமாக அது, 'பொதுவாவ' ஓர் நிறுவனமாகவும், அதே வேளையில் கட்டமைப்பும் கட்டுப்பாடுமுள்ள ஒரு நிறுவனமாகவும் இயங்கி வந்தது.

இ. மு. எ. ச. வின் வளர்ச்சிக் கட்டங்களை நுணுகி ஆராயும்பொழுது, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அது, அவ்வக்கால வரலாற்று இலக்கியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய

முனையும் கோஷங்களை முன் வைத்து இயங்கி வந்தது என்பது தெரியவரும். முதலில் சமூக இலக்கியம் என்ற கோஷத்தையும் "மண் வாசனை" என்ற கோஷத்தையும் முன் வைத்து நின்ற இ. மு. எ. ச., சமூக இலக்கிய வளர்ச்சி எழுத்தாளர்கள், எழுத்தாளர் நிறுவனங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபொழுது, அடுத்தபடியாக "தேசிய இலக்கியம்" என்ற கோஷத்தை முன்வைத்தது. தேசிய வாத்தத்தினை வற்புறுத்திய பின்னர் தேசிய இலக்கியத்துக்கு அச்சாணியாக அமையவேண்டிய யதார்த்த வாத்தத்தை வற்புறுத்தத் தீதாடங்கிற்று. 1963 ஆம் ஆண்டளவில் யதார்த்த வாத்தமே அதன் முக்கிய இலக்கிய கோஷமாகவிருந்தது.

இலக்கியத்தில் "முற்போக்கு" வாத்தமென்பது மார்க்ஸிஸ்ட் வளர்ச்சியினை வற்புறுத்தும் வாத்தமென்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும்.

இவங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய வாத்தத்தையும், அதன் நிறுவன அமைப்பான இ. மு. எ. ச. வையும் எதிர்த்தோரை இரு வகையினராகப் பிரித்தலவசியமாகின்றது:

(அ) முற்போக்கு வாத்தத்தினை எதிர்த்த நவீன இலக்கிய ஆக்க எழுத்தாளர்கள், விமரிசகர்கள்.

(ஆ) மற்றையோர் தமிழ் மொழியின் இலக்கண, இலக்கியத் தூய்மை வாத்திகள். இவர்களைப் பழமை வாத்திகள் எனலாம். இலக்கிய இலக்கணங்களின் 'பழமை' போற்றப்படவேண்டுமென்பதும் புதுமை, பழமையைப் புறக்கணிக்கின்றது என்பதும் இவர்கள் வாத்தமாகும்.

நவீன இலக்கியச் சிருஷ்டியாளர்களாகவும் விமரிசகர்களாகவும் விளங்கிய எழுத்தாளர்களுள் முற்போக்கு வாத்தத்தினை ஏற்காது நின்ற எழுத்தாளர்களை மேலும் இரு பிரிவினராக வகுக்கலாம்.

(அ-1) இலக்கியத்தில் எவ்விதத்திலும் அரசியல் கலக்கக் கூடாது; இலக்கியம் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற கலை, இலக்கியத் தூய்மை வாத்திகள்.

(அ-2) முற்போக்கு இலக்கிய வாத்தத்தின் அச்சாணியான அரசியற் கோட்பாட்டை எதிர்த்தவர்கள். அதாவது பொதுவுடமை எதிர்ப்புவாதிகள்.

சமூக இலக்கிய வளர்ச்சி நெறி அன்றிருந்த நிலையில், அ-2 பிரிவினர் தம்முடைய சொந்த அரசியல் நோக்குகளை வெட்ட வெளிச்சமாக எடுத்துக்கூற முடியாத ஒரு நிலையிருந்தமையால், அவர்களும் அ-1 பிரிவினரின் கூற்றுக்களையும் இ. மு. எ. ச. வுக்கெதிராகப் பயன்படுத்தினர் எனலாம்.

வரலாற்று ரீதியாகப் பார்க்கும்பொழுது சமூக இலக்கியம் எனும் கோஷம் மூத்திரமே முன் வைக்கப்பட்ட பொழுது அதனை ஒவ்வொரு பிரிவினரும் வரவேற்றனர் எனலாம், 'அ-1' பிரிவுக்குள்ளடங்கக் கூடியவர்களான வ. அ. இராசரத்தினம், அருள் செல்வநாயகம், அ. வேகநாதன், சோ. நடராசா, ரி. பாக்கியநாயகம், நாகராஜன் முதலியோரும், 'அ-2' என்ற பிரிவுக்குள் வரக்கூடியவர்களான கா. பொ. இரத்தினம், மகாகவி போன்றாரும், "ஆ" பிரிவுக்கே உரியவர்களான இளமுருகனார், எஸ். எக்ஸ். வி. நடராசா ஆகியோரும் இ. மு. எ. ச. கூட்டிய இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பொது மகாநாட்டை வரவேற்று விடுத்த செய்திகள் இதற்குப் போதிய சான்றாகும். 31 ஆனால் அச் செய்திகள் மூலமே அவர்களது அடிப்படைநிலை பாட்டினையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருந்தது என்பதையும் எடுத்துக்கூறல் அவசியமாகும்.

முற்போக்கு இலக்கியத்தினை ஆரம்ப காலத்தில் எதிர்த்த நவீன இலக்கிய எழுத்தாளர்களின் கருத்துக்களை ஓரளவு பூரணமாகப் பிரதிபலிப்பது "தமிழோசை" என்னும் சஞ்சிகையில் வந்த கட்டுரையாகும்.

"இன்று இலக்கியத்தில் - சிறப்பாகச் சிறுகதைத்துறையில், 'முற்போக்கு இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம்' என்று முழக்கியடிக்கப்படுகின்றதே. இது எந்த அளவுக்கு உண்மை? உண்மையில் அவை முற்போக்கு இலக்கியத்தானா? அந்த 'லேபல்' - முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற முத்திரைதான் - ஓட்டப்

பட்டாமல் வெளியாகும் படைப்புக்கள் யாவும் பிற்போக்கு ரகத்தைச் சேர்ந்தவையா?" 'கோஷ்டி மனப்பான்மை அரசியலில் மட்டுமல்ல, இலக்கியத்திலும் இன்று நுழைந்து விட்டது! அதன் காரணம்தான் முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற புதிய வலசலப்பு. 'முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்கள்' எனத் தம்மை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்வோர் தம் மூள் கருதுகின்ற "முற்போக்குத் தனத்தை" மற்ற எழுத்தாளர்களது சிருஷ்டிகளில் காணமுடியாவிட்டாலும் சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய முற்போக்குக் கருத்துக்கள் உண்டு. ஆமாம், கரு இன்றி எப்படி உரு தோன்ற முடியும்? முற்போக்கு என முத்திரை பதித்துக் கொள்வோர்களது "நினைப்பு" இலக்கிய ரசிகர்களது சிரிப்புக்கிடமாகின்றது." 32

இத்தகைய எதிர்ப்புக்களை விட, வேறு சில நிறைவு நெறிப்பட்ட எதிர்ப்புக்களும் நடத்தப்பெற்றன. 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் சிற்பி அவர்கள் முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி ஒரு விவாத மேடையினை நடாத்தினார். "கலைச்செல்வி"யின் 1961 பொங்கல் இதழில் முதற் கட்டுரையாக, "முற்போக்கு இலக்கியம் என்றால் என்ன?" என்ற இக்கட்டுரையாசிரியரது கட்டுரை வெளியாகிற்று. அதற்குப் பதிலிறுக்கு முகமாக சோ நடராஜாவும், மு. தனையசிங்கமும் எழுதினர். இதில் சோ. நடராஜாவின் கட்டுரை அங்கதம் சார்ந்ததாகவும், மு. தனையசிங்கத்தின் கட்டுரை ஆழமான நோக்குடையதாகவும் அமைந்திருந்தது.

"அ-1" பிரிவினர் கருத்துரீதியான எதிர்ப்பினைத் தொடர்ந்து நடத்திய அதே வேளையில் தமது ஆக்கங்களிலும் கவனஞ் செலுத்தி வந்தனர். இதனால் ஈழத்திலக்கியம் அளவிலும் ஆழத்திலும் வளர்ந்ததெனக் கூறலாம்.

இலக்கியத்தில் பழமை வாதத்தினை முன் வைத்தவர்கள் தம் எதிர்ப்பினை இரு துறைகளிலே தெரிவித்தனர்.

முதலாவதாக அவர்கள் நவீன இலக்கிய வகைகளான சிறுகதை நாவல் ஆகியன வற்றையே எதிர்த்தனர். சோ. நடராஜா அவர்கள் ஒருமுறை சிறுகதை எழுத்தா

ளர்களைச் "சிறுகதை" எழுத்தாளர்களென விவரித்தார்.

இரண்டாவதாக அவர்கள் பேச்சு மொழி இலக்கியத்தில் இடம்பெறக் கூடாதென வாதித்தனர். ஈழத்தின் நவீன இலக்கியங்களில் ஈழத்தின் பேச்சுமொழி சிறுகதை நாவல்களில் இடம்பெறக்கூடாதென வாதித்தனர். கொடுந் தமிழ் வழக்கு "இழிசினர்" வழக்கு என்றும், அவ்வாறு கொடுந் தமிழ் வழக்கில் எழுதி வந்தால், தமிழ் படிப்படியாக மாறி மலையாளம் போன்று பிறிதொரு மொழி தோன்றிவிடுமென்றும் வாதிட்டனர். பேச்சு மொழியினைப் பேண வேண்டுமெனில், அதனை நாடகவாயிலாகப் பாதுகாக்கலாம் என்றும் கூறினர். 33 நவீன தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களை எழுதுவோர் பண்டைய தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவு நிரம்பப்பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டுமென்பதும் இவர்கள் வாதமாகும். 34

இலக்கியத்தின் பழமை வாதத்தைப் பேண விரும்புவோர் அக்காலகட்டத்தில் சாகித்திய மண்டலத்தின் தமிழ் இலக்கியக் குழுவில் முதன்மை பெற்றிருந்தனர்.

"இழிசினர் வழக்கு" என்னும் வாதமும், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவின்மை என்னும் வாதமும் நவீன தமிழ் இலக்கிய ஆக்க எழுத்தாளர்களுள் பலரின் சமூகப் பின்னணியைத் தாக்குவதாகவும் அமைந்த படியால், இவ்வாதத்திற்கு இலக்கிய வரலாற்று அடிப்படையிலும், சமுதாய அடிப்படையிலும் இ மு எ ச. பலத்த எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்தது.

இத்தகைய சூழ்நிலையிலேதான் "மரபுப்போர்" என்னும் மிகமுக்கியமான இலக்கிய வாதம் ஆரம்பமாயிற்று;

இலக்கியப் பழமை வாதத்தினை முன் வைத்துச் செயலாற்றி வந்த நவாபியூர் சோ. இளமுருகனார் அவர்கள் இலக்கியக் கூட்டமொன்றிற் பேசும்பொழுது தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தில் தமிழ் மரபு காணப்படவில்லை என்றும் தமிழ் மொழியின் இலக்கண வரம்பு மீறப்படுவது தமிழ் மரபிற்கு எதிரானது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இதனை இக்கருத்தினை எதிர்க்கும் முகமாக, இக்கட்டுரையாசிரியர் 1-12-62 தினகரனில் 'அசையாத குட்டைநீரல்ல மரபு' என்ற கட்டுரையொன்றினை எழுதினார். தற்

காலத் தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் மரபுக்குப் புறம்பானதா என்ற மேற்றலைப்புடன் இக் கட்டுரை வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து அக்கருத்தினை முதலிலே தெரிவித்த திரு. இளமுருகனார் பதிலிறுத்தார். எதிர்த்தெழுதப்பட்ட கட்டுரையிற் காணப்பட்ட இலக்கண வழக்களை எடுத்துக் காட்டியும், கட்டுரையின் பொருளை எதிர்த்தும் எழுதினார். இளமுருகனாரின் பதில் ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளர் பலரை அவரவர் கருத்துக்களை எழுதுமாறு தூண்டிற்று. இளங்கீரன் (19-1-63 தினகரன்) சொக்கன், முதலியோரும் வேறுபல எழுத்தாளர்களும் இவ்விவாதத்திற் பங்கு கொண்டனர். சிருஷ்டி இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் பழைமையை மாதிரிப் பேண விரும்புவவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட போராட்டமாகவே இவ்விவாதம் அமைந்தது.

தமது கருத்துக்களைத் "தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகம்" என்னும் நிறுவனத்தின் கொள்கையென எடுத்துக் கூறிய திரு. இளமுருகனார் அவர்கள்.

"தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகத்தார், அவர் (சிவத்தம்பியின்) பொருந்தாமையையும் போலி முடிபுகளையும் நிரல்பட நிறுத்திச் சொற்றொடர்தோறும் நுழைந்து ஆராய்ந்து எழுதிய வச்சிர குடாரம் அனைய மறுப்புரைகளிற் பலவற்றைத் தினகரன் வெளியிடவில்லை. திரு. சிவத்தம்பியின் பக்கல் நின்று அவர்தங் "கொடுத்தமிழ் வழக்கை நிலைநாட்ட முயன்றோர் பலருடைய கட்டுரைகளை அத்தினகரன் இடையீட்டின்றி வெளியிட்டு வந்தது"

எனக் குற்றஞ் சாட்டித் தமது கருத்துக்கள் யாவற்றையும் சுபக்கர், பரபக்கம் என்ற முறைமைக்கேற்ப எழுதிச் செந்தமிழ் வழக்கு என்னும் நூலாக வெளியிட்டார், 35 இவ்விவாதம் ஏறத்தாழ ஏழு, எட்டு மாதங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

அறிவுப் போராட்டமாகவே நடைபெற்று வந்த இவ்விவாதம் தனிமனிதவாதத்தின் வற்புறுத்திய சில சிருஷ்டியெழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களினால், இ. மு. எ. ச. அங்கத்தவர்களைத் தாக்கும் போராட்டமாகவும் ஒரே வேளைகளில் மாறிற்று. அவ்வாறுமாரும் தன்மையினைக் கலாநிதி சுவீதியானந்தன் வன்மையாகக் கண்டித்தார். 36

இவ்விவாதம் நடைபெற்றபொழுது தினகரன் பத்திரிகையின் இலக்கியப் பகுதிப் பொறுப்பினை திரு. சி. தில்லைநாதன் ஏற்றிருந்தார்.

மரபுப் போராட்டம் ஒரு புறமும், ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளர்களிடையே பிரிவு மறுபுறமுமாக ஈழத்து இலக்கியக் களம் போர்க்களமாக விளங்கிய கட்டத்தில் 1963 இல், 1962 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூற்றெரிவு நடைபெற்றது. மண்டல ஆட்சியிலிருந்தோர் தமிழ் இலக்கியம் பற்றித் தெரிந்த கருத்துப்பற்றிப் பலத்த சர்ச்சை எழுந்தது. இந்நிலையில் 1963 ஆம் ஆண்டின் சாகித்திய மண்டலம் நடத்திய தமிழ் இலக்கிய விழா 5-10-1963 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது இக்கூட்டத்தில் விழாத்தலைவராக தமிழறிஞர் திரு. க. நடேசபிள்ளை பங்கு பற்றினார். கூட்டத்தின் தொடக்கத்தில் இ. மு. எ. ச. ப் பொதுச் செயலாளர் பிரேம்ஜி அவர்கள் நூற்றேர்வு எவ்வாறு நடைபெற்றதென்று வினாவினார். அதனைத் தொடர்ந்து கூட்டத்திற் குழப்பமேற்பட்டது, குழப்பத்தினிடையே ஆவேசங்கொண்ட சிலர், கூழ்முட்டைகளை எறிந்தனர். தலைமை தாங்கிய திரு. நடேசபிள்ளையையும் மேடையை விட்டு இறங்குமாறு நிர்ப்பந்தித்தனர்.

இக் கூட்டத்திலே ஏற்பட்ட இப்பிரச்சினை நிகழ்வு இ. மு. எ. ச. வைப் பெரிதும் பாதித்தது என்பதுண்மையாகும். சுதந்திரன் பத்திரிகை அதனைச் செய்தது இ. மு. எ. ச. வின் முக்கிய அங்கத்தவர்களே என்று வாதிட்டது.

சாகித்திய தினவிழாவில் ஏற்பட்ட இச்சம்பவம் காரணமாக எழுத்தாளரிடையே மாத்திரம் காணப்பட்ட இலக்கிய விவாதம் நாடு முழுவதும் தெரியவந்தது. 37 இச்சம்பவத்தைக் காரணமாக வைத்துக் கொண்டு இ. மு. எ. ச. வின் இலக்கியக்கேர்ட்பாடுகளைத் தாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

"தேசிய இலக்கியம், சிருஷ்டியிலக்கியம், யதார்த்த இலக்கியம் என்று என்னென்னவோ அர்த்தமற்ற அவசியமில்லாத சர்ச்சைகளை யெல்லாம் கிளப்பி விட்டுக் குழப்பியடிப்பதைச் சில தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தொழிலாகக்கொண்டு

கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் பிரசார இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுவது அரு வருக்கத்தக்கதென்று திரு. நாவேந்தன் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதை இங்கு நாம் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. இலக்கியப் படைப்பில் குறுகிய மனப்பான்மையும் சுயநலமும் கட்சிக்கண்ணோட்டமும் தலைவிரித்தாடும் பொழுதுதான் போட்டியும் பொருமையும் துவேஷமும் தலையெடுக்கின்றன. இது தமிழ்மரபுக்கே விரோதமானது. தமிழ்ப்பண்புக்கு முற்றிலும் மாறானது. தமிழ்ப்பண்புக்கு மாறானவர்களிடம் தமிழ் இலக்கியத்தை எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்?" 38

சாகித்திய விழாச் சம்பவங்களின் பின்னர் இ. மு. எ. ச. தனது இலக்கியப் பணியினை முந்திய வேகத்துடன் தொடர்ந்து செய்யமுடியாத அரசியல் நிலைமையொன்று ஏற்பட்டது. இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுள் 1963 ஆம் ஆண்டு சில கருத்துப் போராட்டங்கள் நிகழ்ந்தன. சீனக்கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இரசியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிடையே தோன்றிய கருத்து வேறுபாடு இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் பாதித்தது. சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கொள்கைகளை எடுத்தோதிவந்த திரு. என். சண்முகதாசன் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். 39 அவரை விலக்கும் தீர்மானம் 1963 அக்டோபர் 25, 27 ம் திகதிகளில் நடந்த மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

நீண்ட காலமாக கட்சியின் அகப்போராட்டமாக இருந்துவந்த இப்பிரச்சினை முற்போக்கு இலக்கிய அணியினைப் பெரிதும் தாக்கவில்லை. ஆனால் சண்முகதாசன் அவர்கள் விலக்கப்பட்டு அவர் இன்றொரு கட்சியை (இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ற அதே பெயருடன்)த் தொடக்கினார். அக் கட்சி தனது உத்தியோக பூர்வமான ஏடாகத் "தொழிலாள" என்ற பத்திரிகையை நடத்தத் தொடங்கியபொழுது. இ. மு. எ. ச.வின் ஒருமைப்பாடு பாதிக்கப்பட்டது. இ. மு. எ. ச. வின் எழுத்தாளர்கள் இரு பிரிவு மூன்று மையால், இ. மு. எ. ச. வின் இயக்க உத்வேகம் குறையத் தொடங்கிற்று இதனால் முற்போக்கு இயக்கத்தின் தாக்கமும் குறையத் தொடங்கிற்று.

இ. மு. எ. ச. வினுள் ஏற்பட்ட இப்பெரும் பிரச்சினை சாகித்தியதின விழாச்சம்பவத்தை யொட்டி நிகழவே இ. மு. எ. ச. வின் இயக்கமின்மைக்குக் காரணம் விழாச்சம்பவமே என்று அதனை எதிர்த்தாரால் எடுத்துக் கூறப்பட்டது.

முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டிளையும் சங்க அமைப்பினையும் பொறுத்தவரையில் பிளவு எதுவும் ஏற்படாது தவிர்க்கப்பட்டது. ஆயினும் சீனச் சார்புடைய முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது இலக்கியக் கோட்பாடுகளை "வசந்தம்" என்னும் சஞ்சிகை மூலம் வளர்த்து வந்தனர்.

இ. மு. எ. ச. வின் இயக்க வேகம் குறைந்த வேளையில், முற்போக்கு இலக்கியப் பணியினைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கென டொமினிக் ஜீவா "மல்லிகை" என்னும் சஞ்சிகையை 1964 இல் ஆரம்பித்தார். இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து முற்போக்கு இலக்கியக் கொள்கைகளைப் பரவலான முறையிற் பரப்பும் பணியினை மேற்கொண்டது.

இந்நிலையில் 1965 இல் ஆட்சி மாற்றமொன்று ஏற்பட்டது. யு. என். பி. யின் தலைமையில் தமிழரசுக்கட்சி உட்பட ஏழு கட்சிகள் ஒன்றினைந்து "தேசிய அரசாங்கம்" என்று குறிப்பிடப் பெற்ற ஆட்சியினை நடத்தத் தொடங்கின. தேசிய இலக்கிய வாதத்தினைக் கோட்பாட்டு ரீதியாக எதிர்த்து வந்த தமிழரசுக் கட்சி எழுத்தாளர்கள் தேசிய அரசாங்கத்தினை ஆதரிக்கும் அதே வேளையில் தேசிய இலக்கியம் என்னும் கோட்பாட்டினை எதிர்க்கும் நிலை நிலவத் தொடங்கிற்று. இதன் காரணமாக சமூத்தின் இலக்கிய நிலமை பற்றி அவர்கள் புனர் ஆய்வு நடத்த வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. இச்சந்தனையின் வெளிப்பாடாக அமைவதே, "இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியின் 10 வது தேசிய மாநாட்டுச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்த சுதந்திரனில் வெளியான "இயக்கமும் இலக்கியமும்" என்ற கட்டுரையாகும். அக்கட்டுரையின் இறுதிப்பந்தி முக்கியமான ஒரு கருத்தை எடுத்துக் கூறுவதை அவதானித்தல் வேண்டும்.

1956 இல் இருந்த சூழ்நிலையல்ல 1966 இல் இருப்பது போராட்டக் கருவிகள் கீழே வைக்கப்பட்டுள்ளன சகசமான நிலையும் உருவாகியுள்ளது. சிந்திக்கும் அவகாசம் கிடைத்துள்ளது என்பது இந்த அவகாசத்தைப் பயன்படுத்தி இலக்கிய இயக்கத்தையும்

தம்முடன் (தமிழரசுக் கூட்சியுடன்) இணைப்பதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும். இச்செயலால் அரசியல் ஆதாயம் கிடைத்ததுடன் உண்மையாகவே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பயனுள்ள தொண்டும் இயற்றலாம்” 40

இ. மு. எ. ச. வின் இயக்க வேகம் குறைந்து நின்ற வேளையில் தோன்றிய “நற்போக்கு இலக்கிய வாதம்” பற்றி இக்கட்டத்தில் நோக்குதல் அவசியம். இக்கோட்பாட்டினை முன் வைத்தவர், எஸ். பொன்னுத்துரை என்பவராவார். இவர் ஆரம்பத்தில் இ. மு. எ. ச. வுடன் இணைந்து இயங்கி வந்தவர். இலக்கியத்தில் தனிமனித வாதத்தின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்திவந்த பொன்னுத்துரை அவர்கள் ஈழநாட்டின் தலைசிறந்த நாவல், சிறுகதை ஆசிரியர்களுள் ஒருவராக வசனநடை கைவந்த வல்லாளர். ஆனால் இவரது தனிமனிதவாத நோக்குக் காரணமாக இயக்க நெறியில் கூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுடன் இயங்கிவந்த இ. மு. எ. ச. இயக்கத்தினருடன் இவரால் இணைந்து செயற்படமுடியாது போயிற்று. அவர் தனக்கெனத் தனியானவோர் இலக்கியக் கோட்பாட்டினை முன் வைக்க முயன்றார். இ. மு. எ. ச.: நாடாத்திய விழாவொன்றில் சு. நடேசபிள்ளை உரையாற்றியபொழுது கூறிய இலக்கியம் நற்போக்கினையுடையதாக விருத்தல் வேண்டும் என்ற தொடர அடிப்படையாகக்கொண்டு இவர் நற்போக்கு வாதம் என்னும் இலக்கியக் கோட்பாட்டினை முன் வைத்தார். நற்போக்குவாதத்தின் இலக்கிய அடிப்படைகள் பற்றி அவர் எடுத்துக் கூறியன கருத்துமயக்கங்கையுடையதாக விருந்தன. இவரது இ. மு. எ. ச. எதிர்ப்புணர்வினை முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பாளர்கள் நன்கு பயன்படுத்தினர். இவரது விமரிசன எழுத்துக்களின் பிரசுரக் களமாக இலம் பிறை என்னும் சஞ்சிகை விளங்கியது.

இ. மு. எ. ச. வின் இயக்க வேகம் குறையக் குறைய, இ. மு. எ. ச. வை எதிர்த்த தோரின் இயக்க வேகமும் குறைந்தது. 1965 க்குப் பின்வரும் இக்காலகட்டத்தில் புதிய ஒரு எழுத்தாளர் தலைமுறை தோன்றத் தொடங்கிற்று. இலக்கிய இயக்கங்கள் தேக்கமுற்று நின்றமையால், இவர்களது எழுத்துக்களும் சிந்தனைகளும் பெறவேண்டிய தாக்கத்தினைப் பெற முடியாது போயிற்று ஆயினும் அவர்களும் படிப்படியாக இலக்கியத்தின் சமூகப் பொறுப்பினை உணர்ந்தோர் அல்லாதோர் என்ற அடிப்படையிற் பிரியத்தொடங்கினர். 1966க்குப் பின்னர் மு. தனையசிங்கத்தினால் தொடங்கப் பெற்ற “மார்க்ஸீயத்துக்கு அப்பாலான” இலக்கிய நெறி சிலரைக் கவர்ந்தது;

1970 இல் நாட்டிலேற்பட்ட புதிய அரசியல் மாற்றம் காரணமாக அரசியலரங்கில் முற்போக்குவாதம் வலுப்பெற்றது. இதனை யொட்டி முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் மீண்டும் இயங்க ஆரம்பித்தது.

1970 இன் பின்னர் நாட்டிலேற்பட்ட இன சௌஜன்யத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அச்சநேக பாவத்தை முழுத் தேசத்தினதும் முன்னேற்றத்துக்காய் பயன்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றது இ. மு. எ. ச. காட்டும் தேசிய ஒருமைப்பாடு மகாதாடு.

1970 இன் பின்னர் இ. மு. எ. ச. வின் இயக்கப் பலாபலன் 1956-1965 முதல் அது முன் வைத்த கோரிக்கைகள் சிலவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தமையேயாகும். தென்னிந்தியத் தமிழ்ச் சங்கிகைகளின் இறக்குமதித் தொகைக் கட்டுப்பாடு, நாவலர் இல்லம் தேசியச் சொத்தாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டமை ஆதியனவற்றை முக்கியமாகக் குறிப்பிடல் வேண்டும். இவற்றினை நிறைவேற்றுவதற்குக் கூட்டணி அரசின்தபால், தந்தித் தொடர்பு அமைச்சர்திரு. செ. குமாரசூரியர் ஆற்றியபணி மிக முக்கியமானதாகும். சஞ்சிகை இறக்குமதிக்கட்டுப்பாட்டினால், ஈழத்திலுள்ள மல்லிகை, சிரித்திரன் போன்ற சஞ்சிகைகள் விற்பனை அதிகரித்தது மாத்திரமல்லாது, வீரகேசரி நிறுவனம் புத்தகப் பிரசுரத்தையும் மேற்கொள்ளத் தொடங்கிற்று. வீரகேசரியின் நூற்பிரசுர முயற்சியின் வெற்றி இ. மு. எ. ச. வின் தேசிய இலக்கியக் கோஷத்தின் வெற்றியேயாகும்.

இ. மு. எ. ச. வின் எதிர்கால நோக்கங்கள் நடவடிக்கைகள்பற்றி ஆராயாது விடுத்து அதன் கடந்தகாலச் சாதனைகளை மாத்திரம் மனதிற்கொண்டு பார்க்கும் பொழுது இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் அது வகுத்துள்ள இடம் தெளிவாகும். அவை பின்வருமாறு.

(I) வகுப்புவாதக் கோஷங்களினால் இலங்கை பிளவுற்றும், தமிழ் பேசும் மக்கள் தனிப்பட்டும் நின்ற வேளையில், இ. மு. எ. ச. தனது தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டினால், ஈழத்துத் தமிழ்பேசும் மக்களை இலங்கையின் இன்றியமையாத அங்கமாக்கியமை.

(II) இப்பணியினை அது நிறைவேற்றிய முறைமைச் சிறப்புக் காரணமாகச் சிங்கள எழுத்தாளர்களும், புத்திஜீவி களும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தைத் தேசத்தின் இலக்கியத்தின் ஓர் அங்கமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளமை,

(III) ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுத் துறையின் முதற் குரலாக விளங்கி சாதி, சமய, பேதமற்ற வகையில் தமிழ் பேசும் மக்களை இணக்க முயன்றமை.

உசாத்துணையும் குறிப்புக்களும்

1. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிப்பணிகள் பற்றிய இக்கட்டுரையினை எழுதுவதற்கு வேண்டிய சில முக்கியபத்திரிகைக் குறிப்புக்களைத் தந்துதவியவர்திரு பெ. இராமநாதன் அவர்களாவார். [Redacted]
2. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம். இலட்சியமும் - அமைப்புவிதிகளும் - கொழும்பு 1954
3. ஷே - பக்கம் 2.
4. இத்துண்டுப்பிரசாரம் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் பிரேமஜியால், 71, காஸ் எரில்வீதி, கொழும்பு-8 முகவரியிலிருந்து 10-4-1955 இல் வெளியிடப்பெற்றது.
5. இப்பண்பு இன்னும் முற்றிலும் அழிந்த துமில்லையென்பதற்குதாரணமாக இன்னும் பல நடவடிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. முற்போக்கு இலக்கியத்தை வந்து சார்ந்து நின்ற சிலரே இத்தகைய கோஷத்தினை இன்று எழுப்புவது துரதிர்ஷ்டமானதாகும்.
6. புதுமை இலக்கியம் - வெளியீடு: இரண்டு 15-2-1953
7. "குழந்தை ஒரு தெய்வம்" காவலூர் இராசதுரையின் சிறுகதைத்தொகுதிக்கு இக்கட்டுரையாசிரியர் எழுதிய முன்னுரையில் ஈழத்திலக்கியத்தின் வளர்ச்சி நெறி பற்றிக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.
8. மரகதம் 1961 - செப்டம்பர் அக்டோபர், 1962 ஜனவரி இதழ்களில் இவை வெளியாகின மரகதம்-1961 செப்டம்பர் இதழில் வெளியான கனகரட்னா வின்கட்டுரை எழுத்து (33-34) இதழில் வெளியாகிற்று.
9. கா. சிவத்தம்பி-தேசிய இலக்கியம் என்றால் என்ன? தினசரன் 2-8-1963
10. மரகதம் 1961 செப்டம்பர்
11. புதுமை இலக்கியம்-வெளியீடு 5 நவ 58
12. இம்மூன்று பதில்களும் நவம்பர் 7-ம் திகதிக்கு முன்னரே எழுதப்பட்டு விட்டன எனது கட்டுரை 7-11-60 தினசரனில் வெளியாகிற்று.
13. சிவத்தம்பி, கா. தினசரன் - 7-11-60
14. விஜயபாஸ்கரன் 'ஈழத்தைக்கண்டேன்' சரஸ்வதி பிப்ரவரி 1961 பக்கம்-5
15. டிசம்பர் 1961 இல் கொழும்பு விவேகானந்தமண்டபத்தில் கி. லக்ஷ்மணன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற விழாவின் பொழுது க. கைவாசபதி நாவலரின் இலக்கியப் பின்னணியையும் கா. சிவத்தம்பி நாவலரின் சமூக இயக்க முயற்சிகளையும் வலியுறுத்தி உரையாற்றினார். தினசரன் டிசம்பர் 11, 1961 வீரகேசரி டிசம்பர் 11, 1961
16. தினசரன் ஓகஸ்ட் 20, 1963
17. புதுமை இலக்கியம் - வெளியீடு 7 டிசம்பர் 1959
18. ,, 6. 1-11-59
19. மல்லிகை ஒக்டோபர் 1971 பக்: 45
20. இச் செய்திகள் டிசம்பர் 1959, மார்ச் 1961 மார்ச் 1962 புதுமை இலக்கிய இதழ்களில் வெளியாகின.
21. புதுமை இலக்கியம் வெளியீடு எட்டு மார்ச் 1960
22. ,, ,, ஏழு டிசம்பர் 1959
23. ,, ,, எட்டு மார்ச் 1960
24. ,, ,, 13 மார்ச் 1962
25. இதுபற்றிய விமர்சனத்தை தினசரன் மே 2, 1962 இதழிற் பார்க்கலாம்.
26. வீரகேசரி 3-5-1962
- 26 A கனக செந்திரநாதன் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி (1964) பக் 180
27. இப்பிரகடனம் தினசரனில் பூரணமாக வெளியிடப்பெற்றது. செப்டம்பர் (23 இன் பின்னர்) ஒக்டோபர் 1963 திகதி தெரியவில்லை
28. தினசரன் நவம்பர் 27 1963
29. சுதந்திரன் 25-6-1966. (இயக்கமும் இலக்கியமும் இப்பினு சுல்தான்)
30. மல்லிகை 1973
31. புதுமை இலக்கியம் வெளியீடுகள் 7, 8
32. தமிழோசை (தமிழ் 1 ஓசை 3) 15-6-1959 கொழும்பு பக் 8-9 216 தடித்த எழுத்துக்கள் மூலம் பிரதியில் உள்ளவை.
33. வீரகேசரி 18-5-63
34. தினசரன் 5-10-63 சாகித்திய விழாக்கள் "விழா எடுப்பதன் நோக்கம்" எனும் கட்டுரை
35. சோ. இளமுருகனார்-செந்தமிழ் வழக்கு முதலாம் பாகம் - தமிழ் பாதுகாப்பு வெளியீடு 18, - ஸ்ரீலங்கா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1963.
36. தினசரன் 30-7-1963
37. வீரகேசரி 10-10-1963
38. வீரகேசரி 10-10-1963 ஆசிரியத்தலையங்கம் திரு. நா.வேந்தன் 1970 பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், முற்போக்கு இலக்கியத்தினதும் ஆதரவாளராக மாறினார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
39. சர்வதேசிய கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் பிரச்சினைகள் பற்றி இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியகமிட்டியின் தீர்மானம் 26-9-63 "தேசாபிமானி" தந்திரன் 25-6-1966.

Golden Agency

for

New Empty Tins & Containers
in wide Range of sizes Including 4 glns & 1 gallon
at Competitive Prices.

INDUSTRIALISTS!

For your Requirements of

Leak proof, Hygienic, Empty Tins
&
containers of the highest quality.

Remember:

GOLDEN AGENCY

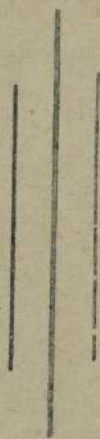
66, Old Moor Street,

Colombo-12

Telephone: 32350

Telegram: 'ACIESAR'

With the best Compliments of

MERCANTILE CORPORATION

EXPORT DEPARTMENT

12, Meeraniya Street,

Colombo-12

Phone: 28730 & 31512

With best Compliments of

JEGAJOTHY & CO

98, Trincomalee Street,

KANDY.

Phone: 3625

Please Remember

“CHETTINAD”

For your requirements of all

BUILDING MATERIALS

Chettinad Corporation PVT Ltd.,

116, 118, Keyzer Street,

Colombc-11

தாத்தாமாரும் பேரர்களும்

— எம். ஏ. நுமேரான்

இருந்தது:

எங்கள் தாத்தா வுக்கோர்

யானே இருந்தது:

கொம்பன் யானே.....

தெரியுமா?

இந்தச் செய்தி உமக்குத்

தெரியுமா காணும்?

தெரியா தாயின்

இன்று தெரிந்து கொள்

எங்கள் தாத்தா

அன்றே பெரிய கொம்பன் யானே

வைத்திருந்ததை இவ்வையகம் அறியும்.....

அத்திலாந்திக் சரையரை எங்கள்

தாத்தா யானையில் சுவாரி செய்தார்

அந்த லூசின் சமவெளி யூடே

எங்கள் தாத்தா யானையில் சென்றார்

இந்தியாவில் எண்ணூறு ஆண்டுகள்

எங்கள் தாத்தா யானையில் இருந்தார்.....

சீவவரையும் சென்று வந்ததாம்

அவரது யானே

கொம்பன் யானே...

யானைவைத் தாண்ட பரம்பரை நாங்கள்

உலகின் பாதியை ஆண்டவர் நாங்கள்

உலகம் எங்கும் அறிவொளி பரப்பி

வைத்தவர் நாங்கள்;

பக்கலை ஞான

எழுச்சி எங்கள் பின்னால் வந்தது.

அந்த லூசின் சமவெளி யிடையே

இன்றும் நீங்கள் இதனைக் காணலாம்

பாத்தாத் நகரில் படிக்க வந்த

ஐரோப் பியரிடம் அதனைக் கேட்கலாம்

தெரியுமா?

இந்தச் செய்தி உமக்குத்

தெரியுமா காணும்?

தெரியா தாயின்

இன்று தெரிந்து கொள்;

எங்கள் தாத்தா

அன்றே பெரிய கொம்பன் யானே

வைத்திருந்ததை இவ்வையகம் அறியும்.....

இருந்தது:

எங்கள் தாத்தா வுக்கோர்

யானே இருந்தது

கொம்பன் யானே... ..

II

இருந்ததா?

உங்கள் தாத்தாவுக் கோர்

யானே இருந்ததா?

கொம்பன் யானையா?

எங்கே அந்த யானே இப்போது

எங்கே அந்தக் கொம்பன் யானே?

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்

எங்கே உங்கள் கொம்பன் யானே?

கால் நடையாக வந்து நிற்கியும்

அழுக்குத் துணியை அணிந்து நிற்கியும்

உன்னைப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும்

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளையாய்த்

தெரிய வில்லையே

தெரியவே இல்லையே

இருந்ததா?

உங்கள் தாத்தா வுக்கோர்

யானே இருந்ததா?

கொம்பன் யானையா?

எங்கே அந்த யானே இப்போது

எங்கே அந்தக் கொம்பன் யானே

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்

எங்கே உங்கள் கொம்பன் யானே?

III

எங்கே எங்கள் கொம்பன் யானே!

எங்கே அந்தக் கொம்பன் யானே

எம்மைப் படைத்த இறைவனுக் காக

எம்மைப் படைத்த இறைவனின் ஆட்சியை

நிறுவுதற்-காக

குருதியும் சொரிந்த

நாங்கள்

அந்த நன்னெறி விட்டும்

நீங்கி விட்டதால்

நீங்கியே விட்டதால்

எங்கள் இறைவன் எமக்கு வகுத்த

விதியை விட்டும் விலகி விட்டதால்

உருகி உருகி ஒவ்வொரு பொழுதும்
தொழுது நிற்பதைத் துறந்து விட்டதால்
வாய்மை நெறியை மறந்து விட்டதால்...
ஆன்ம வலிமையை அகற்றி விட்டதால்...

நாங்கள் எங்கள்
யானையை இழந்தோம்
என்றே இன்று கேள்விப் படுகிறோம்...

இருந்தது
எங்கள் தாத்தா வுக்கோர்
யானை இருந்தது;
கொம்பன் யானை.....

IV

இளைய தலைமுறையின்
ஏழ்மைக் குரலே
பழைய செய்தியைத் திருப்பிச் சொல்கிறாய்
இக்பால் என்ற கவிஞனிடத்துக்
கடனாய்ப் பெற்ற பழைய சொற்களைத்
திரும்பவும் வந்தே என்னிடம் சொல்கிறாய்...

ஆனால், சற்றே ஆழ்ந்து கவனி
யானைக் காரரின் பேரப பிள்ளாய்
சற்றே கவனி, சற்றே கவனி ---

உமையாக் கனின் உருவிய வாளில்
இரத்த வாடை இருக்குதா என்று
சற்றே கவனி சற்றே கவனி . . .

உதுமானியர்கள் உலாவும் சோலையில்
இரத்த வாடை இருக்குதா என்று
சற்றே கவனி சற்றே கவனி ---

அப்பாசியர்களின் அரண்மனை எங்கும்
இரத்த வாடை இருக்குதா என்று
சற்றே கவனி சற்றே கவனி .. .

கல்தான் அணிந்த தொப்பியின் உள்ளே
இரத்த வாடை இருக்குதா என்று
சற்றே கவனி சற்றே கவனி ---

இரத்த வாடையை
இனங் கண்டனையா?

அந்த வாடை யாருக் குரியது?
செங்கட லாகத் திரண்டு கிடப்பதில்
பாதி இரத்தம் யாருக் குரியது.....?

ஓ! அது உங்கள் தாத்தா வுடையதா?
ஆமாம்

உங்கள் தாத்தா மார்கள்
அதிகாரத்துக் காகத் தமக்குள்
பொருதிக் கொண்ட போது வடிந்த
இரத்த மணம் தான் இங்கு மணப்பது

அதிகாரத் துக்காக அவர்கள்
பொருதிக் கொண்ட பொதெலாம்

நீங்கள்

யானையின் கீழே நின்று மடிந்தீர்
யானையின் பின்னால் நடந்து திரிந்தீர்... ..
அம்பாரி மீதில் அவர்கள் இருக்கப்
பார்த்து மகிழும் பாக்கியம் பெற்றீர்

இரத்தினக் சற்கள் இழைத்துப் பண்ணிய
சிம்மா சனத்தில் அவர்கள் இருக்க
கொம்பன் யானையை எண்ணிக் கொண்டே
பழம்பாய் மீதில் படுத்துக் கிடந்தீர்

அவர்கள் வசித்த அரண்மனை உள்ளே
தொங்கிய பட்டுத் துணிகளுக் காக
நீண்ட நேரம் நீங்கள் உழைத்தீர் ---

அவர்கள் வசித்த அரண்மனை உள்ளே
அந்தப் புரத்தில்
அரிவையர் துயின்ற
மெத்தையை மேலும் மென்மைப் படுத்த
நித்திரை இன்றி நீங்கள் உழைத்தீர்... ..

அவர்கள் தங்கள் அந்தப் புரத்து
அரிவையர்க் காக அமைத்துத் தந்த
தாஜ்மகாலின் சலவைக் கற்களை [தீர்
வியர்வைத் துணிகளால் மினுக்கித்துடைத்

தங்கக் குவளையில் தாத்தா பருகினார்
உங்கள் அடுப்பில்
பூனை துயின்றது.....

V

தெரிந்ததா?

இந்தச் செய்தி தெரிந்ததா?

நீங்களும் உங்கள் தாத்தா மாரும்
எந்த உறவில் இணைப்புண் டுள்ளீர்
என்ற செய்தி இன்று புரிந்ததா - ?

தாத்தா மார்கள் ஆட்சியாளர்
பேரப் பிள்ளைகள் ஆளப் பட்டோர்... ..

நீங்கள் எதையும்
இழக்கவும் இல்லை
இழக்க எதுவும்
இருக்கவும் இல்லை.

ஆட்சியாளரே யானையை இழந்தார்
அவர்களே தங்கள் அரண்மனை இழந்தார்
ஐரோப், பாசில் அரும்பி வளர்ந்த
புயலால் அவர்கள் புரண்டு போயினர்.....

அன்று வீசிய அந்தப் புயலில்
அவர்கள் உங்கள் அரண்மனை இழந்தார்
இரத்தினக் சற்கள் இழைத்துப் பண்ணிய
சிம்மா சனத்தைத் திடீரென் றிழந்தார்.....
தாத்தா மார்தம் சிம்மா சனத்தில்
ஐரோப் பியர்கள் அமரக் கண்டார்... ..

அவர்கள் வளர்த்த கொம்பன் யானை
ஆடி அடங்கிக் கிடக்கக் கண்டார் ...
நீங்கள் எதையும்
இழக்கவும் இல்லை
இழக்க எதுவும்
இருக்கவும் இல்லை.....

VI

இழந்ததை மீண்டும்
எப்படிப் பெறலாம்.....?
தாத்தா மாரின் தத்துவஞானிகள்
எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் எல்லாம்
எழுந்து வந்தனர்,
இழக்க எதுவும் இல்லா திருந்த
பேரப் பிள்ளையின் பிடரி பற்றினர்.....
“எழுந்திரு பிள்ளாய் எழுந்திரு.....

உங்கள்

விழுமிய செல்வம் விழுங்கப் பட்டது.....
யானை வைத்தாண்ட பரம்பரை நீங்கள்
உலகின் பாதினைய ஆண்டவர் நீங்கள்
உலகை உய்விக்க வந்தவர் நீங்கள்
இன்று நீங்கள் ஏன் எல்லாம் இழந்து
ஒன்றும் அற்றவர் ஆகி உள்ளீர்... ?
எழுந்திரு பிள்ளாய் எழுந்திரு.....”

விழிக்க வேண்டிய வேளையும் வந்தது;
தாத்தா மாரின் தத்துவ ஞானிகள்
எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்கள் எல்லாம்
எழுந்து வந்துமை எழுப்பி விட்டனர்.

ஆட்சி யாளர் தாத்தா வாகினர்
ஆளப்பட்டோர் பேரர் ஆகினர்
ஆடி அடங்கிக் கிடந்த அந்தக்
கொம்பன் யானை உணர்ச்சி கொண்டது...?

VII

ஆசியாவிலும் ஆபிரிக் காவிலும்
தேசிய எழுச்சிகள் திரண்டு களர்ந்தன
இரத்த வாடை எங்கும் நிறைந்தது ...

ஐரோப்பாவின் ஆட்சி யாளர்
திருப்பி அளித்த சிம்மா சனத்தில்
மீண்டும் உங்கள் தாத்தா அமர்ந்தார்.....

ஆமாம்

நீங்கள் மீண்டும் அந்த
அம்பாரி மீதில் அவர்கள் இருக்கப்
பார்த்து மகிழும் பாக்கியம் பெற்றீர்... ..

தெரியுமா?

இந்தச் செய்தி தெரியுமா?
நீங்கள் எதையும்
இழக்கவும் இல்லை
இழக்க எதுவும்
இருக்கவும் இல்லை...

பிறைக் கொடி பறக்கும்
இடங்களில் எல்லாம்
நேற்று நடந்த நிகழ்ச்சிகள் என்ன.....”

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்
சற்றே கவனி சற்றே கவனி
இந்தோ நேசிய மண்ணிலே சிதறிச்
சந்திய குருதியைச் சற்றே கவனி ...
ஜோர்தான் நாட்டின் ஆற்றங் கரையில்
பெருகி ஓடிய குருதியைக் கவனி ...
வங்க தேசக் கங்கைக் கரையின்

இரத்தச் சகதியை இன்னும் கவனி... ..
இந்தக் குருதியைச்
சிந்தியோர் யாவர் ?
இந்தக் குருதியைச் சிந்திய மக்களின்
நெஞ்சைப் பிளந்த
தோட்டா யாரது.....?

உனக்கும் அவர்க்கும் ஆண்டவன் ஒன்றே !
உனக்கும் அவர்க்கும் வேதமும் ஒன்றே!
நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும்
கேட்கும் வரைக்கும்
கேட்கும் வரைக்குமே
பள்ளி வாயிலில் ஒன்றாய்த் தொழலாம்
சகோத ரத்துவச் சரடு திரிக்கலாம்.....

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்
கண்விழித் தெழுக்க ...
கண்விழித் தெழுக்க... !

அவர்கள் உனது தாத்தா அல்லர்
அவர்கள் உனது உறவினர் அல்லர்
அவர்கள் உன்னைச் சுரண்டிக் கொழுத்தோர்
மீண்டும் மீண்டும்
சுரண்டுதற் காசுச்
சகோத ரத்துவச் சரடு திரிப்போர்.....

VIII

பிறைக்கொடி பறக்கும்
மடங்கள் தோறும்
உலகில் உள்ள மூலைகள் தோறும்
மஞ்சத் தோடும்
மாளிகை யோடும்
ஆட்சி யோடும்
ஆணவத் தோடும்
வாழ்வோ ரெல்லாம் மற்றொரு சாரார்... ..

பஞ்சத் தோடும்
பட்டினி யோடும்
வெஞ்சத் தோடும்
வேதனை யோடும்
வாழ்வோ ரெல்லாம் மற்றொரு சாரார்...

யானைக் காரரின் பேரப் பிள்ளாய்
கண்விழித் தெழுக்க ...
கண்விழித் தெழுக்க ...
சகோதரத்துவச் சாம்பலில் இருந்து
வர்க்க உணர்வுடன் நீவிழித் தெழுக்க ..

இலக்கியத்தின் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாடு

— அ. சண்முகதாஸ்

“இலக்கியத்தின் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாடு” என்னும் கூற்றினை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோமெனில், இலக்கியத்துக்கு ஒரு தோக்கம் அல்லது தேவை உண்டு என்பது பெறப்படும். இலக்கியமும் ஏனைய கலைகளும் ஏதோ ஒரு கருத்தினைப் புலப்படுத்துகின்றனவர்க்கே உள்ளன. கருத்து எதனையும் புலப்படுத்தாத கலைவடிவம் எதுவுமே இல்லையென்றே கூறலாம். கருத்து இல்லாத கலைவடிவம் எதுவுமே இல்லாமென்று கூறும் அதே வேளையில், எல்லாக் கருத்துக்களையும் கலைவடிவத்தின்மூலம் புலப்படுத்தலாம் என்று கூறுவதற்குமில்லை. ரஷ்யக் கலைஞன் புஷ்கின் இதனை விளக்க ஒரு நல்ல உதாரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறான். 1 “காதலின் தோல்வியை ஒருபெண் பாடக்கூடும். ஆனால் இழந்த தன் பணத்தைப்பற்றி ஒரு உலோபி பாடமுடியாது”. உலோபி தன்னுடைய இழந்த பணத்தைப்பற்றி ஏன் பாடமுடியாது? அவன் அப்படிப் பாடினால், அப்பாட்டு எவரையுமே கவர்ந்திழுக்குஞ் சக்தியற்றதாயிருக்கும். அதாவது அப்பாடல் அவனுக்கும் ஏனைய மக்களுக்கும் இடையே எந்த ஒரு தொடர்பினையும் ஏற்படுத்தாது. ஆகவே கலைவடிவமாகிய இலக்கியம் ஏதோ ஒரு கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது என்பதும் அக்கருத்து இலக்கியப் படைப்பாளிக்கும் மக்களுக்கும் இடையே தொடர்பினை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அமைகின்றது என்பதும், இதுவரை கூறியதிலிருந்து பெறப்படுகின்றது.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை அறியாத மக்கள் மத்தியிலே தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால், “தேசிய ஒருமைப்பாடு” என்

னும் கருத்து மக்கள் மத்தியிலே பரப்பப்படவேண்டும். தேசிய ஒருமைப்பாடு என்பது புனிதமானது என்று, ‘புளுகு’ கூறாமல் அது பல இன மக்கள் வாழும் ஒரு நாட்டுக்குத் தேவை என்பதை உறுதியாக நம்பவேண்டியுள்ளது. இது மக்களுடைய அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுப் பின்னணியிலேயே உருவாக வேண்டும் ஒருசில அரசியல்வாதிகளாலோ, புத்திஜீவிகளாலோ - “தேசிய ஒருமைப்பாடு” என்பதைக் கொண்டுவர முடியாது. இது மக்களுடைய பிரக்ஞையுள்ள முயற்சியாலேயே சாத்தியமாகலாம். தங்கள் நல்வாழ்வுக்கும் உயர்வுக்கும் தேசிய ஒருமைப்பாடு இன்றியமையாதென்பதை மக்கள் உணரும்வரை, அது சாத்தியமாகாதென்பது நிண்ணம். இச்சந்தர்ப்பத்திலே தான் மக்கள் கலைஞனின் பெருந் தொண்டு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அவன் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கும் முயற்சிக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் புத்திஜீவிகளுக்கும் ஓரளவு பக்கபலமாகிறான். மக்களிலக்கியம் படைக்கும் சிருஷ்டி எழுத்தாளன், “மக்கள் இலக்கியம்” மக்கள் பண்புடையது மக்கள் பணியுடையது 2 என்பதை உணர்ந்தவனாவான். மக்கள் பண்பினை இலக்கியத்திற் பிரதிபலித்தல் மாத்திரமன்றி, அவ்விலக்கியம் மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டி நல்வாழ்வுக்கு உயர்த்தும் பண்புடையதாக அமையவேண்டும். மக்கள் நல்வாழ்வுக்கும் உயர்வுக்கும் எங்கள் நாட்டிலே தேசிய ஒருமைப்பாடு இன்றியமையாதெனில், அக்கருத்தினை புலப்படுத்துதலில் மக்கள் இலக்கியம் ஈடுபடுவதில் எத்தவறுமில்லை. ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளரிடையே காணப்படும் மூன்று பிரிவினரைப் பற்றிக் கூறும் கையாசபதி,

1. Pleckhavov Unadred Letters - Art and Social Life, Fereizn Languages Publishing House, Moscow 1957 - 172.
2. நமக்குள் இலக்கியம் மக்கள் பண்புடையது மக்கள் பணியுடையது என்பதற்கு விளக்கக் காண பார்க்க கா. சிவத்தம்பி, “மக்கள் இலக்கியம் - சில குறிப்புகள்” மல்விகை கொடி 1, மலர் 3, 1966 பக், 44-47.

19 இந்த இடத்திலேதான் மூன்றாவது பிரிவினர் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். சமுதாயத்தை நுணுக்கமாகப் பிரதிபலிப்பது மட்டுமன்றி அதனை மாற்றி அமைக்கும் பணியில் பங்குபற்றுவதுடன், அப்பணி வெற்றிபெறுவதற்குரிய மாற்றங்களை இலக்கியப் பொருளாகத் துணிந்து ஏற்றுக்கொள்வதும் இன்றைய தேவையாகும் என இப்பிரிவினர் வற்புறுத்துகின்றனர்”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். 3 கைலாசபதி குறிப்பிடும் எழுத்தாளப் பிரிவினரே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கருத்தினைத் தம் சிருஷ்டி இலக்கியங்கள் மூலம் புரிப்படுத்தி, அதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர உழைக்க முடியும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முன்பு ஒரு தடவை தேசிய ஒருமைப்பாடு மிகுந்த கிரத்தையுடன் வற்புறுத்தப்பட்டது.

“முப்பது கோடி முகமுடையாளுயிர்
மொய்ப்புற வொன்றுடையாள் - இவள்
செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள், எனிற்
சிந்தனை யொன்றுடையாள்”

என்று பாரதி தேசிய ஒற்றுமை வேண்டி இந்தியாவிலே கவிதை பாடிய அதே காலகட்டத்தில்,

மாவலி கங்கைப் புனலாந்
தாவணியை வீசி
மாதிரமெ லாம்மணக்கும்
வாசனையைப் பூசி
காவலரின் கண்மருட்டுங்
கன்னி எங்கள் தேயம்
காசினியி லிவளைப் போற்
கன்னியில்லை யில்லை;

செந்தமிழஞ் சிங்களமு
மாயவிரு தோழி
சேவை செய்யும் இராசகன்னி
ஈழமெங்கள் தேயம்
இந்தியரெம் அக்கை மக்கள்
என்றணைக்கும் அம்மை
வந்தனையல் லாதெமக்குச்
சிந்தனைவே றில்லை 4

என்று தேசிய ஒருமைப்பாட்டுத் தேவை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளில் வற்புறுத்தப் பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் எங்கள் நாட்டில் அந்நிய ஆதிக்கம் மேலோங்கி இருந்ததின் காரணத்தாலே, அவ்வாதிக்கத்தினை நாட்டிலிருந்து அகற்ற ஒருமுயற்சி எதிர்ப்புக்குத் தேசிய ஒருமைப்பாடு அவசியமாயிற்று.

இலங்கை நாட்டில் தேசிய ஒருமைப்பாடு சிங்கள - தமிழ் இன ஐக்கியத்திலேயே உருவாகவேண்டும். 1958ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இனக் கலவரத்தை ஒட்டி இந்த உணர்வு மேலோங்கத் தொடங்கிற்று மொழி அடிப்படையில் வெறும் இன ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதிலும் வர்க்க ஒருமையினைப் பேணுவதின் மூலமாகவே இன ஐக்கியத்தைப் போற்றி, தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தலாம் என்பதை உணர்ந்த தமிழ் சிருஷ்டி எழுத்தாளராக விளங்கியவர்களுள் இளங்கிரனும் ஒருவராவர்.

அவர் தன்னுடைய “நீதியே நீ கேள்” என்ற நாவலில் அன்சாரி, டாக்டர் பிரேமதாசா, தவமணி போன்ற பாத்திரங்களைச் சிருஷ்டித்துத்தன் தேசிய நோக்கினை வெளிப்படுத்தியது மாத்திரமன்றி, “இன மொழி வேறு பாடுகளைக் கடந்து வர்க்க ஒருமையுணர்ச்சிகள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதை மகாதேவன் என்னும் பாத்திரவாயிலாகத் துலக்கமாகக் காட்டியுள்ளார்.” சிங்கள-தமிழ் இனக் கலவரத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு இன ஐக்கியத்தைப் பேணும் இலக்கிய முயற்சிகளைச் சிங்கள எழுத்தாளரும் மேற்கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு எழுந்த கே. ஜயத்திலக்கவின் “முடிவிமை” குணவேன விதானவின் “பாலம்” ஆகிய கதைகளை விமர்சிக்கும் ஸிரிலால் கொடிக்காரர் “வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலமே இன ஐக்கியத்தைக் கட்டி எழுப்பலாம் என்பது எனது கருத்தாகும்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

எனவே, இன்று ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மூலம் தேசிய ஒற்றுமை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனின், அவ்விலக்கியம் வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தக் கூடிய இன ஐக்கியக் கருத்தையே புலப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

5. கைலாசபதி. க. “இங்கிருந்து எங்கே...” தாயகம் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு. மலர் 1. இதழ் 1. சித்திரை 1974 பக். 21.

4. ப. கு. சரவணபவன் ‘ஈழநாட்டுக் குறள்’ பாடல்களில் இரண்டு பாடல்கள் ஈழத்துத் தமிழ்க் களஞ்சியம்: தொகுப்பு: ஆ. சதாசிவம், 1966, தொகுப்பு நூலிலிருந்து மேற்கோளாக எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

5. ஸிரிலால் கொடிக்கார (சிங்கள மூலம்) தமிழில்: எம். எச். எம். சம்ஸ் “தேசிய ஐக்கியத்துக்கு உழைத்த பேணுக்கள்” மல்விசை, ஜூன் 1974, பக். 51-5

“தொழிலாளர், இனையவர், முற்போக்கர் சேரத் தொடங்குகையில் விழலோர், முதியவர், பிற்போக்கு மண்டையர் விட்டகன்றால் பழைய கறள்களை நெய்சி நீக்கிப் பழிகளுக்கும் கழுவாய்ப் பரிகாரம் தேடுவம் ஒற்றுமை காண்பதற்கே”

என்ற முருகையன் 6 குரலே தற்கால ஈழத்து இலக்கியத்தில் மேலோங்க வேண்டியுள்ளது.

உலகில் தற்போது, எல்லாப் பண்பாடுகளும், எல்லாக்கலைகளும் இலக்கியமும் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களுக்கும் உரியனவாகவும், குறிப்பிட்ட அரசியற் சித்தாந்தங்களுடன் தொடர்புடையனவாகவுமே உள்ளன. வர்க்கங்களுக்கு மேலாக அல்லது அரசியலிலிருந்து விடுபட்டுத் தனியாகக் கலை கலைக்காக என்ற அடிப்படையில் கலையோ இலக்கியமோ உண்மையில் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். 7 ஆகவே வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு,

“எல்லாம் உழைப்பவர்க்கு

எதிராக நின்றிடனும்

வல்லார் உழைப்பவர்கள்

வரலாற்றை வென்றெடுப்பர்”, 8

என்ற முடிவுக்கு வழிகோலித் தேசிய ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்தக் கூடிய அரசியலுக்கு ஈழத்து இலக்கியம் பக்கபலமாக அமைய வேண்டிய தேவையும் ஏற்படுகின்றது.

இதைவிட, பல இனங்கள் வாழும் எம் நாட்டில் இவற்றிடையேயுள்ள உழைப்பாளி வர்க்கம் ஒன்று சேரக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுமெனினில், தேசிய ஒற்றுமை நிலை பெற்ற தொன்முகிவிடும், ஏனெனில் இரண்டு பக்கத்திலும்

“பசித்திருப்போர்கள் பலராய்
அமையப், பழங்களெல்லாம்
பசித்திருப்போர்கள் சிலராய்
இருக்கின்ற புன்மைநிலை”

(முருகையன்-“இனப்பகை”)

மேலோங்கி இருக்கின்றது. அத்துடன் இரண்டு பக்கத்திலும் உள்ள உழைப்பவர் உள்ளங்கள் ஒன்று பட்டனவாகவே இருக்கின்றன.

“துன்பங்களினால்
அடி உதைபட்டு
வியர்வை சிந்துவோர்
தெற்கைப் போலவே

வடக்கிலும் உள்ளனர்
அவர்களின்
இதயங்களை நோக்கினேன்
அவை-
கருங்கல்லோ
இருப்போ அல்ல
உருகி ஓடும் மெழுகுகள்” 9

இத்தகைய மக்களின் உயர்வுக்கு நம்பிக்கை யூட்டக் கூடிய இலக்கியங்கள் அவரவர் மொழியில் படைக்கும் வேளையில், அவற்றை இரு பக்கத்தாரும் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்ளவும் எடுக்கும் முயற்சியே. தேசிய ஒற்றுமைக்கு வழிகோலும் முதற்படியாகும். இவர்கள் ஒருவரையொருவர் இனங்கண்டு கொள்ளாதபடிக்கு,

“ஆறிவரும் புண்ணை ஆற
விடாமல், அனுதினமும்
கீறியும் கிண்டியும் தாக்குண்டு
போகக் கிளறுதல்போல்
நூறுதடவைகள் சில்லறைச்
சில்லறை நொட்டை சொல்லி
வேறுபடுத்தி எமக்குட்
பிரிவினை வேண்டும் என்போர்”

(முருகையன்-“இனப்பகை”)

கூட்டத்தினை வன்மையாகக் கண்டிக்கவும் அவர் சுய ஈபத்தினை எடுத்துக் காட்டவும் இலக்கியம் பின்நிற்க வேண்டியதில்லை.

முடிவாக அரசியற் சட்டத்தினால் ஏற்படுத்தப்படும் (இது ஏற்படுமாயின்) தேசிய ஒற்றுமை நிலைபெற்ற ஒன்றாக அமைந்துவிட முடியாது. ஆனால், ஒருவரை மற்றவர் பரஸ்பரம் இனங்கண்டு வர்க்க ஒருமைப்பாட்டினை அடைவதால் ஏற்படும் தேசிய ஒற்றுமை நிலைபெற்றதாக அமைந்து விடும். அக்கையை தேசிய ஒற்றுமைக்கு வழிகோலும் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் மிகச் சிலவே என்று கூறலாம். ஆனால் அவை பலவாகுஞ் சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன. அவற்றைப் பலவாக்க ஆவலுள்ள எழுத்தாளர்களும் உருவாக்கி கொண்டு வருகின்றார்கள். அந்த எழுத்தாளர்கள் எந்த வர்க்க ஒருமைக்காக எழுதுகிறார்களோ, அந்த வர்க்க ஒருமையில் தாமும் அங்கத்தினர் என்று உணர்ந்து கொண்டால், எவருமே அவர் நோக்கையும் போக்கையும் திசை திருப்ப முடியாது என்பதை அறிந்து கொள்வர்.

6: “இனப்பகை வேலி இழுத்தெறிவோம்” மல்விகை, ஜூன் 1974, பக்கம் 5

1. Mau Tse-Tung; On Art and Literature: Foreign Language Press, Peking, '60 p. 104

8: புதுவை இரத்தினதுரை, “ஒரு பரம்பரையின் சரித்திரம்” தாயகம் மலர் 1 இதழ் 1 1974, பக்கம் 31

9. ஸாகா பலன்ஷூரியனின் இக்கவிதை ஸீரிலால் கொடிக்காரனின் கட்டுரையில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியம் காட்டும் தேசிய ஒருமைப்பாடு

— கலாநிதி க. கைலாசபதி

ஈழத்திலே தேசிய ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் உசந்த சூழலை எழுத்தாளர்கள் முன்னின்று உருவாக்குதல் வேண்டும் என்னும் இலட்சிய வேகம் செயல் வடிவம் பெறுகின்ற இவ்வேளையிலே, எமது இலக்கியத்திலே தேசிய ஒருமைப்பாடு சம்பந்தமான சிந்தனைகளும் உணர்வுகளும் எவ்வாறு படிமுறை வளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளன என்பதைச் சுருக்கமாக அராய்தல் பொருத்தமானதாயும், தேசிய ஒருமைப்பாடு தூரத்து இலட்சியமாகவே இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால் இலட்சியங்களுக்கும் இலக்கியங்களுக்கும் உள்ளியல்பான தொடர்புகள் உண்டென்பதை விவரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தியநாடு விடுதலை வேண்டிநின்ற வேளையிலேயே, அவ்விடுதலை நிச்சயம் கிடைக்கும் என்னும் உறுதிப்பாட்டுடனும், இலட்சிய வெறியுடனும் கவிஞன் பாரதி சுதந்திரப்பள்ளிப் பாடினான்:

ஆடுவோமே-பள்ளிப் பாடுவோமே
ஆனந்த சுதந்திரம்
அடைந்து விட்டோமென்று

விடுதலை பெற்றுவிட்டதாகப் பாடிய பாவனையில் இலட்சியப் பற்று தன்விளக்கமாயுள்ளது. அதுபோலவே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குரல் எழுப்பிச் செயல் புரியும் பொழுதே அது கைகூடிவிடும் என்னும் தளராத நம்பிக்கையுடன் எழுத்தாளர்கள் இயங்குதும் தெளிவாயுள்ளது. இத்தகைய நம்பிக்கை எமது இலக்கியங்களில் உருவாகி வந்தவிதத்தைச் சித்திரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தேசிய ஒருமைப்பாடு எனும் கோட்பாட்டை விவரிக்க முற்பட்ட உடனேயே தேசிய ஒற்றுமை, தேசியம் முதலிய சொற்றொடர்கள் முன்னுக்கு வருகின்றன. ஏனெனில், பல்வேறு சமுதாயங்களின் வரலாற்றை நாம் நோக்குமிடத்து, தேசியம், தேசிய ஒற்றுமை, தேசிய ஒருமைப்பாடு

என்னும் படிமுறை வளர்ச்சியையே காண்கின்றோம். இப்படிமுறை வளர்ச்சியை முழுமையாகவும் விரிவாகவும் விவரிக்க இது ஏற்ற சந்தர்ப்பமன்று. எனினும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கோட்பாட்டின் வரலாற்றை இலக்கியச் சான்றுகளினடியாக நோக்கும் பொழுது ஆரம்பகாலத் தேசிய உணர்வுக் குரல்களைப் புறக்கணித்தல் இயலாது.

எமது இலக்கியத்திலே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுச் சிந்தனைகள் வளர்ந்து வந்துள்ள வரலாற்றை நான்கு படிக்களாக வகுத்தல் சாலும். அவற்றை விவரிக்கு முன் ஒன்றைக் குறிப்பிடுதல் அவசியம். இந்நாட்டிலே தமிழிலக்கியம் படைத்து வந்த புலவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக ஈழத்தையும் இந்தியாவையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கவில்லை. 'தமிழ் கூறு நல்லுலகம்' என்ற ஒரு மானசீகமான இலக்கிய - கலாசார உலகிலே அவர்கள் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் இயற்றிய நூல்களின் பொருளும் பெரும்பாலும் - கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட தொன்றாகவே இருந்தது: குறிப்பாக இடைக்காலத்திலே தமிழிலக்கிய உலகில் பெருவழக்குப் பெற்றிருந்த புராண இலக்கியம் காலங்கடந்த காலத்துக் கதைகளைக் கூறுவதாயிருந்தது. ஓர் எழுத்தாளரின் சிறப்பிடம், சூழல் முதலியன அத்தகைய இலக்கியத்தை உள்ளார்ந்த வகையிற் பாதிக்கவில்லை. அதாவது சுய அனுபவம் இலக்கியப் படைப்பில் முக்கியத்துவம் பெறாத காலமது. எனவேதான், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் வட்டத்திற்குள் தேச எல்லைகளைக் கடந்து, அல்லது தேச உணர்வின்றியே புலவர்கள் நூல்கள் இயற்றக்கூடியதாயிருந்தது. ஆனால் தேசியம் என்னும் கருத்துணர்வு தோன்றியபின், நாடுகளுக்கிடையிலான பெளதீக வேறுபாடுகள் வெவ்வேறானவில்தனிப்பட்டக் கவனிப்பதற்குரியவாயின சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் டாரதநாட்டைப் புண்ணிய பூமியாய்ச் கொண்டிருந்த

நல்ல ஆறுமுகநாவலரே, சிற்சில விஷயங்களில் ஈழத்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசங்கள் இருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டார். அவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்ட அந்தக் கணத்திலேயே தேசியத்தின் சில அம்சங்களை அவர் அறிந்தோ அறியாமலோ தழுவிக்கொண்டார் என்று கூறுவது தவறாகாது. (இது குறித்து "நாவலர் அடிச்சுவட்டில் தேசியம்" என்னும் கட்டுரையில் விரிவாக எழுதியிருக்கிறேன். புதுமை இலக்கியம் நாவலர் கருத்தரங்கு மலர் 1873)

இலங்கையும் இந்தியாவும் தனித் தனி நாடுகள்-இருவேறு நாடுகள் எனும் உணர்வு எழுந்ததையடுத்தே தேசியக் கோட்பாடு ஓரளவிற்காவது இலக்கியங்களில் இடம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை உண்டாகியது. எனவே அத்தகைய நூல்களிலிருந்து நமது ஆய்வைத் தொடங்குவதே பொருத்தமாகும். மேலே நான் குறிப்பிட்ட நான்கு படிநிலைகளையும் மேல்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்;

- (1) புவியியல் சார்ந்த தனித்தன்மை உணர்வு.
- (2) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இன, மொழி மக்கள் இந்நாட்டில் ஒருங்கு வாழ வேண்டும் என்னும் எண்ணம்.
- (3) சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம், பாத்திரங்கள் இலக்கியத்தில் இடம் பெறுதல்.
- (4) வெகுஜனங்களின் ஒற்றுமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தேசிய ஒருமைப் பாட்டை உருவாக்குதல்.

1 புராணங்களையும் ஏனைய பிரபந்தங்களையும் தேச உணர்வின்றிப் பாடி வந்த கலி மரபிலே, ஈழத்து ஊர், நகரம், நதி, குளம், ஸ்தலம் முதலியவற்றைத் தன்னுணர்வுடன் பாடுதல் தேசியத்தின் முதற்படியாக இருந்தது (பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் கட்டமைப்புத்தேவைகளுக்கியைப்பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே சின்னத்தம்பிப் புலவர் ஈழமண்டல வளத்தைப் பறாண விநாயகர் பள்ளு என்னும் நூலிலே பாடியிருந்தாரெனினும் அப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் வரையறுக்கப்பட்ட வருணனை மரபுகளைத் தழுவித் தற்புதுமை அருகியனவாகவே காணப்பட்டன) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலுமே ஈழத்திலுள்ள இயற்கைக்காட்சிகளையும் இடங்களையும் காட்சி அறிய

வத்தின் அடிப்படையில் அவற்றின் சிறப்பியல்புகளை மனங்கொண்டு இயற்றப் பெற்ற கவிதைகள் எழுந்தன. மகாவனிகங்கை, சிவனொளிபாத மலை, கதிர்காமம், கண்டி, முதலியவற்றைப் பாடல்களில் காணக்கூடிய தாயுள்ளது. சமய சம்பந்தமாக இருந்த போதும், அக்காலத்திலெழுந்த ஊஞ்சற்பாடல்களும் பிரதேச உணர்வு கிராமம் ஊர், முதலியன பற்றிய நுணுக்க விவரங்கள் என்பன கவிதைகளில் இடம் பெறுதற்கு ஏதுவாயின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் நூற்றுக்கணக்கான ஊஞ்சற்பாக்கள் ஈழத்தில் எழுந்தன. இவற்றின்விளைவாக எமது நாட்டு ஊர்ப்பெயர்களும் அவ்வூர்கள் சார்ந்த விவரங்களும் முதன் முதலாக இலக்கியத்தில் இடம்பெறலாயின. உதாரணமாக, அல்வாய் விநாயகர் ஊஞ்சல், மயிலணி ஊஞ்சல், காலிக் கதிரேசர் ஊஞ்சல், வண்ணைநகருஞ்சல், மாதகற்பிள்ளையார் ஊஞ்சல் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். "ஈழத்துப் புலவர்களாற் பெரிதுஞ்சிறப்பாகக்கையாளப்பட்ட பிரபந்தம்" என்று விவரிக்கப் பட்டுள்ள இவ்வுஞ்சற்பிரபந்தம் ஊர்ப்பெயர்களைக் குறிப்பிட்டமையால் மாத்திரமன்றி, வருணனைகளிலும் தேசிய உணர்வுக்கு வித்திட்டது அல்லது உருக்கொடுத்தது எனலாம். இத்தகைய பிரபந்தங்களிலே புவியியல் சார்ந்த தனித்தன்மை முதன்முதலாகத் தலைதூக்கிய பொழுதும், தேச வேறுபாட்டிற்கு இன்றியமையாத மக்கள் வாழ்க்கை, பொருளியல் நிலைமை முதலியன விவரிக்கப்பட்டன என்பதற்கில்லை. அது இரண்டாவது படிநிலையிலேயே இடம் பெற்றது.

2 இந்திய இதிகாச புராணங்களிலே வாய்பாடாகக் கூறப்படும் "ஐம்பத்தாறு தேசராஜாக்கள்" சம்பந்தமான விவகாரங்களை விடுத்து, ஈழநாட்டிலே வாழும் இனங்களையும் சமூகங்களையும் கருத்திற் கொண்டு இலக்கியம் சமைக்கும் நோக்கு இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே வெளிப்படலாயிற்று. குறிப்பாகச் சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளும் இந்நாட்டிலே செழிப்புற்றுச் சேமமுற வேண்டும் என்று பல கவிஞர்கள் பாடினர். பாவலர் தெ. அ. துரையப் பாபிள்ளையிலிருந்து பின்வந்த புலவர்கள் பலரது கூற்றுக்கள் இவ்வுணர்வுக்குச் சான்று பகருகின்றன. நயினாதிபு. கு. சரவணப

வன் (1909-1949) பாடிய ஈழமாதா திருப் பள்ளி எழுச்சி, ஈழநாட்டுக் குறும், முதலிய நூல்களில் பண்பட்ட மொழியுணர்வைப் பரக்கக் காணலாம்.

செந்தமிழுஞ் சிங்களமு
மாயவிரு தோழி
சேவை செய்யும் இராச கண்ணி
ஈழமெங்கள் தேயம்
இந்தியரெம் அக்கை மக்கள்
என்றனைக்கும் அம்மை
வந்தனையல் லாதெமக்குச்
சிந்தனை வேறில்லை.

இருமொழிகளையும் போற்றும் இதயக் கனிவை இத்தகைய பாடல்களின் கண்டு களிக்கலாம் அந்நியராட்சியி லிருந்து இலங்கைக்குத் தலைபெற்றதை அடுத்து, 1949ம் வருடம் மாசிமாதம் நான்காம் திகதி நடைபெற்ற மரதன் அஞ்சல் ஒட்டத்திற்கெனப் புலவர்கள் பலர் பாடல்கள் யாத்தனர். இரு மொழிகளிலும் கவிதைப் போட்டி நடைபெற்றது. தமிழ்க் கவிஞர்களும் சிங்களப் புலவர்களும் ஆர்வத்துடன் அரசு நடாத்திய புலமைப் போட்டியிற் பங்குபற்றினர். தமிழ்க் கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றவர் வட்டுக்கோட்டை முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்கள். மணித்தாய் நாடும் மரதன் ஒட்டமும்

எனும் நூல் அரசாங்கத்தால் 1950 இல் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. அப்போட்டியிற் பங்கு பற்றியும் அப்பொருள் குறித்துத் தாமாகவே சுயதிருப்திக்காக எழுதியும் பல கவிஞர்கள் நூல்கள் யாத்தனர். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், அல்வாயூர் மு. செல்லையா, மாத்தளை ச. த. மு. சதக்குத்தம்பிப் பாவலர் முதலியோர் இவருட் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் குறிக்கப்பட்ட பொருளைக்கருவாகக் கொண்டு இயற்றப்பெற்ற இப்போட்டிய் பாடல்களிலே தவிர்க்க இயலாதவாறு சிறு சில செயற்கைப் டண்டுகள் காணப்பட்டனும், பொதுவில் இவை தேசிய உணர்வு கவிவடிவம் பெறுதற்கு ஏதுக்களாயின என்பதில் ஐயமில்லை. மரதன் அஞ்சல் ஒட்ட விழாப் பார்க்கப் பட்டிகளும் பறந்தமையைக் கற்பனை செய்து பாடுகொரு கவிஞர் மு. செல்லையா.

அறந்தெரி சிங்க ளத்தோ
டணிதமிழ் மொழியே யென்னுஞ்
சிறந்திடு சிறகிரண்டால்
சீரிய ஈழந்தன்னை
வறந்திடா வண்ணம் மேலாய்
வளர்க்கலா மென்ற டித்துப்
பறந்திடு பட்சி சாலம்
பாய்ந்தன கொழும்பு பார்த்தே.
நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரும் இரு மொழிகளையும் போற்றிப் பாடுகொரு
தேய்வத் தமிழைச் சிங்க ளத்தைத்
தேச மொழிக ளாக்குவம்
வாழி தமிழிற் சிங்களத்தில்
வளரு மிரண்டு கழகங்கள்
வடபால் தென்பா லமைக வென்று
வாழ்த்துக் கூறியோடுவம்.

மேலே நாம் குறிப்பிட்டதுபோல இரண்டாவது படிநிலையிலே இன, மொழி, ஒற்றுமை என்னும் பொருளை கவிதைகளிற் சிறப்பிடம் பெற்றதாயினும், மக்கள் நல நாட்டம், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, சமுதாயச் சீர்திருத்தம் முதலியனவும் ஆங்காங்கு இடம் பெறுவதைக் காணலாம். எடுத்துக் காட்டாக சதக்குத்தம்பிப்பாவலர்பாடலிற் சிலவரிகளைக் குறிப்பிடலாம்;

தேசத்தைத் தேசங்கள்

ஆளவிடோம் - எங்கள்

தேவியின் மேனியைத்

தீண்ட விடோம்

நேசக் கரம் நீட்டி

நின்றிடுவோம் - ஆனால்

நீச பாசக் கரம்

நெருங்க விடோம்

“தேசத்தைத் தேசங்கள் ஆளவிடோம்” எனும் அடியிலே ஆழ்ந்த உணர்ச்சி பாவம் புலப்படுதலைக் கண்டு கொள்ளலாமல்லவா?

3 மேலே நாம் விவரித்த தேசியக் கருத்துக்களும் உணர்வுகளும் பெரும்பாலும் கவிதைகளிலேயே இடம்பெற்றன. சிறுபான்மை உரைநடை இலக்கியங்களில் அங்கங்கே கையாளப்பட்டன. ஏறத்தாழ 1950ம் ஆண்டளவிலிருந்து ஈழத்திலே தமிழ் வசூன இலக்கியம் புதுவேகத்துடன் வளரத்

தொடங்கியது. குறிப்பாகச் சிறுகதை இலக்கியம் இளம் எழுத்தாளர் பலரைக்கவர்ந்தது. நாவலிலக்கியமும் ஓரளவு வளரவாயிற்று. இக்காலப்பகுதிக்கு முன்னதாக இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், சி வைத்தியலிங்கம் முதலியோர் கதைகளில் சிங்கப்பாத்திரங்கள் சிலசெத்திரிக்கப்பட்டமை உண்மையேயாயினும். அவை வரலாற்றுப் பாத்திரங்களாகவே அமைந்தன 1950ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே சமகால வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் கதைகளில் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் பாத்திரங்கள் குறிப்பிட்ட டுச் சொல்லுமளவிற்கு வார்த்தைப்படலாயின. எச். நெல்லையாவின் நாவல்களில் இப்பண்பு முன்னர் காணப்பட்டமை விதிவிலக்கு என்றே கூறவேண்டும். ஈழகோரி, மறுபலர்ச்சி முதலிய ஏடுகளின் வாயிலாகச் செழித்து வளர்ந்து வந்த சிறுகதை இலக்கியம் இக்காலப்பகுதியில் உருவத்தில் மட்டுமன்றி, உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றங்களைக் கண்டதெனலாம். இலங்கை அரசியல் விடுதலை பெற்றதையடுத்து இந்நாட்டில் வரமும் மக்கள் இன, மொழி, மத அடிப்படையில் சிற்சில வேறுபாடுடையரேனும், மூலாதாரமான சமூக பொருளாதார அமைப்புக்களில் பொதுப்படையான நியதிகளுக்கு உட்பட்டவரே என்னும் உணர்வு மெல்ல மெல்ல அரும்பத் தொடங்கியது. இவ்வணர்வின் அடிப்படையிலேயே பொதுவான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும் பாத்திரங்களைப் படைக்கும் இலக்கியப் போக்கு உருப்பெற்றது. 1956ம் ஆண்டளவில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கம்வேகமும் வலுவும் பெற்றவேளையிலேமேற் கூறிய இலக்கியப்போக்கு அவ்வயக்கத்திற்கு அநுசரணையாயமைந்தது என்பது மனங்கொள்ள வேண்டிய தொன்றாகும். எஸ். பொன்னுத்துரை, செ. கணேசலிங்கன், அ. ந. சுந்தசாமி, பித்தன் முதலியோர் இக்காலப்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். இளங்கீரன் நாவலிலக்கிய உலகில் பிரபலியம் பெற்றதும் இக்காலகட்டத்திலேயாகும்.

4. 1956-ம் ஆண்டளவிலே தொடங்கி இன்றுவரை வளர்ந்து வரும் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தை முற்போக்கு இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம் ஆகிய சொற்றொடர்களால் விவரிப்பது எமது எழுத்துலக மரபாகி விட்டது. நாம் மேலே விவரித்த தேசியக் கோட்பாட்டுக் கூறுகள் இக்காலப்பகுதி

தமிழேயே தூலவடிவம் பெற்றுப் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையை எய்தின. தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு, இன்றைய ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் தருக்கரீதியான - தவிர்க்கப்படாத-வளர்ச்சிப்படி என்பதும் விவாதம் வேண்டா விஷயமாகிற்று. மூன்றாவது கட்டத்திலே தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் பாத்திரங்கள் இலக்கியங்களிலே இடம்பெற்றபோது, அவர்கள் தனிமனிதர்களாக, நல்லெண்ணம் படைத்த ஒரு சிலராகவே வார்த்தைப்பட்டுள்ளனர். அல்லது இலட்சியமயமான ஒற்றுமையை விரும்புகிறவராகவே காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய வேட்கையை முதுதமிழ்ப் புலவர் நல்லதம்பி அவர்களின் பாடல் ஒன்றிற் கேட்கலாம்.

ஒருதேய மக்களெலா மோரிலங்கை
நோக்கிமிக வுயர்தல் வேண்டும்
பிரிவேது மடையாமல் வினைசெயலி
னெடுத்துழைப்பைப் பெருக்கல்
வேண்டும்
பெரியார்மற் றெளியரெனப் பிணங்காமற்
பொதுநலத்தைப் பேணல் வேண்டும்.

மேலே நாம் விவரித்த மூன்று கட்டங்களிலும் தேசிய ஒற்றுமையானது இலக்கிய கர்த்தாக்கள் சிலரது விழைவாயுப் வேட்கையாயும் காணப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்திலே எழுத்தாளர்களின் ஆசையாலோ, போதனையாலோமட்டும் தேசிய ஒற்றுமை மலர்ந்து விடப்போவதில்லை என்னும் உணர்வு பரவலாக உணரப்பட்டு வருகிறது. கொள்ளைப் பற்றுடன் கூடிய செயல்களினால், சிறப்பாக நாட்டின் உழைக்கும் மக்களினது ஒன்று சேர்ந்த முயற்சியால் அது உறுதியாக நிலைநாட்டப்படவேண்டியது என்னுண்மை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. சி. மெளனகுரு கவியரங்கு ஒன்றிலே பாடிய பாடலிற் சில அடிகளை இவ்விடத்தில் உதாரணமாகக் காட்டுதல் பொருத்தமாகும்.

நீயோர் தமிழனா?
இல்லை இல்லை
நீயோர் சிங்களனா?
இல்லை இல்லை
நீயோர் முஸ்லிமா?
இல்லை இல்லை

அப்படியானால் -

நாம் யார்

நாம் யார்

உரத்த குரலில் மூவரும் கூவினர்.

நீங்கள் மூவரும்

இலங்கையின் மக்கள்

நீங்கள் மூவர்

இவ்வண்ணையின் புதல்வர்

நீங்கள் மூவரும்

இந்நாட்டின் உழைப்போர்

நீங்கள் மூவரும்

கஷ்டப்படுவோர்

உங்களைப் போல

உழைக்கும் மக்கள்

உலகம் முழுவதும்

வாழுகின் றார்கள்

அங்கவர் பிரச்சினை

உம்பிரச் சினையே

அவர்கள் உம்நண்பர்

அவர்களோ டிணைவீர்.

கருத்து வடிவிலும் கவிக்கூற்றாகவும் மெளனகுரு வெளிப்படுத்தும் இப் பொருளை எமது வசன இலக்கிய கர்த்தாக்கள் - குறிப்பாகச் சிறுகதை, நாவல், ஆசிரியர்கள் - வாழ்க்கையோடிணைத்து அனுபவச் சித்திரங்களாகத் தீட்டியுள்ளனர். இரண்டொரு நாடகங்களும் இப்பொருளை அடிநாதமாய்க் கொண்டு அரங்கேறியுள்ளன. உழைக்கும் மக்கள் ஒன்றே; அவர்களது பரந்துபட்ட வர்க்க ஒற்றுமையுணர்வின் அடிப்படையிலேயே நிலையான தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியும் என்னும் கருத்து, போதியளவு கூர்மையாக இலக்கியத்தில் தீட்டப்பெறவில்லை எனச் சிலர் கூறுவர்; அக்கூற்றை முற்றாக மறுப்பதற்கில்லை. எனினும், கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகாலத்துள் மரகதம், வசந்தம், மல்லிகை, அஞ்சலி, குமரன், தாயகம், களனி, முதலிய சஞ்சிகைகளிலும் வேறு சில சிற்றேடுகளிலும், (பலர் கண்ணிற்படாமல், ஆர்வமிக்க இளைஞர்களால் சிறப்பாக நடத்தப்பெற்றுவரும்) கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகள் சிலவற்றிலும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உரிய உண்மையான அடிப்படைகளைச் சீரிய

முறையீற் சித்திரிக்கும் எழுத்தோவியங்கள் அவ்வப்போது வெளி வந்துள்ளன. இவற்றைத் தனியே ஆராய்தல் தகும். இச்சந்தர்ப்பத்திலே உதாரண விளக்கத்துக்காகச் சிலவற்றையே விதந்துரைத்தல் இயலும்

எமது முன்னணி எழுத்தாளர்களுள் புகழுடன் விளங்கும் செ. கணேசலிங்கன், டொமினிக் ஜீவா. என். கே. ரகுநாதன் போன்றோர் கதைகள் சிலவற்றில் வர்க்க உணர்வுடன் பொருந்திய பாத்திரங்கள் 1960ம் ஆண்டளவிலிருந்து படைக்கப் பெற்றுள்ளன. எனினும் அண்மைக் காலத்தில் இப்போக்கு மேலும் தெளிவுபெற்றுள்ளமை கண்கூடு, காட்டாக, இளங்கீரன் சமீபத்தில் எழுதிய அவளுக்கொரு வேலை வேண்டும் என்னும் தொடர் நவீனத்திலும், நீர்வை பொன்னையன் எழுதிய மனிதன் எதிரொலி, பாசை, எரிசரம் முதலிய சிறுகதைகளிலும், சிவா சுப்பிரமணியம் வெளியிட்டிருக்கின்ற வெளிக்கூத்து வருவோம் என்னும் கதையிலும், செ.யோகநாதனின் நூறு வருஷங்கள் என்னும் குறுநாவலிலும், மாத்தளை வடிவேலன் எழுதிய நாடகம் தொழிலாளி வர்க்கம் என்னும் சித்திரத்திலும், சில 'புதுக்கவிதை'களிலும் இப்போக்கை வெவ்வேறு அளவிலும் வடிவத்திலும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. பிரக்ஞை பூர்வமாக எழுதப்பட்டதாய்த் தோன்றாவிடினும் க. அருள் சுப்பிரமணியத்தின் அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது என்னும் நாவலிலும், சி. தில்லைநாதன் எழுதி மேடையேற்றிய மாணிடம் என்பது புல்லோ? என்னும் நாடகத்திலும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் குரலைக் கேட்கலாம். இவையெல்லாம் தேசிய இலக்கிய இயக்கத்தால் பாதிக்கப் பெற்றவை என்பதிலும் ஐயமில்லை. இவ்விடத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிடுதல்வேண்டும். குணசேன வித்தான எழுதிய பாலம் என்னும் சிங்களச் சிறுகதையின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும் வேறு சில படைப்புக்களின் தமிழாக்கமும் எழுத்தாளர் மத்தியில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெருகுதற்கு உதவின. சுய சிருஷ்டிகளோடு மொழி பெயர்ப்புகளையும் நாம் சேர்த்தே கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

அண்மைக் காலத்திலே, குறிப்பாகக் கடந்த நான்கு வருடங்களுக்குள் நிகழ்ந்து வரும் மற்றொரு சாதனையையும் இவ்விடத்

திற குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாயிருக்கும் என எண்ணுகிறேன். கல்வியமைச்சின் கீழியங்கும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களமும், பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையமும் புதிதாக வெளியிட்டுவரும் பாடநூல்களில் தேசிய ஒற்றுமை, தேசிய அபிவிருத்தி முதலியவற்றுக்கான கருத்துக்கள் குறிப்பிடத் தக்க வகையில் அமைந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியதாகும். அரசின் திட்டவட்டமான நெறிப்படுத்தல் இச்சாதனைக்கு வழிவகுத்துள்ளது. இப்பாடப் புத்தகங்களை எழுதும் ஆசிரியர் குழுக்களில் எழுத்தாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டமையும், ஈழத்து நவீன இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கு ஏற்ற இடம் இப்பாட நூல்களில் அளிக்கப்பட்டுள்ளமையும், இந்நாட்டு இளஞ்சந்ததியினரிடையே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான சிந்தனையும் உணர்வும் தக்கபடி வளர்க்கப்படுகிறது என்பதற்குச் சான்றாகும். இத்தகைய முயற்சிகளிலும் எமது எழுத்தாளர் சிலரின் கைவண்ணத்தைக் காணக்கூடியதாயுள்ளது (ஏறத்தாழ நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் வட பெரும்பாக வித்தியாதரிசியாய்ப் பணியாற்றிய திரு. கே. எஸ். அருணந்தி அவர்களின் முயற்சியால் வட இலங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பெற்ற பிள்ளைப்பாட்டு எனலும் புத்தகத்தில் தேசிய ஒற்றுமையை ஊட்டக்கூடிய சில குழந்தைப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மா. பீதாம் பரன், க. சோமசுந்தரப் புலவர், ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை முதலியோர் பாடல்களை உதாரணமாய்க் குறிப்பிடலாம்)

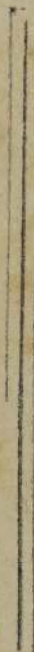
தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் விரிவாகச் சர்வதேச உணர்வும் உலகளாவிய மனிதாபிமான நாட்டமும் எமது எழுத்தாளரிடையே வேரூன்றி வந்துள்ளது. அ. ந. கந்தசாமி, அ. செ. முருகானந்தம், டொமினிக் ஜீவா, செ. கணேசலிங்கன் முதலியோர் முந்

படவே சர்வதேச விவகாரங்கள் சம்பந்தமான சில நிகழ்ச்சிகளைக் கருவாகக் கொண்டு கதைகள் படைத்துள்ளனர். உலக சமாதான இயக்கம், இரண்டாவது பாண்டு மகாநாட்டுக்கு முன் நிகழ்ந்த விமான விபத்து, அல்ஜீரிய விடுதலைப் போராட்டம் இவை போன்றவற்றைப் பாட்டிலும் கதையிலும் படைத்தனர். சமீபகாலத்தில் வீரமிகு வியத்நாமிய விடுதலைப் போராட்டத் தால் உந்தப்பெற்று, செ. கதிர்காமநாதன் வி. ஐ. எஸ். ஜெயபாலன், சண்முகம் சிவலிங்கம், எம். ஏ. நுஃமான், யோகன் ஆகியோர் கதைகளும் கவிதைகளும் படைத்துள்ளனர். இவற்றோடு மொழிபெயர்ப்புக்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். சிவி நாட்டில் நடைபெறும் சம்பவங்களும் அந்நாட்டுத் தேசபக்தர்களின் தியாகங்களும் எமது எழுத்தாளரது இதயத்தை ஈர்த்துள்ளன. தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் தருக்க ரீதியான பார்வை இது என்பதில் தடையில்லை. வரலாற்று வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப இன்றைய காலகட்டத்திலேயே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கருத்துக்கள் எமது இலக்கியத்தில் முனைப்பாக வெளிப்படத் தொடங்கியுள்ளன. எனிலும் நாம் இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து, இக்கருத்துக்கள் பல தஸாப்தங்களாகப் பரிணமித்து வந்துள்ளமையை மனங்கொளல் அவசியமாகும். சுமார் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய "இலங்கை மணித்திரு நாடெங்கள் நாடே" எனும் பாடல் நினைவுகூரத்தக்கது.

இலங்கை மணித்திரு

நாடெங்கள் நாடே— அந்த
இனிய உணர்ச்சி பெற்றால்
இன்ப வீடே.

With best Compliments of:

Union Place Services Station Ltd.

Dealers in **Petroleum Products**

467, UNION PLACE,

COLOMBO-2.

With best Compliments of:

SRINIVASANS CO.,

Exporters of Ceylon Produce

P. O. BOX 673

102, Prince Street, Second Floor,

COLOMBO 11

Phone: } 24843
 } 26575

Cable: CRYSTAL

With best Compliments from:

REINCO SONS LTD.

88 A, Main Street,

::

COLOMBO 11.

Phone: 26643

For Fashionable Textiles in:

- Sarees, Bridal Sarees
- Dress Materials
- Furnishings
- Shirtings
- Suitings & Ready Made Garments

Visit

SRI VENKADESHWARA'S

Specialists in

ALL VARIETY OF CUT LENGTHS

163, Main Street,

Colombo-11

Phone 25640

ஒரு மாலே வகுப்பு நண்பர்கள்.

— சாந்கன்

இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்களிருந்தன. சோமுவை இன்றுங் காணவில்லை. வழக்கமாக ஐந்து மணிக்கு வகுப்பென்றால், நாலரைக்கே சோமு வந்துவிடுவான். இன்றைக்கும் அவன் வராவிட்டால், இன்றேடு மூன்று நாட்களாகி விடும்.

என்ன நடந்திருக்கும்?

சிவபாதம் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்த படி மூர்த்தியிடம் கேட்டான்.

“என்ன, மச்சான், இண்டைக்கும் சோமு வைக் காணேல்லை?”

“பாவம்; முக்கியமான பாடங்களை யெல்லாம் அநியாயமாய் விடுறான்”

சோமுவைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார்களென்பது பெர்னாண்டோவுக்குப் புரிந்தது. ஆங்கிலத்தில்,

“இன்றேடு மூன்று நாட்களாகிறது; இல்லை யா மச்சான்?” என்றான் அவன்.

“ஆம் ..” என்றார்கள், மற்ற இருவரும். ‘லெக்சர்’ தொடங்க முதல், ஒரு ‘டீ’ அடித்தால் நல்லாயிருக்கும் என்று பட்டது மூர்த்திக்கு. ஆனால் மூன்று ‘டீ’ வாங்குவதானால் ஒன்றரை ரூபாய் ஆகிவிடுமே! ‘பிளேன் டீ’ என்றாலும் தொண்ணூறு சதம்!

பேசாமலிருந்தான்.

மைதானத்தில் கல்லூரி மாணவர்கள் மும்முரமாகக் காற்பந்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். மைதானத்திற்கு அந்தப் பக்கம், நெருப்புப் பெட்டிகளை அருகருகாகச் சரித்து வைத்தது மாதிரி அக் கல்லூரியின் புதிய கட்டிடந் தென்பட்டது. இங்கிருந்து பார்க்கும்போது, அது வலு கம்பீரமாகப்பட்டது

மூர்த்தி தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தான். இவர்களிருக்கிற இந்த வகுப்பறை விறுந்தைகளின் தொங்கலுக்கப்பால் வலது புறத்தில், தெரு. கொழுப்பின் பரபரப்பான பெரிய தெருக்களில் ஒன்று இருந்தும், இந்த இடம் மிகவும் அமைதியாக இருந்தது.

மூர்த்தியின் ‘நட்’ பஸ் ஒன்று கல்லூரிக்கு எதிரேயிருந்த நிறுத்தத்தில் ஐந்து நிமிடமாக நின்றுவிட்டுப் புறப்பட்டது.

“தேவி, சிலவேளை இத்தப் பஸ்ஸில் போகலாம் ..” என்கிற எண்ணம், மெல்ல அவனுள்ளே தலை நீட்டிற்று. தன்னுட்பிறந்த அந்தரத்தையும். ஆத்திரத்தையும் அவன் இனம் பிரித்தறியத் தொடங்குமுன்னமே, - அவை பிறந்த கணத்திலேயே -

“இன்றைக்கு முதல் ‘லெக்சர்’ இல்லை யாம்!” என்கிற புதிய குரலொன்று அருகிற் கேட்டது. நிமிர்ந்தான். ஹப்புக்கும்புர!

“நல்லாத் தெரியுமா, உனக்கு?” - பெர்னாண்டோ, ஹப்புவிடஞ் சிங்களத்திற் கேட்டான்.

“ச்சே! முக்கால் மணித்தியாலம் என்ன செய்யிறது?” என்றான் சிவபாதம்.

மூர்த்திக்கு, இப்போது வயிற்றெரிச்சல் ரொம்பப் பெரிதாக இருந்தது.

“இழவு லெக்சருக்கு நேரம் போயிடும் என்று ஓடிவந்த நேரம், நிண்டிருந்தாலும் தேவியையாவது சந்தித்திருக்கலாம்! ...”

“நான் சந்திமட்டும் போய்விட்டு வரவேணும், மச்சான்! போய்வர நேரஞ் சரியாயிருக்கும்...” - ஹப்பு இறங்கி நடந்தான்.

குரோட்டன்சும், இன்னும் ஏதோ பெயர் தெரியாத செடிகளும் குத்திட்டு நின்ற பாத்திகளுக்கிடையே, தார்போட்டு, நேர் நேராய்த் தெரிந்த பாதை வழியே. வலதுபுறந் திரும்பித் தெருவை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்த ஹப்புவையே பெர்னாண்டோ பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். முகத்தில் சிறுநகை இழையோடியிருந்தது.

“முகப்பாத்தியான பயல்!” என்றான், பெர்னாண்டோ ஹப்புவிருந்து பார்வையைத் திருப்பாமலேயே.

“ஏன்?” என்றான் சிவபாதம். இறுக்கமாக அவனுக்குப் பெர்னாண்டோவை அவ்வளவு பிடிக்காது - பல காரணங்களுக்காக,

“இல்லை! முகப்பாத்தியான பெயர் அவனுக்கு!”

“அதென்ன முகப்பாத்தியான பெயர்?”
- மூர்த்தி கேட்டான்.

“பழைய பெயர் மச்சான் பட்டிக்காட்டுப் பெயர்!” மூர்த்திக்கு ஒருமாதிரியாக இருந்தது. சொன்னான்:

“அதுதானே மச்சான். உண்மையான ஒரிஜினல் - சிங்களப் பெயர்!” எனக்கு அது பிடிக்கிறது.”

“அதென்ன - உண்மையான சிங்களப் பெயர் என்றால்?” - என்று கேட்டான். பெர்னாண்டோ.

“மச்சான்! சொல்றதுக்குக் கோவியாதே - அவனுடைய பெயர்தான் சிங்களவர்களுக்கே உரிய உண்மையான - அர்த்தமுள்ள - பெயர்! உன்னுடைய பெரும், ‘பிரிஸ்’, ‘டெரேரா’ என்ற பெயர்களும், ஆரோ போர்ச்சுகச்சேன் பெயர் மச்சான்!”

பெர்னாண்டோ பேசவில்லை. சிவபாதம் மெல்ல முறுவலித்தான்.

ஸ்கூட்டர் ஒன்றை உறுமிக்கொண்டு வந்தது. அந்தச் சுருளைத் தடையனின் பழைய ‘வேஸ்பா.’ புல்பாவின் நண்பன் ஒவ்வொரு நாளும் சரியான நேரத்துக்குக் கொண்டு வந்து அவனை இறக்கி விடுவான். இன்றைக்கு வீண்.

‘தொண்ணூறு சதம் போனாலும் பரவாயில்லை’ என்கிற அளவுக்கு, இப்போது மூர்த்திக்குப் ‘மிளேன் டி’ விடாய்த்தது. அது ‘கஹட்’ வாசு மார்டால், இன்னும் முப்பது சதம் மீதப்படும். எனவே -

“வாங்கடாப்பா - ... ஆளுக்கொரு ‘கஹட்’ அடிச்சீட்டு வரலாம் ...” - என்ற வாறு நாற்காலியைத் தள்ளிவிட்டு எழுந்தான்.

* * *

கூறுப்பட்டித் துண்டை நுனியில் மெல்லக் கடித்து நாக்கில் அரைத்தவாறே கோப்பையில் இருந்த சாயத்தை மெல்ல உறுஞ்சியபோது பெர்னாண்டோ சொன்னான்.

“மச்சான், உன்னை ஒரு விஷயங் கேட்க வேணும்?”

மிடறு விழுங்கியவாறே, “என்ன சங்கதி?” என்றான் மூர்த்தி

ஒரு முக்கியமான சங்கதி சொல்லப் போகிற ஜாக்கிரதையுடன், மெல்ல

“எங்கட இந்தச் சோமா இருக்கிறானே?” என்று ஆரம்பித்தான்.

“யார் சோமசுந்தரமா?”

“... ஆளாம்! அவன் ஒரு இந்தியனாயிருக்கவேணும்; நான் சொல்றது சரியா”

மூர்த்திக்கு என்ன சொல்வது என்று புரியவில்லை. இருந்தாற்போல இதென்ன கேள்வி? அதனால், இவனுக்கு இப்போது என்ன வந்தது.

தன்னுள்ளே கிளர்ந்த மெல்லிய திகைப்பையும், ஆத்திரத்தையும் வெளிக்காட்டாமலே,

“எனக்குத் தெரியாது மச்சான், அதெல்லாம்! அவனும் இலங்கையராய்த்தானிருக்க வேண்டும் ...” என்றான், மூர்த்தி;

“பார்த்தாயா? நான் சொன்னது சரியாய்ப் போச்சே!” என்கிறமாதிரி, சிவம் மூர்த்தியைப் பார்த்தான்.

‘எதுக்கெடுத்தாலும் ‘சீனா-தானு’ பார்த்திடுவகுப்புவாதப் போவழி பெர்னாண்டோ. தமிழர்களுக்கு இந்தியாவுடன்தான் தொடர்பு அதிகம் என்கிற நம்பிக்கையுடையவன்...’ - என்று சிவம் அடிக்கடி மூர்த்திக்குச் சொல்லியிருக்கிறான்.

“இல்லை - நான் ஏன் கேட்டேன் என்றால் ...”

- பெர்னாண்டோ மீண்டுஞ் சொன்னான்.

“அவனும் உங்களைப்போல என்றால், யாழ்ப்பாணம் அல்லது மட்டக்களப்புப் பக்கம் சொந்த ஊராயிருக்குமே ... இவன், தன்னுடைய ஊர் நீர்கொழும்பு என்றல்லவோ சொல்றான்?”

“ஏன் அவனுடைய தாய் தகப்பன் யாழ்ப்பாணத்திலேயிருந்து வந்து நீர்கொழும்பில் குடியேறி இருக்க முடியாதா?” என்று சிவம் கேட்டான்.

* * *

ஏழரை மணிக்கு வகுப்புகள் முடிந்து பஸ்குக்கு வரும்போது - இந்தச் சமயத்திற்காகவே காத்திருந்தவன் போல - சிவபாதம் மூர்த்தியிடங் கேட்டான்,

“பாத்தியா மச்சான், இந்த பெர்னன் டோவை? அவனைப்பற்றி நான் சொன்னது களை நீ நம்பவேமாட்டன் எண்டாய்! இப்ப என்ன சொல்லாய்...”

மூர்த்தி, சிரித்துவிட்டுச் சொன்னான்:

“அவன் ஒரு விசரன் ...!”

“இல்லையடா! அவன் சரியான ஆபத்தான வகுப்புவாதப் பேர்வழி!”

“இல்லை, மச்சான்! அவனுக்கு ஒன்றுத் தெரியாது. எங்கையும் எங்கடைய ஆட்களையும் அவன் குறைச்சோ அல்லது பிழையாவோ மதிப்புருண் எண்டால், அவ்வாறு அறியாமையதான் காரணம்... எண்டாலே தமிழர்கள் இந்தியாக்காரர்: அவர்களுடையதேசம் அதுதான்; என்கிற அளவுக்கு அவ்வாறு அறிவு இருக்கு ...”

“இல்லை அப்பிடிச் சொல்லாதே! அவன் என்ன குழந்தையா? இந்தக்கொழும்பில் பிறந்து வளர்ந்து படிச்ச அவனுக்கு இதுகள் தெரியாதா? ஆள் சரியான விஷம்!.....”

“அப்பிடியில்லை, சிவம்... அவனுக்கு அறியாமையதான்... இவனைப்போல இந்தக்கொழும்பில் கனக்கக் ‘கேசு’கள் இருக்கு... என்னதான் கொழும்பில் பிறந்து வளர்ந்து சீனிச்சாலும், இவங்களுக்குச் சுய அறிவு சுய சிந்தனை வலு குறைவு. இந்தக்கொழும்பினர் அவல நாகரிகத்துக்குள்ளே அகப்பட்டு, ‘ஸ்ரேல்’ பண்ணுறதை விட வேறு அதிகமாக இவங்களுக்குத் தெரியாது! அப்பிடித் தெரிஞ்சால், அது ‘கிரிக்கட்’ டைப்பற்றி அல்லது சினிமாவை - அதுவும் ‘ஹாலிவுட்’ சினிமாவை - பற்றித்தான் தெரியும்! ... இவங்கள் சிங்காவருமில்லை தமிழருமில்லை—ஒரு புதுச் சாதி! கொழும்புச் சாதி.....”

—மூர்த்தி, தொடர்ந்து சொன்னான்;

“...பார், சிவம்; இன்னுக்குத் தக்கட இனம், தன்ர ஆட்களைப் பற்றியே அறிவு

போதாது! அப்பிடியிருக்க எங்களைப்பற்றி அப்பிடி அறிவு இருக்குமென்று எதிர்பார்க்க ஏலும்? பரஸ்பரம் அறிவு இல்லாம, அப்பிடி உறவு வருமா?”

“பொறு; அதெல்லாஞ்சரி. இவனுக்குத் தங்களைப்பற்றிய அறிவு கூட இல்லை யென்று ஏன் சொல்லுறாய்?”

“நீ, அப்போதை கவனிக்கேல்வையா? அவன் ஹப்புக்கும்புரயினர் பேரை இவன் பார்த்து சிரிக்கிறான்! எவ்வளவு அழகான, சுத்தமான சிங்களப்பெயர், அது! இவனுக்கு அது கூடத் தெரியாது - அதை உணர்கிற அறிவும் இல்லையே! .. அப்படிப்பட்டவன் எங்களைப்பற்றி என்னென்று அறிஞ்சிருப்பானென்று எதிர்பார்க்க முடியும்?”

“அப்ப, இவங்களையெல்லாம் என்ன செய்யிறது?”

“அவங்களை வெறுக்கக் கூடாது; ஒதுக்கக்கூடாது; கண்டு பயந்து விலகவுங் கூடாது சேர்ந்து நடந்து பழகி, ‘நாங்களும் உங்கட ஆட்கள்தான்! நீங்களும் நாங்களும் ஒன்றுதான்’ என்பதைப் புரியப்பண்ண வேணும்... இதெல்லாம் சொன்னால் அவன் கேட்கான்; விளங்கவும் மாட்டுது எங்கட நடத்தையாலை புரியப்பண்ண வேணும்; புரிஞ்சதை உம்பப்பண்ணவும் வேணும்!

“உதெல்லாஞ்சரி வருமா?” கருத்தை ஒப்புக் கொண்டதால் எழுந்த அரை குறை நம்பிக்கையுடன் சிவபாதங் கேட்டான்.

“ஏன் சரிவராது? இப்ப எங்களையே பாரன்! நாங்கள் இந்த வகுப்புகள் தொடங்கின காலத்திலே - புதுக்க வந்து சேர்ந்த போது - இந்த பெர்னண்டோ, ஆராவது தமிழ்ப் பொடியங்களோட கதைக்கவாவது வாறவனா? ... அஹ, இப்ப? நான்தான் அவ்வாறு பெரிப சிநேகிதன்! .. என்னோட சேர்கிற அளவுக்கு அவன் மற்றச் சிங்களப் பெடியனோடகூடச் சேர்ந்தில்லையே; கவனிச்சியா?”

“உன்மைதான்!” என்றான் சிவபாதம்.

தேசிய ஒருமைப்பாடு

— இ. சிவானந்தன்

வானொலி கேட்கும்போதும் வாசிக்கும் சேதித் தாளில்
காணுமோர் கட்சிக் கொள்கைக் கட்டுரை, கவிதை தோறும்
மாபெரும் தோத்தற் கூட்ட மேடைகள் தோறும், பூங்கா
வாசிகசாலை சந்தை, வழி தெரு, வயலிற் கூடத்
தேசிய ஒருமைப்பாடு தேவை என் றோதக் கேட்டும்
ஆகிய ஒருமை ஏதும் அறிகிலாக் குருடராகி
யானையைத் தடவிப் பார்த்த பாவனை பெற்றதாலே,
தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் தரிசனம் காண வாரீர்.

வெள்ளையனின் இராசாங்கம் விசேஷமெனக் கூறுவதும்,
காலம் இது கடைகெட்ட கலிகாலம் என்பதுவும்,
'சும்மா இருந்து கொண்டு சோறு தின்ன முந்துகிரூர்
இந்நாட்டுச் சோம்பேறி இளைஞர்' எனச் சொல்லுவதும்
விதியே வருக என விரதங்கள் இருப்பதுவும்,
சுக்ரதிசை, வியாழ சுகம், காலபலன் என்பதுவும்
அறிவொளியின் சுதிர்வீசா இருட்குகையில் உற்பவித்து
அப்பாவி விமர்சனமாய் உதிர்ந்து விழும் வெறுமொழிகள்.

ஒவ்வொரு கோண நோக்கில் ஒரு வழிப் பார்வை கொண்ட
புல்லர்கள் காட்டுகின்ற தேசிய ஒருமைப் பாடோ
உள்ளதும்ல்ல, மேலும் உண்மையுமல்ல, ஆக
நல்லன விளைதலின்றி நாசமே தழுவக் கண்டோம்.
தேசிய ஒருமைபேசித் திரியும் இக் கசடர் தம்தம்
பாரிய வர்க்கச் சேர்ப்பின் பலத்தினை நாடலன்றி
நேரிய நாட்டின் நன்மை நினைவு கூர்ந் திடுவதில்லை,
தேசிய ஒருமைப்பாடும் பேசிய பேச்சோடு ஓயும்.

ஈழவர் நாங்கள் கூடி இன்பமே சுபீட்சமாகத்
தொழமை பூண்டு வாழ்தல், தொழுதெழாச் சுய ஆதாரம்
கூடிட எங்கள் நாட்டைக் குறைவற விருத்தி செய்தல்,
ஆகிய நல்லோரெண்ணம் அரும்பிடும் வேளை தன்னிற்
பேசிடும் மொழிகளாலும் பின்பற்றும் மதங்களாலும்
சார்புடைக் குறுநோக்கங்கே சன்னதம் கொள்வதாலே
தேசிய ஒருமைப்பாட்டுத் திண்மையின் உண்மை ரூபம்
பூசியே மெழுகப்பட்டிருந்து உறந்து போச்சு.

அறிவியல் நோக்கிலாக அணுகியே பார்ப்போமாயின்
பொருளியற்கோட்பாடொட்டிப் பொருத்தியே பார்ப்போமாயின்
சுருளியாய் மேலே நோக்கிச் சுழன்று செல் வரலாற்றுண்மைக்
கருவியாய்க் காணுமெய்மைக் கலங்கரை விளக்கமாக
'உற்பத்தி அடியிலேயே உயர்ந்தும் சமுதாயத்தின்
வெற்றிக்கு வித்தேயாகி விரைந்திடும் உழைக்கும் மக்கள்
சக்தியின் வெளிப்பாடான சுபீட்சத்தைத் தருவோர்' என்ற
சக்தியம் தோன்றக் காண்போம் சகலமும் உழைப்போர் சக்தி.

இங்கிலீ சாட்சி இங்கே வருவதன் முன்னர் ஈழம்
நிலப்பிர புத்துவத்து நிலையிலே இருந்தபோது
பலப்பல அரசு மோதிப் போரிடும் போட்டி போடும்.
வல்லன வெற்றிகூட அல்லன தோல்வி காணும்
எல்லாள் மன்னனுக்கு ஏற்றநற் சைனியத்தில்
வல்ல சிங் களவரெல்லாம் வாய்த்தனர் வீரராக,
பராக்கிரம பாகு அன்று சப்புமால் சூமரையாவாம்
நாயக்கர் உதவி பெற்று வடக்கினை வெற்றி கொண்டான்.

அரசரும் நிலத்தை ஆளும் பிரபுவும் ஒன்று சேர்ந்து
நிலப்பிர புத்துவத்தை நாட்டுதல் வேண்டிக் கூடி
ஒருமையைக் கண்டாரன்றி, ஒரு மொழி மதத்திற்காக
அரசினை, நிலத்துக்கான உரிமையைத் துறந்தாரில்லை
அன்றைக்கோ உழைத்தோர் எல்லாம்
பண்ணையில் வேலை செய்தார் பாமரர் அடிமையாக
அன்னவர் முடங்கி விட்டார், அன்றெலாம் இன்றே போல
வர்த்தகம் வளராக்காலம், வந்துபோய் அறியத்தானும்
வசதிகள் தோன்றக் காலம், ஒருமையை நினைபாக் காலம்

இங்கிலீ சாட்சி கண்டோம் இலங்கையில் மாற்றம் கொண்டோம்
நிலப்பிர புத்துவத்தைப் பொருள்களின் உடமை வெல்ல
முதலாளித் துவத்தின் ஆட்சி முகைவிடக் கண்டோம்; அப்போ
பாதைகள் திறக்க நல்ல பட்டணம் தோன்றக் கண்டோம்.
ஆலைகள், பொருள்கள் ஆக்கும் உற்பத்திச்சாலை, வங்கி,
விளைநிலம், தோட்டம் யாவும் வளம் தரக் கண்டோம்; ஆயின்
தனியொரு சிலரே மூல தனத்தினை ஆள்வோராகி
உடைமைகள் குவியக் கண்டோம், உழைப்பவர் விரக்தியுற்றார்.

வட்டிக்குப் பணங்கொடுப்போர், வடிவுடை வீடு கட்டி
 வாடகைப் பணங்கறப்போர், வளநில உடமையாளர்,
 பெட்டிக்குட் பூட்டிப் பூட்டிப் பெருந்தனம் ஆள்வோரெல்லாம்
 பெரியதோர் வர்க்கப் பூட்டில் ஒருமையைக் கண்டார், மேலும்
 வியத்தநாமில் விவசாயத்தர் விளைத்தஉள் நாட்டுப் போரில்
 உடைமையின் வர்க்கம் காக்க அமெரிக்கே காதுபத்தியம்
 அரையின்று கச்சைகட்டி அரங்கினிற் புகுந்த செய்கை
 பகைமையின் உறவு முற்றிப் பிறந்த போர்க் கோலம் கர்ட்டும்.

வட்டிக்குக் கடனைப் பெற்றோர், வாடகை வீட்டில் வாழ்வோர்,
 குத்தகை வாரத்துக்குப் பயிர்செய்யும் உழவர் கூட்டம்,
 பட்டினிக்கு உழைப்பை விற்கும் பாவியாம் தொழிலாளர்கள்,
 முற்றிடும் சுரண்டலாலே முனைந்தொரு வர்க்கமாயும்
 திரண்டு சேர் மக்கள் தங்கள் தேவைகள் பெருகி வீங்க
 வரண்டதோர் வாழ்வே கண்டார், வளர் நெறிகண்டாரில்லை.
 சௌக்கியம், கல்வி, வேலை வசதிகள் குன்றிப் போகச்
 சிங்களர் - தமிழர் என்றே சீறிய பிளவைக் கண்டோர்ம்.

துரைத்தனத்தின் கொடி ஒருபால் துள்ளி ஆட
 ஆற்றமை வெறுப்பு ஒருபால் ஆட்சி ஓச்ச
 நாம் தமிழர் - சிங்களவர் கன்னை கட்டி
 நாட்டிலுள்ள சிறுவாய்ப்பிற் போட்டா போட்டி,
 கழுத்தறுப்பு, கைக்கூலிக் கலைகள் ஆட்சி,
 வகுப்பு வெறி இத்தனையும் விரட்டல் வேண்டும்.
 நாய்வாலே நிமிரென்றால் நிமிரப் போமோ?
 நாமாக மாற்றிடுவோம் சமுதாயத்தை.

எப்பக்கம் இருந்த போதும் எம்மொழி பேசினாலும்,
 புத்தரை வணங்கினாலும் புரமெரி சிவனார் மற்றும்
 யேசுவை அல்லா தன்னை யாரைத்தான் வணங்கினாலும்
 உற்பத்தி பெருக்கவென்றே உழைப்பவர் தொழிலாளர்கள்
 தொழிலவர் ஒருமைப்பாடே தேசிய ஒருமைப்பாடு
 முதலுளோர் ஒருமைக்காய் நாம் முயலுதல் தேவையில்லை
 தொழிலவர் ஒன்றும்போதே தேசிய ஒருமை காண்போம்
 திகழொளி சமுதாய சய நிறையுறுவாள் அன்றே.

காதர் நாளை காலைத் தொழுகையை மூடித்துக்கொண்டு வந்து சிறிசேனாவின் கடையுள் நுழைந்தார். “ஆயுபோவன்... காதர் நாளை...” -என்றான் ‘டீ’ தயாரித்துக்கொண்டிருந்த சிறிசேனா.

அது சிறிய தேநீர்க்கடை. ஆகாரங்களும், சிற்றுண்டிகளும் தேநீரும் மட்டும் தான் அங்கு விற்பனைப்பட்டங்கள். கடை வாசல் விறுந்தாவில் அப்பம் சுடுவதற்கென்று இருக்கும் மேசைமீது இரண்டடுப்பு மண்ணெண்ணெய்க் ‘குக்கர்’.

“ஆயுபோவன்” சொன்ன சிறிசேனாவிற்குப் பதில் வணக்கம் தெரிவித்தார் காதர் நாளை. “சுந்தரலிங்கம்... என்னவா... சொல்லுது...?” என்று கேட்டபடி போய் அமாந்தார் அவர். காதர் நாளை தமிழில் கேட்டாலும் அதனை விளங்கிக்கொள்ளக் கூடிய அறிவு சிறிசேனாவுக்கு உண்டு.

“நாளை... என்ன சாப்பிடுறது... ஆப்பயா, ரொட்டியா... பாளை...?” - காதர் நாளை கேட்ட கேள்வியை புரிந்துகொண்டாலும் பதிலளிக்க முன்னர் வந்தவரை உபசரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாகக் கேட்ட சிறிசேனா ‘ஷோ கேலை’த் திறந்து அடுக்கியிருந்த அப்பங்களை எடுத்து ஒரு தட்டில் வைத்தான்.

அப்பத்தைப் பிய்த்துத் தின்றபடியே மீண்டும் கேட்டார் காதர் நாளை! “சுந்தரலிங்கம் என்ன சொல்லுது?”

“அதுதான் நாளை சொல்லவந்தன் சுந்தரலிங்கம் ஐயாவுக்கும் கடையைக் குடுக்க விருப்பமில்லை. நம்ம ஐடியாதான் அவருக்கும் இருக்கு. அந்த ஜோன்சன் துரை இனி இங்க கச்சால் போட ஏலாது”

“ஓம்... ஓம்... நாங்க மூணு பேரும் ஒண்டா சேர்ந்திருக்கியது அவனுக்கு கோவம் சிறிசேனா கவலைப்படவேணாம் அல்லா நல்லவங்க பக்கம்தான் இருப்பார்...” - என்று கூறிய காதர் நாளை தம் மனதிற்குள் இறைவனைத் துதித்தார்.

அப்பிரதேசம் மாநகரத்திலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவில் உள்ளது விவசாயிகளும், தென்னந்தோட்டத் தொழிலாளர்களும் தான் பெருமளவு அக் கிராமப்புறத்தில் வாழ்கிறார்கள். பல வயல்களுக்கும், தென்னந்தோப்புகளுக்கும் உரிமையாளனாக விளங்கும் பறங்கித்துரை ஜோன்சனுக்குச் சொந்தமான வீடுகளும், சிறுசிறு கட்டிடங்களும் அங்குள்ளன.

பிரதான தெருவோரத்தின் வலப்புறத்திலேதான் அம்மூன்று கடைகளும் அமைந்துள்ளன. முதலாவது சிறிசேனாவின் தேநீர்க்கடை. மற்றது சுந்தரலிங்கத்தின் சில்லறைக்கடை. சில்லறைக்கடையிலிருந்து சுமார் பத்து யார் தூரத்தில் இருப்பது காதர் நாளைவின் இறைச்சிக்கடை.

அப்பிரதேசத்தில் வாழும் குடும்பங்களது தேவைகளை ஓரளவு நிவர்த்திசெய்து வருகின்றன அம்மூன்று கடைகளும், அப்பகுதி மக்களின் பெரும்பாலானவர்கள் அம்மூன்று கடைகளிலும் ‘அகௌன்ட்’ வைத்துள்ளனர். தம் தேவைகளை இயன்றளவு பூர்த்திசெய்யும் சிறிசேனா, சுந்தரலிங்கம், காதர் நாளை ஆகிய மூவரீதும் அவர்களுக்குப் பற்றுதலும் நம்பிக்கையுமுண்டு. கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக-பரம்பரையின் விருத்தியாக்கம் அங்கு நிலவி வருகிறது. சிறிசேனா, சுந்தரலிங்கம், காதர்நாளை ஆகியோரது பாட்டன்மார் காலத்திலிருந்தே அம்மூன்று கடைகளும் அங்குண்டு. அம்மூன்று கடைகளும் அவை அமைந்துள்ள நிலமும் ஜோன்சன் துரைக்குச் சொந்தம்— அவை அவனுடைய சொத்து. கூந்தையின் மரணத்தின்பின் தனயன் பொறுப்பேற்ற சொத்துக்கள் அவை.

பல வருடங்களாகத் தொழில் நடத்தும் அம்மூவருக்கும் பெரிய தலைபடியாக வந்து சேர்ந்தது ஜோன்சன் துரை அனுப்பியிருந்த ‘நோட்டீஸ்’... இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள்ளே கடையைக் காலிசெய்து விடவேண்டும்’ அறிவித்தல் வந்த மறு

கணமே அவர்கள் மூவரும் சுந்தித்துக்கொண்டனர்.

‘பாருங்க... சாதர் நானு அந்தப் பறப்பயல்ட வேலைய... ! பறங்கிப் புத்தியக் காட்டுறன். நாங்க என்ன... ஒழுங்கா வாடலையைக் கொடுக்காமலா இருக்கிறோம்?’ என்றான் சுந்தரலிங்கம். சுந்தரலிங்கம் ஐயா மொக்கத்த கியன்னே... ? மாச இவறவென்னட்ட இஸ்ஸற அபி குலி கெவனவா... நே... த!...’ — சுந்தரலிங்கத்தின் ஆத்திரம் கலந்த வினாவிற்குச் சிங்களத்திற் பதிலளித்தான் சிறிசேனா. காதர் நானு சிரித்துக்கொண்டே பதில் தந்தார். ‘என்னவா... ரெண்டு பேரும் சொல்லியது... அவன் ஏதோ ‘பிளேன்’ போட்டுத்தான் இந்த நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கியான்!’

‘காதர் நானு சொல்லிறதிலும் விஷயம் இருக்கு. கொஞ்ச நாளுக்கு முந்தி சிறிசேனா முதலாளிக்கும் எனக்குமிடையில ஆள் வைச்சி சண்டைய மூட்டிவிட்டதும் இந்தப் பறங்கியாத்தான் இருக்கவேணும். சிறிசேனா முதலாளியப் பற்றி குறையாப் பேசியதாக அந்த சப்-போஸ்ட் ஓபிஸ்காரன் வில்பிரட் கோள்முடிஞ்சு வைச்சது ரூபகம் இருக்கா காதர் நானு?’

‘சுந்தரலிங்கம் ஐயாசொல்றது உண்மைதான். நான் விளப்ப இல்லாம அவரோட சண்டைக்குப்போனது, எல்லாம் அந்ததெபல் சுந்தோர் ஆளுட வேலதான்! ஜோன்ஸன் துரையிட பேச்சுக் கேட்டுத்தான் அவன் ‘போடி’ நாடகமக் போட்டது.’

தமிழும், சிங்களமும் கலந்து கொச்சை மொழி பேசும் சிறிசேனாவின் கூற்றை ஆமோதிப்பதுபோல், புன்னகைத்தார் காதர் நானு:

மேற்படி மூன்று கடைகளிலிருந்து அவர்கள் மூவரையும் வெளியாக்கி விடுவதற்கு ஜோன்ஸன் துரை போட்ட சதித்திட்டங்களின் முதலாவது கட்டம்தான் அது..... அம்மூவரிடையேயும் உள்ள ஐக்கியத்தைக் குலைத்துவிட்டு அதன் பெறுபேறுக ஒரு சண்டையை உருவாக்கி, பிரதேச அமைதியைக் கெடுப்பவர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை பொலிசார்மூலம் அவர்கள்மீது சுமத்தி முடிவில் அம்மூன்று கடைகளிலிருந்தும் அவர்களைக் காணியெய்துவிட்டலாம் என்பதுதான் ஜோன்ஸனுடைய திட்டம். இச்சதித்திட்டம்

திற்கு ஒத்தி ஊதுபவனாக இருந்தான் அக்கிராமத்து உப-அஞ்சல் அலுவலக அதிகாரி விவபிரட்.

பாமர மக்களது பலவீனங்களையும், அவர்களது வளர்ச்சியடையாத மனப்போக்கையும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, தம்மை உயர்த்திக்கொண்டு, சமுதாயத்தின் மேல்மட்டத்தவர்கள் என்ற நாமத்துடன் சமாதான நீதவான் என்று பட்டத்தைப் பெயருக்குப் பக்கத்திலேபோட்டுக் கொண்டு தன்னிடம் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்து வாழவைப்பவன் என்ற எண்ணத்தில், சமூக சேவையாளன் என்ற அந்தஸ்திற்கு ஆளாகியும்; கல்லூரியில் படித்து காற்சட்டை போட்டு உத்தியோகம் பார்க்கும் பெரியமனுஷ தோரணியிலும், ஜோன்சனும் வில்பிரட்டும் அக்கிராமத்தில் வாழுகிறார்கள் பங்களா வாசிகளாக!

அப்பிரதேசத்திலுள்ள அம்மூன்று கடைகளையும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கிவிட்டு நவீன அமைப்பில் நீளமாகக் கட்டிடம் ஒன்று எழுப்பி அதில் பலதரப்பட்ட கடைகளையும் அமைத்து, மாநகரக் கல்லூரியில் உயர் வகுப்புப் பரீட்சைகளிற் சறுக்கு விளையாட்டு விளையாடும் தன் மூத்த மைந்தனுக்கு அதன் நிர்வாகப் பொறுப்பை அளிக்கத் திட்டம் வகுத்தான் ஜோன்சன்.

நவீன அமைப்பிலே கட்டிடம் கட்டுவதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய வருமானவரி பாக்கியைச் சரிக்கட்டி விட்டலாம் என்ற சமாளிப்பு நப்பாசை ஜோன்சனுக்கு இருந்தது தனது அபிலாசைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக சிறிசேனா, சுந்தரலிங்கம், காதர் நானு ஆகிய மூவரதும் வயிற்றில் அடிக்க முற்பட்டான் அவன்;

சிலரது பாதிப்பில் தனிப்பட்ட நபர்கள் உயர்வது இச்சமுதாய அமைப்பின் இயல்பு!

அப்பத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு கைகழுவிக்கொண்ட காதர் நானு, சிறிசேனா தயாரித்துத் தந்த தேநீரை வாங்கிப் பருகினார். ஒரு கையில் கித்துல் கருப்பட்டித் துண்டு. மறுகையில் தேநீர் கிளாஸ் கருப்பட்டித் துண்டை மென்றபடி காதர் நானு கேட்டார், ‘சிறிசேனா, டவுன்ல எனக்குத் தெரிந்த புரக்டர் இருக்கியார். அவரிடம் போய் நல்ல ஐடியா கேட்போமா?’

குளித்துவிட்டுத் தலை துடைத்துக் கொண்டுவந்த சுந்தரலிங்கத்திற்கு, உள்ளே காதர் நானு பேசுவது தெளிவாகக் கேட்டது.

ஓம்... ஓம்... காதர் நானு சொல்றபடி இண்டைக்கு பின்னே ரமே போவோம். நாங்க இருபது வருஷத்துக்கு மேல் இவ்வூர் சனம் சாட்சி சொல்லும். இவ்வளவு காலமும் இல்லாத பிரச்சினை இப்ப தலைதூக்கியிருக்கு. இந்த மூன்று கடையும் இங்க இருக்கிறதுதான். இந்தப் பகுதிச் சனங்களுக்கு பெரிய உதவியா இருக்குது. அதைக் கெடுக்கப் பார்க்கிறான் ஜோன்சன் துரை, மாசம் முடிய முந்தி மோட்டார் சைக்கிள்ல ஏறி வந்திடுவான் அவன்ட மனேச்சர், வாடகை வாங்க... கூலிய மட்டும் ஒழுங்கா வாங்கிடுவானுகள். ரிப்பேர் எல்லாம் நாங்கான் பார்க்கவேணும்...'' - தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே போன சுந்தரலிங்கத்தின் பேச்சை வெட்டினான் சிறிசேனா.

''மேக்க அளுத் கத்தாவத்த...? ஊட்ட அபிவ, பாறட்ட பண்ணண்ட புலுவன்த...? அபி பாறட்ட கிஹில்லா 'பம்பு' காண்டத...?''

காதர் நானு கதிரையிலிருந்து எழுந்து சொன்னார், ''இந்த அரசாங்கம் வந்த

வுடன்... மொதலாளிமாருக்கும், தோட்டத்துரைமாருக்கும் பெரிய சவுத்தாப் போச்சது. நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்து காணி சுவீகரிக்க மந்திரிமார் புறப்பட்டதால... இந்த துரைமாருக்கு நம்ம அரசாங்கத்து மேல சரியான 'ஜுவால்' இப்ப இந்த ஜோன்சன் துரைக்கும் வலத்துக் கலக்கம். தன்னட சொத்து சுகங்களைக் காப்பாத்திக் கொள்ளுக்குத்தான் இப்ப இருந்தே அத்திவாரம் போடப்பார்க்கிறான் அவன்; அதுட முதலாவது பிள்ளைதான், எக்களை வெளியே போட்டுட்டு இங்கு புதுப்பெஷன்ல பிஸ்டிங் போடுறது...''

சிறிசேனாவும், சுந்தரலிங்கமும் காதர் நானுவும் பேச்சைக் கேட்டு வியப்படைந்தார்கள். வியப்பின் வெளிப்பாடாக சுந்தரலிங்கத்தின் குரல் ஆவேசத்துடன் ஒலித்தது. ''இனம், மொழி, மதம் என்று எங்களை கூறுபோட்டு பிரிச்சு வைச்சி தங்கட வாழ்வைப் பெருக்கிக் கொள்ளப் பார்க்கிற இந்த அதிகாரங்களட முகமுடிகளை கிழிக்க வேணும். அதுக்கு நாங்க எல்லாரும் ஒன்றுபடவேண்டும்.''

''அன்ன ஏக்கத்தமய் ஹரிவெடே...'' என்றான் சிறிசேனா. ''இன்ஷா அல்லா'' என்றார் காதர் நானு;

நிழற்படக் கருவி மேலெழுந்த வாரியாகத்தான் ஒரு மனிதனின் தோற்றத்தைப் பதிவு செய்கிறது. உள்ளே ஒளிந்திருக்கும் அவனுடைய உயிரை அதனால் தொடமுடிவதில்லை. மிக நுட்பமான கண்ணாடி வில்லையினால் கூட அதைத் தொடமுடிவதில்லை 'உணர்ச்சி' ஒன்றால் மட்டுமே உள்ளேயிருக்கும் உயிரைத் தட்டித் தடவித் தேடமுடியும்!''

— 'கலீப்கா'

“வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியத்தை

எதிர்த்து

வீரப்போர் புரிந்த குஞ்சலி மரைக்கார்”

— எம். ஏ. கிஸார்

பாரத நாட்டில் முதன் முதலில் வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்து வீரப் போராட்டம் நடத்தியவன், கேரள நாட்டு முஸ்லீம் மன்னன் குஞ்சலி மரைக்கார், இவன் மாப்பிளாஸ் வகுப்பைச் சேர்ந்த, மன்னன் பத்தே மரைக்காரின் மருமகன் என்பதோடு அவனுடைய வாரிசாக அரசபதவியை ஏற்ற கடைசி மன்னனும் ஆவான்.

இந்திய மண்ணிலே அந்நிய ஆட்சியை-வெள்ளைக்கார ஆட்சியை எதிர்த்துப்போராட்டம் நடத்தியவர்களைப்பற்றி நனைக்கும் போது நம் கண்முன் வந்துநிற்பவர்கள் ஹைதர் அலியும் கட்டபொம்மனுந்தான். குஞ்சலி மரைக்காரைப் பற்றி அநேகருக்குத் தெரியாது.

முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களை சினிமா படமுதலாளி ஒருவர் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது வெள்ளைக்காரனை, எதிர்த்துப் போராடிய கட்டப்பொம்மனைப் பற்றி ஒரு படம் எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னாராம். அதற்கு ராஜாஜி வெள்ளைக்காரனை முதன் முதலில் எதிர்த்துப் போராடியவன் மன்னன் ஹைதர் அலிதான், அவனைப் பற்றியும் ஒரு படம் எடுங்கள், என்று சொன்னதாக, ஒரு சஞ்சிகையில் படித்தது என் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. ராஜாஜிகூட குஞ்சலி மரைக்காரைப் பற்றி மறந்து விட்டது, ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. அவனைப் பற்றியநூல்கள் அதிகமில்லை (ஆங்கிலஆட்சியில் இந்தியப் போர்க் கப்பலுக்கு ஐ என். எஸ். குஞ்சலி என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.)

“வெள்ளையனை வெளியேறு” என்று வீர முழக்கம்செய்தவர்குஞ்சலி. “டைசியரைதன் னந்தனியாக, சின்னஞ்சிறிய கடற்படையை வைத்துக் கொண்டு போர்த்துக்கள் ஏகாதி

பத்தியத்தோடு வீரப் போராட்டம் நடத்தியவர். வஞ்சகர்களின் சூழ்ச்சியாலும், ஸமோரிய பேரரசு போர்த்துக்கேயர்களுடைய பயமுறுத்தலுக்குப் பணிந்து அவர்களோடு சேர்ந்து எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததாலும் தோல்வியுற்ற குஞ்சலி மரைக்காருக்கு, மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டதால், அவன் கோவா நாட்டிலே தூக்கு மரத்தை முத்தமிட்டு வீரமரணமடைந்தான். அவனுடைய வரலாறு சோகம் நிறைந்தது; துன்பம் நிறைந்தது.

கேரள நாடு பலம் பொருந்திய ஸமோரியப் பேரரசின் ஆட்சியில் இருந்த காலம், வாஸ்கோடகாம நன்னம்பிக்கை முனையைக் கடந்து கோழிக் கோட்டை அடைந்து, கடற்போக்குவரத்தில் ஒரு புதிய வழியைக் கண்டுபிடித்த பெருமையை நிலைநாட்டினான்

கேரளநாட்டில் ஆட்சியில் இருந்த ஸமோரியப் பேராரசின் செல்வாக்கையும், அந்த அரசுக்குப் பக்கத்துணையாக இருந்த முஸ்லீம்களையும் கடல் ஆதிக்கத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த பலத்தையும், தெரிந்து கொண்ட வாஸ்கோடகாமா, தன் நாடு திரும்பியதும், போர்த்துக்கேய மன்னனிடம் இந்தியாவைக் கைப்பற்றினான். வர்த்தகத்திற்கு அந்த நாட்டிலே தங்களுக்கு இடமில்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னதால். போர்ச்சுகீஸிய ஏகாதிபத்தியம் இந்தியா வின்றிது போர்க்கோலம் பூண்டு, பெட்ரோ அல்வாரிஸ் தலைமையில் 13 பெரிய கப்பல்களைக் கொண்ட ஓர் அணி அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. அவன் பல ஆபத்துகளைக் கடந்து பல கப்பல்களையும் இழந்து எஞ்சிய 6 கப்பல்களோடுகோழிக் கோட்டை வந்தடைந்தான். இந்தச் சமயத்தில் வாஸ்கோடகாமாவும் 20 கப்பல்களைக் கொண்ட ஒரு கடல்படை

அணியோடு உதவிக்கு வந்து சேர்ந்தான். பலமுறை கோழிக்கோடு பயங்கரத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியது.

அவர்களை எதிர்த்து ஸாமோரியர்களும் முஸ்லீம்களும் வீரப்போர் புரிந்தார்கள். போர்த்துக்கேயர்களுக்குப் பல தோல்விகள் ஏற்பட்டன. பல கப்பல்களை இழந்தார்கள். தரைப் போரிலும் பல தோல்விகளைக் கண்ட அந்த வெள்ளைக்காரர்கள், பிரித்தானும் தந்திரத்தைக் கையாண்டால் வெற்றி கிட்டும் என்று எண்ணினார்கள். சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பல வெற்றிகளைக் கண்ட முஸ்லீம்கள் குஞ்சலிமரைக்காருக்குத் "தலை சிறந்த மன்னன்" "கடல் அரசன்" என்ற பட்டங்களைச் சூட்டி வெற்றி விழாக் கொண்டாடினார்கள். ஸமோரிய ஆட்சியில், சில முக்கியஸ்தர்களுக்கு இந்த விழா சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கவில்லை மாறாக பொருமையும் குரோதமும் ஏற்பட்டன. சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த போர்த்துக்கேயர்கள் ஸமோரிய மன்னனுக்கு இரகசியத் தூது அனுப்பி, குஞ்சலி பேரிலே சந்தேகத்தை உண்டு பண்ணினார்கள். அவர்கள் முயற்சி வெற்றியளிப்பதில் ஐந்தாம் படைகளும் கைலஞ்சம் வாங்கும் கைக்கூலிகளும் பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டதால் உண்மையை அறியாத மன்னன் குஞ்சலிபேரிலே சந்தேகப்பட ஆரம்பித்தான்.

அதன் விளைவுகளால் மரைக்காருக்குப் பல தோல்விகள் ஏற்பட ஆரம்பித்தன. மன்னனின் மனமாற்றம் கண்டு மனம் கலங்கினான். அன்னியனால் ஏற்படவிருக்கும் ஆபத்துகளையும், அவர்களுடைய நயவஞ்சகத்தையும், மன்னனுக்கு எடுத்துச் சொல்ல தன்னுடைய பிரதிநிதியை அனுப்பி வைத்தான். ஆனால் மன்னன் மரைக்காருடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து விட்டான்.

மரைக்கார் மனக்கொதிப்படைந்தான். தன்னுடைய வெறுப்பைக் காட்டிக் கொள்வதற்காக ஸமோரிய மன்னனுடைய யானைகள் பல வனிவரும்போது ஒரு யானையின் வாலைத் துண்டித்து விட்டான். இந்தச் செய்கை மன்னனுக்கு ஆத்திரத்தை மூட்டியது. இச் சந்தர்ப்பத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் போர்த்துக்கேயர்கள். ஸமோரியர்களோடு செய்து கொண்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கேரளநாட்டைப் பாதுகாக்கும் முழுப் பொறுப்பு அவர்கள் வசமாகியது.

முழு மூச்சோடு போர்த்துக்கேயக் கடற்படை குஞ்சலி மரைக்காரின் கடற்படையைத் தாக்கியது. நாட்டுப்பற்றும் தேசபத்தியும் கொண்ட குஞ்சலி உடைய படைகள் வாழ்வு அல்லது சாவு என்ற வீரப்போராட்டத்தில் இறங்கின. அநேக போர்த்துக்கேயக் கப்பல்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டன ஒரு தளபதி கொல்லப்பட்டான்.

குஞ்சலியின் தாக்குதலை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் பின் வாங்கினார்கள் வெள்ளையர்கள். இந்த நிலைமையை உணர்ந்த போர்த்துக்கல் அரசாங்கம் புதிய போர்க்கப்பல்களை போர்டாட்டோ தலைமையில் அனுப்பிவைத்தது.

மீண்டும் போர், ஆனால் வெள்ளைக்காரர்களுடைய பிரமாண்டமான கடற்படைக்கு முன்குஞ்சலி உடைய சின்னஞ்சிறிய படை தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை, பொன்னுணியில் இரண்டாவது முகாமை அமைத்து, தரைமார்க்கமாக, குஞ்சலி கோட்டைக்கு வரும் உணவுப் பொருட்களைத் தடை பண்ணப்பட்டதாலும், அராபியாவிலிருந்து ஏழு கப்பலில் வந்த உணவுப் பொருட்களையும் 'ஆயுதங்களையும், கைப்பற்றியதாலும், குஞ்சலியின் படை எந்த நேரத்திலும் சரணடையாலாம் என்று எதிர்பார்த்தனர். வெற்றியை நோக்கிக் கொண்டிருந்த வெள்ளைக்காரர்களுக்கு இன்னொரு பக்கத்தில் இடைவிடாது தோல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்த குஞ்சலியின் மருமகனுடைய எதிர்ப்பையும் தளபதி குஞ்சிமூசாவின் எதிர்ப்பையும் தோலைத்துக்கட்ட நினைத்து இருமுனைத்தாக்குதலை மேற்கொண்டார்கள். ஆனால் வெள்ளைக்காரர்களுடைய திட்டம் வற்றியளிக்கவில்லை. மேற்கொண்டு உதவி வந்தாலன்றி வெற்றி கொள்ள முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டதால், வாஸ்கோடகாம, உடனடியாக நம் நாட்டில் கொழும்பில் இருந்த போர்த்துக்கேயக் கடற்படைத் தளபதி டொன் கொன்ஸ் டான் டைனுக்குச் செய்தி அனுப்பி உதவி கோரினான். அவன் 40 பெரிய கப்பல்களையும் 18 சின்னக் கப்பல்களையும் கொண்ட ஒரு கடற்படைப் பிரிவைத் தளபதி விட்டோரியா தலைமையில் அனுப்பி வைத்தான். அந்தப் போர்க்கப்பல்கள் திருச்செந்தூருக்குச் சமீபத்தில் இருந்த குலச்சேரப்பட்டினத்திலும் அதை அடுத்த மணப்பாட்டிலும் நங்கூரமிட்டு, உத்தரவுக்குக் காத்திருந்தன. மேலிடத்து உத்தரவு கிடைத்ததும் இரவோடு இரவாக குஞ்சலி உடைய மருமகனுடைய கப்பல்களைத் தாக்கி அவனையும் குஞ்சிமூசாவையும் சிறைப்பிடித்துக் கோவாவுக்கு அனுப்பிட்டார்கள்.

கடைசியாக குஞ்சலி உடைய கோட்டையை முற்றுகையிடத் திட்டமிட்டார்கள். இந்த முற்றுகையைப்பற்றி "இந்தியாவில் போர்த்துக்கேயர்கள் என்ற நூலை எழுதிய டன்வர்ஸ் ஆயுதம் தரித்த 5000 துருப்புகளும் 10 போர்க்கப்பல்களும் 10 படகுகளும் 150 யானைகளும் இந் முற்றுகையின் போது பயன்படுத்தப்பட்டன. தளபதிலுயில்டாசில்வா பத்துக் கப்பல்களின் உதவியோடு முதன் முதலில் கோட்டையைத் தாக்கினான். குஞ்சலி உடைய பலம் பொருந்திய நான்குகப்பல்களைக்கைப்பற்றினான் ஒன்றை மூழ்கடித்தான் கைப்பற்றிய கப்பல்களிலிருந்து அநேகர் தப்பி ஓடிவிட்டார்கள் எஞ்சிய 20 பேர்களுடைய தலைகளைத்துண்டித்து கடற்கரை ஓரத்திற் காட்சிக்கு வைத்தான். குஞ்சலியின் கோட்டை வீழ்ச்சியடைந்தது கோட்டைக்குள் நுழைந்த வெள்ளைக்காரர்கள் விலைமதிக்கமுடியாத பல பொருட்களைச் சூறையாடினார்கள். கோட்டையையும், அதைச் சுற்றியுள்ள, பல கட்டடங்களையும் அதை அடுத்து அமைந்திருந்த "குஞ்சலி பட்டினம்" என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த அழகியநகரமும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இந்தக் சட்டத்தில் குஞ்சலி சரணடைவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை, என்பதை உணர்ந்தான், யாருக்கும் தலைவணங்காத கேரள முஸ்லீம் மன்னன், வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்து வீரப்போராட்டம் நடத்திய மன்னன் தன்னுடைய தோல்வியை நினைத்து வருந்தினான். தன் சகோதரர்களாக விளங்கி வந்த ஸமோரியர்களுடைய சூழ்ச்சியை நினைத்துக் கண்ணீர் வட்டான். தன்னுடைய தேசமும், மக்களும், அன்னியனுக்கு அடிமையாகப்போவதைநினைத்து மனங்கலங்கினான். கைதியாகப் போவதை விட தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளத் துணிந்தான். அவனுடைய சகாக்கள் அவன் கோழையாகத் தற்கொலைபண்ணுவதை விரும்பவில்லை.

குஞ்சலி சரணடைவதற்கு ஒரே ஒரு நிபந்தனையைமட்டும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தான், அந்த ஒரே நிபந்தனை, தன்னை உடனே கொன்றுவிட வேண்டுமென்பதுதான். வெள்ளைக்காரர்களுக்குச் சந்தோஷ ஆரவாரம் குஞ்சலி சரணாகதையை ஒரு பெரு விழாவாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள்.

முதலில் கோட்டையை விட்டுப் பெண்களும் குழந்தைகளும் அகன்றின் தளபதிகளும் போர் வீரர்களும், வெளியேறினார்கள். கடைசியாக, முகமத் குஞ்சலி மரைக்கார் கேரள நாட்டுக் கடைசி முஸ்லீம் மன்னன் தள்ளாடியபடியே சுறுப்பு முகமூடி அணிந்து பல வீரர்களின் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்திய வீரவானைத் தலைமூலாகப் பிடித்துக் கொண்டு ஸமோரியத் தலைவனுக்குத் தலை

குனிந்து வணக்கம் செலுத்தி, தன் வானை அவனிடத்திற் சமர்ப்பித்தான். பழிநீர்த்துக் கொள்வதற்குச் சரியான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்த வெள்ளைக்காரன் தளபதி குஞ்சலியை அவமானப்படுத்தினான். இரண்டை மனங் குன்றியவர்க்க் காணப்பட்டான் குஞ்சலி.

இந்தச் செயலை ஸமோரியத் தளபதி பலமாகக் கண்டித்தான். யுத்த தர்மத்தின் படி சரணடைந்த மன்னனுக்குரிய மரியாதை செலுத்தப்படாமல் மாறாக அவனை அவமானப்படுத்துவது இந்திய பண்பாட்டுக்கு முற்றிலும் விரோதமானது என்று சொன்ன ஸமோரிய தளபதியை அலட்சியப்படுத்தினான் போர்த்துக்கேய தளபதி அன்டரி. குஞ்சலியையும் அவனுடைய தளபதிகளையும் கைது செய்யும்படி உத்தரவிட்டான்.

போர்த்துக்கேயர்களுடைய இந்த முறையற்ற செயல் ஸமோரியத் தளபதிக்கும் மறறத் தலைவர்களுக்கும் மனவேதனையையும், ஆத்திரத்தையும் உண்டுபண்ணியது. இந்தப் பண்பற்ற செயலைக் கண்டிப்பதைத் தவிர வேறென்றும் அவர்களாற் செய்ய முடியவில்லை ஸமோரிய மன்னன் தன்னுடைய மாபெரும் உவறை உணர்ந்தான். மாற்றனுக்கு இடம் கொடுத்ததால் நாடு பறிபோகும நிலைமையில் இருப்பதை அறிந்து மனங்கலங்கினான் என்ன செய்வது "வெள்ளம் தலைக்குமேல் போய்விட்டது."

இரும்புச் சங்கிலியாற் பிணைக்கப்பட்டு, குஞ்சலி கப்பலேற்றி கோவாவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டான் கோவாவில் சிறையில் அடைக்கப்பெற்ற குஞ்சலி நீதிமன்றத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டான். ராஜத்துரோகம், கடற்கொள்ளை, சுதந்திரப்புரட்சி என்ற குற்றச்சாட்டுகள் அவன்மீது சுமத்தப்பட்டன. கைதிக் கூண்டிலே குனிந்த தலை நிமிராத நிற்பதற்குச் சக்தியிழந்து நின்று கொண்டிருக்கிறானே, அவன் தான் குஞ்சலி. அவனுடைய வீரம், கம்பீரத் தோற்றம், அவனை விட்டு மறைந்து பல மாதங்களாகி விட்டன. இன்று அவன் ஒரு ராஜத்துரோகி, போர்த்துக்கேய மன்னனுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தவன் ஒரு பயங்கரக்கைதி, அவன் ஓவ்வொரு நிமிடமும் சாவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நின்றான், போர்த்துக்கேய நிதி மன்றம் நீதி வழங்கியது. போர்த்துக்கேய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போர் புரிந்த அவனுக்கு மரணகண்டனை விதித்தது. கோவாலிலே தூக்கிலிடப்பட்டான் குஞ்சலி.

அவனுடைய பெயர் இந்திய வரலாற்றிலே தாய் நாட்டின் விடுதலைக்காக வீரப்போராட்டம் நடத்திய வீரர்களின் முதல் வீரனாக இடம்பெற்று விளங்குகிறது.

மேற்கேபோய்ச் சூரியன் மெல்ல மறைகின்றான்.
காக்கைகள் தென்னையில் கத்திக் களைத்தன
எங்களின் பாதை இருண்டே கிடக்கிறது
எங்களின் வீடும் இருளில் தவிக்கிறது!
கல்லும் உருகிக் கரையும் வெயில் நடுவே
மல்லுப் புரிந்துதினம் மாடாக நாமுழைத்தே
ஓலைக் குடிசைக்குள் உண்டு களைப்பகற்ற
வேலை முடித்து விருப்போடு நாம் வந்தோம்!
எங்களின் பாதை இருண்டே கிடக்கிறது
எங்களின் வீடும் இருளில் தவிக்கிறது!

சந்திக் கடைக்குச் சனங்களொடு போய்ச்சிறிது
மண்ணெய் விளக்கேற்ற வாங்கி வருகின்றேன்!
சின்ன விளக்கெடுத்தென் சீமாட்டி பற்றவைத்தாள்!
கண்ணிமைகள் மேலும் சுருங்கிக் கரிக்கிறதே!
மங்கல் வெளிச்சம் மலர்ந்தாலும் வீட்டுக்குள்,
எங்கும் இருளே எமை ஆட்சி செய்கிறது!
எங்கும் இருளே எமை ஆட்சி செய்கிறது
மேற்கிலுள வீதியிலே மேல்மாடி ஏராளம்!
பார்க்குமிடந் தோறும்ங்கே பால்போல் ஒளிவெள்ளம்!
மாளிகைக்குள் அங்கே மகான்கள் தமைமறந்து,
கேளிக்கை செய்து கிடப்பார் வெளிச்சத்தில்!
எங்களின் பாதை இருண்டே கிடக்கிறது!
எங்களின் வீடும் இருளில் தவிக்கிறது!

இன்னுமின்னும் நாங்களிங்கே ஏமாற்றப் படுவதுமேன்?
பொன்னா, கதிராமா, புஞ்சிபண்டா, நாகூரான்,
சின்னையா, ஆதம், ஜெயதிலக, காத்தமுத்து,
எல்லாரும் ஒன்றாய் எழுங்கள் பெரும்படையாய்
நல்லம் யாம் என்றார் நடத்திடுவார் முன்னேபோய்;
“எங்களது வீட்டில் இருளாட்சி செய்கையிலே
உங்களுக்கு மட்டும் ஒளிசேர ஞாயமென்ன?
இங்குள்ளோர் எல்லார்க்கும் இன்பஒளி இல்லையெனில்,
பங்கம் நிகழும்! பகைவர் அழிவீர்கள்!”
என்றோர் குரலில் எடுத்தியம்பிப் போராடி
பொன்னொளி எல்லார்க்கும் பொதுவுடைமை ஆக்கிவைத்திம்
மண்ணிலே சொர்க்கம் மலர் வழியமைப்போம்!

தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியம்

— றீவை பொன்னையன்

“அரும்பும் வியர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
ஆயிரம் தொழில்கள் செய்திடுவீரே
பெரும்புகழ் உமக்கே இசைக்கின்றேன்”

கவிஞன் பாரதி தொழிலாளர்களைப் புகழ்ந்து பலவாறு பாடியிருக்கின்றான். பாரதி மாத்திரமன்றி, இன்னும் அநேக எழுத்தாளர்களும் சலைஞர்களும் தொழிலாளர்களைப் பற்றி கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகளை ஆக்கியிருக்கின்றார்கள்; இன்றும் ஆக்கி வருகின்றார்கள். குறிப்பிடத் தக்களவு நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், பாடல்கள், நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் படைக்கப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களைப் பற்றிய எல்லாப் படைப்புகளையும் நாம் தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியம் என்று கொள்ளமுடியுமா?

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் படும் துன்பதுயரங்களைச் சில எழுத்தாளர்கள் பார்த்து, அனுதாபம் கொண்டு அவர்களுடைய சோக வாழ்க்கையை மனம் உருகும் படி சித்திரித்துக் கண்டிவிட்டு நிம்மதியுடன் இருக்கின்றார்கள். சிலர் வெறும் பார்வையாளர்கள் பட்டுமே, சிலர் தொழிலாளர்களைப் பற்றி எழுதுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய படைப்புகளைத் தொழிலாளர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி சொற்சிலம்பமாடித் தமது வித்துவத்தன்மையைக் காட்டிவிட்டுத் தம்மைத் தொழிலாளி வர்க்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றார்கள். வேறு சிலர் உதிரித் தொழிலாளர்களையும் ‘லும்பன்’ தொழிலாளர்களையும் பற்றி எழுதி விட்டுத் தமது படைப்புகளைத் தொழிலாளி வர்க்க இலக்கியம் என்று கூறிக்கொண்டு திரிகின்றார்கள். மற்றும் சிலர் வர்க்கக் கண்ணோட்டமின்றி வெறும் சாதிப் பிரச்சினையை மையமாக வைத்து எழுதிவிட்டுத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்காக தாம் மட்டுமே எழுதுவதாக உரிமை கொண்டாடுகின்றார்கள். தொழிலாளர்களையும், தொழிலாளி வர்க்கத்

தையும் ஒழிவுபடுத்தும் வகையில், தொழிலாளர்களைக் கிண்டல் செய்துப், கேலிப் பாத்திரங்களாகவும், முட்டாள்களாகவும் கொடுமையான வர்களாகவும் சித்திரித்துக் கதைகளும், நாடகங்களும், திரைப்படங்களும் உருவாக்கப்படுகின்றன. வர்க்க சமரசம் செய்யும் நோக்கத்துடனும் படைப்புகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. முதலாளி தொழிலாளி வர்க்கங்களினுந்து வரும் காதல் ஜோடிகளுக்குத் திருமணம் முடித்து வைத்து தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளும் உரிமைப் போராட்டங்களும் சுலபமாகத் தீர்த்து வைக்கப்படுவதாகக் காட்டும் நாவல்களும், நாடகங்களும் திரைப்படங்களும் உருவாக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகள் தொழிலாளர்களைப் பற்றியவையாக அமைந்திருந்தாலும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு இவை எந்த உளவுக்குப் பயன்படுகின்றன? உண்மையில் இவை தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குச் சேவை செய்கின்றனவா?

ஒரு படைப்பாளியின் சிருஷ்டிகள் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு எந்த அளவுக்குச் சேவை செய்கின்றன என்பது அப்படைப்பாளி மேற்கொள்ளும் நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்திருக்கின்றது. ஓர் எழுத்தாளன் தொழிலாளி விவசாயி வர்க்க நிலைப்பாட்டை மேற்கொள்ளுகின்றானால், அல்லது அந்த வர்க்கத்தின் உழைப்பைச் சுரண்டுகின்ற முதலாளி வர்க்கநிலைப்பாட்டை மேற்கொள்ளுகின்றானால் என்பதை வைத்துக் கொண்டுதான் அவனுடைய படைப்புகளின் தன்மையையும் சேவையையும் மதிப்பிட முடியும். எத்த ஒரு சிருஷ்டிகர்த்தாவும் ஏதோ ஒரு வர்க்கத்தைச் சாரந்துதான் நிற்கின்றன. அவனுடைய படைப்புகள் வர்க்க சார்புடையனவாக ஏதோ ஒருவர்க்கத்துக்குச் சேவை செய்வனவாகத் தானிருக்கின்றன.

“இன்றைய உலகில், கலாசாரம் அனைத்தும், சலை இலக்கியம் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களுக்குச்

சொந்தமர்னவை, குறிப்பிட்ட அரசியல் மார்க்கங்களில் முடுக்கிவிடப்படுகின்றன. கலை கலைக்காக, வர்க்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கலை; அரசியலிலிருந்து பிரிந்த அல்லது விடுதலை பெற்ற கலை என்று ஒன்று உண்மையில், கிடையாது. பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியம் என்பது முழுப்பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி லட்சியத்தின் ஒரு பகுதி.”

என்று தலைவர் மாஜிசே துங் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். ஆகவே ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவினது அல்லது ஒரு கலைஞனுடைய படைப்புக்கள் ஏதாவது ஒரு வர்க்கச்சார்புடையனவாக ஏதாவது ஒரு வர்க்கத்துக்கு சேவை செய்வனவாகத் தானிருக்கும். இது அவனுடைய வர்க்க நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்துள்ளது.

தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியம் என்றால் என்ன?

அது, உழைக்கும் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளைப் பற்றியதாயிருப்பதுடன், அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாகவும், அவர்களுக்கு வர்க்க உணர்வை ஊட்டுவதுடன், சுரண்டும் வர்க்கமாகிய முதலாளி வர்க்கத்தைத் தகர்த்துத் தெறிந்து, தம்மை விடுதலை செய்து கொள்வதற்கான போராட்ட உணர்வைத் தட்டி எழுப்பக் கூடிய பேராயுதமாகவும் இருப்பது அவசியம்.

“கலை மக்களுக்குச் சொந்தமானது. தொழிலாளி வர்க்க வெகுஜனங்களிடையே அது ஆழமாக வேர்விட்டிருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டு நேசிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய உணர்ச்சிகள், சிந்தனைகள், தேவைகள், விருப்பங்களுடன் அது வளர வேண்டும். அவர்களிடையேயுள்ள கலைத் திறமையை அது தட்டி எழுப்பி வளர்க்க வேண்டும்.”

என்று மாமேதை லெனின் கூறியுள்ளார். இப்படிப்பட்ட கலை இலக்கியத்தைத்தான் தொழிலாளி வர்க்கம் நனக்குச் சொந்தமானதாக ஏற்றுக் கொண்டு, அதை நேசித்துப் பேணிப்பாதுகாக்கும்.

மக்களுக்குச் சொந்தமான தொழிலாளி வர்க்க வெகுஜனங்களிடையே ஆழமாக வேர்விடக் கூடிய கலை இலக்கியங்களை எப்படிப் படைக்க முடியும்?

கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள், வெறும் பார்வையாளர்களாக மட்டும் நின்று தமது சிருஷ்டிகளை ஆக்காமல், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து அவர்களுடைய இன்பதுன்பங்களில், போராட்டங்களில் பங்கு கொண்டு, அவர்களைப் புரிந்து அவர்களிடமிருந்து கற்று, கற்றதைப் பட்டை தீட்டி அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். உண்மையான தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் போர்க்களத்திலிருந்து தான் உதிக்கும். இது அனுபவம் கண்ட உண்மை.

சில கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் நகரங்களில் நான்கு சுவர்களுக்கு மத்தியிலிருந்து கொண்டு இலக்கியக் கனவு காண்பதன் மூலம் அல்லது சிலரிடம் கேட்டுத் தெரிந்த தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு, கற்பனா தியிலே கலை உருவங்களையும் பாத்திரங்களையும் அதிதீவிர இடது சாரிவாத கோஷங்களையும் வைத்துப் படைக்கின்றார்கள். இப்பாத்திரங்கள் குறைப்பிரசவமானவையாக இருப்பதுடன், கிராமப்புற உடையணிந்த நகரப்புறப் பாத்திரங்களாக அல்லது தொழிலாளர் உடையணிந்த நகரப்புறப்புத்தி ஜீவிகளாகத் தானிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட படைப்புகள் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் மத்தியில் பூர்ஷுவாக்கருத்தோட்டத்தைக் கொண்டு செல்லும் கலை இலக்கிய உருவங்களாகத்தானிருக்கும். இப்படிப்பட்ட சிருஷ்டிகளைப் படைக்கும் கர்த்தாக்கள் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்குச் சேவை செய்வதாகப் பாவனை செய்து கொண்டு தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்குத் துரோகம் செய்யும் கலை இலக்கிய மோசடிக்காரர்கள். இவர்கள் அதிதீவிர இடதுசாரிவாதம் பேசிக் கொண்டு வலது சாரிச்சந்தர்ப்ப வாதிகளாகச் செயல்படுவார்கள். இவர்கள் உண்மையில் முதலாளி வர்க்கத்தின் கைக்கூலிகள்; தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் விரோதிகள். இதுவும் அனுபவம் காட்டும் உண்மை.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பிரதான எதிர்ச்சக்திகள் நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் ஏகாதிபத்தியம் ஆகிய மூன்றும்

ஆகும். விவசாய வெகுஜனங்களும் புரட்சி கர புத்தி ஜீவிதங்களும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நேசசக்திகள். கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். அத்துடன் நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் ஏகாதிபத்தியம் ஆகிய பிரதான எதிரிகளின் சுரண்டல் தன்மையையும் அடக்கு முறைகளையும் பாசிலஸ் வெறியாட்டங்களையும் அம்பலப்படுத்தும் வகையில் இலக்கிய சிருஷ்டிகளை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஆக்கவேண்டும் அதே வேளையில் இந்தப் பாசிலசக்திகளுக்கு எதிராகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் அதன் நேச சக்திகளையும் தேசிய ரீதியாகவும் சர்வதேசிய ரீதியாகவும் ஐக்கியப்படுத்தி, இப்பிரதான எதிரிகளுக்கெதிராகப் போராடி, அவற்றை அழித்து தொழித்துத் தொழிலாளி வர்க்கம் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான வர்க்க உணர்வையும், போராட்ட உணர்வையும் கொடுக்கக்கூடியனவாகக் கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகள் அமைய வேண்டும். இத்தகைய கலாசிருஷ்டிகள் தாம் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குச் சேவை செய்யும்.

தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியத்துக்கு அத்திவாரமிட்டவர் மார்க்ஸிம் கார்க்கி அவர்கள்தான். அவருடைய 'தாய்' என்ற அம்ரத்துவ சிருஷ்டி தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியத்துக்கு ஒரு சிறந்த இலக்கணமாய் அமைந்திருக்கின்றது. ஈவிரக்கமீன்றிக் கொடுமமாகச் சுரண்டிச் சூறையாடப்பட்டு அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட ரஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கம் ஒரே கொடியின் கீழ் அணிதிரண்டு தன்னைச் சுரண்டிச் சூறையாடுகின்ற வர்க்கத்துக்கு எதிராகப் போர்க் கொடி உயர்த்திக்கொண்டு தர்மாவேசத்துடன் போராடுவதை இந்த நாவலில் நாம் காண்கின்றோம். வர்க்கபோதம்பெற்றதொழிலாளி வர்க்கம் தன்னைச் சுரண்டி அடக்கி ஒடுக்கும் வர்க்கத்தை அழித்தொழித்து நிர்மூலமாக்குவதற்கு ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்டு போர்க்களத்திற் குதிக்கின்றது. சுரண்டல் வர்க்கத்தை அழித்தொழித்து விட்டு ஒரு புதிய யுகோன்னத சோஷலிச உலகைக் கட்டி எழுப்பும் தனது வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்குப் போர்க்களத்திற் குதிக்கிறது, ரஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கம் இந்தப் புரட்சிப் போராட்டத்திலே தன்னை அந்தரங்ககத்தியுடன் அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கின்றது.

தியாக உணர்வையும் தர்மாவேசத்தையும் நாம் அந்த நாவலிலே காண்கின்றோம்: தனிமனிதனுடைய போராட்டத்தினால் எவையும் உருப்படியாகச் சாதிக்க முடியாது. கூட்டு முயற்சியின் மூலம் அதாவது வர்க்க ரீதியாக அணிதிரண்ட வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலம் உலக மாற்றி அமைக்க முடியும் என்பதை நிரூபிக்கின்றது இந்த உன்னத சிருஷ்டி. கார்க்கியின் 'தாய்' உலகத்திலே சுரண்டிச் சூறையாடப்பட்டு, அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்ற தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு ஒரு போர்ப் பிரகடனமாக, வழிகாட்டியாக, ஆதர்ச சக்தியாக, பலம் வாய்ந்த ஒரு பேராயுதமாக அமைந்துள்ளது. அதனாலேதான் உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மகத்தான தலைவரான மாமேதை லெனினும் உலகத்தில் முதலாவது தொழிலாளி வர்க்க அரசைக் கட்டி எழுப்பிப் பாதுகாத்த கர்மவீரன் ஸ்டாலினும் கார்க்கியின் 'தாய்' என்ற உன்னத சிருஷ்டியையும் கார்க்கியையும் புகழ்ந்து பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளார்கள். மார்க்சிம் கார்க்கியின் அடிச்சுவட்டையொட்டி ஒஷ்ரோவஸ்கி, கிறிஸ்தபர் கோட்வெல், நல்வ் ஃபொக்ஸ், ஜூலியஸ் பியூசிக், பிரூங் ஹாடி, பிரன்சிற் ஃபெனன் முதலியோர் தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கும், முதலாளித்துவத்துக்கும் ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் எதிரான போராட்டத்தில், சீனத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயவெகுஜனங்களுக்கும் வர்க்க போதத்தையும் போராட்ட உணர்வையும் ஊட்டி, தானும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுத் தனது வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்றியவர் சீனாவின் மார்க்ஸிம் கார்க்கி என்று அழைக்கப்படும் லூஷூன் அவர்கள். அவருடைய ஆகியுவின உண்மைக் கதை, பைத்தியக் காரனின் தினக் குறிப்பு ஆகிய சிருஷ்டிகளில் நிலப்பிரபுத்துவ நுகத்தடியின்கீழ் நசிந்துகொண்டிருந்த சீன விவசாய வெகுஜனங்களின் புரட்சிகர உணர்வு பீறிட்டுப் பாய்கின்றது. லூஷூன் அவர்கள் தமது இலக்கியக் கட்டுரைகள் மூலம் ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கெதிரான போராட்டத்தை நடத்தினார். சிறந்த விமர்சகராயும் அவர் விளங்கினார்.

மகத்தான பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரப் புரட்சி ஆரம்பித்ததை தொடர்ந்து சீன தொழிலாளி வர்க்கமும் விவசாய வெகுஜனங்களும் கூட்டாகச் சேர்ந்து தொழிலாள விவசாய வர்க்கக் கலாசிருஷ்டிகளைப் படைத்தார்கள். பழைய பீகிங் இசைநாடகங்களிலும் நாட்டிய நாடகங்களிலும் மன்னர்களும் அமைச்சர்களும் நிலப்பிரபுக்களும் அழகு ராணிகளும் கதாநாயகர்களாகவும் கதாநாயகிகளாகவும் இருந்தார்கள். ஆனால் மகத்தான பாட்டாளிவர்க்கக் கலாசாரப் புரட்சிக்காலத்தின்போது சீன தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தினர் கூட்டாகச் சேர்ந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பீகிங் நாட்டிய நாடகங்களிலிலும் இசை நாடகங்களிலும் உழைக்கும் மக்களாகிய தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் கதாநாயகர்களாக இடம் பெற்றார்கள். இந்தப் பீகிங் நாட்டிய இசை நாடகங்களில்,

சிவப்பு விளக்கு, வெண் முடி மங்கை, சாசியா பாங், மாதர் செம் படை அணி, வெண்புலி மலையை யுத்த உபாயம் மூலம் கைப்பற்ற தல்

போன்ற சிருஷ்டிகள் உன்னதமானவை. இவை தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் போராட்ட உணர்வையும் தியாக சிந்தனையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. "குத்தகை வசூலிக்கும் முன்றில்" (Rent Collection Court Yard) என்ற சிலைகள் தெரிகுப்பை சீனத் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் கூட்டாகச் சேர்ந்து சிருஷ்டித்தார்கள். சீன நிலப்பிரபுக்கள் சீவ விவசாய வெகுஜனங்களை எவ்வளவு கொடுமையாகச் சுரண்டிச் சூறையாடினார்கள் என்பதையும் அதற்கு எதிராக விவசாய வெகுஜனங்கள் ஸ்தாபன ரீதியாக அணிதிரண்டு எப்படிப் போராடி வெற்றிகண்டார்கள் என்பதையும் இச்சிலைகள் தத்நபமாகச் சித்திரிக்கின்றன. பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரப் புரட்சிக்காலத்தின்போது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இப்படைப்புகள் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் கலை இலக்கியத் திறனையும், ஆற்றலையும் கலாம்சத்தின் உன்னதத் தன்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

கடந்த நாற்பதாண்டுக் காலத்தில் இந்தியத் தொழிலாள விவசாய வர்க்கக் கலை இலக்கியத்துறையில், பெரிய வளர்ச்சி காணப்பட்டாலும், குறிப்பிடத்தக்களவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுத்தானிருக்கின்றது. குறிப்பாக வங்காள கேரள, உருது, ஹிந்தி கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகள் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்கு ஓரளவு விழிப்பையும் போராட்ட உத்வேகத்தையும் ஊட்டியுள்ளன. வங்காளத்தில் சுகந்தோ பட்டசாரியாவின் 'சரபத்ர' என்ற கவிதைத் தொகுப்பிலுள்ள பெரும்பான்மையான கவிதைகளும், பிரமதோ சௌத்ரியின் நாவல்களும், மணிக்பனாசியின் சிறுகதைகளும் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்கு வர்க்க உணர்வையும் உத்வேகத்தையும் கொடுத்தன. சுகந்தோ பட்டசாரியின் 'றண்ணர்' (தபால்காரன்) என்ற கவிதை நாட்டியம் மணிக்பனாசியின் 'ஷூதா' (பசி) நாடகம், பங்கிம் சட்டர்ஜியின் 'நிழல்நாடகம்' வங்காளத்திலுள்ள தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்கு வரப்பிரசாதங்களாக இருக்கின்றன. சமீபகாலம்வரை உத்பால்தத் தமது நாடகங்கள் மூலமும், மிர்னாஸ்சென் தமது திரைப்படங்கள் மூலமும் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்குப் போராட்ட உணர்வை ஊட்டிவந்துள்ளார்கள். உருது, ஹிந்தி இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை பிரேம்சந்தர், கிஷன்சந்தர், யஸ்பால் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்களவு சேவையாற்றியுள்ளார்கள். பிரேம்சந்தரின் நாவல்களும் சிறுகதைகளும் இந்திய விவசாயிகளுக்குப் போராட்ட உத்வேகத்தை ஊட்டின. அவருடைய "கோதான்" என்ற நாவல் இந்திய விவசாயிகளின் வாழ்க்கையையும் அவர்களிடையே போராட்டத்தையும் சித்திரிக்கின்றது. கிஷன்சந்தருடைய 'சுடரும் மலரும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியிலுள்ள கதைகள் தொழிலாளிவர்க்கப் போராட்ட உணர்வையும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்ச்சியையும் தூண்டிவிட்டன. கேரள கலை இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை பெர்தெற்காட், தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கேசவ தேவ், வாசுதேவன்நாயர் போன்றவர்களிடையே சிருஷ்டிகளில் யதார்த்தமும், முற்போக்கும் இணைந்த தன்மைகளிருந்தாலும்,

அவை தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் போராட்டங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டவில்லை. பொற்றெற்காட்டின் நாவல் சனம் சிறுகதைகளும் சேரள தொழிலாளி வர்க்கத்தின் போராட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. தசுழியின் 'இரண்டு படிகள்' என்ற நாவல் கேரள விவசாயிகளுடைய ஸ்தாபன ரீதியான போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கின்றது. "என்னைக் கப்பூனிஸ்ட் ஆக்கி" என்ற மலையாள நாடகம் கேரள தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்குப் பெரும் உத்வேக உணர்வை ஊட்டியுள்ளது.

இந்திய தொழிலாள விவசாய வர்க்கக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அகில இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் (All India Progressive Writers Association) இந்திய மக்கள் கலாசார மன்றமும் (Indian Peoples Theatrical Association) பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. அகில இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராசுப் பிரேம்சந்தர் இருந்தார். இந்திய மக்கள் கலாசார மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக காலஞ்சென்ற பால்ராஜ் சஹானி என்ற பிரபல வங்காள-ஹிந்தி நடிகரும், ஹெமந்தகுமார் என்ற பிரபல வங்காள, ஹிந்திப் பாடகரும் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். அகில இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க அணியைச் சேர்ந்த பெருப்பாலான எழுத்தாளர்கள் தலைசிறந்த நாவல் களையும் சிறுகதைகளையும் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்துடன் சிருஷ்டித்துள்ளார்கள். இந்திய மக்கள் கலாசார மன்றம் "தா திக்கே லால்" என்ற திரைப்படத்தை வங்காளப் பெரும் பஞ்சத்தை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கியுள்ளதுடன், தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் போராட்டங்களைச் சித்திரித்து, இந்தியத் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்குப் பெரும் சேவையாற்றியுள்ளது. இவ்விரு ஸ்தாபனங்களையும் ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு அதிகார வர்க்கம் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்து தோல்வி சண்டது.

"முற்போக்கு இலக்கியத்திலே உள்ள குறைபாடு என்னவென்றால் இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலே நின்று போராடிக் கொண்டிருக்கும் டொது மக்களின் கண்ணோட்டத்தை அது போதுமானவடிபிரதிபலிப்பதாக அமையவில்லை.

தொழிலாள விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களைப் பற்றிய சிருஷ்டி இலக்கியங்கள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதற்கும் காரணம் இதுதான்" என்று அகில இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 1949 ஆம் ஆண்டறிச்சையிற் கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் வங்காள கேரள, உருது, ஹிந்தி கலை இலக்கியத் துறையிலே குறிப்பிடத்தக்க களவு எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்துக்கு ஓரளவு குறிப்பிடத்தக்க சேவை செய்துள்ளார்கள்.

தமிழ் நாட்டுக் கலை இலக்கியத்துறையைப் பொறுத்தளவில் தேக்க நிலை இருந்து வருகின்றது. சிதம்பர ரகுநாதன், தமிழொளி ஆர். கே. கண்ணன், கே. சி. எஸ். அருணாசலம், சிருஷ்ணன் நம்பி, டி. செல்வராஜ் போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தொழிலாள விவசாய கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகளையும் இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகளையும் படைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும், குறிப்பிடத்தக்க களவு சாதனைகளை அவர்களால் நிலைநாட்ட முடியவில்லை. "குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளி வர்க்கம் மரணத்தைத் திரணமாக மதித்துப் பிரமாதமான வீரத்துடனும் ஒற்றுமையுடனும் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றது. முற்போக்கு இலக்கியம் - நாவல், சிறுகதை, கவிதை, பாடல்கள் அனைத்தும் இந்த வற்றுத் பொக்கிஷத்தை இனிமேல்தான் இலக்கியப் படைப்புகளில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று "புதுமை இலக்கியம்" என்ற சஞ்சிகையின் ஜனவரி - பெப்ரவரி இதழில் திரு சகாதேவன் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் 1950 க்குப் பின்பும் தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாள விவசாய கலை இலக்கியத்துறையிற் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் காண முடியவில்லை இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டுக் கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தொழிலாள விவசாய வர்க்கம் நடத்துகின்ற போராட்டங்களிற் கலந்துகொள்ளாமல் ஒதுங்கியிருப்பதுதான். அத்துடன், தி. மு. க. கையாண்டு வருகின்ற வர்க்க சமரச நாடக, சினிமாத்துறைகளும், மஞ்சள், நசிவு இலக்கியத்தினதும், ஆதிக்கமும் மற்றொரு காரணமாகும்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் 1953 "ஹர்த்தாவின்" (பொதுவேலை நிறுத்தம்) விளைவுகளாலும் வேறு ஒரு சில

காரணங்களாலும் 1958 இல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தைத் தொடர்ந்து கலை இலக்கியத்துறையில் விழிப்புத் தோன்றியது. சிங்கள கலை இலக்கியத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், சிருஷ்டிகர்த்தாக்கள் உருவத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகின்றனராகளையொழிய உள்ளடக்கத்தில் அதிகம் அக்கறை காட்டி வருவதில்லை. எண்ணிக்கையில் ஏராளமான நாவல்களும் சிறுகதைகளும் படைக்கப்பட்டு வந்த பொழுதிலும் இப்படைப்புகளின் பெரும் பான்மையானவற்றில் வர்க்க நோக்கோ தெளிவான அரசியற் கண்ணோட்டமோ இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தொழிலாள விவசாய வர்க்கப்போராட்டங்களைத் தெளிவான வர்க்கப்பார்வையில் எடுத்துக் காட்டும் இலக்கிய சிருஷ்டிகள் மிகக்குறைவு. சினிமா, நாடகத்துறையில், கலை நுட்பரீதியாக நல்ல முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இவற்றின் உள்ளடக்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் பெருமளவு பிற்போக்கான நிலைதான் இன்று மிருக்கின்றது. சுகதபாலா சில்வாவின் "துன்ன துணுகமுவு" ஹெக்டர் குமார சிறியின் 'லோக தெக்காய் எக்க மினிஹா', உபாலி அமரஜீவாவின் "ரங் தாஹாதிய" போன்ற நாடகங்களும்; பிரேமசிறி ஹேமதாலாவின் "நவறல்ல", "ரத்து மல்" சித்ர சேனாவின் "கறதிய" போன்ற நாட்டிய நாடகங்களும் தொழிலாளி விவசாயிகளின் போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கின்றன. பசில் மிஹிறிபன்னவின் "செபலிய" என்ற நாட்டிய நாடகமும் லெஸ்ரர் ஜேம்ஸ் பிரிஸின் "சந்தேசிய" என்றதிரைப்படமும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கின்றன. தொழிலாள விவசாய வர்க்கக் கலா சிருஷ்டிகள் சிங்களத்தில் மிகவும் குறைவாக இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் சிங்களக் கலை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் அரசியலுணர்விலும் பார்க்கக் கலை நுட்பங்களுக்கு அதிக முதன்மை கொடுக்கின்றார்கள் என்பதேயாகும்.

இலங்கைத் தமிழ்க் கலை இலக்கியத்துறையில் 1956 க்குப் பின் விழிப்பு ஏற்பட்டு தேசிய இலக்கியப் படைப்புக்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. 1957 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியிலும் 60ம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதியிலும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியைச் சேர்ந்த ஒருசிலர் வெறும் சாதிப் பிரச்சினையை வைத்துக்

கொண்டு வர்க்கக் கண்ணோட்டமின்றிச் சில கதைகளை எழுதியபோதிலும் பல முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் "தேசிய இலக்கியம்" என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலே பலதரமான படைப்புக்களைத் தந்துள்ளார்கள். இவற்றில், குறிப்பிடத்தக்களவு படைப்புக்கள் மத்திய தர வர்க்கத்தின் வாழ்க்கை முறையைப் பிரதிபலித்தாலும் தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்த படைப்புக்களிலும் பார்க்கத் தரமானவையாகவும் முற்போக்கானவையாகவும் இலங்கையின் தனித்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. இப்படைப்புகளின் உள்ளடக்கங்கள் இலங்கை மண்ணிலிருந்து பிறந்தவையாகவும் அரசியல் நோக்கில் முற்போக்கானவையாகவும் இருக்கின்றன. இந்த வளர்ச்சிக்கு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பெரும் பங்கு செலுத்தியுள்ளது அத்துடன் முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் முற்போக்கு அரசியல் உணர்வு உடையவர்களாக இருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த படைப்புகள் நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வுடையவையாகவும் தேசிய ஐக்கியத்தையும் சிங்கள தமிழ் இனங்களின் ஒற்றுமையையும் வலியுறுத்துவனவாகவும் அமைந்திருந்தன. 1952ல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் 1960 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்தான் அது நாடுபரந்த ரீதியில் இயங்கி, முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை ஸ்தாபனரீதியாக அணிதிரட்டி பத்திரிகைகளில் இலக்கிய சர்ச்சைகளையும் இலக்கிய வாதப் பிரதிவாதங்களையும் நடத்தியதுடன் கூட்டங்களையும் மகாநாடுகளையும் நடத்தி எழுத்தாளர்களை முற்போக்கான பாதையில் இட்டுச் சென்றது.

1966க்குப் பின் இலங்கைத் தமிழ்க் கலை இலக்கியத்துறையில் ஒரு புதிய வேகம் பிறந்தது. இக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டிலும் பார்க்கத் தரத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் கூடுதலான தொழிலாளி வர்க்கக் கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன. 1966 இலே தோன்றிய எழுச்சியின் தாக்கத்தை "வசந்தம்" என்ற சஞ்சிகையில் வந்த படைப்புகளின் காணலாம். தொழிலாள விவசாய வர்க்கக் கண்ணோட்ட

டத்தில், போராட்ட உணர்வைக் கொடுக்கக்கூடிய பல சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகளும் சச்சுந் சிவசாயில் வெளிவந்தன. வசந்தம் சஞ்சிகை வெளிவந்த காலத்துக்கு முன்பும் பின்பும் சில சிறு சிறு இலக்கிய சஞ்சிகைகள் தொழிலாள விவசாய வர்க்க்கலை இலக்கியத்துக்குத் தமது பங்கைச் செலுத்தியுள்ளன. 1966 ம் ஆண்டு தோன்றிய எழுச்சிக்கால கட்டத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட "குடிநிலம்", "உதயம்", "சங்காரம்", "சுருழியம்" போன்ற நாடகங்களும் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் போராட்டங்களைப் பிரதிபலித்தன. அத்துடன் மலைநாட்டிலே 'போராட்டத்தீ' என்ற பாடல் தொகுதியில் மலைநாட்டுத் தொழிலாளர்களின் புரட்சிகரப் பாடல்கள் வர்க்க உணர்வுடன் ஒலித்தன. அதேவேளையில் "இரத்தக் கடன்" என்ற கவிதைத் தொகுதியும் தொழிலாள விவசாய வர்க்கப் போராட்ட உணர்வுகொண்ட பாடல்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது. அத்துடன் சில சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் ஆங்காங்கு தொழிலாள விவசாய வர்க்கப் போராட்ட உணர்வைத் துண்டக்கூடிய பல கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் வெளிவந்தன. இதே கால வாக்கில் வெளிவந்த சில படைப்புகள் புரட்சிகரத் தன்மையுடையன என்று அன்று சருதப்பட்டாலும் தொழிலாள விவசாய வர்க்கப் போராட்டம் முன்னேறிச் செல்லும் இவ்வேளையில், அவை நிராகரிக்கப்பட்டன. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் இதன் சிருஷ்டிகர்த்தாக்கள் இப்போராட்டங்களிற் டங்குகொள்ளாமல், - எதுவித போராட்ட அனுபவமுமின்றி, நகரப்புறங்களிலிருந்துகொண்டு அதிதீவிரவாத கோஷங்களை வைத்துக் கொண்டு வெறும் கற்பனாரீதியில் இப்படைப்புகளைச் சிருஷ்டித்தமைதான்.

இலங்கையில், தமிழ்க் கலை இலக்கியத்துறையில் வர்க்க நோக்குடனும் போராட்ட உணர்வுடனும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட படைப்புகளில், பெரும் பான்மையானவை விவசாயிகளுடைய போராட்டங்களைப் பிரதிபலிப்பவையாக இருக்கின்றன. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனரீதியில் அணிதிரண்டிருக்காமையும், நகரப்புறங்

களில் ஸ்தாபனரீதியாக அணிதிரண்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுடன் இந்த சிருஷ்டிகர்த்தாக்கள் சேர்ந்துவாழாததாலும் ஆச் சிருஷ்டிகர்த்தாக்களில் பெரும் பாலானோர் விவசாயப் பிரதேசங்களிலிருந்து வந்தவர்களாயிருப்பதாலும் தான் இவர்களுடைய படைப்புக்களிற் பெரும் பான்மையானவை விவசாயிகளைப் பற்றியவையாக அமைந்திருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டுக் கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகளுடன் எமது படைப்புகளை ஒப்பீட்டு ரீதியிற் பார்க்கும் பொழுது எண்ணிக்கையில் எமது படைப்புகள் குறைவானவையாக இருந்தபொழுதிலும், தொழிலாள விவசாய வர்க்கக் கண்ணோட்டத்திலும், போராட்ட உணர்விலும், அரசியல் நோக்கிலும் தெளிவானவையாகவும், தரத்திற் சிறந்தவையாகவும் தனித்துவமுடையவையாகவும் சேரள, வங்காள கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகளுக்குச் சமதையானவையாகவுமிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலாள விவசாய வர்க்கக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எமது நாட்டிலுள்ள கலை இலக்கிய விமர்சகர்கள் நேர்மையான ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களைச் செய்து, சிருஷ்டிகர்த்தாக்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுத்து, தமது பங்கைச் செலுத்தியுள்ளார்கள்.

இன்றைய சகாப்தம், ஏகாதிபத்தியம் முற்றுமுழுதான அழிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில் தொழிலாள வாக்கமும் சோஷலிஸமும் உட்கம் பரந்த வெற்றியை நோக்கிச் செல்வதுமான சகாப்தமாகும்.

இக்காலகட்டத்தில் இலங்கைத் தொழிலாள விவசாய வர்க்கத்தின் வெற்றியைத் துரிதப்படுத்தும் வகையில், இன்றைய காவியபுருஷர்களான தொழிலாள விவசாயிகளைக் கதாநாயகர்களாகக் கலை இலக்கிய அரங்கத்திற்குக் கொண்டு வந்து இலங்கைத் தொழிலாள விவசாய வர்க்கப் போராட்டத்தில் கலை இலக்கிய கர்த்தாக்களாகிய நாம் எமது வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டும் அப்பொழுதுதான் இலக்கியம் தனது நிறைவை எய்தும்.

With Compliments of

SANTHA CARE WORKS

301, 1st Division

Maradana,

Colombo-10

Phone: 36411

With Compliments:

P. G. GOMEZ & CO.,

31-E, Bazaar Street,

CHILAW.

Phone: 593

அனைத்து ரக முற்போக்கு

இலக்கியங்கள்

சஞ்சிகைகளுக்கும்

“வளர்மதி”

“கமநலம்”

“கமத்தொழில் விளக்கம்”

ஆகிய மாத வெளியீடுகளுக்கு

பாடசாலைப் புத்தகங்கள், உபகரணங்களுக்கும்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,

4, பஸ் நிலையம்,

பெரிய கடை,

யாழ்ப்பாணம்.

எழுத்தாளர் மகாநாடு
இனிகே நடைபெற
எங்கள் வாழ்த்து

ர ட் ண ி ம் ஸ்

146, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு.

கொழும்பு-11

*For all your
Footwear Requirements*

VISIT

SUIT HOUSE

The House for Creative Footwear Designs

AT

*483, 11nd Division
Maradana,
Colombo-10*

With Best Compliments of

TILLY'S HARDWARE STORES

General Hardware Merchants

424, Sri Sangaraja Mawatha COLOMBO . 10

Telephone : $\left. \begin{array}{l} 35420 \\ 33713 \\ 27439 \end{array} \right\}$

T'Grams: TILLYS

ஒரே ஒரு தேசத்தில்

— கந்ணு பெரேரா

“என்ன சீமன் அண்ணே...? என்ன...?
“ஒன்றுப் இல்லை...கடவுளே ஒன்றும் இல்லை...
எனக்குப் பைத்தியம்!...எனக்குப் பைத்தியம்
...இதில் ஒன்றுமே இல்லை... எனக்குப் பைத்
தியம்....!”

“வீட்டு ஆக்கள் எல்லாரும் போயிற்றாங்
களா?” வீரசிங்க தணிந்த குரலில் கேட்
டான்.

“ஓம்... அவங்க போயிற்றாங்க...
அப்படியே போயிற்றாங்களே...”

உயரமான சுவருக்கு மேலாகத் தெரியும்
மேகம் நிறைந்த ஆகாசம் அழகாக இருக்கி
றது. தூரவானில் உயரப் பறந்து கொண்டு
வந்த ஏதோ ஒரு குருவி கீழ்நோக்கிப் பறக்
கும் போது சுவரின் பின்னால் மறைந்து
போகிறது.

“சீமன் அண்ணே.....”
“ம்...”

பலமான அமைதி. அமைதியின் இடையே
வெறுமை பெருகுகின்றது. வீரசிங்க
சீமன் அண்ணாவின் முகத்தைப் பார்க்கிறான்.
அவனது கண்கள் சீமன் அண்ணாவின் கண்
களை நோக்குகின்றன. அக்கண்களில் ஏதோ
ஒரு கவலை, துன்பம் போன்ற வேதனை தரும்
ஒரு படலம் படர்ந்து இருக்கின்றது. வீரசிங்
கம் அதைப் பார்த்தவாறு இருக்கின்றான்.
மிகுந்த அமைதியின் ஊடே பெருகும் வெறு
மையைக் குலைத்தவாறு சுவரின் மறுபுறத்
தில் எங்கோ தங்கி இருந்த காகம் ஒன்று கா,
என்று கத்தியவாறு பறந்து சென்றது.

“தம்பி.....!”
“சீமன் அண்ணே...?”

“உனக்குத் துக்கம் வருவதே இல்லையா?”
“துக்கம் என்றால் என்ன சீமன் அண்ணே?”
சீமன் அண்ணா சிரித்தார். வீரசிங்காவும்
சிரித்தான். “வீட்டிலிருந்து யாரும் வராத
போது..!” “எதுக்காகத் துக்கப்பட
வேணும்நா...ன்தானே வரவேணும் என்று
சொன்னேன்”

சீமன் அண்ணா வீரசிங்காவின் முகத்தைப்
பார்த்தவாறு இருக்கிறார். வீரசிங்க சீமன்
அண்ணாவின் கண்களிற்படர்ந்திருக்கும் கவ
லையைக் கண்டு பிடிக்க முடியாதபடி போல்
இருக்கிறான்.

“இதற்குப் பிறகு என்னைப் பார்க்க வர
வேணும், என்று நானும் சொன்னேன்....”

அவர் சொல்கிறார். அது ஏன் என்று
கேட்கும் அவசியம் வீரசிங்கத்திற்கு இருக்க
வில்லை. மனிதர்கள் சொற்களாற் சொல்
லும் விஷயங்களாகாதுகளுக்குக்கேட்கின்றன.
அவை பெரும்பாலும் பிழையாக இருக்கும்.
வீரசிங்க இதைப் புரிந்து கொண்டு வெகு
காலம் சீமன் அண்ணாவின் கண்களிற்படர்ந்
திருக்கும் கவலைக்குரிய காரணங்களைக் கண்டு
பிடிப்பதற்குச் சிறிது முயற்சி செய்ய வேண்
டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது:

“என்ரமகள் ஓடிப்போயிற்றாள்.....அது
நல்லது...அது நல்லதுதான் தம்பி....”

சீமன் அண்ணாவின் சத்தத்தால் காது
அடைத்துப் போகுமோ என்று வீரசிங்க
நினைத்தான்.

“நான் சொல்வதெல்லாம் அந்தப்
பெட்டைக்காகத்தான். இப்ப எல்லாம்
மூடித்தது...நான் என்ற மனிதர்க்குச்
சொன்னேன் இதுக்குப் பிறகு என்னைப்
பார்க்க வரவேணும் என்று.....அது நல்லது
.....அது என்ற மனசுக்கு நல்லது.....அப்
படியே போயிட்டாளே.....தம்பி.....”

“ம்...”
“மனிதர்கள் பிள்ளைகளுக்காக வேண்
டியதெல்லாம் செய்கிறார்கள். நான்.....
நான் அந்த மனிதன்ர வீட்டுக்குள்ளே
துழைஞ்சது அவளை நாளைக்கு, நாளையன்
டைக்குக் கட்டிக்கொடுக்கவேணும் என்று
தாலே...” சீமன் அண்ணாவின் குரல்கனத்தது.

“இன்னும் எத்தனை பெட்டைகள்
இருப்பார்கள் கடவுளே இதைப்போல கலி
யாணம் செய்வதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
.....பைத்தியம்.....!” வீரசிங்கவின் குரல்
மென்மையாக இருந்தது.

“பைத்தியம் இல்லாம என்ன...!”

சீமன் அண்ணாவும் சொல்கிறார், வீர
சிங்க சிரித்தான். “இவன் எல்லாவற்றுக்
குடும் சிரிப்பான்.” சீமன் அண்ணா சிரித்துக்
கொண்டு சொன்னார்.

“இல்லாம...! உண்மையில் நான் ஒரு
நாளும் அழுததே இல்லை சீமன் அண்ணே...!”

“மெய்யாக உனக்குச் சகோதரிகள் யாரும் இல்லையா?” சீமன் அண்ணுவின் முகத்திலே ஓர் ஆழமான தோற்றம் இருந்தது.

“ஏன் இல்லாம....”

“மெய்யா இருக்கிறார்களா ..? அக்கா தங்கச்சியாரும்”

“ஓம் சீமன் அண்ணை வேண்டியமட்டு நாடு பூராவும்” சீமன் அண்ணை பலமாகச் சிரித்தார். சத்தமிட்டுச் சிரித்ததால் ஆழ்ந்த கவலை நிறைந்த தோற்றமமாறி அவரது முகம் பிரகாசம் அடைந்தது.

“ஆன அக்கா தங்கைகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்குச் சீமன் அண்ணைவைப்போல நான் களவெடுக்கவில்லை....”

அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்து யோசனையில் மூழ்கி இருந்த றணை தலையை உயர்த்தி வீரசிங்கவைப்பார்த்தான். றணையும் வீரசிங்கவும் பலமாகச் சிரித்தார்கள். சீமன் அண்ணையும் அவர்களுடன் சேர்ந்து சிரித்தார்.

“கடவுளே, நாடு பூரா இருக்கும் அக்கா தங்கைகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதென்றால் ராசாவேலை கிடைத்தாலும் முடியாது....!”

சீமன் அண்ணை சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு கூறினார். “ராசாவேலை கிடைத்தால் ஏதும்...!” றணை சிரிப்பதை விட்டு விட்டு, சீமன் அண்ணுவின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சொல்கிறான். வீரசிங்க றணையைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறான்.

சுவருக்கு வெளியே உள்ள உலகம் பகல் முழுவதும் அடைந்த களைப்புக்கு ஈடுசெல்வதுபோல் ஓய்வெடுக்கிறதுபோலும். அங்கு இருந்து இவ்வளவு அமைதியும் வெறுமையும் பொசிந்து பெருகி வருவதற்கு அது தான் காரணமாக இருக்கவேண்டும். குறைந்கபட்சம் இருந்து இருந்து “லொள் லொள்” என்று குரைப்பதற்காயினும் ஒரு நாய்கூட மிச்சமின்றிப் போய்விட்டதோ என்று வீரசிங்க நினைத்தான். சுவருக்கு வெளியே உள்ள உலகில் இருந்து வரும் வெறுமை சுவருக்கு இப்பால், துன்பம் நிறைந்த எண்ணங்களையே மனதுட்புகுத்துகின்றது.

“அப்படி என்றால் இப்ப எப்படியாவது மகள் கலியாணம் கட்டிக் கொண்டாள் இல்லையா சீமன் அண்ணை...!” றணை சீமன் அண்ணைவிடம் சேட்கிறான்.

“ஓம்! அவளுக்கு நல்லம் என்றால் பிறகு நமக்கென்ன... மகள் அப்படிப் போனது தாய்க்கு நல்ல விருப்பம்... எனக்கு விளங்குது... எனக்கு விளங்குது... நான் என்ன பபா வா”

“இதுக்காகத்தானா வீட்டு ஆக்கள் சீமன் அண்ணைவைப்பார்த்துக் கவரவேணும் என்று சொன்னது...?”

சீமன் அண்ணை வீரசிங்கவை ஏளனமாகப் பார்த்தார்....

“எனக்குத் தெரியும் தம்பி.....”

சீமன் அண்ணை அவர்கள் இருவரையும் சிரித்தவாறு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

“மாலை காப்பு. சீலை சட்டை எல்லாம் கொண்டு போய்க் கொடுத்து நம்ம பிள்ளைகளைக் கட்டிக் கொடுக்கும் வரைக்கும் அதுகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் போறதில்லை. மெய்யாகச் சொல்கிறன் என்ட பெண்டாட்டியும் தேவையென்டா வேற யாரோடையும் ஓடிப் போகட்டும்..... நான் பிடிச்சவைககவா போறன்... ஒவ்வொரு நாளும் யாரையாவது ஏதையாவது அடிச்சுக் கொண்டு வந்து அவங்களுக்குத் தின்னக் கொடுக்க எனக்கு ஏலுமா.. அப்படி ஓடிப் போகட்டுமே....”

சீமன் அண்ணை தலையை ஆட்டிக் கொண்டு சொல்கிறார். பிறகு வீரசிங்கவையும் றணையையும் சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார். வீரசிங்கவின் கண்கள் அவரது கண்களை நோக்கியதும் சுவரிடேல பாசிபடிந்திருந்த இடத்தில் அவரதுபார்வை நிலைத்தது.

“அப்படிப் போறதுக்கு விருப்பம் என்று இல்லை சீமன் அண்ணை! சீமன் அண்ணன் ஏந்த நாளும் அநியாயமாகச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிற சாப்பாட்டைத் தின்ன அவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லை. அது தான் காரணம்..... அவர்கள் போறத்துக்கு...”

வீரசிங்க இருந்த இடத்தில் எழும்பி நிற்கிறான் சீமன் அண்ணுவின் மகளைக் கட்டிக் கொண்டு போனவனும் அவளுக்குத் தின்னக் கொடுப்பதற்கு மற்றவற்றை கையை மடியைப் பிடிக்கப் போன சீமன் அண்ணைவைப்போல சுவருக்குள்ளே அடைபடுவான்.... சுவருக்குள்ளே சிறைபட்டால்...

இது ஆச்சரியமான சுவர்... றப்பரைப் போல நீண்டு நீண்டு பெரிதாகிறது... ஒருவகை றப்பர் இருக்கிறது. இழுத்து இழுத்து, கடைசியில் வெடித்துத் துண்டு துண்டாகச் சிதறப் போகும் வகை அது.

வீரசிங்க அவ்வாறு நினைக்கிறான்.

சீமன் அண்ணை சிந்தனையில் மூழ்கி இருக்கிறார்... றணையும் சுவரைப் பார்த்துக் கொண்டு எதையோ சிந்திக்கிறான்....

றணை யோசிப்பதும் வீரசிங்கயோசிந்த அதே விஷயத்தைப் பற்றியதாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று வீரசிங்க நினைத்தான்....

தமிழில்: எம். ஏ. நுஃமான்

புதுமை எழுத்தாளர்களே!

வருக!! வருக!!!

— நுண்கலைச் செல்வர் சாத்தான்தளம் அ. இராகவன்

(இக்கட்டுரை ஆசிரியர் இலங்கையில் பலகாலம் வசித்தவர். இந்தியப் புதுமை எழுத்தாளர் சங்க உறுப்பினர். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க ஸ்தாபகர்களுள் ஒருவர் திருநெல்வேலிக் கலைக்கழகச் செயலாளர் - அகில இந்திய பழங்காசு ஆராய்ச்சிச் சங்க உறுப்பினர். தமிழக அரசின் ‘‘தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் கவுன்சில்’’ உறுப்பினர். (Member of the Tamil Research and Development Council) அதிகார பூர்வமான தமிழ் நாட்டு வரலாறு எழுதும் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர். (Member of the Advisory Committee for Writing an Authentic History of Tamil Nadu) பல சிறந்த கலை நூல்களின் ஆசிரியர். இவரது நூல்கள் பல தமிழக அரசின் முதற் பரிசீனைப் பெற்றுள்ளன.)

நஞ்சு கொடியது என்றாலும் சில வேளைகளில் பல நன்மைகளும் கிடைக்கின்றன. நலம் நல்கும் நன்மருந்துகள் இதிலின்று பிறக்கின்றன.

போர் கொடியதுதான். அதினின்றும் பல நன்மைகள் பிறக்கின்றன. இது வரலாறு காட்டும் உண்மை. நமது பட்டறிவில் உணர்ந்த மெய்மை:

ஐரோப்பிய முதற் போரினின்றும் விண்ணிற் பறக்கும் விமானங்கள் தோன்றின

இரண்டாவதாய் எழுந்த ஐரோப்பியப் போர் உலகப் பெரும் போராக மாறியது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் உயிர் துறந்தனர். இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கண்ணைக், காதை, கையை, காலை இழந்தனர் பல மாட மாளிகைகள் உடைக்கப்பட்டுத் தூள் தூளாகப் பறந்தன. பல நகரங்கள் அழிந்து பாழாயின. எண்ணற்ற வயிற்புறங்கள் தீயிட்டுப் பொசுக்கப்பட்டன.

இந்தப் போரிலே அணுகுண்டு பிறந்தது. அதன் அடியாக நீரக குண்டுகளும் இராக்கெட்டுகளும் தோன்றின. மனிதன் சந்திரனின் கால்வைத்து, தன்நாட்டுக் கொடியை அங்கு ஏற்றினான். விண்ணில் நடந்தான் செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, முதலிய கோள்களுக்கு இராக்கெட்

டுகளை ஏவினான். அங்குள்ள நிலத்தையும் மலைகளையும் பிறவற்றையும் படம் பிடித்து ஆய்கின்றான். மண்ணை ஆண்ட மனிதன் இன்று விண்ணை ஆள முற்பட்டுள்ளான்.

போரினைத் தொடர்ந்து உலகின் பெரும் பாலான நாடுகளிலே சோஷலிஸ்ட் ஆட்சி எழுந்தது. உலகில் பாதி மக்கள் இன்று செங்கொடியின் கீழ் வந்துள்ளனர்-இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சாவகம் போன்ற நாடுகளின் மக்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியினின்று விடுதலைபெற்று சதந்திர மக்களாய் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் (U N)ல் அங்கம் பெற்றுள்ளனர்.

மகா பயங்கரமான போரினின்றிதான் நமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கம் தோன்றியது. புதுமை எழுத்தாளர் தனது மக்கள் அனைத்தையும் திரட்டி மக்களை ஒன்று திரட்டினர். மக்கள் தங்களின் இனவேற்றுமை, சமயவேற்றுமை, நிறவேற்றுமை அனைத்தையும் மறந்து தங்களுக்குரிய அனைத்தையும் தியாகம் செய்து பகைவர்களை வீரட்டியடித்தனர். பெண் மக்களும் குழந்தைகளும் கூட தங்கள் அறிவையும் ஆற்றலையும் உடலையும் உதிரத்தையும் உயிரையும் போரில் அர்ப்பணித்து மகிழ்ச்சியுடன் உயிர் துறந்தனர்.

போரில், புதுமை எழுத்தாளர் பயங்கரமான பாஸிஸத்தையும், நாசகார நாஸிஸத்தையும் எதிர்த்து எழுதினர். அவசியம் எழுந்தபொழுது பேரவைக்கீழ் வைத்து விட்டு ஊழில் தயாராகக் கிடைத்த போர் முனை சென்று பகைவரைச் சமீபனர் பவர் உயிர் தந்துள்ளனர் என்னற்ற எழுத்தாளர் திரவும் புகலும் மணவெறி கொண்ட நாஸிஸத்திய சகை எதிர்த்து கதைகள் எழுதினர்; கட்டுரைகள் தீட்டினர். கவிதைகள் பாடினர். நாடகங்கள் எழுதினர், இலக்கியங்கள் சமைத்தனர் படங்கள் தீட்டினர். கேலிச் சித்திரங்கள் எழுதினர், நாஸிஸமும் பாஸிஸமும் வீழ்ந்தன. ஹிட்லரும் முசோலினியும் இறந்தொழிந்தனர்.

உலகிலே ஸோவியத் உருசியா போரில் பெரும் நஷ்டம் அடைந்தும் இன்று உலக வல்லரசில் ஒன்றாய் எழுந்தது; ஏழை நாடுகளில், இளங்குடியரசுகளின் பாதுகாவலனாய் எழுந்தது, எண்பது கோடி செஞ்சினச் சோசலிஸ்ட் குடியாட்சி பிறந்தது. அடியைச் சேற்றில் வீழ்ந்து கிடந்த இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா மட்டுமல்ல எண்ணற்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகள் விடுதலை எய்தி சுதந்திர நாடுகளாய் எழுந்துள்ளன.

இந்த விடுதலைக்கு சுதந்திரத்திற்கு புதுமை எழுத்தாளர் செய்த சேவை அளவிடற்கரிய - ஸோவியத் புதுமை எழுத்தாளர் இவ்வாறு இரன்பர்க் எழுத்துகள் ஹிட்லர்ன் நெஞ்சைக் கலக்கி வந்தன. போரில் புதுமை எழுத்தாளர் பணி அளவிடற்கரியது, வரலாற்றில் இடம்பெற்றது அவர் சளின் மையும், உதிரமும் மக்களுக்குப் புதுமைச் சிவைய ஊட்டின. பகைவர்களுக்கு நஞ்சாக மாறியது.

1300 ஆண்டுகளுக்கு முன் அரேபிய நாட்டிலே தோன்றிய தீர்க்கதரிசி முஹம்மத் நபிகள் அவர்கள் 'மாதவிஷயத்திற்காக இரத்த சாட்சி மரணத்தினால் உயிர் விட்ட தியாகிகளின் (சஹீத்) உதிரத்தை சீட, சுற்றறிந்தவரின் எழுதுகோவின் மை அதிக பரிசுத்தமுள்ளது' என்று கூறினர் இதை விட உலகின் எவரும் எழுத்தாளனுக்கு ஒரு உயர்ந்த சௌரவத்தை அளிக்கமுடியாது என்று உம்புகிறேன்.

இந்தியாவில், புதுமைப் புலவர்கள் நாட்டின் விடுதலைக்குப் பணியாற்றினர்.

கவி தாகூர் விடுதலைக்குத் தொண்டாற்றினார். ஆனால் தமிழ்நாட்டுப் புலவன் பாரதி முற்போக்கு எழுத்தாளனாய் உலகிற்கு வழிகாட்டியாய் எழுந்தான். அவன் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடினான். சிவமயம் சென்றான். சோவியத் ரஷ்யாவை வழித்தானான். சோவியத் புரட்சி உலகப் புரட்சியாய் மாறும் என்று தீர்க்காரிசனம் கூறினான். 1917 ஆம் ஆண்டில் எழுந்த அவனது லாழ்த்து 1947-ல் நிறைவேறியது. உலகில் பெரும் புகதி விடுதலை பெற்றது. சோஷலிஸ்ட் ஆட்சி மலர்ந்தது.

இன்று புதுமை எழுத்தாளர்க்கு வேலையுள்ளது. புதிய இலக்கியம் படைக்கவேண்டும். புதிய கவிதைகளை இயற்ற வேண்டும்.

புதுமை இலக்கியம் சென்றகாலச் சிறப்பைப் பற்றி மட்டும் பேசுவதாக இருக்கக் கூடாது. நிகழ்காலத்தின் நிலையையும் பேச வேண்டும். அதோடு வருங்காலத்தின் கண்ணாடியாகவும் துலங்கவேண்டும்.

புதுமை இலக்கியம் குட்டைநீர்போன்று தேங்கிநிற்கும் தன்மை வாய்ந்ததாய் இருத்தல் கூடாது. ஆற்று நீர்போல் வேகமாய் புரண்டு சலசல பென்று சுழன்று வீசி அலை மோதியின்சாரசக்தியுடன் விளங்கவேண்டும்.

புதுமைக் கவிதைகள் உலக நிகழ்ச்சிகளோடு பொருந்திப் பொலிவுடன் திகழ வேண்டும். அது மக்களின் செவிக்குமட்டும் இன்பத் தருவதோடன்றி நரம்பிற்கும் புதிய வலுவூட்டவேண்டும் உதிரத்திற்குப் புதிய உத்வேகம் தரவேண்டும்.

சேய்க்குத் தாய்ப்பால் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம் மக்களுக்குத் தாய்மொழிக் கலைகள் பாலிலே புளிப்பு, கரிப்பு, தூசி நஞ்சு இருந்தால் எவ்வளவு கேடோ அவ்வளவு கேடுகளையும் நஞ்சு கலந்த கலைகள் நம் சமூகத்திற்கு விளைக்கும்.

ஆகவே கலைகள் மாசுமறுவற்ற பால் போன்று சமூகத்தை வளர்க்கும் சக்தி வாய்ந்தவையாக இருக்கவேண்டும். குழந்தையின் வளர்ச்சியும் புஷ்டியும் அது உட்கொள்ளும் பாலைப் பொறுத்தது அதுபோல நமது சமூகத்தின் வளர்ச்சியும் வலுவும் அதன் கலைகளைப் பொறுத்தது.

புதுமை எழுத்தாளனின் குறிக்கோள்

முற்போக்கு எழுத்தாளன் முற்காலத்துப் பிற்போக்கு எழுத்தாளன் வழியிற் செல்வதற்கில்லை பிற்போக்கு எழுத்தாளர் உலகம் மறைந்து வருகிறது. அவர்கள் கட்டி வளர்த்த பழைய முதலாளித்துவ உலகமும் அவர்களின் பண்பாடும் எழுத்தும் இலக்கியங்களும் சாய்ந்து மாய்ந்து வருகின்றன. இந்நிலையில் முற்போக்கு எழுத்தாளன் எழுந்துள்ளான் அவன் வாழ்விருமபுகிறான். அவனது வாழ்வு பிற மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கிறது என்பதை அவன் நன்கு உணர்ந்துள்ளான். பக்கத்து வீட்டு இன்பமும் தன்பமும் தன் வீட்டைப் பாதிக்கிறது என்பதைப் பட்டறிவிற் காண்கின்றான். தன் வீட்டின் நலம் தன் நாட்டின் நலத்தோடு இணைந்துள்ளதை அறிகின்றான். அண்டை வீட்டில் நெருப்புப் பற்றினால் நமக்கென்ன என்று அவன் வாளா இருப்பதற்கில்லை; அடுத்த நாட்டில் எழும் பஞ்சமும் கொள்ளை நோய்களும் விரைவில் நம் நாட்டையும் பாதிக்கின்றன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை, இன்று காலை மாலை நண்பகலில் வரும் செய்தித் தாள்களும், விமானங்களும், விநாடிக்குள் சமூகக்கலகங்களையும், போர்களையும் பஞ்சத்தையும் தொற்று நோய்களையும், நாடுவிட்டு நாட்டிற்கும் - ஏன் கண்டம் விட்டு கண்டத்திற்கும் - பரப்பி விடுகின்றன.

இந்நிலையில், எழுத்தாளனின் கடமை இன்றியமையாததாகவும் அவனது குறிக்கோள் பரந்ததாகவும் அவனது பணி உயர்ந்ததாகவும் உயிருள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இலக்கியத்தை வாழ்க்கையுடன் ஒட்ட வைப்பதுதான் முற்போக்கு எழுத்தாளனின் முழுநோக்கமாக இருக்கவேண்டும்.

மனித வாழ்வில் எழும் சிக்கல்களையெல்லாம் கண்டு மனம் தளராது அனைத்தையும் அஞ்சாது துஞ்சாது அலசி அலசி அவற்றைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதே அவனது பணி.

சமூக ஊழல்களையெல்லாம் உள்ளது உள்ளவாறே எடுத்துக்காட்டுவது அவனது கடமை விதி என்ற போக்கற்ற வார்த்தையைக் கூறி தோல்வியை மறைக்க முயல்வது

தவறு: ஊழல்களின் காரணத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்குவது அவனது தொண்டு சுரண்டற் கொடுமைக்கும் சமூக இன்னலுக்கும் இரையானோரிடம் அனுதாபம் காட்டுவதுமட்டும் முற்போக்கு எழுத்தாளனின் கடமை அன்று அக்கொடிய துன்பக்கோபுரத்தை அடியுடன் தகர்த்தெறிய வழிகாட்டுவதும் அவர்கள் வேலையாகும். இலக்கியத்துறையினைச் சூழ்ந்திருக்கும் பழைய கோட்டையைத் தகர்த்தெறிவது அவர்களது நற்பணி.

“கலைக்காகவே கலை” என்ற பழைய எழுத்தாளனின் பிற்போக்குக் கொள்கையைச் சுட்டுப் பொசுக்கி வாழ்க்கைக்கே கலை என்ற உயரிய சித்தாந்தத்தை உலகிடையே நிலவச் செய்வதே புதுமை எழுத்தாளர்களின் உள்ளக்கிடக்கையாகத் திகழவேண்டும். மனித வாழ்க்கையின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் அறிவதோடு அவற்றிற்குரிய காரணங்களையெல்லாம் உணர்ந்து தீமையை அகற்றவேண்டும்.

உலகம் இன்று வறுமை, பட்டினி, பஞ்சம், நோய், அறியாமை, அசுத்தம், முதலிய துன்பங்களுக்கு உட்பட்டு வருந்தி வருகிறது. தன்னால் வெறிகொண்ட ஒரு சிறு கூட்டம் உலகமெங்குமுள்ள பாமரமக்களை, ஏழை எளிய மக்களை, பாட்டாளி மக்களை சாதி சமய, சாத்திர கோத்திர மொழி போன்ற பல மொழியை மட்டுமன்றி நாட்டு வெறியையும் கிளப்பி ஒருவரோடொருவர், ஒரு இனத்தாரோடு மற்றோரினத்தார் ஒருநாட்டினரோடு மற்றோர் நாட்டார் மோதவும் போரிட்டு மடியவும் தூண்டி வருகின்றது.

உலகம் இருபெரும் பிளவாய் நிற்கின்றது இரு பிரிவும் மோதியும் போரிட்டும் வருகின்றன. ஒன்று மக்கள் கூட்டம்-உழைப்பாளர் கூட்டம்-சுதந்திர வாழ்வை விரும்பும் முற்போக்காளர் கூட்டம் மற்றொன்று முதலாளித்துவக் கூட்டம்-மக்களை அடிமைப்படுத்தும் சுரண்டல் கூட்டம். கலையைக் கொலை புரியும் புலைக் கூட்டம்.

இந்தப் போரில் அறிவிற்குறைவிடமான - பேஸுவைப் பேராயுதமாகக் கொண்ட எழுத்தாளர் படை, ஒப்பந்தம், சேரவேண்டும். ஏழை எளிய மக்களுடன்தான் சேரவேண்டும். நியாயத்திற்காக - சுதந்திரத்

திற்காக - மனிதகுல வாழ்விற்காக, பொருளாதார விடுதலைக்காக, சலைப் புரட்சிக்காக போராடவேண்டும். மக்கள் ஆட்சியை எதிர்த்து அநியாயத்தை ஆதரித்து நின்றல் சற்றேனும் பொருந்தாது

இப்புனிதப் போரில் எழுத்தாளன் நடு நிலைமை வகிப்பது நீதியை சலைக்கு விற்பது போலாகும். கோழைத்தனமும் ஆகும். எனவே தங்கள் நிலையை கடமையை நீதியை அறிந்து முடிவு செய்வது இன்றியமையாதது.

எழுத்தாளர் கோழைகள் அல்லர்; பயங்கொள்ளிகள் அல்லர்; நயவஞ்சகர் அல்லர். அவர்கள் கையில் உள்ள பேரூ வலிமை வாய்ந்தது. துப்பாக்கியை விட, பீரங்கியை விட, அணுகுண்டை விட, நீரக குண்டை விட வலிமை வாய்ந்தது பேரூ முனையால் உலகை ஆக்கவும் அழிக்கவும் முடியும்.

இலங்கையும் இந்தியாவும் மட்டுமல்ல, உலகம் அனைத்தும் பெரும் நெருக்கடியிற் சிக்கி அல்லோல கல்லோலப்பட்டு வருகிறது. நான்கு நாள் எல்லா நாட்டிலும் மக்கள் தொகை பெருகி வருகிறது. உணவு உற்பத்தி அந்த அளவிற்குப் பெருகவில்லை. அதோடு உள்ள மார்க்கெட் காழகர்கள் உணவுப் பொருட்களைப் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு விலையுயர்த்தி வருகிறார்கள். மக்களின் அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை விசம்போல் ஏறிவருகின்றது. இதோடு நாட்டில் எழுந்தள்ள பொருளாதார நெருக்கடியும் மக்களை நெருக்கி வருகிறது. மக்கள் இனம், மொழி, சமயம், நிறம் போன்ற வேற்றுமைகளால் வெறிகொண்டு ஒருவரை யொருவர் நம்பாமலும் ஒற்றுமை சூன்றியும் நாட்டின் ஆக்கப்பணிகளில் ஒருமித்து ஈடுபடாமற் பிரிந்து நிற்கின்றனர். அநியாயமயாற் சிலர் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி குறைகிறது. கைத்தொழில் வளர்ச்சி குன்றி வருகிறது. நாட்டிலே பெரும்பாலான மக்கள் உழையாது வாழ எண்ணுகிறார்கள். உடல் உரம் உள்ளவர்கள் தங்கள்

உழைப்பை நாட்டிற்கு அளிக்காமற் சோம்பேறிகளாய் விடுகிறார்கள்

உலகில் உள்ள பல நாடுகளிலும் வாழும் புதுமை எழுத்தாளர்கள் கழகம் நிறுவி ஒற்றுமையோடு கூடி எழுந்து பத்திரிகைகள் வெளியிட்டு சொற்பாழிவுகளாற்றி நாடகம் நடத்தி, நூல்கள் எழுதி, தங்கள் நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டை வளர்க்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். பொருளாதாரத்தை வளர்த்து வருகிறார்கள்.

இந்தியாவில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் புதுமை எழுத்தாளர் சங்கம் தோன்றி விட்டது. புதுமை நாடக அரங்கும் நிறுவி யது முன்னாள் கொழும்பு மேயர் ஜார்ஜ் டி. சிவ்வாவின் மகள் திருமதி அனில் டி. சிவ்வா அறிந்பங்கு கொண்டு பெரும்பணியாற்றி வருகிறார் என்பதைத் தோழர்களுக்கு நினைவூட்டிக் கொள்கிறேன்.

பம்பாயில் முதலாவது புதுமை எழுத்தாளர் சங்கம் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நடைபெற்றது. இந்த மாநாட்டிற்குக் கவிஞர் ஹரிந்திரநாத் சட்டோபாத்தியாயர் ஆங்கிலத்தில் ஒரு செய்தி அனுப்பியிருந்தார். "புது உலகைப் படைக்க எல்லா எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் ஓடிவாருங்கள். எல்லோரும் கைகோத்து ஒருமித்து புது உலகைப் படைப்போம், பொன்ற வாழ்வைப் பெறுவோம்" என்றார் அவர். இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கு நான் விடுக்கும் வேண்டுகோள் அடியில் வருமாறு:

எழுத்தாளர்களே! ஒன்றுகூடி எழுங்கள்!
கவிஞர்களே! விரைந்து வாருங்கள்!
ஓவியர்களே! திரண்டு வாருங்கள்!
கட்டிடக்கலைஞர்களே! கடுதிவாருங்கள்!
சிற்பிகளே! வாருங்கள்! வாருங்கள்!
எல்லோரும் கைகோத்து நில்லுங்கள்!
நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காப்போம்
நயவஞ்சகர்களை - புல்லுருவிகளை - அழிப்போம்!
புது உலகைச் சமைப்போம்
பொன்ற வாழ்வைப் பெறுவோம்;
வாழ்க முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்!

முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் யாவை?

— எச். எம். பி. முஷிசீன்

இந்தக் கேள்விக்கு பதிலிறுக்க எங்கிருந்து இந்தக் கட்டுரையை ஆரம்பிப்பது என்பது, எனக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினையாகவே இருக்கிறது.

இதை நான் ஏன் ஒரு பிரச்சினையாகக் கருதவேண்டும்?

இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து மார்க்சிஸ்ட் லெனினிஸ்ட் சித்தாந்தத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவனாக மட்டுமின்றி, 1950-ம் ஆண்டிலிருந்து 1965-ம் ஆண்டு வரை, அந்த இயக்கத்தின் முழு நேர ஊழியனாகவும், இவ்வியக்கத்தின் பத்திரிகைகளினது பொறுப்புள்ள ஆசிரியனாகவும் கடமையாற்றியவன் என்ற முறையில், இந்நாட்டின் கூட்டு மொத்தமான அரசியல், இலக்கிய வளர்ச்சியை நான் ஆர அமரக் கணிப்பீடு செய்யும் போது, அது ஒரு பிரச்சினையாகவே எனக்குத் தென்படுகிறது.

முழுநேர ஊழியனாக இருந்ததினால் மட்டும் இந்தத் தகுதி ஒருவருக்குக் கிடைத்து விடுமா? என்ற கேள்வி எழுப்பப்படலாம். சித்தாந்தக் கொள்கை பூண்ட இயக்கங்களுடனும், ஸ்தாபன ரீதியான சக்தியுடனும், எவ்விதத்திலும் எந்த ரூபத்திலும், அந்தரங்கமாகக் கூட தொடர்பு இல்லாதவர்கள், இவைகளிலிருந்து வெட்டியும் எட்டியும் இருப்பவர்கள், இத்தகைய கணிப்பீடுகளிற் பல மைல்சன் தூரம் ஏற்றெனவே நீண்ட நெடும் பிரயாணங்கள் செய்து, வழிகாட்டிகளாக மாறி, பூர்ப்புக் கொள்ளும் இவ்வேளையில், இத்தகுதியில், ஓரளவு உரிமையுள்ள நான், இன்று காலெடுத்து வைக்க முயற்சிப்பது தவறில்லை தப்புமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

எழுத்தினால் மட்டும் எல்லாவற்றையும் சாதித்துவிட முடியும் என்ற கருத்துக்கு நான் முற்றாகவே மாறுபட்டவனாவேன்.

எழுத்தினால் மாத்திரம் எல்லாவற்றையும் சாதித்து விடலாம் என்றால், இந்த உலகம் இன்று எவ்வளவோ மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி இருக்க வேண்டும்.

எழுத்தினால் சிந்தனையைத் தூண்டலாம், ஆவேசம் கொள்ளச் செய்யலாம், உணர்ச்சி வசப்படுத்தலாம், தெளிவும் பிறக்கச் செய்யலாம். ஆனால், இவ்வளவுக்கும் பிறகு, இந்த உணர்ச்சிப்பாய்ச்சலைக்கட்டுப்படுத்தி, ஒழுங்குறச் செய்து, திட்டமிட்டுச் செயல் உருப்படுத்த ஓர் இயக்கம் இல்லாவிடில், எழுத்துக்கு உயிர் மூச்சு வரப்போவதில்லை. பிறக்கும் குழந்தை நல்ல உருவத்துடன் பிறந்தாலும்கூட, அது செத்துப்பிறந்தால், இயக்கமின்றிப் பிறந்தால், தாய்க்குத்தான் என்ன பயன், நாட்டுக்கு என்ன நன்மை?

கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக, இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வரலாற்றைத் திருப்பிப் பார்க்கும்போது, அதன் அரிய சாதனைகள் பல நம்மைப் பெருமை கொள்ளச் செய்கின்றன: அதே வேளையில் அதன் குறைபாடுகள், திருத்தத்துடன் நிறைவு ஏற்படுத்த நல்ல வாய்ப்புக்களை நமக்குத் தந்துள்ளன.

ஈழத்துச் சிங்கள எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், நிச்சயமாகவே சித்தாந்தத் தெளிவில் மிக மிக முன்னேறியவர்கள் என்பதற்கு கருத்து வேறுபாட்டுக்கு இடமே இல்லை, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாம் கொள்கையாக, பின் கோஷமாக முன் வைத்த தேசிய இலக்கியக் கலைப்பாரம்பரியம், முன்னோர்களின், இலக்கிய மூத்தோர்களின் ஜனநாயக சிந்தனைகள், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு முனைப்படுத்தப்பட்ட போராட்டத்தில் உந்து சக்தியாக முன்வீன்று ஆற்ற வேண்டிய தலையாய பொறுப்புகள் ஆகியவை பற்றிய சிந்தனைகளில், இலக்கியக் கோட்பாடுகளில் தற்பொழுதுதான் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

ஒரு முக்கிய துறையில், அவர்கள் நாம் விட்ட தவறை இன்று செய்யவில்லை. பண்டு தொட்டு வந்த ஜனநாயக இலக்கியப்பாரம்

பரையாகட்டும், நமது சமீப காலத்திய முன்னோடிகளின் தேசிய இலக்கியப் பணியாகட்டும், இவைகளை, அவர்கள் வாயார வாழ்த்தி வரவேற்றுப் போற்றினார்கள் எனினும் குறைகளைக் கட்டிக்காட்டத் தயங்கினார்கள் இல்லை.

புஷ்ய இலக்கியத்தின் மாமேதை டால்ஸ்டாயைப் பற்றிய விமர்சனத்தைப் பேரறிஞன் லெனின் கையாண்ட முறை, நமக்கெல்லாம் சிறப்பான வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. இலக்கியப் பேராசான் டால்ஸ்டாயை விமர்சித்த லெனின், "டால்ஸ்டாய் ஒரு கம்பீரமான கலைஞன்; நிலப்பிரபுத்துவ, எதேச்சாதிகார சமூகத்தின்மீதும் அரசின்மீதும் தயவுதாட்சண்யமில்லாமல் கண்டைக் கணைகள் எய்தவர். மனிதசமூகத்தின் கலை வளர்ச்சியில் ஒரு பெரிய முன்னேற்றத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியவர் அவர்", என்று வாயார வாழ்த்தினார்.

அதே வேளையில், டால்ஸ்டாயைப் பற்றிக் கீழ் வரும் விமர்சனத்தையும், லெனின் தவறாது வெளிப்படுத்தினார்.

"டால்ஸ்டாயின் தாட்பரிய சாஸ்திரக் கோட்பாடு, சோஷலிஸத்துக்காகத் தொழிலாளி வர்க்கம் நடத்தும் போராட்டத்துக்குக் குந்தகம் விளைவிப்பதாகும். அவருடைய சக்திகரமான, தைரியம் மிகுந்த யதார்த்த வாதத்தையும், சுரண்டலமைப்பின் அநீதியை எதிர்த்து அவர் கண்டனம் முழக்கியதையும் தொழிலாளி வர்க்கம் உள்ளன்புடன் போற்றுகிறது, புசுழ்கிறது; ஆனால், அவருடைய பிற்போக்கான சுற்பனுவாத சித்தாந்தத்தை நிராகரிக்கிறது" இவ்வாறுதான் லெனின் பழைய கலாசாரத்தின் தலைசிறந்த பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சிப்பற்றிய பிரச்சினையை விளக்கினார். செயலற்ற விதமாய் அந்தப் பாரம்பரியத்தைப் போற்றுவதல்ல, ஆக்க சக்தியுடன் அதை முன்கொண்டு செல்வது; முற்போக்கு நலன்களுக்கு உகந்த முறையில், அந்தப் பாரம்பரியத்தை வளர்ப்பது-இதுவே லெனினுடைய வழி.

நம்மைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், நமது தேசியப் பாரம்பரியத்தின், ஜனநாயக முன்னவர்களின், மூத்தவர்களின் சிறப்பம்சங்களை நாம் தூக்கிப்

பிடித்துத் துதிப்பாடினோம்; அது, அன்று வரலாற்றுத் தேவையாகவும் இருந்தது. ஆனால், அதன் பின், நிறைவுடன் நாம் குறைகளை மதிப்பிடத் தவறிவிட்டோம். இதனால், சில பிரச்சினைகள் இன்று நம்மை எதிர்ப்போக்கத்தான் செய்கின்றன என்றாலும் இவை, பாரதாரமான முரண்பாடுகள் அல்ல; வளர்ச்சிப் போக்கில், திருத்திக்கொள்ளக் கூடிய மிகச் சாதாரண முரண்பாடாகும். இதை ஓர் அடிப்படைக் கொள்கைப் பிரச்சினையாகத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு கூத்தாடுவது, அதுவும் மார்க்சிஸம் லெனினிஸத்தின் பெயரில் அவ்வாறு செய்வது நியாயமானதல்ல.

இயக்கமின்றி, வெறும் இலக்கியத்தினால் எல்லாவற்றையும் சாதித்து விடலாம் என்று கூறுபவர்கள், சீதன ஒழிப்புப்பற்றியும், விதவைத்திருமணத்தை ஆதரித்தும், ஜாதிகள் ஒழித்திட உறுதியான கோஷம் கிளப்பியும், தமிழ்நாட்டிலிருந்தும், இலங்கையிலும் இதுவரை தமிழ்மொழியில் வெளிவந்துள்ள லட்சக் கணக்கான படைப்பிலக்கியங்களைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். இவைகளினால் மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு விடிவு பிறந்ததுண்டா? எந்த அளவுக்குப் பயன் ஏற்பட்டது? ஜாதி ஒழிப்புப் பிரச்சினையில், தமிழ்நாட்டை விட, ஈழத்தில் ஓரளவேனும் நன்மை கிட்டியதென்ன அதற்குக் காரணம், எழுத்தோடு சில இயக்கங்களும் இணைந்து பிணைந்து செயலாற்றிய மையேயாகும்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், சரியான கொள்கைத் திட்டங்களையும், இலக்கியக் கோஷங்களையும், நம்நாட்டின் அரசியல் பூர்வமான வரலாற்றுக் கட்டத்தையும் மிகச் சரியான ரீதியில் அது நிர்ணயித்தது. அதோடு இந்த முடிவுகளை ஓரளவு எடுத்துக் கூறவும் செய்தது இடையிட்டு, பெருமைப்பட எங்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால், இவைகளைப் பரவலாக நாடு முழுவதும் இயக்கபூர்வமாகச் செயல்படுத்துவதில் நாங்கள் அதிக வெற்றி பெறவில்லை என்பதை நாம் தயக்கமின்றி ஏற்றுக்கொள்கிறோம். என்றாலும், இந்தக் துறையில், முழுநாட்டிலுமுள்ள எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் ஓரளவேனும் சித்தாந்த பிரக்

வளையைத் தோற்றுவித்தோம் என்ற உண்மையை எவராலும் மறுக்கமுடியாது, எமது மாநாடுகளும், விவாத மேடைகளும், 'புதுமை இலக்கிய' இதழ்களும், இந்தப் பணியைச் சிறப்புறச் செய்தன என்பது தட்டிக் கழிக்க முடியாத உண்மையாகும்.

'கலை கலைக்காக' என்ற கொள்கையைத் தூக்கிப்பிடித்த பழமை இலக்கியவாதிகளுக்கு எதிராகவும், 'பண்டிதர் உசத்தி'ப் போக்கினைக் கண்டித்தும், அதுபோலவே, வேறு பல இலக்கியப் போக்குகளை எதிர்த்தும் நாம் உறுதியான, விட்டுக்கொடாத போராட்டம் நடத்தி, வெற்றியும் பெற்றோம்.

ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்களைத் தாழ்த்தி, தாமே இலக்கியத் 'தேவர்கள்', இலக்கிய 'உயர் குலத்தோர்' என்ற இறுமாப்பிலும், செருக்கிலும் எம்மை ஆண்டுக் கணக்கில் பின் தள்ளிப் பிரகடனம் செய்து, நம் தாயகத்திற்குள்ளேயே நுழைந்து பிதற்றத் துவங்கிய தமிழ்நாட்டு இலக்கியச் சூன்யங்களின் வாயடைத்துப் போக அரும்பணி ஆற்றினோம். இப்பெரும் பணிகள் சாகாமல் வாழத்தக்கவையாகும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து இங்கு படையெடுக்கும் இலக்கிய காரர்கள், இங்கு அளந்து பேச எல்லைக் கோடிட்டதே நாங்கள்தான்.

தமிழ் நாட்டு இலக்கியகாரர்களின், சிருஷ்டியாளர்களின், விமர்சகர்களின் பூரண ஆதிக்கத்தில் ஆழ்ந்து அமிழ்ந்து கிடந்த, ஈழத்துத் தமிழ்த் திசைகளின் முழுச் சாயலையும் மாற்றியமைத்து, படிப்படியே அவை இலங்கையர் மயமாக மாற வழி செப்பனிட்ட பெருமையும் எங்கனவே சாரும்.

ஈழத்து இலக்கியப் பிரம்மாக்களிடையே எந்த அளவு எமது சிந்தனைப் போக்கும், சிந்தாந்த நோக்கும் பல்கிப் பரவி, அவர்களின் இலக்கியக் கோட்பாட்டை நெறிப்படுத்தி இருந்ததெனின், நாட்டில் சக்திவாய்ந்த தமிழ் இனவெறிக் கட்சிகள் தமிழ் மக்களிடையே உருவாக்கப்பட்டு, பாராளுமன்றத்திலும், செனட்டிலும் போதிய செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த போதிலும், இலக்கியத் துறையில், எழுத்தாளர்கள், சிருஷ்டியாளர்கள் மத்தியில், இனவெறிக்கொள்கை

ட.ஐ. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் செயலிழந்த எட்டாண்டு காலத்தில், இனவெறி இலக்கியங்கள் அதுவும், மிகச் சொற்பமானவையே ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ளன. ஆரம்பகாலத்தில் இத்தகைய இலக்கியங்கள் படைப்பதற்கே ஆரில்லாத நிலை இங்கு இருந்தது.

சிருஷ்டி இலக்கியத் துறையில், இனவெறி இலக்கியப் படைப்புக்கள் நூற்றுக்கு ஐந்து சதவீதம் கூட தமிழ் மொழியில் இன்று இல்லாதிருக்கிறதெனின், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தீவிர, திடசித்தமான பணியே இதற்குக் காரணம் என்று கூறலாம்.

உண்மைதான், நாங்கள் எங்களது முதற் பணியைப் பெரும்பகுதி செய்து முடித்துவிட்ட போதிலும், வெகுஜனங்களைப் பொறுத்தமட்டில், அதாவது எமது இரண்டாவது பணியைப் பூர்த்தியுறச் செய்ய எமக்குப் போதிய வாய்ப்புக் கிட்டாது போய்விட்டது. இனி வருங்காலத்தில் இந்தப் பணியில் நாம் அதிகம் அதிகமாகத் தொண்டாற்றவேண்டியுள்ளது.

சோவியத் - சீன சித்தாந்த முரண்பாட்டுக்குப் பின் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், முற்றாகவே பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து செயற்பட முடியாதநிலை தோன்றியது: சீன - சோவியத் கொள்கை முரண்பாட்டை, அவர்களையும் மிஞ்சிய ரீதியில், இலங்கையில் நாம் போட்டுப்பார்க்க முயன்ற அந்தக் கட்டத்தில், எழுத்தாளர் சங்கம் 'உறங்கு படலத்தில்' இறங்கியது, என் கணிப்பீட்டில் நன்மையாகவே முடிந்துள்ளது.

இச்சங்கம் மீண்டும் சென்ற ஆண்டிலே செயற்பட ஆரம்பித்தது. சீன - சோவியத் முரண்பாட்டினால் இச்சங்கத்திலிருந்து ஒதுங்கியும், ஒடுங்கியும் விலகியும் நின்ற பலர், மீண்டும் புதிய சூழ்நிலையில் இச்சங்கத்தில் அணிதிரண்டனர். தனிப்பட்ட பலரில் நாங்கள் குறைபாடுகள் கண்டபோதிலும் கூட, முழுச்சங்கமாக ஸ்தாபன ரீதியில் இயங்க ஆரம்பிக்கும்போது, இந்த இயக்க வளர்ச்சியில் இளந்தலைமுறையினரும், புதிய முற்போக்குச் சிந்தனைப்போக்குள்ள இளைஞர்களும், ஸ்தாபன ரீதியாக

இயங்க ஆரம்பிக்கும்போது, இக் குறைபாடுகள் இயல்பாகவே நீங்கப்பெறும். அல்லது, வளர்ச்சிப் போக்கில் நீக்கப்படும். அதிலும் தவறினால், அவர்கள் நீக்கப்படுவார்கள் என்பதே எல் போன்றரின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருந்தது.

இந்த நம்பிக்கையுடன்தான் நாங்கள் முழுமூச்சில் இன்று இயங்குகிறோம். எங்கள் முன் தனி நபர்கள் தோன்றவில்லை, நாங்கள் முழுச் சங்கத்தையும் அதன் எதிர்காலப் பணியையும், அதே வேளையில், இன்றைய நாட்டின் நிலைமையையும், எதிரியின் பூதாகார வளர்ச்சியையும், எங்கள் கணிப்பீட்டிற்குள் எடுத்துக்கொண்டோம். அதோடு மனித மாமேதை மாசேதுங்கின் ஒரு மிகமுக்கிய முடிவையும் எங்களின் வழிகாட்டியாகக் கொண்டோம். யெனான் உரையில், மாசேதுங்கின் தீர்க்கமான முடிவு இது:

“மக்களில் மூன்றுவிதமானவர்கள் இருக்கிறார்கள்: நமது எதிரிகள், நமது நேசர்கள், மூன்றாமவர் நாம். இந்த மூன்று பிரிவுகளின் மீதும் வெவ்வேறு போக்கை நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்”

இந்தப் போக்கின் அடிப்படையையே நாம் பின்பற்றினோம். பின்பற்றி வருகிறோம். இது தவறாக இருந்தால், காலத்தால்தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல முடியும். இன்று யாராவது இதற்குப் பதில் சொல்ல முனைவார்களாயின், அவர்கள் ‘முழுப் பூசனிக்காயைச் சோற்றில் அழுக்கும்’ கதையையே எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்.

மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்த சங்கம், முன்னைய காலத் தவறுகளில் ஒன்றான, எழுத்தாளர்களுடன் மாத்திரம் வரம்பு கட்டிய இயக்க வேலைகள் நடத்தும் போக்கிற்கு மாற்றமாக, நாடு பரந்த ரீதியில், சமுதாயத்தின் அத்தனை பகுதிகளையும், அதோடு, சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களை உள்ளடக்கிய பரந்துபட்ட பெண்ணம் பெரிய இயக்கமொன்றை நடத்த முடிவெடுத்தது. இதுவே, இன்று சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டுக் குரலாக ஒலிக்கிறது.

“இன்றைய கட்டத்தில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாடு தேவையா?” - சிலர் எழுப்புகின்ற கேள்வி இது:

தேசிய ரீதியில், நம் சமுதாயத்தில் பிரிவினைகளும், பிளவுகளும், இனக் குரோதங்களும் ஓரளவு வளர்க்கப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டே ஆகவேண்டும். இன ரீதியான, மொழி ரீதியான இப்பிளவுகள், நிச்சயமாகவே ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஒரு துணிப்பாகும்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் இப்பிரித்தானும் கொள்கை, வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு உருவங்களைப் பெற்றிருந்துள்ளது. தென்னாப்பிரிக்காவில் இது நிற்பே தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் மதத்தை இப்பிரிவினைக்குரிய அடிப்படையாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் பயன்படுத்தினார்கள். நம் தாயகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மொழியையும், இன அடிப்படையையும் அவர்கள் தமது பிரித்தானும் கொள்கைக்கு ஆதரவாகக் கொண்டார்கள்.

எனவே, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் இப்புரட்சிக் கட்டத்தில், ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் மிச்ச சொச்சங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சரிக்கப்படும், சமாதிகட்டப்படும் வரப்படும் இன்று, ‘பிரித்தானும் கொள்கையின்’ தோற்றுவாயான, இனக்குரோதமும், மொழிப்பாகுபாடும், நாட்டையே பிரித்துப் பிளக்கும் வித்திலான வகுப்புவாதப் பகைமைகளும், இன்னும் இருந்து வருவது இந்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் ஒரு சாபக்கேடாகும். சில பொருளாதாரப் பிடிப்புகளின் மூலம் மிக அதிகமான மறைமுகப் பாதிப்புகளை இந்நாட்டுக்கு ஏற்படுத்தி வரும் ஏகாதிபத்திய ‘மரண சாஸனங்களில்’, இந்தப் பிரிவினைக் கோஷம் முக்கியமானதொரு பாத்திரத்தை வகிக்கிறது.

உலக வரலாற்றில், ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் இத்தகைய பிரித்தானும் கொள்கையினால், பலநாடுகளில் உருவாகியுள்ள பயங்கர நிலைமைகளை நம் கணிப்பில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தென் கொரியா, தென் வியட்நாம், கம்போடியா, லாவோஸ், தாய்வான் போன்ற பிரதேசங்களில், இப்பிரித்தானும் கொள்கை விளைவித்துள்ள பயங்கர சூழ்நிலையை நாம் புறக்கணித்து விட முடியாது.

எனவே சோஷலிஸத்தை நோக்கி நம் நாடு முன்னேற, இந்நாட்டில் இன ஒற்றுமையும் ஒருமைப்பாடும் உருவாக்கப்பட வேண்டியது மிக அத்தியாவசியத் தேவைகளில் ஒன்றாக அமைகிறது. இதில் நாம் பெறும் வெற்றி, சோஷலிச ராஜபாட்டையில் நாம் முன்னேறுவதற்குச் சீரான தளம் அமைத்துத் தருகிறது. அதோடு, நம் நாட்டில் இன்னும் படாந்திருக்கும் அதிமுக்கியமான ஏகாதிபத்தியக் கையொன்றைத் துண்டித்து விடவும் வழிவகுக்கிறது. ஏகாதிபத்தியப் பிடிப்பான பிரிவினைத் தூபத்திற்கு நாம் அடிக்கும் சாவுமணி, நம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு நாம் போடும் வஜ்ர அடித்தளமாக அமைகிறது. இதன் மூலம், மூல முரண்பாட்டுத் தத்துவத்தையும் நாம் சரிவரப் பயன்படுத்தியவர்களாகிறோம்.

நம் நாட்டில் இன்று கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி இருப்பதை நாம் அறியாதவர்களல்ல. இவை போக., வேறு பல சிக்கல்களும் முரண்பாடுகளும் இருப்பதும் நாம் நன்கு தெரிந்த விபரங்களே. என்றாலும், இன்றைய சட்டத்தில், மார்க்ஸிய பாஷையில் 'புரட்சிக் கட்டத்தில்', நம் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், மூல முரண்பாட்டின் அதிமுக்கிய அம்சமான, நாட்டைப் பிளவுபடுத்தி, ஏகாதிபத்தியத்தின் கைநீளவும், மீண்டும் தொடரவும் விடாது தடுப்பது, மிக முக்கியமான கடமை என நாங்கள் கருதுகிறோம்.

இதே வேளையில் பாசிலம் தலைதூக்கும் பயங்கரமானதொரு சூழ்நிலையும் இன்று நம் நாட்டிலே தோன்றியே உள்ளது. இந் தோனேஷிய, சினி படிப்பினைகளுக்குப் பின்னர், இந்தப் பேராபத்தை வெறும் புரளியாகவும், கட்டுக் கதையாகவும் கணிப்பதற்கில்லை. இந்த ஆபத்துக்குப் பின்னால் கூட, ஏகாதிபத்திய சதியாலோசனைகளும், சூழ்ச்சித் திட்டங்களும் இருப்பது இன்று அம்பலத்திற்கு வந்துள்ள சங்கதிகளாகும்.

இவைகளை எல்லாம் தெரிந்தும் புரிந்து முள்ள நாம், நாட்டிலுள்ள சில்லறை முரண்பாடுகளையும், தவிர்க்கக்கூடிய, தீர்க்கமுடியுமான இரண்டாந்தர முரண்பாடுகளையும், முன்வைத்து, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கடமைகளில் மிக முக்கிய ஒன்றான எமது முயற்சிகளைச் சித்தறடிக்க முயல்வது, எனக்குப் புதிராக இருக்கிறது.

மா ஓஷின் சிந்தனை கூறுகிறது; 'எதிர்பாராட்டினால், நாம் தவறான பாதையில் போகிறோம் என்பது அர்த்தம்; எதிரிகண்டித்தால், நாம் சரியான பாதையில் போகிறோம் என்று அர்த்தம்' என்று. இன வெறிக்கூட்டமும், பிற்போக்குப் பகுதியினரும் நம்மைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள், சபிக்கிறார்கள் நாம் சரியான பாதையில் போகிறோம் என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆனால், எதிரிகளின் கூச்சலுடன் தம் குரலையும் சேர்க்க முனைபவர்கள் நிச்சயமாகவே தவறான பாதையிற் செல்கிறார்கள் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

'கலையும் இலக்கியமும் பொதுமக்களுக்கே' என்ற தலைப்பில், மாமேதை மாசேதுங், தனது இலக்கிய உரையில் "ஒரு பிரச்சினையை விவாதிக்கும் போது, உண்மைகளை (யதார்த்த நிலை - ஆர்) அடிப்படையாக நாம் கொள்ள வேண்டும்; ஸ்தூலமற்ற விளக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொள்ளக் கூடாது. புத்தகங்களுக்கு விளக்கம் செய்ய ஏ அடிப்படையில், இலக்கியத்தையும், கலையையும் நாம் பரிசீலனை செய்ய முற்பட்டால், நாம் தவறான வழியைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று அர்த்தம் ... பிரச்சினைகளைத் தீர்மானிக்கும்போது, வெளியதார்த்த நிலைமைகளிலிருந்து தொடங்க வேண்டுமே யொழிய, ஸ்தூலமற்ற (சூக்குமமான) விளக்கங்களிலிருந்து தொடங்கக்கூடாது ..." என்று குறிப்பிட்டார். கலை, இலக்கியத்தை பற்றிய கண்ணோட்டம் இதுவென்றால், அதை வழிநடத்திச் செல்லும் இயக்கத்தைப்பற்றி நிச்சயமாகவே, இதை விடப் பாரதூரமான அடிப்படையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வரலாற்றிலே கருத்துக்கள் வகிக்கும் பாத்திரத்தைப் பற்றிய மார்க்சிய ஞானம் உள்ளவர்கள், முற்போக்குக்காக மக்களைத் தட்டி எழுப்பித் திரட்டும் சக்தியாக இலக்கியம் பயன்படும் என்பதை அறிவார்கள்; அவர்கள் ஜனநாயக இலக்கியத்தின் பாதுகாப்புக்காக மக்களைத் திரட்ட முயல்கிறார்கள். வர்க்க போதம் பெற்ற இந்தச் சக்திகளுடன், வேறு பல சக்திகளும், குறிப்பாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு-தேசப்பற்றுமிக்க சக்திகள் மேன்மேலும் அதிகமாகிக் கொண்டு வருவதைக் காண்கிறோம். எமது தேசத்தின் கலாசார பொருளாதார ஐக்கிய வாழ்வுக்கு ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் பிடிப்புகளால் ஏற

பட்டிருக்கும் சாபத்தைக் கண்டு, இதற்கு எதிராக நிகழும் போராட்டத்தில் இன்று மனநிறந்து நிரங்குறுங்கள். அந்தப் போராட்டத்தின் கருவியாகவே இந்த மாநாட்டை ஆக்கித்தர நாம் இன்று முயன்று வருகிறோம். (சில பகுதிகள் - கலையும் இலக்கியமும் - மா ஓ சேதுங் நூலிலிருந்து)

உலக ரீதியிலும், தேசிய ரீதியிலும் தீர்க்கமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் உச்சக்கட்டத்தை எட்டிப் பிடித்துள்ளன. முதலாளித்துவம் உலக ரீதியிலே பெருமளவிற்கு பலவீனமடைந்துள்ளது இன்று கண்கூடு. ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கப் பரப்பு நாளுக்கு நாட்களுக்கு வருவது வெள்ளிடைமலை. முற்போக்கு சக்திகளின் உலகம் மிகப்பெரிய அளவில் விரிவடைந்து விட்டது.

மனித சரித்திரத்திலே இவ்வளவு கோடானு கோடி மக்களின் நடவடிக்கைகளை, முற்போக்கான சமூகக் கருத்துக்கள் ஆவேசமூட்டி நிர்ணயித்தது கிடையாது என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும்.

உலகப் பிற்போக்கின் பெட்டகமாக நிற்கும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆட்சிபீடத்திலேயே இன்று குத்து வெட்டுக்களும், கோரத்தாண்டவங்களும் நிகழ்வதைக் காண்கிறோம். அராபிய உலகின் ஒருமைப்பாடு, ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் ஆதிக்க நிலைக்கு ஒரு சவாலாக இருக்கும் அளவுக்கு இன்று பூதாகார உருவத்தைப் பெற்று வருவதைக் காண்கிறோம்.

தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி பெற்று வருகின்றன. முற்போக்குத் தத்துவங்களில் உலகத்து மக்கள் இன்று தமது ஆர்வ அபிலாஷைகளின் ரட்சகனைக் காண்கிறார்கள்.

தேசிய ரீதியில், தேசிய முதலாளித்துவத்துடன் ஒன்றிணைந்து, ஏனைய முற்போக்கு சக்திகள் தமது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கடமைகளை பூர்த்திபடுத்தும் வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. அதே வேளையில், ஏகாதிபத்தியச் சார்பு பெரு முதலாளித்துவச் சக்திகளுக்கும் பல நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவித்து வருகின்றன. தேசிய முதலாளித்துவத்தின் இயல்பான குணம்சத்தை வரலாற்று பூர்வமாக அறிந்தவர்கள், சில விவகாரங்களில், அதன் ஊசலாட்டப் போக்கையும், வளைவு நெளிவுகளையும் கண்டு தடுமாற்றமும் திகைப்பும் கொள்ளமாட்டார்கள்; மனமுடைந்துபோவதுமில்லை. தேசிய முதலாளித்துவம் விடும் குறைகள் மக்கள் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து, திருத்தத்திற்கு வழிசமைத்து அதே வேளையில், மக்கள் நலன்காக்கும், நாட்டின் சோஷலிஸப் பயணத்திற்குப் பிரயோசனமாக விருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்குப் பரிபூரண ஆதரவு காட்டியும் 'ஐக்கியமும் போராட்டமும்' என்ற இரு முனைக் கொள்கையை மிகச் சரியாகச் செயல்படுத்தத் தவறமாட்டார்கள்.

எனவே, இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கூட்டும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாடு இன்றைய கட்டத்தில், ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அதிமுக்கியமான நிகழ்ச்சியாகும். இந்த மாநாட்டை வெற்றிபெறச் செய்வது அவர்களின் தலையாய கடமையாகும். இந்தக் கடமையில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பெறும் வெற்றி, நிச்சயமாக இந்நாட்டின் வரலாற்றில் ஓர் அதிமுக்கிய திருப்பு முனையைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

மலையகமும் தேசிய இலக்கியமும்

— முத்தையன்

மலையக இலக்கியமானது தேசிய இலக்கியத்தினோடு இரண்டறக்கலக்க வேண்டியதன் அத்தியாவசியம் முன்னே விட இப்போது அதிகமாகியுள்ளது. இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படுவதன் மூக்கியத்துவம் குறித்தும் மலையக எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் இப்போது பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

ஒரு சமுதாயத்தின் மாற்றம் அச்சமுதாயத்தின் இலக்கியத்திலும் பிரதிபலிக்கப்படுவது தவிர்க்கமுடியாத அம்சமாகும். இத்தகைய சமுதாய விழிப்புணர்வானது அவ்வக் காலகட்டங்களில் இலக்கியங்களிற் பிரதிபலித்துள்ளமையை நாம் காண்கின்றோம்.

ஆரம்ப காலத்தில், மலையகம் வாழ்ந்தமிழ் மக்கள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் நேரடியான சுரண்டலுக்கு உட்பட்டிருந்தனர். இக்காலத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு தோட்டத்தில் உள்ள வெள்ளையனின் நேரடிக் கண்காணிப்பின்கீழ், தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறக்கூட முடியாத சூழ்நிலையில் அவன் வாழ்ந்தான். வெளியுலகத்தரிசனம் என்பது நினைத்தும் பார்க்கமுடியாத வொன்றாகவிருந்தது தோட்டம் என்ற நான்கு சுவர்களுக்குள் அவனுடைய உலகம் இருந்தது. அதனால் அவன் மத்தியில் அடிமை மனப்பான்மை வெகுவாகத் தலை தூக்கியிருந்தது. இந்த மனப்பான்மையோ, அல்லது அவனது துயர துன்பங்களோ வெளியுலகை எட்ட முடியாதனவாக இருந்ததில் எவ்வித வியப்பும் இல்லை. போதிய கல்வி வசதியின்மையால் இலக்கியங்கள் பிறக்கக் கூடிய சூழ்நிலைகளும் இருக்கவில்லை. ஆனால், கால ஓட்டத்தில் ஒரு சிலருக்குக் கல்வி வாய்ப்புக் கிட்டியது இதன் பலனாக, மலையக மக்களின் பதார்த்தபூர்வமான அடிமை வாழ்வினை வெளியுலகிற்குத் தெரியும் வண்ணம் அவ்வப்போது ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதத் தொடங்கினர். இதன் விளைவாக, ஏகாதிபத்திய வாதிகளாலே

தொடர்ந்தும் ஒரு சமுதாயத்தை அடிமைச் சமுதாயமாக வைத்திருக்க முடியாதுபோனாலும், அதனது பிடிதளராமல் இருந்ததற்குக் காரணம் மக்கள் மத்தியில் இருந்த அடிமை உணர்வையாகும்.

கவிஞர் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை திரு. பி. கிருஷ்ணசாமி போன்றவர்கள் அவ்வப்போது எழுதிவந்த விடயங்கள் மக்கள் மத்தியில் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றன. எனினும் இதுகாலவரை படைக்கப்பட்ட மலையக இலக்கியம் மலையக மக்களின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி காரண அல்லது புதிய சமுதாயத்தினைப் படைக்க முனையும் சாதனமாக அமையவில்லை அதற்குக் காரணம் இது சரியான கொள்கையை, அதாவது வர்க்கப்பார்வையைப் பெற்றிருக்கவில்லை அல்லது சரியான வழியை மக்களுக்குக் காட்டும் தெளிவு அவற்றில் இல்லை என்பதேயாகும்.

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள்தமிழ் மக்களை, தோட்டத் தொழிலாளர்களை நேரடியாகச் சுரண்டினார்கள். அதே போல், மலையகம் வாழ் சிங்கள மக்களிடமிருந்து அவர்கள் நிலத்தைப் பறித்தார்கள். இவ்வாறு வெள்ளையர்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு சமூகத்தினருமேயெனினும், இவ்விரண்டு சமுதாயத்தினருக்கு மிடையே பகைமைகள் இருந்து வந்தன. இதற்கு ஏகாதிபத்தியமே தூண்டு கோலாக இருந்தது. இரு சமூகங்களுக்குமிடையே பொது எதிரியாக வெள்ளையர் ஏகாதிபத்தியம் இருந்தபோதிலும், அதை உணரத்தவறி, தாம் தம்மிடையே ஒரு காழ்ப்புணர்வினைக் கொண்டிருந்தனர்.

நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும், இத்தகைய நிலைமைகள் நீடிக்கவேண்டுமென்றே ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஏஜெண்டுகளான உள்ளூர் பிற்போக்குச் சக்திகள் விரும்பின. இதனால், வாக்குரிமை இழந்து பரிதவிக்கும் நிலைக்கு மலையகத் தமிழர்கள் உள்ளாகினர். இவ்விரு சமுதாயத்திற்குமிடையில், பரஸ்பர நல்லெண்ணமும் ஒரு

மைப்பாடும் நிலவவேண்டும் என வெளியிற் பேசினராயினும், இச் சமுதாயங்களை இரண்டாகவே வைத்திருக்க அவர்கள் மறைவாகத் தூபமிட்டனர். இத்தகைய நிலைமையில் ஏற்பட்ட மலையக இலக்கியங்கள், அதாவது, 1956 இற்குப் பிற்பட்ட இலக்கியங்கள், மலையக சமுதாயம் - குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குத் தமிழ்ச் சமுதாயம் - ஏனைய சமுதாயத்தோடு போட்டியிடும் வகையில் வளரவேண்டுமென்னும் அவாவில் எழுந்தன. ஆனால் அவை மக்கள், குறிப்பாக இரு இனத்தவரும் வர்க்க ரீதியில் ஒருமைப்பாடு காணவேண்டும் என்ற நிலைமையில் எழுதப்படவில்லை, மலையகச் சிறுகதைகளிற் சிறந்த தென்க்கருதப்படுவது, என். எஸ். எம். ராமையாவின் "ஒரு கூடைக் கொழுந்து" ஆகும். இக்கதை தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கையை யதார்த்த பூர்வமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. கல்கியில் வெளியான திருச்செந்தூராரின் "உரிமை எங்கே" வழி எது என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற பன்னீர்ச் செல்வனின் "தாயின் மடியில்" கலப்புத் தன்மை மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை நிறைவேற்றிவிடலாம் என்ற சிந்தனையோடு நிறைகிறது. இவ்வாறு மலையகத்தில் உருவானவை எல்லாம் ஓரளவுக்கு இதே பாணியைப் பின்பற்றுவனவாக அமைந்தன என்றே குறிப்பிடப்படவேண்டும். இக்கால கட்டத்தில், எழுந்த சில சிறுகதைகள் கூட, தொழிற்சங்கங்களை எதிர்க்கும் போக்கினைத்தான் கொண்டிருந்தன என்பதைக் குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

தங்களின் நலன்களுக்காக, அடிமையாகவே தோட்டத் தொழிலாளர்களை வைத்திருக்க விரும்பிய பிற்போக்குச் சக்திகள், இனஉணர்வினைக் கிளர்ந்தெழச் செய்த போதிலும், 1965 இற்குப் பின்னர், இடது சாரிப் போக்கிலே சில இலக்கியங்கள் உருவாகின 1970 ற்குப் பிற்பட்ட காலம் இவ்வளர்ச்சியின் இரண்டாவது கட்டம் என்று சொல்லலாம். ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர், ஏகாதிபத்திய பிற்போக்குச் சக்திகளுக்குச் சாட்டையடி கொடுப்பதுபோல, வர்க்க ரீதியான சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. தோட்டங்களிலே தோட்டத்துரையின் அனுமதியின்றிக் கூட்டம் நடத்தக்கூடிய உரிமை

போன்ற சிலவற்றை இவற்றுள் அடக்கலாம். சகலருக்கும் கிடைத்த தொழிற்சங்க உரிமையால் மக்கள் மத்தியிலே தம்கருத்துக்களைக் கொண்டு செல்லத்தக்க வாய்ப்புகள் கிடைத்தன இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவழியினரிற் சிலர் இந்தியக் குடியரிமை பெற்று, அங்கு செல்லவும், இலங்கைக் குடியரிமை பெற்று இலங்கையில் வாழவும் வழி வசியப்பட்டதன் மூலம், இந்திய வம்சா வளியினரிடையேயிருந்த நாடற்ற நிலைமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்நாட்டில் வாழ விரும்புவர்களின் மத்தியில் ஒரு தேசியப் பற்றினைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் உருவாகின. இந்நாட்டின் பிற்போக்குச் சக்திகளுக்குச் சொந்தமான சுமார் 5,50,000 ஏக்கர் காணிகளைச் சுவீகரிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்ததைத் தொடர்ந்து பிற்போக்குச் சக்திகள் மீண்டும் தலைதூக்கின. இக்கும்பலின் சுயநலத்திற்குத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பலியிட இச்சக்திகள் முனைந்தபோதிலும் அரசின் தீவிரமான போக்கால் இது முறியடிக்கப்பட்டது சுமார் 150 ஆண்டுகால வரலாற்றினை உடைய மலையகச் சமுதாயம் இக்காலத்திலேதான் பெரிய மாற்றத்திற்குள்ளாகியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக்கட்டத்தில் மலையகத்தில் இருந்து வந்த சில உதிரி எழுத்துகள் எல்லாம் காணிச் சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்தே கிளம்பின; பிற்போக்குப் பத்திரிகைகள் இதற்குத் தூபமிட்டன இவ்வாறு, இருந்த போதிலும், தொழிலாளர்கள், இலங்கையின் தேசியக் கட்சிகளின்கீழ் அணி திரளவும் பிற்போக்குச் சக்திகள் உதறித் தள்ளவும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. இப்போக்கை இன்னும் கூடச் சிலர் உணரத் தவறுகின்றனர். அரசாங்கத்தில் இச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை, பிற்போக்குச் சக்திகள் சோஷலிசம் என்று காட்டி மக்கள் மத்தியில் சோஷலிசத்தின் மீது வெறுப்பினைத் தூண்டிவருகின்றன எனினும், இவ்வெறுப்பின் மீதான பிடிப்பு படிப்படியாகக் குறைந்து வருகின்றது முன்னர், தேசிய ரீதியான கட்சிகளின் கூட்டங்களுக்குக்கூடச் சமூகமளிக்காமலிருந்த மலையகத்தவர், இப்போது கூட்டங்களிற் கலந்து கொள்வதோடு, சிங்களத் தோழர்களோடு தோளோடு தோள் சேர்ந்து கோஷமிடவும்;

தாமே கூட்டங்களைக் கூட்டவுமான தேசிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். இத்தகைய மாற்றத்தை மலையகச் சமுதாயம் இதுவரை கண்டதில்லை. இவை எல்லாம் இலக்கியங்களாகப் பரிணமிக்கவில்லை என்றாலும் கூட, — சரித்திரம் — இப்போக்கினை எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்காது என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

அரசாங்கத்தாற் சுவீகரிக்கப்பட்ட காணிகளில், இரண்டாவது கட்டத்தில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் உருவாக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், பிற்போக்குச் சக்திகள் அதற்கு இடையூறாக இருப்பது தவிர்க்கமுடியாததாகும் இதை உணர்ந்தே தோட்டங்களிலே தொழிற்சங்க உரிமைகளுக்கு ஓரளவு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் உருவாக்கப்படும் பட்சத்தில், அதில் தோட்டத் தொழிலாளர்க்கும் உறுப்பினர்களாகக் கூடிய வாய்ப்பு உண்டாகும். அதிற் சிங்கள மக்களும் இருப்பர். இக் கட்டத்தில், நிச்சயமாக மலையகத்தின் போக்கு, இலக்கியத்தின் போக்கு எல்லாமே, ஒரே நோக்கம் கொண்டவையாக, தேசிய ரீதியிற் பொருளாதாரத்தைக் கட்டி வளர்க்கும் நோக்கம் கொண்டவையாக இருக்கும். இதுவரைகாலமும் வெவ்வேறு காலகட்டத்திலும்,

வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக உருவான இலக்கியங்கள் அழிய, ஒரே நோக்கத்திற்காக, உருவாக்கப்படும் இலக்கியங்களாக இருமொழி இலக்கியங்களும் அமையும். வடமாகாணத்தவரைப் போலல்லாது, சிங்கள மக்களோடு மிகவும் நெருக்கமாக, இரண்டறக் கலந்து வாழும் நிலையில் மலையக மக்கள் இருப்பதால், இத்தகைய ஒருமைப்பாடு நிரம்பிய தேசிய இலக்கியங்கள் மட்டும் உருவாவதோடு மட்டுமல்லாது, நாட்டிலே புதிய வகையில், வர்க்க ரீதியான ஒருமைப்பாட்டினையும் உருவாக்குவது எளிதாக அமையும்.

இலக்கியத்தில் மட்டும் தேசியத் தன்மையை உருவாக்குதற்கு மட்டுமல்லாது, தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் உருவாக்குவதற்கு, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஏனைய சிங்கள எழுத்தாளர் சங்கங்களோடு இணைந்து நடத்தும் ஒருமைப்பாட்டு மாநாடு வழிவகுக்கும்; உருவாகி வரும் ஒருமைப்பாட்டு நிலைமையினை மேலும் பலப்படுத்தும்; ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புச் சக்திகளை ஒருமுகப்படுத்தும், தேசிய இலக்கியத்தின் மீது மலையக இலக்கியத்தின் தாக்கம் மேலும் வலுவடையும் என்று தேசிய ரீதியிலான எண்ணங்கொண்டுள்ள மலையக எழுத்தாளர்கள் கனவு காண்பது பொய்யாகப் போவதில்லை.

ஆதனூர் நந்தரின் அழகிய சரிதையில்
சாதியின் கடும்பிடி தளர்ந்தமை கண்டோம்
பிறப்பின் வழியிலே பேசும் சாதியின்
இறுக்கம் சற்றே இணக்கம் கண்டது
ஆயினும் பின்னர் மறுபடி பழமையே
வெற்றி கொண்டது; வேற்றுமை தொடர்ந்து
இக்காலத்து மனிதர் நாம் — இன்றும்
சாதி வேற்றுமைத் தடிப்பைப் பார்க்கிறோம்
இன்றைய இலங்கையில் இருக்கும் பலஊர்
ஓவ்வோர் ஊரிலும் உள்ளன கோயில்
கோயில் தோறும் கோபுர வாசல்
கோபுர வாசலில் குழப்பமும் பூசலும்!

—முருகையன்
(‘கோபுரவாசல்’)

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியமும்

புறக் கருத்துக்களும்

— எம். எம். உவைஸ்

மக்கள் வாழ்க்கையை இலக்கியம் பிரதிபலிக்கிறது. சுற்றுடலின் சிறப்பியல்புகள் இலக்கியத்தில் இடம் பெறுகின்றன. சூழலின் தனித்தன்மைகள் இலக்கியத்தில் எர்க்கப்படுகின்றன. சமூகத்தின் பின்னணி இலக்கியத்திற் பின்னப்பட்டுக் காட்சி அளிக்கின்றது. சமய அடிப்படையிலே தோன்றிய இலக்கியங்களிலும் இத்தகைய பண்புகளைக் காணலாம். இலக்கியத்துக்கு அடிப்படையாக அமைந்த சமயத்தோடு தொடர்பற்றனவாக இருந்த போதிலும் அங்கே இத்தகைய சிறப்பியல்புகளைக் காணலாம். இக்கூற்றைவிளக்கு முகமாக இஸ்லாமிய அடிப்படையிலே தோன்றிய தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களை எடுத்துக் கொள்வோம்.

அறபு நாட்டிலே தோன்றிய இஸ்லாம் தமிழ் நாட்டிற் பரவத் தலைப்பட்டது. அங்கு வளர்ந்தோங்க ஆரம்பித்தது. இஸ்லாம் தமிழ் நாட்டிற் பரவிப் பல்லாண்டுகள் சென்ற பின்னரே இஸ்லாமிய அடிப்படையிலே தமிழ் நூல்கள் தோன்றலாயின. அவ்வாறு தோன்றிய முதல் நூல்களுள் ஒன்று மிசுராஜ் மாலை என்பதாகும். இது 16-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலே தோன்றிய நூல் என்பர். தமிழ் நாடு முஸ்லிம் ஆட்சிக்குட்பட்டது. கி. பி. 1327 இல் ஆகும். மிசுராஜ் மாலை, புதுப்படை ஆஸிப்புவரால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் 1589-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 20ந்திகதி திங்கட்கிழமை அரங்கேற்றப்பட்டது. இது கொல்லம் ஆண்டு 165 பங்குனி 18ந்திகதிக்குச் சம்பாநா னாளாகும். இஸ்லாமிய அடிப்படையிலே தோன்றிய தமிழ் நூல்களுள் மிகப் பெரும்பான்மைவை கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே தோன்றியுள்ளன. தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே நாயக்கர் காலம் எலப்படும் விசயநகரமன்னரினதும் நாயக்கமன்னர் எனும் ஆட்சிக் காலப்பகுயிலே இஸ்லாமிய அடிப்படையிலே தமிழ் நூல்கள்

தோன்றலாயின எனக் கூறுவது பொருத்தமுடைத்தி.

இஸ்லாமிய சமய அடிப்படையிலே தோன்றத் தலைப்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டின் சூழலிலே, சுற்றுடலிலே சமூகப் பின்னணியிலே உருவாயின எனவே அத்தகைய சூழலின் சாயலும், சுற்றுடலின் பிரதிபலிப்பும், சமூகத்தின் பின்னணியும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே பளிச்சிட்டமை வியப்புக்குரியதொன்றன்று. இவ்வாறு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திலே சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் புறக்கருத்துக்களை எண்டு எடுத்துக் கொள்வோம்.

அவதாரம் என்னும் வட மொழிச் சொல்லை முதலிலே பார்ப்போம். அவதாரம் என்றதும் அது மறுபிறப்பையே குறிக்கின்றது என்பர். பிறப்பு என்னும் பொருளிலும் அவதாரம் என்னும் சொல் உபயோகிக்கப்படுகிறது. சந்தப்புராணத்தில் அவதாரம் என்னும் சொல்லுக்குத் திவ்விய பிறப்பு எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. “அவதார” என்னும் வடமொழிச் சொல்லை அவதார எனப் பிரிக்கலாம். அவ என்பது கீழ் முதலிய பொருள்களைக் குறிக்கும் வடமொழி உபசர்க்கம என்று ம். எதிர்மறை முதலியவற்றைக் குறிக்க ஒரு சொல்லின் முன்வரும் வடமொழி இடைச் சொல் என்றும் குறிப்பிடுவர். அவகீர்த்தி, அவகுணம், அவதாறு, அவநம்பிக்கை, அவநெறி முதலியவற்றை எண்டு எடுத்துக்காட்டலாம். தார் என்றால் பிறப்பு. தாரம் என்பது மனைவியைக் குறிப்பிடுகின்றது. விவாகமான நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே அவதாரம் என்று கூறும் பொழுது பிறப்பு, மறுபிறப்பு, கீழான பிறப்பு என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது.

வடமொழியிலே அவதார என்று குறிப்பிடும் பொழுது அச்சொல் இறங்குதலை, சிறப்பாக விண்ணுவகிவிருந்து ஒரு தெய்வம்

இறங்குதலைக் குறிக்கின்றது உலகத்திலே ஒரு தெய்வம் தோன்றுதலையும் குறிக்கின்றது. விஷ்ணு அவதாரம் என்று குறிப்பிடும் பொழுது அது விஷ்ணு உலகிலே பிறந்த பல பிறப்புக்களையே புலப்படுத்துகின்றது. இராமாவதாரம் என்று குறிப்பிடும்பொழுது அச் சொற்றொடர் தசரதனுடைய புதல்வன் இராமனாக உலகில் அவதரித்த திருமாவின் பிறப்பினையே குறிப்பிடுகின்றது. உயர்ந்த பிறப்பாகிய தெய்வ நிலையிலிருந்து, திருமாலாக இருந்து தெய்வப்பிறப்பைக்காட்டிலும் சீழான பிறப்பான மனிதப்பிறப்பை - தசரதன் குமாரன் இராமனாகப் பிறந்த நிலையை அடைந்தமையைக் குறிப்பிடவே அவதாரம் என்னும் சொல் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

கம்ப ராமாயணத்தில் திருவவதாரப் படலம் உண்டு அதே போன்று இஸ்லாமிய அடிப்படையிலே தோன்றிய காப்பியங்கள் பலவற்றிலும் அவ்வக் காப்பியத் தலைவரின் பிறப்பை வருணிக்க அவதாரப் படலங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. சீரூப்புராணத்தில் நபிகள் பெருமானாரின் பிறப்பு நபியவதாரப் படலத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் படலத்தை உமறுப் புலவர்,

‘திருநபி வருமவ தாரஞ் செப்புலாம்’
என ஆரம்பிக்கிறார். பாந்தள் வசனித்த படலத்தில் முகம்மது நபி அவர்கள்

‘ஆதி நாயகன் நிருவொளி வினிலவ தரித்த வேத நாயக மே’ 13

என விளிக்கப்படுகிறார்கள். பிறப்பு என்ற பொருளில் அவதாரம் என்னும் சொல் சீரூப் புராணத்தில்,

‘இருந்துள தாத மெய்யினிடத்தவ தரித்து’- (39)

என இசுரூ காண் படலத்திலும்,
‘அபுதுல் லாவயி னவதரித் தாமினாமாவாய்’ (47)

என ஹபீபு மக்கத்துக்கு வந்த படலத்திலும் இஸ்லாம் இல்லாத தன்மையை அழித்திட உசித்தவரான முகம்மது நபி அவர்கள் துயில் கொண்டமையை வருணிக்கும் முகமாக,

‘..... குபிரறுத் திடவவ தரித்த
மடங்க லேறெனத் துயில் புரிந்தார்
முகம்மதுவே’ (12)

என, சுரூக்கத்துத் தொடர்ந்த படலத்திலும், முகம்மது நபி அவர்களின் பிறப்பு

ஆதம் நபியின் ஐம்பதாவது தலைமுறைக்குப் பின்னர் தோன்றிய நபியவதாரம் என்பதைக் குறிப்பிட,

‘..... ஆதத் தைம்பின் தலைமுறைப் பின்னர் நரர்களினுளவி னுருவமைந்காதி நபியவதாரம். . .’ (6) என சல்மான் பரிசுப் படலத்திலும், ஒரு பெண்ணின் பிறப்பைக் குறிப்பிட... ‘ஆதிது வரத்தாலவதரித்த’ (45) என முறைசீக்குப் படலத்திலும் அவதாரம் என்னும் சொல் உமறுப்புலவராலே தமது சீரூப் புராணத்தில் ஆளப்பட்டுள்ள மையைக் காணலாம்.

அவதரித்து என்னும் சொல்லைத் ‘தங்கி’ என்னும் பொருளிலும் உமறுப்புலவர்தமது சீரூப்புராணத்தில் உபயோகித்துள்ளார். இளைஞராக இருந்த முகம்மது நபி அவர்களைக் கண்ட இசுரூ என்பவர் தமது பூஞ்சோடையிலே தங்கிச் செல்லுமாறு நபிகளாரை பணிக்கும்படி தமது வேலையாளுக்குக் கூறும் கூற்றாக இச்சொல் இவ்வாறு உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

விரந்திவ ணருந்தி நந்தந்
துடவையில் விடுதியாக
விருந்தவ தரித்துப் போமி

னெனவெடுத் தியம்பு கென்றான்
(இசுரூகாண் படலம் 12)

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்திலும் (37 ; 32) இச் சொல் இவ்வாறு உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

செய்த அப்துல் காதிரு நயினர் ஆலிம் புலவரும் தமது திருமணி மாலையில் இபுரூகிம் அவர்களின் பிறப்பைக் கூற,

‘தாரணி யிடத்தவ தரித்த தோதுவாம்.’

(நபி இபுரூகிம் அவதாரப் படலம் 1)
என்றும் திருக்காரணப் புராணத்தில் சாகுல் கமீது ஆண்டகையின் பிறப்பைச் சொல்ல,

‘நனி தவத்தாலவதரித்தார் ...’
(நாயகர் தோற்றிய படலம் 53)

என்றும் அவதாரம் என்னும் சொல்லைப் பிறப்பு என்னும் பொருளில் உபயோகித்துள்ளார். வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரும் தமது குத்பு நாயகத்தில் உள்ள குத்பு நாயகர் அவதாரப்படலத்தில் முகியித்தீன் ஆண்டவரின் பிறப்பைப்பற்றி

‘திருநில மதனிற் றேன்று மெழிலவ
நாரஞ் சொல்வாம்’ (1)

என்றும் தின்விளக்கத்தில் நபிகள் பெருமானாரைப் பற்றி விக்கிரமபாண்டியனுக்குத் தூது விட்ட படலத்தில்,

தக்க நன்னபி மார்க்கர
செனவவ சரித்து
மக்க மாணகர் மீதினி
லுதித்தருள் வள்ளல் (33)

என்றும் அவதாரம் என்னும் சொல்லே ஆண்டுள்ளார்.

குலாம் காதிர் நாவலரும் நாகூரிலே சமாதியுற்றிருக்கும் நாகூர் ஆண்டகையின் பிறப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், தமது நாகூர்ப் புராணத்தில் உள்ள இளையான் படலத்தில்,

இந்த மாநிலன் றழைத்துற
வவதரித் திலங்கு
நந்த நாயகர் சாகுல்க
மீதுவாழ் நாகூர் (1)

என அவதாரத்தைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

முகியித்தின் புராணத்திலும் பல இடங்களில் அவதாரம் என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. சமுந்தைமுகியித்தின் பிறக்கும் வரை தாய்தந்தையர் ஒரு மாளிகை புதிதாய் அமைத்து வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அவதாரப் படலத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர் பதுறுத்தின் புலவர்.

அருடங்கிய வொளியாமவ
தாரஞ் செய மளவு
மருமுங்கிய அபுசாலிகு
மனையானுமி ருந்தார். (61)

மக்கமா நகரைக் குறிப்பிட வந்த பதுறுத்தின் புலவர் அதனை நபிகள் நாயகத்தின் நன்னகர் எனக்குறிப்பிடுகிறார். அது நபிகள் நாயகம் அவர்கள் நபியவதாரம் கொண்டு எழுந்தருளிய நன்னகர் என செய்கு சன்ஹாவுக்குச் சாபமிட்டுத் தீர்த்த படலத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“நபியவ தாரங் கொண்டெழுந்த
நன்னகர்” (6)

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் முகியித்தின் ஆண்டவரின் பிறப்பைக் குறிப்பிடுகின்றார் இவ்வாசிரியர் முகியித்தின் ஆண்டவர் நபிகள் பெருமானாரின் வழித்தோன்றல் நபிகள் பெருமானாரோ அல்லாஹ்வின் திருவொளியிலிருந்தவர். எனவே முகியித்தின் ஆண்டவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இசுரூபில் சைனாகைத் தட்டி விட்ட படலத்தில்

அரிய நாயகன் திருவொளி
யினிவவ தரித்தோர்
மருவு லாவிய முகம்மதின்
பேரரா யுகிற
நிருவ தாய்வரு முகியித்தின் (53)

எனப் பாடியுள்ளார் ஆசிரியர்.

திருமானின் பத்து அவதாரங்கள் பற்றி தந்து சமய இலக்கியங்களிலே விபரிக்கப்படுகின்றது. மீன் ஆமை, வராகம், நரசிங்கன், வாமனன், பரசுராமன், இராமன், பலராமன், கிருஷ்ணன் கல்கி என்பன திருமானின் பத்து அவதாரங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. முகியித்தின் புராணத்தின் ஆசிரியரான பதுறுத்தின் புலவரும் யாழ்ப்பாணச் சூழலை அடியொட்டி, தமது கூசுது வெளியான படலத்தில் நபிகள் பெருமானாரை வருணிப்பதற்காகத்திருமானின்பத்து அவதாரங்களை ஒரு செய்யுளிற் கையாண்டுள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. அச் செய்யுள் வருமாறு:

வரமுறும் பத்தவ தாரமாகியித்
தரணியிற் குபிரிருட் காக்கத் தண்ணுறு
மரியெனத் தோன்றியே யவனி மேற்பதந்
தெரிதராக் காரணச் செல்வமென்பவே. (29)

இங்கு இஸ்லாம் அல்லாத தன்மையைக் குறிப்பிடவே குபிர் என்னும் அறபுச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

உழவர்கள் ஆபரணங்களை அணிந்து கொள்கின்றனர். மதுபானம் பருகுகின்றனர். கைகளிலே சூரியனை வணங்குகின்றனர். தத்தம் குலத்தையங்களைப் பூசிக்கின்றனர். பூமியைத் துதிக்கின்றனர். வலக்கரத்தால் நெல் முளை சிதறுகின்றனர் வலக்கரத்தால் நெல்முளை சிதறுவதைத் தவிர்ந்த ஏனையகருமங்கள் இஸ்லாத்துக்குப் புறம்பானவையாகும். ஆனால் இத்தகைய புறக்கருத்துக்கள் இஸ்லாமிய அடிப்படையிலே தோன்றிய காப்பியங்களில் புகுந்துள்ளமையைக் காணலாம் இதற்கான காசணம் தமிழ் நாட்டுச் சூழலும் சுற்றாடலுமேயாகும். இக்கருத்துக்களைக்கொண்ட ஒரு பாடல் சீரூப்புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

கலன்பல வணிந்து கொண்டியுண் டெழுந்து
கதிரவன் றனைக்கையாற் றெழுந்து
குலந்தரு தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்து
முடிநூலு முநர்கள் கூண்டு

நிலந்தனை வாழ்த்தி வலக்கரங் குலுக்கி
நென்முனை சிதறிய தோற்றம்

(நாட்டுப்படலம் 26)

இதே கருத்துக்களைச் சிற் சில மாற்றங்களுடன் பதுறுத்தின் புலவர் தாம் யாழ்ப்பாணத்திற் பாடிய முகியித்தின் புராணத்தில் ஆண்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தவர் "ஆடிவிதை தேடி விதை" என்பர். சுப முகூர்த்தத்தில் விதைப்பர். சித்த யோகத்தையே விரும்புவர். கிரகங்கள் முதலியவற்றின் நற்சேர்க்கையையே யோகம் என்பர். அத்தகையயோகங்கள் ஆறு உண்டு எனவும் அவை அமிர்தயோகம், சித்தயோகம், அமிர்தசித்த யோகம், உத்பாத யோகம், மரணயோகம் பிரபவாலிஷ்ட யோகம் எனவும் கூறுவர். இந்தப் பாடலிலே திங்கள் வளர்பிறை சித்த யோகம் குறிப்பிடப்படுகிறது. இன்னோரன்ன புறக் கருத்துகள் இரண்டு பாடல்களில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன,

வாரமா யாடித் திங்கள்
வளர்பிறை சித்தயோகம்
ஓரையு முகூர்த்தத் தோடு
மொண்புயங் குலுங்க மள்ளர்
வேரிய மதுவைச் தேக்கி
விழாவெனத் திரண்டு கூடிச்
சேரியை விடுத்து நீங்கிச்
செய்யிட மகிழ்விற்புக்கார்.

அரியினைப் பணிந்து போற்றி
யவனியைத் தொழுது வாழ்த்தி
அரிசுநற் குரவை யோடு
மரிவைய குழுவர் வித்தை
அரிசுறை யுண்ட மேக
மந்தரத் தரற்றி நின்றே
அரியினைத் தூவு மாற
யவனியுறச் சிதறினாரால்

(நாட்டுப்படலம் 20-2)

மது அருந்துதலையும் குலதெய்வ வணக்கத்தையும் மற்றொரு பாடலில் பதுறுத்தின் புலவர் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

'குடத்துறு மதுவைத் திடத்தொடு மருந்திக்
குலத்துறுங் கடவுளைப் புகழ்ந்து'

(நாட்டுப்படலம் 39)

தமிழ் நாட்டிலே வள்ளுவர் யானை மீதேறி அரசு கட்டளைகளை மக்களுக்கு அறிவிப்பர். விழாக்காலங்களிலே நகர அலங்காரங்களை மேற்கொள்ளுமாறு பறைசாற்றுவர்.

இவ்வாறிய அடிப்படையிலே தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களில் வள்ளுவர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். மண விழாக்காலங்களிலே வீடுகளையும் வீட்டு முற்றங்களையும் அலங்கரித்து அழகுபடுத்துமாறு மக்களுக்குப் பறைசாற்றவே வள்ளுவர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். வள்ளுவர் யானைமீதேறி, பழமணல் அகற்றிப் புதுமணல் பரப்பி, தோரணங்கள் பந்தல்கள் அமைத்துக் கோலங்கள் புனைந்து அலங்கரிக்குமாறு பறைசாற்றுவர். தமிழ்க் காப்பியங்களிலே இத்தகைய வருணனைகளைக் காணலாம். இவ்வாறிய அடிப்படையிலே தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களிலே இத்தகைய வருணனைகள் சற்றுக் குறைக்கப்பட்டு ஆளப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறிய அடிப்படையிலே தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களைப் பாடிய புலவர்களால் தத்தம் காப்பிய நாயகரின் நாடுகளுக்கு இணங்க இக்கருத்துக்கள் மாற்றப்பட்டு உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. அறுபு நாட்டிலே வள்ளுவர் ஓட்டகை மீதேறிப் பறைசாற்றினார் என முஸ்லிம் புலவர்கள் பாடி உள்ளனர். சீரூப்புராணத்திலுள்ள பாத்திமா திருமணப் படலத்தில் ஓட்டகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமையை,

எடுத்த பேரொலி முரசொடு

மொட்டகத் திருத்தி (69)

என்றும், வள்ளுவர் ஓட்டகைமீதேறி முரசறைந்தமையை,

'முரசறைந்த வள்ளுவர் ...' (76)

என்றும் உமறுப்புலவர் பாடிப்போந்துள்ளார். முகியித்தின் புராணத்தில் உள்ள மணம்புரி படலத்தில் உள்ள ஒரு செய்யுளில் ஓட்டகங்களில் ஏறி வள்ளுவர் பறைசாற்றியமையை இவ்வாறு அமைத்துப் பதுறுத்தின் புலவர் பாடியுள்ளார்,

வெண்கிரி நிகர்க்கு மொட்டை

வென்மிசை விளங்கித் தோற்ற

விண்மிசை யுருவென் றூர்க்கும்

வெறிமண முரசமேற்றி

கண்ணொளி கவருஞ் சோதிக்

கதிர்நிலை மாடவீதி

யெண்ணொஞ் சிறப்பி னோடு

மெழுந்தவன் ளுவர்க ளம்மா (11)

ஒரு பெண்ணை வருணிக்கும் பொழுது
பத்துத்தீன் புலவர்.

தேடரும் பொருளே வானவர் கடைந்த
திரைகட லுதித்ததென் னமுதே
(புகியித்தீன் புராணம்: அவுதாக்களில் நிலை
யுற்ற படலம் 44)

என்று பாடுகிறார். மலைமகள், கலைமகள்
அருந்ததி. மலர்மகள் முதலியவர்களை பத்து
த்தீன் புலவர் தமது முகியித்தீன் புராணத்
துள்ள இசுரையில் கைறாகைத் தட்டி விட்ட
படலத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

மலைமக ணிறையுஞ் சேர்ந்த மணமகள்
பொறையும் வெள்ளைக்
கலைமக னறிவு மேன்மைக் கற்பருந்

ததியை ஒத்து
மலர்மகள் வனப்பு வாய்ந்து வஞ்சியங்
கொம்புக் கொப்பாய்ச்
சிலைநிகர் மனத்தன் பக்கத் தேவியா

யிருந்தா ரன்றே (5)

உமறுப்புலவரும் தமது சீரூப்புராணத்
திலே பல இடங்களில் இலக்குமி முதலான
வர்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய
சந்தர்ப்பங்கள் சில பின்வருமாறு உள்ளன:
'என்றும் பூமகள் பொருந்திய திமிஷ்க்..'

(ஹபீபு மக்கத்துக்கு வந்த படலம் (43)

.....சிறப்புடன் கலைமக ளுவந்து'
(சல்மா பொருத படலம் 77)

'பானுவின் ணைகத் திரைக்கட லுடுத்த
பார்மகள் விழித்தனள் ...'
(சல்மா பொருத படலம் 87)

பத்துத்தீன் புலவரின் முகியித்தீன் புரா
ணத்தில் மன்மதன் பல இடங்களில் குறிப்பி
டப்படுகின்றான்

எடுத்திக் காட்டுகாளுட் சில வருமாறு.
'செய்ய செஞ்சிலை வேணியன்'

(மணம்புரி படலம் 45)

'கானவர் பகழி பூண்ட கன்னலன்
சிலக்கை மாரன்' (84)

'உருவிலி தொடுத்த போர்

'செய்யவே டன்னை நோக்கி

'வரிச்சிறைச் சுரும்பு நாணய்
மலர்க்களைக் சுரும்பு வல்லாய்க்
கருத்தறித் தெய்ய வந்த காமன்' (95)

'.. நடந்திடு மதனை யென்றார்' (97)

'மணங் கமழ் தென்றற் றேரோன்' (98)

'...பஞ்ச பாணன்

'மன்ம தன்றரு மமர்னை மாற்றி
யாண்ட ருள்வாய்' (145)

(செய்கு சன் றாவுக்குச் சாபமிட்டுத்
தீர்த்த படலம்)

இவ்வாறு இஸ்லாத்துடன் தொடர்
பில்லாத, இஸ்லாத்துக்கு புறம்பான புறக்
கருத்துக்களெல்ல இஸ்லாமிய அடிப்படை
யிலே தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களில்
நிறைந்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டலாம்.
இத்துறையில் ஆராய முற்படுவது மிக்க
பயனுடையதாகும் என்றால் அது மிகை
யாகாது.

வாருங்கள் இந்த வையகத்தை வென்றெடுப்போம்!

— பாலமுனை பாறாக் —

உற்சாகம் வேண்டும், உஷார் வேண்டும் . . . , எமக்குள்ளே
ஒற்றுமையும் வேண்டும் ஒர்பாதை... அது வேண்டும்!

சிங்களவர், முஸ்லிம்கள், செந்தமிழர் என்றேநாம்
பங்குகளாய்ப் போட்டுப் பிரித்து வைக்கப் பட்டிருந்தோம்!
கண்டியொடு, காலி, கிழக்கிலங்கை... யாழ்நகரம்,
எங்கள் தலைநகரம் என்றேநாம் பிரிந்திருந்தோம்!
எங்கள் முதுகுகளைப் படியாய்க் கொடுத்ததனால்
இங்கு சிலபேரை உச்சத்திற் கேற்றி வைத்தோம்!
இப்படியாய் நாங்கள் எவரெவர்க்கோ உழைத்ததனால்
கெட்டுப் போய் விட்டவரே... ஆதலினால்...
உற்சாகம் வேண்டும், உஷார் வேண்டும், எமக்குள்ளே
ஒற்றுமையும் வேண்டும் ஒர்பாதை... அது வேண்டும்!

“செந்தமிழா! அன்னை தமிழைக்கா” என்றவனோ
“இந்தத் தமிழாலே ஏதும் பயனில்லை
சென்றிருக்க... ஆங்கிலத்தைச் சிறப்பாய்க் கற்றிருக்க”
என்றவனின் புத்திரரை மேல்நாட்டுக் கனுப்பி வைத்தான்!
“சிங்களவ ரோடு சேர்ந்திருக்க முடியாது
எங்களுக்கு வேண்டும் தனிநாடு” என்றவர்கள்...,
எங்கோ ஒளித்திருக்க..., எமக்கோ வெறிபிடிக்க...,
மந்தைகளாய் நாங்கள் மிதிபட்டோம்! அடிபட்டோம்!!
வந்தனரா... இந்தத் தள(ர்)பதிகள்... தாத்தாக்கள்?
கந்தனுக்கும், களுபண்டா, காதர் இவர்களுக்குள்
சண்டையினை மூட்டியவன் சரியாசனம் அமர்ந்தான்!

இங்கெவர்கள் எம்மை இனத்தால் பிரித்தனரோ...
இங்கெவர்கள் எம்மை மொழியால் பிரித்தனரோ...
இங்கெவர்கள் எம்மோடு பிரதேசம் பேசினரோ...
அங்கவர்கள் மக்களினை அடியோடு மறந்தார்கள்!
கறுப்புக் கொடிகளினை, உயர்த்திப் பிடிப்பதிலே...
சரித்திரத்தை மாற்றிடலாம், சமத்துவமும் கண்டிடலாம்
உண்ணு விரதத்தால்... ஒர்நூறு கூட்டத்தால்...

பொன்னான அந்தப் புதுஉலகை அமைத்திடலாம்”
 என்றெல்லாம் எங்களுக்கு எவ்வெவரோ சொன்னார்கள்!
 சொன்னவர்கள் எல்லோரும் சுகபோகம் கண்டார்கள்
 செய்தவர்கள் நாங்கள் செருப்பாகத் தேய்ந்தவரே !
 சொன்னவர்க்கு அங்கே ‘சுவிஸ்பேங்’கில் பணமுண்டு...
 செய்தவர்க்கு இங்கே பாண்வாங்கப் பணமில்லை...!

எப்படியோ வெல்லாம் நாம் ஏமாற்றப் பட்டுவிட்டோம்!
 இப்படியே நாங்கள் தொடர்ந் தேமாற முடியாது...
 புத்துலகம் காணப் புறப்படவே வேண்டுமதால்...
 முற்போக்கு என்றுநிதம் மூச்சுவிடும் மக்களிடம்
 உற்சாகம் வேண்டும், உஷார் வேண்டும், நிச்சயமாய்
 ஒற்றுமையும் வேண்டும், ஒர்பாதை... அது வேண்டும்!

உச்சத்திற் கேற்ற உயர்ந்துயர்ந்து சென்றவர்கள்...
 சொத்துக்கள் மாடிச் சுகபோகம் கண்டவர்கள்...
 நித்திரையாய் நாங்கள் தூங்குகிறோ மென்றெண்ணி,
 எத்தனையோ செய்தார்கள்... இன்னல் இழைத்தார்கள்!
 இத்தனையும் பொறுத்திருந்தோம்...! இனி இருக்க முடியாது...
 இத்தரையில் ‘சோஷலிசம்’ இனிப் பிறக்க வேண்டுமெனில்...
 புத்துலகச் சமதர்மம் பூத்துவர வேண்டுமெனில்...
 ஊருக்குள் நாங்களினி ஒளித்திருக்க முடியாது...
 யாருக்கும் பயந்தினிமேல் யாமிருக்க முடியாது...
 வாருங்கள் இந்த வையகத்தை வென்றெடுப்போம்!
 வாருங்கள் இந்த வையகத்தை வென்றெடுப்போம்!!

With Compliments

THE TAPROBANE TEA CO.,

Exporters of Tea & other Ceylon Produce

31, Awwal Zavia Road,

COLOMBO-14

Phone: 28939

Compliments from

RANJANA STORES

Textile Merchants

52, Bankshall Street,

Colombo-11

With the best Compliments

of

'PILAWOODS'

Where you get the Best

BURIYANI

*Main Spice Suppliers
for Exporters*

MOHAMED LEBBE BROTHERS

General spice Merchants, Commission Agents &
Exporters.

9, 11 Old Moor Street, — COLOMBO.

Cable: SPICEKING

Phone: 31853

Stores:

5 | 10, Old Moor Street
COLOMBO.

Branch:

PILIMATALAWA
Phone: 294

இ. மு. எ. ச. வின் வரலாறும் அதன் சாதனைகளும்

இளங்கீரன்

குறிப்பு: இ. மு. எ. ச. வின் 20 ஆண்டுகால வரலாறு, அதன் சாதனைகள், குறைபாடுகள், விட்ட தவறுகள், பெறவேண்டிய படிப்பினைகள் இவற்றையெல்லாம் ஆராய ஒரு கட்டுரை இடந்தராது. அது ஒரு தனி நூலாகிவிடும். இத்தகைய ஒரு நூல் அவசியம். அது எழுதப்படவேண்டும். இத்தகைய நூல் இன்றைய எழுத்தாளர்களுக்கும், இனி வரப்போகும் எழுத்தாளர்களுக்கும் 50-க்குப் பிறகு உள்ள ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுக்கும் மிகவும் பயன்படும்.

இக்கட்டுரையில் இ. மு. எ. ச. வின் வரலாற்றையும் சாதனைகளையும் மிகச் சுருக்கமாக எழுதியுள்ளேன்.

— கட்டுரையாளர்

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் கால்நூற்றாண்டு வரலாற்றின் பெரும்பகுதி இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் வரலாறு என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. இ. மு. எ. ச. வின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் அது நடத்திய இயக்கங்களும் சாதனைகளும் இதனை நிரூபிக்கும்.

1950-க்கு முன் ஈழத்து இலக்கிய அரங்கில் எழுத்தாளர்களும் அவர்தம் படைப்புகளும் தோன்றியிருந்த போதிலும் எழுத்தாளர்களுக்கென ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கவில்லை. ஆயினும் ஒரு ஸ்தாபனம் தேவை என்ற உணர்வு சிலர் மத்தியில் வளர்ந்து வந்தது. இதன் பயனாக ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கான ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதற்கு முன்னணியில் நின்று செயற்பட்டவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளரான கே. இராமநாதன், கே. கணேஷ் ஆகியோராவர். இவர்கள் 'பாரதி' என்ற ஈழத்தின் முற்போக்கு தமிழ் சஞ்சிகையை சிறிதுகாலம் நடத்தினர். இவர்களின் கூட்டுமுயற்சியினால் இந்தியாவின் பிரபல முற்போக்கு எழுத்தாளரான முல்க்ராஜ் ஆனந்தத்தின் வருகையுடன்

விபுலானந்த அடிகளைத் தலைவராகவும், மாட்டின் விக்கிரமசிங்காவை உப தலைவராகவும் சரத் சந்திரா, கே. கணேஷ் ஆகியோரைச் செயலாளர்களாகவும் கொண்டு முதலாவது 'இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம்' நிறுவப்பட்டது. இலக்கியத்துறையில் ஆர்வமும் புலமையும் செல்வாக்குமுள்ளவர்களான இவர்களைக் கொண்ட இச்சங்கம் 1950-க்குப் பிறகு இயங்காமல் மறைந்துவிட்டது. இதன் சார்பில் 1950-ல் சென்னையில் நடந்த தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மாநாட்டில் இரு ஈழத்துப் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1945இல், இரண்டாவது உலகயுத்தம் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து ஏகாதிபத்தியத்தின்கீழ் மிதிபட்டுக்கிடந்த காஷ்மீர், அரைக்காலனித்துவ நாடுகளில், பெரும் அரசியல் எழுச்சிகளும், விடுதலைப் போராட்டங்களும் கிளர்ந்தெழுந்தன. இதனால் கலாசாரத்துறையிலும் ஒருதாக்கம் ஏற்பட்டது. அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்களைப் பற்றி அக்காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த பல எழுத்தாளர்கள் சிந்திக்க ஆரம்பித்தனர். அவர்களின் படைப்புகளிலும்

மாற்றங்களைப்பற்றிய கருத்துகளும் உணர்வுகளும் தலைகாட்டத் தொடங்கின. இலக்கியத்திற் புதிய நோக்கும் சிந்தனைகளும் இடம்பெறலாயின. ஆயினும் இலங்கையில் 1950-க்குமுன் கே. கணேஷ், கே. இராமநாதன், அ. ந. கந்தசாமி போன்ற ஒருசில எழுத்தாளர் மத்தியில் முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனைகளும், ஆக்கங்களும் காணப்பட்டபோதிலும் பொதுவாக எழுத்தாளர் மத்தியில் பரவலாக இவை சார்ந்திருக்கவில்லை எனலாம்.

1950-க்குப் பிறகு இந்நிலையிற் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் வர்க்கப் போராட்டங்களும் விடுதலை இயக்கங்களும் வலுப்பெற்றன. ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிரான உணர்வுமட்டுமல்லாமல் அதற்கு ஆதரவான நிலப்பிரபுத்துவ, முதலாளித்துவ சக்திகளுக்கெதிரான உணர்வும் புதிய வீச்சோடு பெருகியது. சமூக மாற்றத்திற்கான முற்போக்கு கருத்துகளும் சோஷலிச இலட்சியங்களும் செல்வாக்குப் பெற்றுப் பரவத் தொடங்கின. அன்றைய காலகட்டத்தில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய அரங்கில், புதிதாகத் தோன்றிய-இன்று புகழ்பெற்றவர்களாயுள்ள - எழுத்தாளர்களிற் பெரும்பாலோர் சுரண்டப்பட்ட, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட, வறுமைப்பட்ட வெகுஜனப் பகுதிகளிலிருந்து வந்தவர்களாயிருந்ததால் இந்த உணர்வு, கருத்து, இலட்சியங்களால் அநேகர் ஈர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் படைப்புகள் இவற்றைத் துணிச்சலாகவும் பகிரங்கமாகவும் பிரதிபலித்தன. அப்போதே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் முற்போக்கு சகாப்தம் உதயமாகிவிட்டது.

இப்புதிய சகாப்தம் படைப்புகளோடு மட்டும் திருப்திகாணவில்லை. எழுத்தாளர்களுக்கும், ஈழத்து இலக்கியத்தை நெறிப்படுத்தவும் ஒரு ஸ்தாபனம் அவசியம் என்ற எண்ணத்தை வலுவாக வளரச் செய்துவிட்டது. அதன் விளைவாக 1953-ம் ஆண்டுகடைசிப்பகுதியில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு அத்திவாரமிடப்பட்டு, 1954-ல் ஓர் ஒழுங்கான ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம், கண்டி, திருக்கோணமலை ஆகிய

இடங்களிலும், பின்னர் மன்னார், அக்கரைப்பற்று ஆகிய ஊர்களிலும் கிளைகள் நிறுவப்பட்டன.

இ. மு. எ. ச. அமைக்கப்பட்டதும், அது வெறுமனே எழுத்தாளரின் ஸ்தாபனமாக - கலை இலக்கிய கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் ஸ்தாபனமாக இல்லாமல், இயக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளிலும், போராட்டங்களிலும் ஈடுபட வேண்டிய நிலைமை இருந்தது.

1. புதிய ஜீவத்துடிப்போடு இளம் முற்போக்கு சக்திகள் வளர்ந்துவந்த அதே வேளையில் அரசியலில் ஏகாதிபத்திய விசுவாசமும், துரைத்தன மோகமும் பழைய சமுதாயக் கொள்கைகளையும் கொண்ட பிற்போக்குச் சக்திகளே தமிழர் சமூகத்தில், தமது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தன. இவற்றின் செல்வாக்கு, கல்வி, கலை, இலக்கியத்துறைகளிலும் பிரதிபலித்ததில் வியப்பில்லை. இந்த ஆதிக்கத்தையும் செல்வாக்கையும் உடைத்தெறிவதற்கு, தேசிய உணர்வை ஊட்டும் கடமையில் இ. மு. எ. ச. கவனம் செலுத்தவேண்டியிருந்தது.

2. ஈழத்துக் கலை இலக்கியத்தை இந்திய சஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும் முழுமையாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்ததோடு உளுத்துப்போன பழைய சமுதாயக் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளுமே சமூக தர்மங்கள் சமுதாய நீதிகள் என்று பிரசாரம் செய்தன. இதனை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருந்தது.

3. இந்தியாவிலிருந்து வருபவைதான் கலை இலக்கியங்கள். கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் அங்குதான் இருக்கிறார்கள். அங்கிருந்துதான் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், இலக்கிய நூல்கள் வரவேண்டும் என்ற கருத்து வேருன்றியிருந்தது. இத்தவருள் கருத்தையும் தகர்த்தெறியவேண்டியிருந்தது.

4. ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை அப்போதிருந்த ஓரிரு சிறிய வார ஏடுகளே பிரசுரித்துவந்தன. பெரிய பத்திரிகை

களான வீரகேசரியும் தினகரனும் கூட (அப்போது இவை இரண்டுந்தான் நாளிதழ்கள்) அக்கரையில் உள்ளவர்களைத்தான் எழுத்தாளர்களாக மதித்து, நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைப் பிரசுரிக்காமல் புறக்கணித்தன. எனவே நமது எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களையும் அங்கீகரித்துப் பிரசுரிக்கச் செய்வதற்கான இயக்கத்தை நடத்தவேண்டியிருந்தது.

இ. மு. எ. ச. இவற்றைத் தனது முதல் வேலைத்திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டாலும், இதனைச் செயற்படுத்தவும், இதற்கான ஓர் இயக்கத்தை எழுத்தாளர், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், வாசகர் மத்தியிலே தோற்றுவிக்கவும் அப்போது அதற்குச் சக்தியிருக்கவில்லை. எனினும் 1954-லிருந்து 1956 வரை இதற்கான தயாரிப்பு வேலைகளிலும், சூழ்நிலையை உருவாக்குவதிலும் ஈடுபட்டது. எழுத்தாளர் கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்கள் மூலமும். விழாக்களிலும், இலக்கியக் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மூலமும் இதனைச் செய்தது.

1956-ல் நாட்டில் ஏற்பட்ட எழுச்சியும் புதிய மாற்றமும் கலை இலக்கியத்துறையிலும் பிரதிபலித்து ஒரு விழிப்பை உண்டாக்கின. அரசியலிற் காணப்பட்ட சில தவறான போக்குகள் மத்தியிலும் தேசிய உணர்வும், முற்போக்கான கருத்துக்களும் பரவலாகப் பெருக்கெடுத்தன. இதன் விளைவாக இ. மு. எ. ச. தனது வேலைத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவும், முன்னெடுத்துச் செல்லவுமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

இதே காலகட்டத்தில் மொழிப்பிரச்சினை தோன்றியதன் காரணமாக, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய நிலைமை உருவாயிற்று. இதனைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த எண்ணிய தமிழ் மக்கள் மத்தியிலுள்ள வகுப்புவாத பிற்போக்குச் சக்திகள் மகாகவி பாரதியாரை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தி மொழிவெறியையும் கண்மூடித்தனமான சிங்கள எதிர்ப்பையும் மூட்டிவிட்டதோடு, அம் மகாகவியைத் தமிழைப்பற்றிக்கூறும் ஒரு மொழிப்புலவரை மட்டுமே காட்டும் வித்தையைச் செய்து

வந்தனர். எனவே, பாரதியாரின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, தேசிய உணர்ச்சி, மட்டுமல்லாது சகோதர மொழிகளையும் அவன் நேசித்த பாங்கு, அந்நிய ஆதிக்கத்திற்கெதிராகத் தாய்மொழிப்பற்றை ஊட்டிய விதம், தேசிய ஐக்கியத்தில் அவன் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு, சாதிக்கொடுமையை வெஞ்சினத்தோடு சாடிய குரல், முப்பதுகோடி ஜனசங்கம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமையை வேண்டிநின்ற அவனுடைய சமுதாயக்கொள்கை, அவனின் காணப்பட்ட சர்வதேசிய உணர்வு இவையெல்லாவற்றையும் தமிழ்மக்களுக்குத் துலாம்பரமாக எடுத்து விளக்குவதன்மூலமாக தனது கொள்கை நிலைப்பாட்டுக்கு உரம் தேடிக்கொள்ளமுடியும் என்று இ. மு. எ. ச. அப்போது எண்ணியது. எனவே, தனது வேலைத்திட்டத்தின் முதல் நடவடிக்கையாக 1956-இல் தேசிய ரீதியில் மகாகவி பாரதியாரின் விழாவைக் கொண்டாடியது. இவ்விழாவிற்கலந்து கொள்வதற்காகப் பிரபல எழுத்தாளரும், கலைஞரும், விமர்சகருமான சிதம்பர ரகுநாதன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்திருந்தார். கொழும்பு, குருநாகல், கண்டி, மாத்தளை, திருகோணமலை, அனுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய ஊர்களில், பிரமாண்டமான விழாக்களும், 50-க்கும் மேற்பட்ட பாரதியைப்பற்றிய சொற்பொழிவுகளும் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றன. இ. மு. எ. ச. வைச்சேர்ந்த முன்னணி எழுத்தாளர் பலரும் கூட இவற்றிற்கலந்துகொண்டு பாரதியாரைப்பற்றி மட்டுமல்லாமல் இ. மு. எ. ச. வின் கொள்கைகளையும் விளக்கினர். பிற்போக்கு இலக்கியத்திற்கெதிராகச் சங்கநாதம் எழுப்பினர்.

பாரதி விழாவோடு தொடங்கப்பெற்ற இ. மு. எ. ச. வின் இயக்கம், அதன் தலைமைக்குழு உறுப்பினர்களின் அயராத உழைப்பினாலும் தொடர்ச்சியான வேலையாலும் ஏனைய உறுப்பினர்களின் ஆதரவாலும் முன்னேக்கிச் சென்றது; வளர்ந்தது. இ. மு. எ. ச. வின் கொள்கைகளும் செயல்முறையும் ஈழத்து எழுத்தாளர் பெரும்பாலோரை அதன்பால் ஈர்த்தன. பல்கலைக்கழகக் கல்வி மாண்களிலிருந்து சாதாரண உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்வரை இ. மு. எ. ச. வின் கீழ் அணிதிரண்டனர்.

இதனால் ஸ்தாபனம் வலுப்பெற்றதோடு, ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மாபெரும் சங்கமாகவும், ஈழத்துக் கலை இலக்கியத்தை நெறிப்படுத்தும் ஸ்தாபனமாகவும் விளங்கியது.

இ. மு. எ. ச. வின் வளர்ச்சியும் அதன் ஸ்தாபன பலமும் 1957இல் அதன் முதலாவது மாநாட்டை நடத்த வழிகோலின, வெற்றிகரமாக நடந்த அம்மாநாட்டில் அலக்ஸி சக்கோவ், பெப்லா நெருடா, பொற்றேகாட் ஆகிய வெளிநாட்டு எழுத்தாளர்களும் தமது ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கலந்துகொண்டனர்.

இ. மு. எ. ச. ஈழத்துக் கலை இலக்கிய அரங்கிலே தனிப்பெரும் சக்தியாக வளர்ந்து வந்த அதே வேளையில் வெளிநாடுகளிலும் அது அறிமுகமாயிற்று. அதன் சொள்கைகளையும் இயக்கங்களையும் தெரிந்துகொண்ட வெளிநாடுகளிலுள்ள எழுத்தாளர்கள் ஸ்தாபனங்கள் இ. மு. எ. ச. சங்கத்தை மதித்தன. 1958-ல் நடந்த முதலாவது ஆசிய-ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாடு இ. மு. எ. ச. வுக்கு அழைப்பு அனுப்பிக் கௌரவித்தது. இது போன்ற பல சர்வதேச மாநாடுகளிலும் இ. மு. எ. ச. பங்குபற்றி, நமது கலைஞர், எழுத்தாளர்களின் உணர்ச்சியையும் அபிலாஷைகளையும் இலங்கைக்கு வெளியேயும் நேரடியாக எடுத்துக் கூறியது.

1956இலிருந்து 1961 வரையுள்ள ஐந்து ஆண்டு காலத்திலும் இ. மு. எ. ச. நடத்திய இலக்கியக் கூட்டங்களும் கருத்தரங்குகளும் கணக்கற்றவை. இவற்றில் அவ்வப்போது இலங்கைக்கு வருகை தந்திருந்த இந்தியப் பத்திரிகையாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் கூடக் கலந்து கொண்டார்கள்.

இவற்றைவிட இக்காலகட்டத்திற்குள், பல முக்கிய விஷயங்களை அது சாதித்தது.

1. நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்கு வீரகேசரி, தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகளில் இடமளிக்கவும், சன்மானம் வழங்கவும் வேண்டும் என்று நடத்திய போராட்டத்தில் வெற்றியீட்டியது.

2. எழுத்தாளரின் படைப்புகளை வெளியிடுவதற்காக எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தை நிறுவ அத்திவாரமிட்டது.

3. இ. மு. எ. ச. வின் குரலான புதுமை இலக்கியம் இதழை ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்து நடத்தியது.

5. தேசிய இலக்கியத்திற்கான கோஷத்தை முன்வைத்து வெற்றி கண்டதோடு, யதார்த்தவாத இலக்கியக் கோட்பாட்டை நிலைநாட்டியது.

6. இவை எல்லாவற்றுக்கும் சிகரமாக இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் முன்னெப்பொழுதும் நடந்திராத அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை நடத்தியது. 1961-ம் ஆண்டு இ. மு. எ. ச. தலைநகரில் நடத்திய இம் மாநாட்டில், கருத்தரங்கு, கவியரங்கு, கலையரங்கு, சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள், பேரவைக்கூட்டம், பத்திரிகை - புத்தகக் கண்காட்சி, எழுத்தாளர் கலைஞர் புனைபடக் கண்காட்சி முதலிய பல நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன. இரு நாட்கள் நடந்த வெற்றிகரமான இம்மாநாடு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் என்றும் அழியாத ஓரிடத்தைப் பெற்றுவிட்ட நிகழ்ச்சியாகும்.

7. புதுமை இலக்கியத்தின் மாநாட்டு மலர் இ. மு. எ. ச. வின் மற்றொரு சாதனை எனலாம். ஈழத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை வெளிவந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், கவிதைகள், நாவல்கள் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், நாட்டுப் பாடல்கள் ஆகிய ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் முழுத் தகவல்களையும் தொகுத்துத் தரும் கட்டுரைகள் அடங்கிய இம் மாநாட்டு மலர் ஒருகலை இலக்கியக் களஞ்சியமாகும். இத்துறையில் இதுதான் முதல் வெளியீடு.

8. கொழும்பு மாநாட்டைத் தொடர்ந்து 1963ல் யாழ்ப்பாணத்தில் இ. மு. எ. ச. வின் இரண்டாவது எழுத்தாளர் மாநாட்டைச் சிறப்பாக நடத்தியது இதுவும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப்பெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். ஈழத்து இலக்கியத்தின் முன்னும் எழுத்தாளர் முன்னும் உள்ள கடமைகளை வரையறுத்து இம்மாநாடு ஜனநாயக

யதார்த்தவாத இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்வைத்தது.

9. கிழக்கு மாகாணத்தில் அக்கரைப் பற்றிலும் இ. மு. எ. ச. வின் பிராந்திய மாநாட்டை நடத்தியது. இதுவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

10. 1963ல் கண்டி கவிஞர் சங்கத் துடன் சேர்ந்து தமிழ்-சிங்கள எழுத்தாளர் மாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடத்தியது. இதனால் சிங்கள எழுத்தாளர் கவிஞர் மத்தியில் இ. மு. எ. ச. வுக்கு இருந்த நல்லெண்ணமும், மதிப்பும் மேலும் வலுப்பெற்றது.

இம்மாநாடுகள் அனைத்தும் எழுத்தாளர்களின் ஐக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டின. அவர்களின் நல உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுத்தன. மக்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பினை வலியுறுத்தின. ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தை விளக்கி அதை மேலும் வளர்த்துச் செல்ல அறைகூவின. முற்போக்குப் பாதையினூடாகத்தான் சரியான தேசிய இலக்கியத்தை - யதார்த்த இலக்கியத்தைப் படைக்க முடியும் என்ற கொள்கைநெறியைப் பிரகடனப்படுத்தின.

11. இ. மு. எ. ச. வின் எழுத்தாளர்கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் ஏழு ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை நூலுருவில் வெளியிட்டது.

விரகேசரி, தினகரன் போன்ற பெரிய பத்திரிகைகள் எமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்கு உரிய இடமளிக்கவும், சன்மானம் வழங்கவும் வைப்பதற்கு இ. மு. எ. ச. நடத்திய இயக்கம் வெற்றியீட்டியதைத் தொடர்ந்து நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் கணிசமான அளவு வெளிவரத் தொடங்கின. பலருடைய படைப்புகள் நூல் வடிவிலும் பிரசுரமாயின. சரஸ்வதி போன்ற இந்திய இலக்கிய சஞ்சிகைகள்கூட வெளியிட்டன.

இவை இந்நாட்டு மக்களின் வாழ்வை அபிலாஷையை, போராட்டங்களை, உணர்ச்சிகளை மண்வாசனையோடு யதார்த்த பூர்வமாகச் சித்தரித்துக் காட்டியதால் வாசகர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்புக் கிடைத்தது.

நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்பாற்றலைக் கண்ட வாசகர்கள் அவர்களை மதித்தனர்; பாராட்டினர். பிரசுரமான அநேக நூல்களுக்கு இ. மு. எ. ச. வும் வெளியீட்டுவிழா நடத்தி அவற்றை அறிமுகப்படுத்தியதும் வாசகர்களின் பெருக்கத்திற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

இது பழமையிலேயே ஊறிப்போன பண்டிதவர்க்கத்திற்கும் இலக்கியத்தில் அதுவரை ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த பிற்போக்குச் சக்திகளுக்கும் வயிற்றெரிச்சலையும், பொருமை யையும் தூண்டிவிட்டது. அதோடு, இப் பிற்போக்கு சக்திகளால் அதுவரை மூடிமறைக்கப்பட்டுவந்த சுரண்டும் வர்க்கக் குணம்சங்களையும் ஒடுக்கு முறைகளையும் நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் அம்பலப்படுத்தித் தாக்குதல் தொடுத்ததால் இவர்கள் மிரண்டார்கள். எனவே, நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் தமிழ்மரபுக்கு மாறானவை என்ற கோஷத்துடன் கிளம்பினார்கள். இந்த மரபுப் போராட்டத்தில் இ. மு. எ. ச. கூச்சல் போட்ட பண்டித வர்க்கத்தையும் பிற்போக்குச் சக்திகளையும் முறியடித்து பெரும் வெற்றியீட்டியது.

12. தரமான இந்திய சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், நூல்களை வரவேற்கும் அதே வேளையில், பிற்போக்குக் குப்பைகளுக்கு எதிராக இ. மு. எ. ச. நடத்திய இயக்கம் இன்னும் வெற்றியடையாமல் இருந்தது. வர்த்தக நோக்கோடு வெளியிடப்படும் இக்குப்பைகளுக்கு இலங்கை தொடர்ந்தும் ஒரு பெரும் சந்தையாக இருந்துவந்தது. இவை ஈழத்து வாசகர்களின் காசைச் சுரண்டியதோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. நமது நாட்டின் நலனுக்கும், மக்களின் நலனுக்கும் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய படுபிற்போக்கான கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் அவர்களின் மூளையில் செலுத்திப் பழுதாக்கின. கலை இலக்கியத்தை வெறுமனே பொழுதுபோக்கும் அபின் குளிசைகளாக்கி மயக்கின. யதார்த்த வாழ்க்கையை மறக்கச் செய்து, அபின்மூலம் கூடியமாற்றத்துக்கான போராட்டத்திலிருந்து அவர்களைத் திசைதிருப்பி பெரும் கற்பனைச் சகத்தில்

மிதக்க வைத்தன. ஆபாசத்தையும், அசிங்கத்தையும் சீரழிந்துகொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவ நாகரிகத்தையும் விளம்பரப்படுத்தி இளம் வாசகர் சமுதாயத்தை நச்சுப்படுத்தின. எனவே இக்குப்பைகளின் இறக்குமதியைத் தடைசெய்ய வேண்டும் என்று இ.மு. எ. ச. வருடக்கணக்காய் நடத்தி வந்த போராட்டம் 1970க்குப் பிறகுதான் வெற்றியீட்டியது. என்றாலும் இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகும்.

இ.மு.எ.ச. கலை இலக்கியத் துறையில் மட்டுமல்லாமல், தேசத்தின் அரசியல், பொருளாதார, சமூகப் போராட்டங்களிலும் இணைந்து நின்றது.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும் தேசிய சுதந்திரமும் இ.மு.எ.ச.வின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் முக்கியமானவையாகும். எனவே, சகல ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் போராட்டங்களையும் இ.மு.எ.ச. முழுமூச்சுடன் ஆதரித்தது. இந்நிலைப்பாட்டில் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக கல்வி, கலாச்சார முனைகளில் ஆரம்பகாலத்தில் போராடிய ஆறுமுக நாவலர், அநகாரிக தர்மபாலா போன்றோரைக் கௌரவித்தது. நாவலர் விழாவுக்குப் புதிய அர்த்தத்தை அளித்தது. தேசிய உணர்ச்சிக்கு உரமூட்டுவதற்காக அறிஞர் சித்திலெப்பையைத் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது. சோமசுந்தரப் புலவருக்கு விழா எடுத்தது.

தேசியரீதியில் மட்டுமல்லாமல், சர்வதேசரீதியிலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களையும், விடுதலை இயக்கங்களையும் ஆதரித்தது. விஞ்ஞான சோஷலிசத்தை அங்கீகரித்து. சமூக மாற்றங்களுக்குப் போராடும் புரட்சிகர சக்திகளுக்குத் தனது ஒருமைப்பாட்டை நல்கியது.

இலங்கையிலே பிற்போக்கு பாசின சக்திகளுக்கெதிராகவும், வகுப்புவாத சக்திகளுக்கெதிராகவும் முற்போக்குச் சக்திகளாம் மக்கள் நடத்திய, போராட்டத்தின் அவர்களிடம் இ.மு.எ.ச. இணைந்து நின்றது. இப்போது தொடர்ந்து நடத்திவரும் போராட்டத்திலும் இணைந்து நிற்கிறது.

இன்கூரன்ஸ், எண்ணெய்க் கம்பெனிகள், பஸ் கம்பெனிகள் ஆகியவற்றைத் தேசியமயமாக்கியது, பாடசாலைகளை அரசுடமையாக்கியது, லேக்ஹவுஸ் மசோதா போன்ற முற்போக்கு நடவடிக்கைகளை இ.மு.எ.ச. பூரணமாக ஆதரித்தது. அதே போன்று இன்று அமுலாக்கப்பட்டு வரும் காணி உச்சவரம்பு, வீட்டு உச்சவரம்பு, வருமான உச்சவரம்பு, போன்ற முற்போக்கான நடவடிக்கைகளையும் இ.மு.எ.ச. பூரணமாக ஆதரித்து நிற்கிறது.

தேசிய ஐக்கியத்திற்கான நிலைப்பாடு இ.மு.எ.ச.வின் மற்றொரு அடிப்படைக் கொள்கையாகும். எனவே தேசிய ஐக்கியத்திற்கும் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் உலைவைக்கும் வகுப்புவாத சக்திகளுக்கெதிராக இ.மு.எ.ச. போராடியது. வடக்கே தமிழ் வகுப்புவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடிய இ.மு.எ.ச. கண்டி சாகித்தியவிழாவில் தலைதூக்கிய சிங்கள இனவெறியை எதிர்த்துப் போராடியதுடன் இனவாதசக்திகளைச் சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளுடன் சேர்ந்து முறியடித்தது ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையாகும்.

மொழிப் பிரச்சினையில் இ.மு.எ.ச. ஆரம்பகாலந் தொடங்கித் தனது நிலைப்பாட்டைப் பிரகடனப்படுத்தி வந்துள்ளது. அந்நிய ஆதிக்கத்தினால் நசுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் தேசிய மொழிகள் அவற்றிற்குரிய ஸ்தானத்தைப் பெறவேண்டும். ஆட்சிமொழியாகவும் போதனா மொழியாகவும் ஆங்கிலம் இருந்துவரும் நிலைமை மாற்றப்பட்டு தேசிய மொழிகளுக்கு இடமளிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. எனவே தேசிய மொழிகள்-தாய்மொழி போதனா மொழியானதை பூரணமாக ஆதரித்தது. பெரும்பான்மை இனத்தவரின் மொழி ஆட்சிமொழியான போது அதனை இ.மு.எ.ச. வரவேற்ற அதே வேளையில் தேசிய சிறுபான்மை இனத்தவரின் மொழிக்கு-தமிழுக்கு நியாயமான உரிமை வழங்கவேண்டும் என்று கோரியது. தமிழ்பேசும் மக்களின் நேர்மையான அபிப்பிராயங்களை அது அங்கீகரித்ததோடு, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியிலும், இ.மு.எ.ச.

செயல்பூர்வமான சாத்தியபூர்வமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. அது நடத்திய மாநாடுகளின் தீர்மானங்கள் இதனை மெய்ப்படுத்தின.

அதேசமயத்தில் மொழியின்மீதுள்ள பற்றுதல் வெறியாக மாறக்கூடாது என்று எச்சரித்தது. மொழிப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்தி இனவெறியைத் தூண்டி, தேசமக்களிடையே குரோதத்தையும் பிளவையும், பகைமையையும் உண்டாக்க முனையும் சகல வகுப்புவாத சக்திகளுக்கும் எதிராக, கடுமையாகப் போராடவேண்டும் என்று

தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வந்துள்ள தோடு போராடியும் வந்துள்ளது.

அதேவேளையில் தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு சாத்தியமான அளவு தீர்வுகண்டு தேசிய ஐக்கியத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் உருவாக்க இ. மு. எ. ச. முனைந்து நிற்கிறது. அதன் செயல்பூர்வமான நடவடிக்கையே நடைபெற இருக்கும் தேசிய ஒருமைப்பாடு மாநாடாகும்.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இம்மாநாடு இ. மு. எ. ச. வின் மற்றொரு மாபெரும் சாதனையாகும்.

“இலக்கியக் கொள்கைகள் வரலாற்று அடிப்படையிலே ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தோன்றுவனவாயினும், ஒன்று தோன்றியபின் முந்தியவை மறைந்துபோவதில்லை. புதியனவாகத் தோன்றும் கொள்கைகளிலே பழையனவற்றின் அம்சங்கள் மறைமுகமாக மாகவேனும் கலக்கின்றன. ஆயினும் பொதுவாகக் கூறுமிடத்து ஒவ்வொரு காலப்பகுதியில் ஒவ்வொரு கொள்கையே பெரு வழக்காறுடையதாய் விஞ்சி நிற்கக் காணலாம். அவ்வாறு ஒங்கிநிற்கும் கொள்கைக்கோ அல்லது அதன் கூறுகள் சிலவற்றுக்கோ எதிர் வினைவாய்ப்பு புதியதொரு கொள்கை தோற்கிறது.

இந்நியதிப்படி இருபதாம் நூற்றாண்டிலே செல்வாக்குப்பெற்று வரும் கொள்கை சமுதாயச் சார்புடையதாகும். அதற்குக் காரணங்கள் பல. எனினும் ‘தூய’ அழகியல் வாதத்துக்கு எதிர் வினையாகவே சமுதாயக் கொள்கை நடைமுறையிற் செயற்படுகிறது எனலாம்.”

க. கைலாசபதி
(இலக்கியமும் திறனாய்வும்)

மரபுபற்றிய மார்க்சீய நிலை

சி. தில்லைநாதன்

வாழ்க்கை அனுபவ உணர்வின் வெளிப் பாடே கலையாகவும் இலக்கியமாகவும் ஆகுமென்பர். அனுபவம் என்று கொள்ளப்படுவது ஒருவன் தன் சொந்த வாழ்வில் அனுபவித்துணர்வது மட்டுமன்று; பிறருடைய அனுபவங்களிலிருந்தும் ஒருவன் பலவற்றை அறிந்தும் உணர்ந்தும் கொள்கிறான். தன் சமகாலத்தவர்களின் வாழ்விலிருந்து மட்டுமன்றி முன்னையோர் வாழ்விலிருந்தும் அவர்தம் வாழ்வனுபவங்களிலிருந்தும் அவன் பெற்றுக் கொள்பவையும் பெறத்தக்கவையும் உண்டு.

மனிதனோ அன்றி மனித நாகரிகமோ இன்றோநேற்றோ திடீரெனத்தோன்றியதல்ல. ஆதிகாலத்திலிருந்து மனிதன் எத்தனையோ இடையூறுகளையும் எதிர்ப்புக்களையும் பிரச்சினைகளையும் பல்வேறு வழிகளில் போராடி வென்றுகொண்டு முன்னேறி வந்தமையை வரலாறு உணர்த்தும். வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் கலை இலக்கியங்களிலும் இவ்வரலாற்றுப் போராட்டங்களின் தாக்கங்களைக் கண்டுகொள்ள இயலும். முன்னோரிடமிருந்து, மனிதர்களைப் போலவே மனிதர்களான கலைஞர்களும் அறிந்து கொண்டவைகள் பலவாகும். எந்தவோர் எழுத்தாளனும் பல்வேறு காலங்களையும் தேசங்களையும் சேர்ந்த எழுத்தாளர் குலத்தின் ஓர் அங்கமாவான். இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில், முன்னையவற்றின் செல்வாக்குப் பின்னையவற்றின் பொருள் அமைதியிலும் பாத்திரக் குணதீசயங்களிலும் மட்டுமன்றி, நடையிலும் உத்திகளிலுங்கூடக் காணப்படலாம். பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்கும் வழிவகைகளை மட்டுமன்றி, வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் வழிவகைகளையும் முன்னையவரிமிருந்து பின்னையவர்கள் அறிந்துகொள்வர். முன்னையோர் வழிகளையும் முறைகளையும் பின்னையோரும் பின்பற்றும்போது, அது மரபென ஒம்பப்படுகிறது.

மரபு என்றால் என்ன? முறைமை, பாரம்பரியம், மேம்பாடு, நியாயம், வழி

பாடு முதலிய அர்த்தங்களை அச்சொல்தருவதாயுள்ளது. ஆயினும், தொன்று தொட்டு வழங்குவதைக்குறிப்பதாகவே அச்சொல் வரலாற்றுக்கால முதலாகத் தமிழில் வழங்கி வருகிறது. மரபு என்றால் என்ன என்பதில் இன்றைய பிரச்சினை. மரபை மீறலாமா என்றே சிலர் வினவுகின்றனர். மாறும் காலச் சூழ்நிலையை மறந்துவிடுமளவுக்கும் சுயத்துவத்தையும் திறனையும் இழந்துவிடுமளவுக்கும் மரபைத் தாங்கிநிற்கும் ஒருவன் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவெனக் கொள்ளப்படத் தக்கவன் ஆவானா என்ற வினாவும் இங்கு எழவே செய்யும்.

முன்னோர் விட்டுச் சென்ற முதுசொற்களையும் கடந்து வந்த வரலாற்றையும் புறக்கணிக்குமாறு மார்க்சீசம் கூறவில்லை. அதே நேரத்தில் வரலாற்றையும் மரபையும் மாறவிடக் கூடாதென்பது சிறுபிள்ளைத்தனமான பிற்போக்குவாதமாகும். தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு பற்றிய உணர்வு எதிர்காலப் பாதையை நிர்ணயிக்க உதவும். இன்று எதார்த்த நோக்கிலே திரும்பிப் பார்க்கும் போது, எமது பழைய வரலாறு பெருமைகளுக்கு மட்டுமன்றிச் சிறுமைகளுக்கும் சாரக நிற்பதையும் முன்னுதாரணங்களைமட்டுமன்றி முன்னெச்சரிக்கைகளையும் கூடத் தருவதையும் அவதானிக்க முடியும்.

ஒரு முறையினை நம்முன்னோர் பின்பற்றியது நினைவு கூரப்படும் அதேவேளையில், அம்முறையினை நம்காலத்தவரும் தொடர விரும்பினாற்றான் அது மரபாகும். எனவே, அம்முறை இன்றும் அர்த்தமுடையதாகுமா பொருந்துவதாகுமா மதிப்புடைத்தாகுமா என்பதே முக்கியமானதாகும். சங்ககாலத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் கள்ளருந்தினர்; எனவே, கள்ளருக்குடித்தல் தமிழ்மரபு என்றும் கூழும்சோறுமே எமது பண்டை உணவாகையால் பாணையும் சோயா அவரையையும் சாப்பிடுவது மரபுக்குவிரோதம் என்றும், குறிஞ்சி நிலத்திற் புணர்ச்சி ஒழுக்கம் நிகழ்த்திய பின்னன்றி மணமுடிப்பது தமிழ்மர

பல்ல என்றும், அம்புவில்லுத்தவிர்ந்த ஏனைய ஆயுதங்களை (அஹிம்சையும் சத்தியாக்கிரகமும் உட்படத்) தூக்கமாட்டோமென்றும் கூறுவது இன்று பொருத்தமும் மதிப்பும் உடைத்தாகுமா?

காலத்தியல்புகளையும் தேவைகளையும் உணராது வரலாற்றையும் மரபையும் நோக்குவது தவறாகும். இலக்கியத்தை அதனை ஆக்கிய மக்கள் வாழ்ந்தகாலப் பகைப்புலத்தில் வைத்து மதிப்பிடவேண்டும். சமூக வளர்ச்சியின் எந்தப்படியில் நிற்கையிற் பிறந்தது அவ்விலக்கியமென்பது நோக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு மதிப்பிடவும் நோக்கவும் இயலாதவர்கள் மரபைப் பற்றிப் பேசுவது இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாகவே முடியும்.

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் முறைமைகளிற் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை விரும்பும் மார்க்சியவாதிகள் மரபுகளுக்கு மதிப்பளிப்பதில்லை என்ற தப்பான எண்ணம் சிலரிடம் உண்டு. ஆனால், மனித முன்றேற்றத்துக்குதவும் மரபுகளை — அவை எந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவையாயினும்சரி, எந்த இனத்தினுடைமைகளாயினும்சரி—மதிக்கவும் அவற்றைத் தம்முதுசொங்களாகச் சுவீகரித்துக் கொள்ளவும் மார்க்சியவாதிகள் தயங்குவதில்லை.

கலைஞன் சுத்த சுயம்புவாக இயங்குபவன், இலக்கியம் சூனியத்திலிருந்து புறப்பட்டு எழுத்தாளனின் மண்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு பிறப்பது, கலை கலைக்காகவே தோன்றிக் கலைக்காகவே முடிவது என்றெல்லாம் கூறுபவர்கள் மரபுகளை அறியவோ மதிக்கவோ தவறக் கூடும். ஆனால், மனித வளர்ச்சியை ஓட்டி இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பார்க்கும் மார்க்சிய வாதிகள் ஏற்ற மரபுகளைப் புறக்கணிப்பதில்லை. ஏனெனில், மதிப்பீடுகளும் வடிவங்களும் மாறக் கூடியவையாயினும் அவை சூனியத்திலிருந்து பிறப்பதில்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். உலக நாகரிக வளர்ச்சிப்பாதையிலே எழுந்து முன்னடந்ததுவே மார்க்சியம் என்றும், அது மனித குலத்தின் சிறந்த சிந்தனையாளர்களால் ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட விஞ்ஞானங்களால்

விடையளிப்பதாகும் என்றும் லெனின் கூறியதை ஊன்றி நோக்குபவர்களுக்கு அது தெளிவாகும்.

சோவியத் நாட்டு மக்களுக்குச் சர்வதேச உணர்வையும் சரியான விளக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன், பண்டைக்கால, மத்தியகால, மறுமலர்ச்சிக்கால, அறிவுத்துறை விழிப்புணர்ச்சிக்கால, இலக்கியங்களை வெளியிடத் திட்டம்தீட்டி மார்க்சிம் கோர்க்கி ஓர் உலக இலக்கிய வெளியீட்டு நிறுவனத்தை 1919ம் ஆண்டிலே தொடக்கியமையும் இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கதே.

ஒரு நாட்டின் இலக்கிய வளர்ச்சி அந்நாட்டுக்குரிய வரலாற்றுத் தன்மைளினாலும் தேசிய இயல்புகளினாலும், கலாசார மரபுகளினாலும் பாதிக்கப்படுமாகையால், ஒவ்வொரு நாடும் தனக்குரிய மரபுகளை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும். உலக இலக்கியங்களை மட்டும் கவனத்திலெடுத்துக்கொண்டு தேசிய மரபுகளைப் புறக்கணித்தல் உலகக் குடிமைவாதத்திற் கொண்டுபோய் விட்டு விடும். அதே வேளையில், தேசிய மரபைப் பேணும் விழைவால் உலக இலக்கிய வளர்ச்சிகளைக் காண மறுப்பது பார்வையையும் வளர்ச்சியையும் ஒடுக்கிவிடலாம். எனவே, சொந்தக் கால்களை நன்றாக நிலத்திற் பதித்துக் கொண்டு வளர்ச்சிக்கான வழிகளைக் காண நாலா திக்கிலும் பார்வையைச் செலுத்த வேண்டும்.

இன்றொரு காலத்தையோ நாட்டையோ சேர்ந்த இலக்கியங்களை அறவே மறுப்பதோ, அப்படியே பாவனை பண்ணுவதோ சாலாது. கம்பனுக்குக் கரி பூசுவதிலோ மாணிக்கவாசகரை அழிப்பதிலோ மார்க்சியவாதிகளுக்கு நாட்டமில்லை. அதே வேளையிலே கம்பனை அவன் காலப் பகைப் பலத்தில் வைத்து மதிப்பிடாது, அப்புலத்தினின்றும் அவனைப் பெயர்த்து வந்து நிகழ்காலத்தில் அப்படியே நாட்டமுனைவதிலும் அர்த்தமில்லை.

இலக்கியத்தையும் மரபையும் பற்றிய சர்ச்சையின்போது, சிலர் முக்கியமான மனிதநினைவைக் கைநழுவ விட்டுவிடுவதுண்டு. 'ஆக்கப்பட்ட அனைத்தையும்

ஆக்கியவனும் மதிப்பிடுபவனும் மனிதனே' என்றார் மார்க்கிம் கோர்க்கி, மார்க்சிய வாதிகளைப் பொறுத்தவரையில் மனிதனே முதன்மையானவனும் வரலாற்றைப் படைப்பவனுமாவான். ஆகவே, அவர்கள் எந்த மரபையும் மனிதனை மனதிற்கொண்டே மதிப்பிடுவார்கள், மனித முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாகவுள்ள மரபுப் பிடிக்களை மீறவோ உடைக்கவோ தயங்க மாட்டார்கள்.

பழைய இலக்கியங்களிலே காணப்படும் பல்வேறு குணதிசயங்களையுடைய பாத்திரங்களும், உத்திகளும், மொழியும், எண்ணங்களும், ஏனைக் கலையழகுகளும் நிகழ்காலச் செழிப்புக்கு உதவலாம். ஆனால், இக்கால இலக்கியத்தின் இலக்கு முற்கால இலக்கியமாகவே இருக்கவேண்டியதில்லை.

தேசிய உணர்வையும் ஒருமைப்பாட்டுணர்வையும் செயலாக்கத்தையும் வளர்த்தற் பொருட்டும் மரபுகள் தேடப்படுவதும் பேணப்படுவதும் உண்டு. ஆனால் சுயபெருமைப் போதைக்கும் ஏனையோரை இழித்தற்கும் மரபுப் பெருமை பயன்படல் நன்றன்று. அது இனமோதல்களுக்கும் பிற்போக்குச்சக்திகளின் ஏமாற்றுக்கும் சுரண்டலுக்கும் உதவுவதாகிவிடும். யூதர்களைவிடத் தாம் மேலானவர்கள் என்றும் நீக்ரோக்களைவிடத் தாங்கள் புனிதமானவர்கள் என்றும் கூறியவர்களையும் கூறுபவர்களையும் வரலாறு சந்தித்திருக்கிறது. வடமொழியை விடத் தமிழ் மேன்மையானது என்றும்; காமம் வளர்த்தது வடநாடு; கற்பு நிலைத்தது தென்னாடு என்றும்; ஆரியர் தலையிற் கல்லேற்றியவர்கள் நாம், ஆண்டபரம்பரை நாம் என்றும் பரம்பரை மரபு பேசுவோரையும் கூட வரலாறு கண்டிருக்கிறது.

இவர்கள் இனங்களுக்கும் மொழிகளுக்கும் இலக்கியங்களுக்கும் உரியனவாகச் சில சிறப்பியல்புகளைக் கற்பித்து அவை மாறாத தன்மையினவெனச்சமரிடுவர். இதுமனிதகுல வளர்ச்சிக்குநாசம் விளைக்கவல்ல பிற்போக்குவாதமாகும். மார்க்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரலாற்றுக் காரணிகளாலே தோற் றிக்கப்படும் பழக்கவழக்கங்களும் மரபுகளும் மாற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உரியவை. ஓர்

இனத்தின் அல்லது மொழியின் அல்லது இலக்கியத்தின் இயல்புகளை அதற்குரிய வளர்ச்சிப்படியில் வைத்துப் பார்க்கவேண்டுமேயன்றி, நிலையாக விதிக்கப்பட்டவையாக நோக்குதல் தவறாகும்.

இவ்வாறு தவறாக நோக்குபவர்களே 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்' இல்லை என்றும், காலத்துக்கேற்றவகைகள்—அவ்வக் காலத்துக்கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும், என்பது தப்பென்றும் மல்லிட்டு மனித வளர்ச்சியையும் படைப்பாளியின் ஆற்றலையும் முடக்கவெனச் சில இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளை மரபென்ற பெயரால் எடுத்து நீட்டுவர்.

மனித தொடர்பு சாதனமாக வளர்ந்த மொழியியலைப் புரிந்து கொள்ளாது அகத்தியன் வகுத்த தமிழை அவன் வகுத்தவாறே ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் பதனம் பண்ணவேண்டும் என்பர். சிலபெருமானின் சிபார்சும் பங்களிப்பும் பெற்ற தமிழிலக்கியத்தைச் சிறுகதை முதலான புறவிலக்கிய வடிவங்களைச் சேராதும், இழிசினர் பிரச்சினைகளைப் பேசாதும் பத்திரம் பண்ணவேண்டுமென்பர். உழவுத் தொழில் வையசியருவத்துக்குரியதென்று மனுசாத்திரம் கூறியிருப்பதற்குத்திரர் விவசாயம் செய்யலாகாதென்பர். ஆலயத்துள் அனைவரும் பிரவேசிக்கலாமென வேதாகமம் விதிக்க வில்லையாகையால் "கீழ்சாதி" யாரைக் கோவிலுக்குள் விடமாட்டோம் என்பர்.

இவ்வாறெல்லாம் உடும்புப்பிடி பிடிப்போர் வரலாற்றை உணர்ந்தார்களா மரபு என்றால் என்ன வென்பதை உணர்ந்தார்களா என்று ஆராய்வதில் அர்த்தமில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவர்கள் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் சாதியையும் தங்கள் நலனுக்கும் வசதிக்குமேற்பக் கட்டிப் பூட்டிவைத்திருக்க முனைபவர்களேயன்றி மனிதகுல முன்னேற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் நாட்டமற்றவர்களாவார்கள். அதிகாரத்திலுள்ள வர்க்கத்தினர் தம் ஊன்றிய நலன்களைப் பேணவும் மாற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவுமான பிற்போக்கு ஆயுதமாக மரபுப் பேச்சை உபயோகிக்கலாம் என்பதற்கே அவர்கள் சான்றாவர்.

அன்றாட வாழ்க்கையிலே குடுமியை நீக்கிவிட்டவர்கள், ஆங்கிலத்தைத் தேவைக்குப் படித்து ஓரோவழித் தமிழையும் புறக்கணித்தவர்கள், சேட்டும் கோட்டும் போட்டுக் கொண்டு மாட்டு வண்டியிலன்றிக் காரிலே றிச் சவாரி செய்பவர்கள், இலக்கியப் பண்பாட்டுத்துறைப் பேச்சில் மட்டும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னே நிற்பானேன்? புறத்தியாரிடம் இருந்துதான் சுவிகரித்துக் கொண்ட சேட்டுக்கும் கோட்டுக்கும் காருக்கும் சங்ககால நூல்களிலே தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் தேடுவானேன்? தங்கள் சொந்த வளர்ச்சிக் கேதுவான மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்கு உதவாத அல்லது பாதகமான பரந்த மாற்றங்களைத் தடுக்க முனைவானேன்?

இச்சந்தர்ப்பத்திலே 1918ம் ஆண்டு இந்தப் பொதுமை யுகத்தின் மகாகவி பாரதியார் எழுதியது நினைவு கூரத்தக்கது.

“மாறுதல் இந்த ஜகத்தின் முதலாவது விதி, மாறுதல் என்றால் எல்லாவற்றையும் ஒரேயடியாக மாற்றிவிடுவது என்று அர்த்தமில்லை. நல்ல அர்த்தமுள்ள அம்சங்களை வைத்துக்கொண்டு, பயனில்லாத கெட்ட அம்சங்களை மாற்றவேண்டும். நமது பூர்வீ

கர்களுடைய வழிகளில் இந்தக் காலத்திலே நமக்கு உதவக்கூடிய அம்சங்களை மாற்றிவைத்துக் கொண்டு பயனில்லாதவைகளை மாற்றுவதானால், நமக்கு முன்னோர்களிடம் பக்திக் குறைவு ஏற்பட்டதாக அர்த்தமில்லை. ஒருவன் தனது பூர்வீக ஆஸ்தியிலே நல்ல கழனிகளையும் தோட்டங்களையும் வைத்துக் கொண்டு முள்ளும் புதருமாக இருக்குக் காட்டுவெளியை நன்றாக வெட்டித் திருத்தினால், அவன் பிதுர் துரோகியாவானா?”

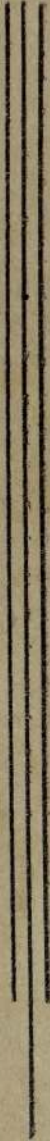
மார்க்சிய வாதிகள் சரியாக வரலாற்று னர்வையும், மானிட சமூக வளர்ச்சிக்கு உறுதியும் உதவியும் பயக்கும் எந்த மரபுகளையும் புறக்கணிப்பதில்லை. அதேவேளையில், மாறுதலை இயல்பாகக் கொண்ட இப்பூவுலகில் மரபுகள் மனித வரலாற்றுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அமைய மாற்றமடையும் என்பதையும் அவர்கள் உணர்வர். மரபுகளை மானிட வரலாற்று வளர்ச்சிப் பின்னணியில் வைத்து அவர்கள் நோக்குவார்களேயன்றி, மாறுதலுணவியல்புகளாய் ஒப்பார். மனித வளர்ச்சியைப் பின்னிழுப்பனவாகவும் தடை செய்வனவாகவும் கிடக்கும் முட்களையும், புதர்களையும் வெட்டித் திருத்தவும் மார்க்சிய வாதிகள் பின்னிற்கார்.

“கலை இலக்கியத் துறையிற் பெரும்பெயர் பெற்றவர்களது ஆக்கங்களும் பணிகளும் காலத்துக்குக் காலம் புனர்மதிப்பீடு செய்யப்படுவது வழக்கம். ஒரு காலத்திலே தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களாகப் போற்றப்படுபவர், பிறிதொரு காலத்தில் புனராய்வு செய்யப்படுவதும், முந்தியகாலத்திற் புகழெதுவும் பெருதிருந்த ஆசிரியர் ஒருவர் சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் புகழுடையவராய்ப் போற்றப்படுவதும் வழக்கம்...

குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் அல்லது கலைஞரது ஆக்கங்கள் முன்னர் நிலவிய கலை இலக்கிய கோட்பாடுகளுக்கியைய ஆராயப்பட்டு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அதற்கியையப் போற்றப்பட்டோ இகழப்பட்டோ இருக்கும். காலகதியில் புதியதொரு கலை இலக்கியக் கோட்பாடு தோன்றினால், அப்புதிய கோட்பாட்டின் கண்ணோட்டத்தில் அவரை மதிப்பிடவேண்டியது அவசியமாகலாம்.”

கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி
(மல்விகை - நவம்பர், 1974)

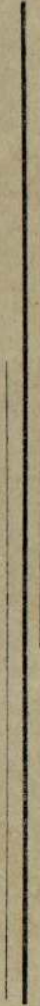
With Best Compliments of:

City Cycle Stores

P. O. Box 1330, Colombo.

With the best Compliments of:

Lalitha Jewellery Mart

Jewellers-Pawn Brokers

99, 101, 103, 105, Sea Street,

Colombo-11

Phone: 23691

வடக்கு மனிதனும் தெற்கு மனிதனும்

— மௌன துற

வடக்கே யிருந்தொரு
மனிதன் வந்தான்.
முடங்கிய வயிறும், மூச்சிலும் பேச்சிலும்
அடங்கிய பசியும், ஆற்றொணை வேதனை
தொடங்கிய கண்ணும் உடையோனாக
வடக்கேயிருந் தொரு மனிதன் வந்தான்

“யார் நீ? யார் நீ?
வடக்கே யிருந்து வருகின்றாயே!
முடங்கிய வயிறும் மூச்சிலே விம்மலும்
அடங்கி யிருப்பதேன்?”

யார் நீ?
யார் நீ?”

“நானா?
வடக்கே வதியும் தமிழன் நானே
வடக்கே வதியும் தமிழன் நானே.

காலையிற் துலாவில் ஏறி இறைத்தேன்.
மாலை வரையும் மாடாய் உழைத்தேன்.
செம்மண் தரையைக் கொத்திப் புரட்டியே
பொன் மண்ணாக்கிடப் புழுதியில் நின்றேன்
பொன்மண் ணுக்கிய புதிய தரையிலே
செந்நெல் செய்தேன்; செகத்திற் களித்தேன்
கரையூர்க் கடலின் ஆழம் சென்றேன்
கனமீன் கொணர்ந்திக் ககனம் குவித்தேன்

நீளப் பனையில் ஏறியே நின்று
பாளை பிளிந்து பதநீர் கொணர்ந்தேன்.
காங்கேசன் துறைச் சீமேந் தாலையில்
காலையும் மாலையும் வியர்வையை உகுத்தேன்
என்றன் வியர்வையை இந்த என்மண்ணிலே

இப்படி உகுத்தும் கண்டது என்ன?
என் உழைப்பெல்லாம் எங்கே? எங்கே?
என் உழைப் பெல்லாம் யாரோ எடுத்தார்
வாழ்க்கைப் பாதையின் வரண்ட பகுதியே
எனக்குத் தெரியும்; இன்பமே தெரியா

இப்போ தென்னைத்
தெரிகிறதா, ஓய்
இப்போ தென்னைத்
தெரிகிறதா ஓய்

வடக்கே வதியும் தமிழன் நானே
வடக்கே வதியும் தமிழன் நானே

தெற்கே யிருந்தொரு
மனிதன் வந்தான்

வந்த அவனின் வரவிலும் வாட்டம் ஏன்?
கவலையின் ஓவியம் திட்டிய கண்களும்
கலக்கம் நிலவும் முகமுடையோனும்
இலங்கையின் தெற்கே இருந்தவ னிருந்தான்

“யார் நீ? யார் நீ!
கவலை உலவும் முகமுடையோனே
கலக்கம் நிலவும் கண்ணுடையோனே
யார் நீ?
யார் நீ?
எனக் கறிவிப்பாய்”

“நானா?
தெற்கில் வதியும்
சிங்களன் நானே”

வடக்கே வதியும் தமிழன் வாழ்வே
எனக்கு முள்ளது இதையார் அறிவார்?
காலே எழுந்து கழனி சென்று பின்
மாலை வரும் வரை யானுமார் மாடே
பிறந்தகம் விட்டுப் பிறஅகம் சென்றே
பறந்து பறத்தே உழைக்கின்றேன் நான்.
ஆழக்கடலில் நாவாய் செலுத்தி
பாரை குரன் மீன் கொணர்கின்றேன்;
வெள்ளவத்தை வீலிவ் ஆலையும்
மலிபன் செய்யும் மாபெரும் ஆலையும்
தெற்கே யுள்ள ஆலைகள் மற்றும்
சேர்ந்துள ஆலைகள் யாவும் எனது
வியர்வையாற் தினமும் கழுவப்பட்டே
புனிதமாய் ஆகிப் பொலி வறுகின்றன.
துறைமுக மேடையில் மாடாய் உழைத்தேன்
தொடர் பெரும் வீதியில் ரக்கிகள் ஒட்டினேன்
இப்படி உழைத்தும் என்ன நான் கண்டேன்.
என்றன் உழைப்பெல்லாம் எங்கே? எங்கே?
எந்தன் உழைப்பை யாரோ எடுத்தார்
எந்தன் உழைப்பை யாரே பறித்தார்?
“வாழ்வே எனக்கொரு சுமையாய் உள்ளது

என்றன் பிள்ளைகள் எதிர் காலத்தையும்
பிள்ளையின் பிள்ளைகள் எதிர் காலத்தையும்
உன்னி, உன்னி ஓர்கையில் ஐயகோ
வாழ்வே எனக்கொரு சுமையாய் உள்ளது.

இப்போ தென்னைத்
தெரிகிறதா ஓய்!

இப்போ தென்னைத் தெரிகிறதா ஓய்
தெற்கே வதியும் சிங்களன் நானே
தெற்கே வதியும் சிங்களன் நானே.

கிழக்கே யிருந்தொரு
மனிதன் வந்தான்

கிழிந்த உடையும், வாடிய முகமெலாம்
கிளர்ந்த கவலையும் நெஞ்சிற் துயரமும்
உடையவனாக உள்ளம் உடைந்தே
கிழக்கே யிருந்தொரு மனிதன் வந்தான்

யாரையோ நீ? யாரையோ நீ?
வாடிய முகமுடன் வருபவன் யாரையோ?
வாடிய முகமுடன் கோடிய நெஞ்சுடன்
வருமொரு மனிதா!
யாரையோ நீ?

“நானா?

கிழக்கில் வதியும்
முஸ்லிம் நானே!”
வடக்கிலும் தெற்கிலும் வாழும் மனிதர்
சொன்ன துயரே நான் படு கின்றேன்.
கல்முனைக் கடற்கரை ஓர் மிருந்தே
சரவலை இழுத்தேன். சனமீன் குவித்தேன்
காத்தான் குடியின் தறியில் அமர்ந்தே
கைகள் சிவக்கச் சேலைகள் நெய்தேன்
எங்கள் உறவினர் துணிகளைச் சுமந்து
இலங்கை எங்கணும் விறநிடச் சென்றார்.
கரவாகு வெட்டைக் கழனியில் இறங்கி
பெரிய போடிக்காய்த்தினமும் உழைத்தேன்.
உழைத்தும் என்ன? உதிரம் வியர்வையாய்
ஓடியும் என்ன? உழைப்பின் பயனை
யாரோ எடுத்தார், நானோ தவித்தேன்
யாரோ எடுத்தார், நானோ தவித்தேன்
இப்போது.

விரக்தியுடையேன், வேலையும் இல்லை,
நானே என் மக்களின் எதிர்காலத்தில்
நம்பிக்கை என்பதே சிறிதும் இல்லை.
வாழ்க்கை சுமைஎன என்னை அமிழ்த்துது
வாழ்க்கைச் சுமைஎன என்னை அமிழ்த்துது

இப்போ என்னைத்
தெரிகிறதா ஓய்!
இப்போ தென்னைத்
தெரிகிறதா ஓய்
கிழக்கில் வதியும் முஸ்லிம் நானே
கிழக்கில் வதியும் முஸ்லிம் நானே

வடக்கே யிருந்து வந்த மனிதனும்
தெற்கே யிருந்து வந்த மனிதனும்
கிழக்கே யிருந்து வந்த மனிதனும்
வரலா நென்ற பாதையில் ஓர்நான்
சந்திக்க வேண்டி யிருந்ததால் அங்கு
சந்தித்துக் கொண்டார் சங்கம மானார்
மூவரும் ஆங்கே சங்கம மானார்.

மூவரும் ஒன்றாய் என்முன் நின்றனர்
மூவர் முகத்திலும் கலக்கம் தயக்கம்
மூவர் முகத்திலும் முழு ஏமாற்று
மூவர் முகத்திலும் விரக்தி, துயரம்
எனினும்-
மூவர் முகத்திலும் ஒற்றுமையில்லை
மூவர் முகத்திலும் ஒற்றுமையில்லை.
நானோர் தமிழன்!
நானே உயர்ந்தவன்

கங்கை கொண்டு கடாரம் வென்று
எங்கும் தம்கொடி பறக்க ஆண்ட
பண்டைப் பெரும் புகழ் உடையோன் நானே
இன்றோ இந்நிலை. எனினும் என்ன?
நானோர் தமிழன், நானே உயர்ந்தவன்
என்றே எண்ணினான் வடக்கு மனிதன்

நானோர் சிங்களன்!
நானே உயர்ந்தோன்.

இலங்கையின் முதற்குடி, மிகப் பெரும்பான்
இந்த நாட்டினை ஆளப் பிறந்தவன் [மை
இவர்கள் எல்லாம் எனக்குக் கீழே
இவர்க்கும் எனக்கும் என்ன உறவுண்டு?
நானோர் சிங்களன் நானே உயர்ந்தோன்
என்றே எண்ணினான் தெற்கு மனிதன்.

நானோர் முஸ்லிம்!
நானே உயர்ந்தோன்.

ஒரு காலத்திற் பிறைக் கொடிக்கீழே
உலகை ஆண்ட இனத்தின் வாரிசு
வாணிபம் செய்த வம்சத்தின் மகன்
இலங்கை எங்கணும் இன்று வாழும்
நானோர் முஸ்லிம் நானே உயர்ந்தோன்
என்றே எண்ணினான் கிழக்கு மனிதன்

மூவரும் என்முன் நின்றனர் எனினும்
மூவர் முகத்திலும் ஒற்றுமை இல்லை
'மூவர் முகத்திலும்
குரோதம்,
பகைமை,
மூவர் முகத்திலும்
விரோதம்
பெரு வெறி!

அவர்களைப் பார்த்து
என் நா அசைந்தது?

ஏன் இப்பிரிவு?
ஏன் இக்குரோதம்?
சிங்களன் என்றும், தமிழன் என்றும்
சிறந்த முஸ்லிம் நானே என்றும்
ஏன் உமைப் பிரித்தீர்?
ஏன் உமைப் பிரித்தீர்?

வடக்கிலிருந்து வந்துள மனிதா!
தெற்கிலிருந்து திரும்பிய மனிதா!
கிழக்கிலிருந்து தோன்றிய மனிதா!
சேளீர்! இதனைக் கேளிர்!! இதனை.

வடக்கேயிருந்து வந்துள உனக்கும்
தெற்கேயிருந்து திரும்பிய உனக்கும்
கிழக்கேயிருந்து தோன்றிய உனக்கும்
கிளர்ந்துள பிரச்சினை ஒன்றே! ஒன்றே!!

நீங்கள் மூவரும் உழைக்கும் மக்கள்
நீங்கள் மூவரும் கஷ்டப் படுவோர்
நீங்கள் மூவரும் துயர முடையீர்!
நீங்கள் மூவரும் துன்பம் என்ற
வாடைக் காற்றிற் துவண்டுளீர் அறிவீர்!

காலையிற் கழனியில் இறங்கி உழைத்தும்
கடற்கரை சென்றே கனமீன் கொணர்ந்தும்
ஆலைகள் தோறும் வியர்வை உகுத்தும்
ஐய! நீர் மூவரும் கண்டது என்ன?

மூவருக்கும் உழைப்பும் ஒன்றே
மூவருக்கும் பிரச்சினை ஒன்றே;
மூவரும் உங்கள் எதிர்காலத்தையும்
மூவரும் நும்மக்கள் எதிர்காலத்தையும்
எண்ணி எண்ணி ஏங்குகிறீர்; அறிவேன்

நீ யோர் தமிழனா?
இல்லை, இல்லை
நீ யோர் சிங்களனா?

இல்லை, இல்லை
நீ யோர் முஸ்லிமா?
இல்லை இல்லை

அப்படியானால்-
தாம் யார்?
நாம் யார்?
உரத்த குரலில் மூவரும் கூவினர்.

நீங்கள் மூவரும் இலங்கையின் மக்கள்
நீங்கள் மூவர் இவ்வன்னையின் புதல்வர்
நீங்கள் மூவரும் இந்நாட்டின் உழைப்போர்
நீங்கள் மூவரும் கஷ்டப்படுவோர்
நீங்கள் மூவரும் இந்த நாட்டிற்
சுரண்டப்படுவோர், சுரண்டப்படுவோர்

ஒரு தாய் மக்களை
உழைக்கும் மக்களை
உங்களுக்கென்றொரு காலம் உண்டு

வாழ்க்கை சுமையென அழுத்தி நிற்காது
வாழ்க்கையே சுவையாய் ஆகும் உண்மை
உங்களுக்கென்றொரு காலம் உண்டு
இழப்பதற்கிங்கே எதுவும் அற்ற நீர்
பெறுவதற்கென்றோர் உலகமிங்குண்டு,

உங்களைப் போல உழைக்கும் மக்கள்
உலகம் முழுவதும் வாழுகின்றீர்கள்
அங்கவர் பிரச்சினை உம் பிரச்சினையே
அவர்கள் உம் நண்பர் அவர்களோடிணைவீர்
அவர்கள் உம் நண்பர்
அவர்களோடிணைவீர்

உங்கள் சக்தியால் இந்த உலகம்
இங்கு சாதித்த அளப்பரும் சாதனை
ஒன்று, இரண்டா, உமக்குத் தெரியுமா?

இன்றைய உலகின் எழில் நகரங்கள்
ஏறி இறங்கும் கப்பல்கள் ரயில்கள்
இன்றைய உலகின் சாதனை, செயல்கள்
இலக்கியம் நாடகம் பண்பாடின்னும்
சந்திர மண்டல யாத்திரை இன்னும்
சகல கோளுக்கும் செல்ல நினைத்தல்
எல்லாம் உங்கள் உழைப்பின் பயனே
எனினும் நீங்கள் கண்டது யாது?

எல்லோருக்கும் பிரச்சினை ஒன்றே
எல்லோருக்கும் பிரச்சினை ஒன்றே

எனவே-

இலங்கை மக்காள்! என் அரும் புதல்வீர்!
உங்கள் பேதம் அகற்றுவிர் முதலில்
ஒருவரை ஒருவர் இப்போ பாரீர்!
நீங்கள் யாவரும் ஒரே அணி, ஒரே வரி

நீங்கள் யாவரும் ஒரே நிறம், ஒரே குரல்
உங்கள் யாவர்க்கும்
நோக்கமும் ஒன்றே, வழியும் ஒன்றே.

இலங்கை மக்காள் என் அரும் புதல்வீர்
உங்கள் உழைப்பின் பெறுமதி மீண்டும்
உமக்குக் கிடைக்கும் புதுயுகம் ஒன்றே
அமைக்க மூவரும் ஒன்றாய் ஆகுக

“எங்கனையெல்லாம் யாரெனக் கேட்டே
இன்றைய நிலையை எமக்கிங் குணர்த்தும்
இனைய புதல்வனே! யார் நீ? யார் நீ?
மூவரும் ஒன்றாய் நின்றிறைப்பார்த்துப்
புதிய குரலிற் புதுவினா எழுப்பினர்.

“நானா?

நான் ஓர் கவிஞன்
நெஞ்ச நிமிர்த்திநேர்ப் பதில்சொன்னேன்”

“கவிஞனா?

அப்படியென்றால் ...”
அவர்கள் வினவினர்.

நிலவையும் வாணையும் நீலக் கடையும்
அழகிய விழியையும் அழகிகள் மயலையும்
புலமையாற் சொற்களுட் பிடித்து வைக்
[தாட்டும்
போலிக் கவிஞர் போலல்லாது

மக்களைப் பாடும் புலவன் நானே
மக்கள் பிரச்சினை மக்கள் சிந்தனை
மக்கள் வாழ்க்கை மக்கள் வறுமை
மக்கள் இன்பம் மக்கள் துன்பம்

அவைகளைத் தீர்க்கும் வழிகள் வகைகள்
இவைகளைப் பாடும் இனைய பரம்பரை
இனைய பரம்பரை இன்று நான் ஆயினும்
இதுவே புதிய தலைமுறையாகும்
அப்படியாயின் நாம் அனைவரும் ஒன்றே
உரத்த குரலில் மூவரும் கூவினர்.

மூவரும் ஒன்றே என்று நாம்
உணர்ந்தோம்

மூவரும் ஒருவரே என்று நாம்
தெளிந்தோம்

தேசியம் எதுவெனத்

தெளிந்தோம் ஒன்றே

தேசிய உணர்ச்சிபால் உந்தப்பெற்றுத்

திரண்டே நின்றோம், திரண்டே நின்றோம்

புலவனின் பேனா எம்மை இங்கே

போற்றாவிடில் அதை உடைத்தே எறிவோம்

நீயும் இங்கே எம்மோடிணைக

நீயும் இங்கே எம்மோ டிணைக

மூவர் வாயும் ஒன்றாய் அசைந்தன

மூவர் குரலும் ஒன்றாய் எழுந்தன

மூவர் முகத்திலும் ஒற்றுமைப் பார்வை

மூவர் முகத்திலும் புதிய ஆவேசம்

நால்வரும் புதிய பயணம் தொடர்ந்தோம்

புதிய வழியிற் பயணமாயினோம்.

“லபுமல் சுவந்த நெத்த”

— எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

“இழப்பதற்கு எதுவுமற்றோர்: அதே சமயம் வென்றெடுப்பதற்குரிய புத்துலகும், அதற்குரிய நம்பிக்கையும். இரு கைகளது வலிவும் உடையோர்” இன்றைய இளந்தலைமுறையினருட் பெரும்பான்மையோர், இந்நிலையில் நிற்போரே. இவர்களது பின்னணியில் கடந்த காலமாக இருக்கின்றனர் பழைய தலைமுறையினர். நம்பிக்கைக்குரிய இவ்விளந்தலைமுறையினரது கதையையே “உ. எஸ். ரணவக்கவின், “லபுமல் சுவந்த நெத்த” “சுரை மலருக்கு மணமில்லை” என்ற நாவல் கூறுகிறது. இத்தகு இளந்தலைமுறையின் பிரதிநிதியாக விளங்குபவன் செளதியஸ் ரணதுங்க. இவனது நோக்கிலேயே கதை வளர்ந்து செல்கிறது. இவனது குடும்பத்தைச் சுற்றியே கதை புளையப்பட்டுள்ளது.

“தெற்கிலே தொலைதூரத்திலுள்ள கிராமப்புறமொன்றில் அமைதியாக அல்லற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்” எண்ணற்ற குடும்பங்களுள் ஒன்று ரணதுங்கவின் குடும்பமாமாகும். இன்று இலங்கையின் பெரும்பாலான குடும்பங்களுள் ஒவ்வொன்றுங்கூட இப்படித்தான், “துயருறும் கிராமவாசிகளது அன்றாட வாழ்வும், அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளதும், சமூகப் பிரச்சினைகளதும் சிறுதுளியும் கதையின் பகைப்புலமாவன,” ரணதுங்கவின் குடும்பம் வாழும் மிரிதூன்கந்தையை நோக்கிச் செல்ல முனையும்போது, நிச்சயம் புதுமைப் பித்தன் பொன்னகரத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் வழி நினைவுக்கு வரும். மாத்தறையிலிருந்து அக்குறஸ்ஸ எலிஞ் கிறுநகரம்; அங்கிருந்து பிட்டபத்தர சந்தி; சந்தியிலிருந்து ரணதுங்கவின் வீடுவரை சுமார் முன்றரை மைல் தூரம், வருடத்துக்கொரு தரம் மட்டுமே துப்புரவாக்கப்படும் அடிப்பாதை ஊடலுக்கும் பெருங்காடு;

இவ்வாறான பின் தங்கிய ஒரு கிராமத்தில், ஒன்பது பேரைக் கொண்ட குடும்பத்தில் ஒருவனாகப் பதினெட்டாம் வயதுப் பராயத்திலே ரணதுங்க அறிமுகமாகினான், தாய்; தந்தை; லொக்கு ஐயா(பெரியண்ணா) பெட்டர், மத்துமயா, புஞ்சா, சசி, பொடிநங்கி (சின்னத்தங்கச்சி) ஆகியோருடன், தன்னையும் சேர்த்த மிகப் பெரிய குடும்பம்; மூன்றாம் வகுப்புடன் அவனது படிப்பு நின்றாக்கிட்டது. அதற்கு மேலே படிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் இல்லை. தீவிரமாக விவசாய முயற்சிகளில் ஈடுபடும் மனப்பக்குவம் அவனுக்குண்டு. அவனது குடும்பத்துக்கோ, ஏனைய குடும்பங்களுக்குமோ நகர வாசத்தில் ஈடுபாடில்லையு ஒரு சில தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள உதவும் தொலைதூரப் பண்டமே நகரங்கள், உணவு, உறையுள் மருத்துவம் போன்ற தேவைகள் யாவும் கிராம எல்லைகளுக்குள் நிறைவேறுகின்றன.

இச்சூழலிலேயே, இரு தசாப்தங்களாக விரியும் கதையில் கிராமம் தாரரோடுகள், பாலம், மரவேலைத் தளங்கள், டிஸ்பென்சரி, வித்தியாலயம், கைத்தறி நெசவுச்சாலை என்பனவற்றோடு மாறுதல்களுக்கு உட்படுகிறது.

‘லபுமல்’ நணதுங்கவின் குடும்பக் கதையாக இருந்தபோதும், நான்கு கவர்களுக்குள் உட்பட்ட ஒரு சமூக நாவலாகவோ குடும்பச் சித்திரமாகவோ அமையவில்லை, அக்குடும்பம் முழுக் கிராமத்துடனும் இணைந்து இயங்குகிறது. மத்துமயா பிக்குவாகத் தறவறம் பூணுகிறான். லொக்கு ஐயா பலவகைகளிலும் ஊரோடு ஒத்தாணுகப்படுகிறார். ரணதுங்க வியாபாரத்திலும், சமூக சேவையிலும் ஈடுபடுகிறான். இவ்வாறு குடும்பத்தின் இயக்கம் சமூக இயக்கம் சமூக நிகழ்வுடன் சேர்ந்து அமைய இடமெழுகிறது;

இக்கதையில் இலட்சியக் கதாபாத்திரங்கள் இல்லாத நல்லன-தீயன என்ற இருமுனைக் கதாபாத்திரங்களும் இல்லை. நல்லியல்புகளுடன் பலவீனங்களும்மைய மனித சிந்தனைகளை இத்திற சந்திக்கலாம். சூதாட்டத்தல் ஈடுபட்டு அடிதடிகளுக்குட்பட்டும் லொக்கு ஐயா; கள்ளக் காதலனுடன் ஓடிப்போகும் தாய்; கணவனை விட்டு வாழும் ஒருத்தியை இரண்டாந்தாரமாக இட்டு வரும் தந்தை; அண்ணனது மனைவியுடனே உறவு கொள்ளும் ரணதுங்க; என்போர் இக்காரணங்களை வைத்து மட்டும் மதிப்பிட முடியாதவாறு உருவாக்கப் பெற்றுள்ளனர்.

ரணதுங்கவின் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமாகப் பெரும் சொத்துகள் கிடையா. குத்தகை நிலங்களுடன், பிரிபடாத மூன்று ஏக்கர் காணி ஒன்றே அவர்களது சொந்தம். அதன் வழக்குத் தீர்கின்றபோது அதில் முப்பத்திரண்டில் ஐந்து பங்கே உரித்தாகிறது. எனவே, ஒன்பதுபேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்துக்குச் சொந்தமென யிருக்கலாம் அரை ஏக்கருக்கும் குறைவான காணித்துண்டே. எனினும் ரணதுங்கவின் உழைப்பும் முயற்சியும் இதற்கு ஒரு தீர்வினையும் பெற்றுத் தருகின்றன. அவன் தனது உழைப்பை மூலதனமாகக் கொண்டு நிலத்தைப் பண்படுத்துகிறான். அதனோடு சேர்த்து, துணுவின் முனைப்புடன் சிறு வியாபாரத்திலும் ஈடுபடுகிறான். இதன்மூலம் அவனுக்கு இழந்த காணித்துண்டுகளைக்கூட விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. வீடு, வாசல் கட்ட முடிகிறது. குடும்பத்தையும் கட்டி எழுப்ப முடிகிறது. எனவே ஒவ்வொருவரும் தமது உடலுழைப்பினாலும், ஆளுமையினாலும் முன்னுக்கு வரமுடியுமென்ற கருத்து பெயரில் நிலைநாட்டப்படுகிறது. இங்கு வலுப் பெறும் மற்றொரு முக்கிய கருத்தினுண்டு. "பினதங்கிய கிராமங்கள் அக்கிராம வாசிகளது கூட்டுறவினால் உயர்நிலை எய்த முடியும்" "மிரிஹன்கந்தைபின் சனங்களுட் பாதிக்கு மேற்பட்டோர் ரணதுங்கவின் தாயினதும், சகாதர சகோதரியர் வழியில் வரும் இன சனத்தோடு. இவர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்தால் முழுக்கிராமமுமே இவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க இடமுண்டு" ஆனால் இவர்களது போட்டி பூசல்களால் இடையில் ரணதுங்கவின் குடும்பம் சீர்குலை நேருகிறது.

அதேசமயம் கிராம முக்கியஸ்தர்களுள் ஒருவரான ஹின்னி ஐயாவின் முயற்சியால் தொடங்கப் பெறும் சிரமதான இயக்கம் கிராமத்தின் எழுச்சிக்குக் காலாகிறது. ஹின்னிஐயாவின் மறைவின் பின் ரணதுங்க அதில் முன்னின்றுழைக்கிறான். கிராம முன்னேற்றங்கருதிய சிரமதானப் பணிகளில் மக்களது உற்சாகம் குறிப்பிடற்பாலது. பாதையோரமாகச் செல்வோர் தாம் தூக்கிச் செல்லும் சமையை ஒரு புறமாக இறக்கி வைத்து விட்டுத் தமது முயற்சியையும் உதவிச் செல்வர்" சிரமதானத்தில் இனையோரது பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. "இளைஞர்களைச் சிரமதானப் பணிகளில் ஈடுபடுத்துவதினால், கிராமத்தில், அடிதடி கொள்ளை முதலான குற்றங்கள் குறைந்து வருவதாக" மொரவக்கப் பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் புகழ்ந்து வருகிறார். சிரமதானக் கூட்டுறவுப் பணிகளுக்கு ஊரில் பெரிய மனிதரென்போர் போடும் முட்டுக் கட்டைகள் ஒன்றிரண்டல்ல, அவர்கள் வெளிப்படையாகப் போடும் வேலிகள் இரவிரவாகக் கழற்றி ஆற்றில் எறியப்படுகின்றன. பொலீஸ் நிலையத்திலும் கிராமசேவகரிடமும், கிராமச்சமாதான நீதிமன்றத்திலும் போடப்படும் முறைப்பாடுகள் மக்களது நியாயபலத்தாலே தகர்த்தெறியப்படுகின்றன. இந்நிகழ்வுகளினூடே ரணதுங்க படிப்படியாக உயர்ந்து செல்கிறான். சமாதான நீதிமன்ற அங்கத்துவம், சமாதான நீதவான் பதவி எப்பன அவனை எய்துகின்றன. காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப ஒரு சிறிது வளைவு நெளியுகளுக்குட்படுகிறானேயன்றி, நிலைமாற்றம் அவனை மாற்றிவிடவில்லை. கொண்டை சீவி முடிக்கும் அவன், முடிவெட்டிக் கொள்ள ஆரம்பிப்பது உலகநடப்போடு ஒட்டிச் செல்லவே ஆனால், 'எப்பிறவியிலும்' எச்சமயத்திலும் பின் செல்லமாட்டான்; எவ்விதமான தோல்வி மனவேதனை, விரோதிகள் தொல்லை ஏற்பட்டாலும் முன்னிற்பேன் ஊருக்கு உழைப்பேன், என்ற உறுதியை அவன் பேணுகிறான்.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஊக்குவிக்கும் இலக்கியங்கள் உருவாகவேண்டும் என்ற இந்நாட்களில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இனங்களுக்கிடையிலான உறவைப் புனையும்

காதற் காவியங்கள் இத்தகைய ஒருமைப் பாடு விழையும் இலக்கிய வகையாகலாம். ஆனால் ஒருமைப்பாட்டுத் தத்துவத்தின் செயலாக்கத்துக்கு இன்னும் முகிராவிளங்கற்பனைவாதத்தின் துணையே தொடரவேண்டுமா என்பது ஒரு கேள்வியாகும். அடுத்து காதலும், திருமண உறவுகளும் இன ஒற்றுமைக்குத் தீர்வளிக்குமா என்பது மற்றுமொரு ஐயப்பாடாகும். இவ்விடத்தில், தேசிய ஒருமைப்பாட்டு இலக்கியமாக விதந்துரைக்கும் "அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது" என்ற நாவலைப்பற்றிச் சிறிது குறிப்பிடலாம். அரியரத்தினம் மொலிக்கா எனும் சிங்களப் பெண்ணை மண முடிப்பதன் மூலம், இன ஒற்றுமைக்கு இத்தகைய உறவுகள், முன்னோடியாக இருக்கும் என்ற கருத்தை இந்நாவல் வெளிப்படுத்த முனைகிறது. ஆனால் அவன் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலேயே அவளை மணமுடிக்கிறான். திருமணத்தின் பின் கொழும்பிலிருந்து திருகோணமலைக்கு மீளுபவன் தனது செயலை முன்வைத்து தனது சமூகத்தை எதிர் கொண்டு இயங்கும் துணிவற்றவனாக இருக்கிறான். இதன் விளைவாக அவன் ஊரையே கைவிட்டுக் கொழும்புக்கு வந்து விடுகிறான் எனவே இத்தகைய நாவல்கள் எந்தளவுக்கு இன ஐக்கியத்தைக் கட்டியெழுப்ப உதவும் என்ற எண்ணமே மேலோங்குகிறது.

இந்நிலையில் ஸுபமல் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. இன ஒற்றுமையை வலிந்து புகுத்த வேண்டுவதில்லை; அன்றாட ஜீவனோபாயத்துக்கு அல்லற்படுகின்ற மக்களுக்கிடையே அது இயல்பாகவே அமைந்துள்ளதென்பதை இந்நாவலிலிருந்து உணரலாம்.

மிரிஹன்சந்த போன்ற தென்மாகாணக் கிராமங்களில் உள்ள தேயிலை, றப்பர்த்தோட்டங்களிலே தமிழரும், முஸ்லீம்களும், சிங்களவரும் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர். 'லைன்களில் வாழும் தமிழர் சரசரவெனத் தமிழிற் பேசிக் கொண்டு தம்பாட்டிலே தெருவிற்செல்வர்'. மொழிப்பிரமாறலின் இம்மாற்றத்தைப் பொருட்படுத்துவோர் அங்கிலை அங்கு வாழும் முஸ்லீம்களும், தமிழரும் கொச்சையாகப் பேசும் சிங்களத்தைக்கூடப் புரிந்துகொண்டு அவர்களுடன் ஊடாடுவர்.

எவ்வாறையும் கண்டவிடத்து, "ஹா மாதியா, அப்புஹாமி, யேமிஸ் அய்யா, மாத் தற ஹாமி ஸ்" என்ற கோறணையில் விளித்துப்பேசும் முஸ்லீம் வியாபாரி பொருட் கொள்வனவுக்குப் போகும் போது, வியாபாரப் பண்டங்களை அவருடனும் பகிர்ந்து கொள்வர். அயல் சுற்றாடலிலுள்ள மக்களுக்குக் கொண்டை வெட்டுவதில் ஈடுபட்டுள்ளவர் ஒரு தமிழரே. "தமிழ்ப்பாபர்" என்றே அவரை மக்கள் அன்புடன் அழைப்பர். மீரிஹன்சந்தயில் எல்லாரும் அவருக்கு அறிமுகம். ரணதுங்க உடுகமையிலுள்ள றப்பர்த்தோட்டமொன்றில் வேலைசெய்யும் காலத்தில் ஒரு நாள் அவனுக்கும், தோட்டக் காவலாளிக்குமிடையே சண்டை மூளுகிறது. அதனைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகப் பாய்ந்து முன்னே செல்வோருள் ஒருவரை நிற்பவன் சுப்பையா. இத்தகு சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் மனித உறவுகளுக்கு இனம் ஒரு தடையாக இருந்து விடுவதில்லை.

கிராமப்புறங்களில் இயல்பாகக் காணப்படும் இவ்வித ஒற்றுமை எதிர்காலத்தில் வலுப்பெறக்கூடிய வகையை ரணதுங்கவின் தம்பி புஞ்சாவின்கதாபாத்திரம் காட்டுகிறது. கதையின் ஆரம்பத்தில், அண்ணலிடம் பாடங்கேட்கும் சிறுவனாக அறிமுகமாகும் அவன், முடிவுக் கட்டத்திலே பல்கலைக்கழக மாணவனாக முதிர்ச்சி பெற்றுவருகிறான். தமயனது சிரமதான வேலைகளிலும் முன்நிற்கிறான். அவனுடன் அவனது பல்கலைக்கழக நண்பர்களான துரைசிங்கமும் திலகவர்த்தனும் விடுமுறை நாட்களிற் கிராமத்திற்கு வருகின்றனர். துரைசிங்கம் யாழ்ப்பாணத்தவரென்ற போதும், புஞ்சியைப் போலவே சிங்களத்தில் நன்றாகக் கதைக்கும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இவர்கள் மூலமாக எதிர்காலச் சமூகாய உருவாக்கத்திற்படித்த இளைஞர்களதுபய்கும், பொறுப்பும் வெளிப்படுகின்றன. ஏழைகள் ஊரின் முன்னேற்றத்துக்காகச் செய்யும் காரியங்களுக்கு முட்டுக்கட்டை போடும் பெரிய மனிதர்களை புஞ்சாசாரும்போது இனையோர் கூட்டம் ஆரவாரித்து அவனது பேச்சுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கிறது. பல்கலைக்கழகங்களில் உருவாகிவரும் விழிப்புற்ற ஓர் இனந்தலைமுறையை புஞ்சா, துரைசிங்கம், திலகவர்த்தனும் போன்றோர்காட்டுகின்றனர்.

இவ்வாறு முற்றிலும் ஒரு புதிய நோக்கி
 லமைந்த நீண்ட நாவல் "லபுமல் சுவந்த
 நெத்த" இருபது வருட காலங்களுக்கு நீண்ட
 டுள்ள இக்கதையின் இயல்பான வளர்ச்சி
 யில், ஒரு பத்து வருடங்களின் நிகழ்ச்சிகள்
 முட்டுக்கட்டை போட்டு நிற்பது போன்று
 தோன்றுகின்றன. மீரிஹன் கந்தையில்
 18 வயது இளைஞனாக அறிமுகமான ரண
 துங்க இப்பத்து வருடங்கள் ஊருக்கு
 வெளியே தன்மறைவாக வாழ்கிறான். தந்
 தையின் இரண்டாவது திருமணந்தைய
 டுத்து குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட அடிதடிச்
 சண்டையில், தந்தையை அவன் பலத்த
 காயத்துக்கு உட்டுத்துகிறான். இதனால்,
 அவர் இறந்து விட்டதாகக் கருதிக் கொலைக்
 குற்றத்துக்குப் பயந்தே இவ்வாறு ஓடநேரு
 கிறது. கதையின் பிந்திய பத்துவருட நிகழ்ச்
 சிகட்குரிய சில வளர்ச்சிகளுக்காகவே ஆசிரீ
 யர் இவ்விடை நிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தினார்
 போலும். இக்கதையிலே தான் ரணதுங்க
 வின் காதலியான ரத்தீயை பெரிய அண்
 ணவே மணக்கிறார். தங்கை சசீயைக் காத

லித்து மணந்தவன் அவளை நிராதரவாக்கிச்
 செல்கிறான் சூதாட்டக் கலவரத்தில் அண்
 ணன் சிறைக்குச் செல்லுதல், பிரிவினை
 வழக்கிலே தோல்வி, தாய் மாற்றானுடன்
 ஒடிப்போதல், தந்தையின் இரண்டாந்தாரம்
 என்ற வளர்ச்சியோட்டத்தில், மேற்
 கொண்டு வளர்ச்சி நெறிக்குப் பத்து வருட
 காலத்துக்கு ரணதுங்கவை ஊருக்குவெளியே
 கொண்டு நிறுத்துகின்றமை பெருங்குறையா
 கவே உள்ளது. ரணதுங்கவின் புதிய காதல்
 உறவுக்குரிய தளமாகவும் இதை அவர்
 கொண்டுள்ளார். எனவே இது அனாவசிய
 மான ஓர் இடைச் செருகல் போற் காணப்
 படுகிறது. நாவலின் அதி நீட்டத்துக்கு
 இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

எனினும் நகரநாகரிகத்தின் பாதிப்பற்ற
 முழுமுற்றான கிராமியச் சூழலான ஒரு
 நாவலை உருவாக்குவதில் ரணவக்க வெற்றி
 பெற்றுள்ளார். இன்றைய இளந்தலைமுறை
 யினரைப் பற்றிய ஒரு தெளிவான நோக்கி
 னைப் பெறவும் இந்நாவல் அரிய வாய்ப்பினை
 அளிக்கிறது.

..... 'மும்தாஜ் மீது பதிந்திருந்த உமது இதயத்தை
 அழியாத பளிங்குக் கோபுரமாக்கிய சாஜஹான் மன்னனே,
 இங்கு வரும் எல்லோரும் உமது காதலைக் கௌரவிக்கும்
 போது, உமது காதல் சின்னத்தை நிர்மாணிப்பதற்காக
 உழைத்து மடிந்த அடிமைகளைக் கௌரவிப்பதற்கு என்னை
 அனுமதியும்'

— குணசேன விதான

தேசிய

ஒருமைப்பாட்டிற்கான போராட்டத்தில்

இ. மு. எ. ச.

— ஏன், சோமகாந்தன்

ஈழத்து இலக்கிய இயக்கத்தின் உந்து சக்தியாக விளங்கிவரும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், வரலாற்றுத் தேவையையுணர்ந்து தேசியக் கடமைகளை நிறைவேற்றும் பணியில் கடந்த இருதசாப்தங்களில் முன்னணியில் நின்று செயலாற்றியிருப்பதையும், எங்கள் நாட்டுக்கூட இலக்கியப் பரப்பில், கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் பல சாதனைகள் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாக விளங்கி வந்திருப்பதையும் மாற்றூர் கூடமறைக்க முடியாதபடி இன்று அவை வரலாற்று உண்மைகளாகி நிலைபெற்று நிற்கின்றன.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்காக இன்று இ. மு. எ. ச. எழுப்புங்குரல், ஒரு தேசியக் கடமைதான். நம் நாட்டில் இன்று நிலவும் சூழலில், தேசிய ஒருமைப்பாடு இன்றியமையாத தேவை. மக்களின் ஆதாயங்கள் முன்போதல்கள், வெற்றிகளை பாசிஸ-பிற்போக்குச் சக்திகள் இன்று பயமுறுத்த முனைகின்றன. இனப்பகை நிலவும் சூழலிலேதான் பாசிஸம் தலை தூக்கமுடியும் என்பது வரலாறு. பாசிஸ பயமுறுத்தலைத் தவிர்க்கவும், ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கவும் தேசிய ஒருமைப்பாடு எம்நாட்டில் இன்று அத்தியாவசியமான தேவையாக விளங்குகின்றது. இதனாலே தான், இத் தேசியத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கான முன்னோடி முயற்சிகளை இ. மு. எ. ச. மேற்கொண்டிருக்கின்றது.

தேசிய ஒருமைப்பாடு. இனங்களிடையே ஐக்கியம், மக்களின் நல்வாழ்வு முதலியன இ. மு. எ. ச. வின் திடீர்க்கோஷங்களோ - மற்றவர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கான அதிர்வெடி 'எட்டன்டு'களோ அல்ல. வகுப்பு வாதுக்குட்டையிலோ, குறுகிய பிர

தேசத் தொட்டிலிலோ வளர்ந்த ஸ்தாபனமல்ல இ. மு. எ. ச.; அது ஒரு தேசிய நிறுவனம். தேசிய ஒருமைப்பாடும் இன ஐக்கியமும் இ. மு. எ. ச.வின் இரத்தத்துடன் கலந்த உணர்வுகளே என்பதை, இலங்கையிலுள்ள சகல இன, மொழி சார்ந்த எழுத்தாளர்களும் அங்கத்துவம் பெறக் கூடிய வகையில், சங்கத்தின் சட்ட திட்டங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே அமைக்கப் பட்டிருப்பதைக் கொண்டும், சிங்கள-தமிழ் இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிந்து அவற்றைப் பொதுவான ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றுப்படுத்தி விடுவதைச் சங்கம் பொது நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதைக் கொண்டும் அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும், இ. மு. எ. ச. கடந்த காலங்களில் கொண்டாடிய இலக்கிய விழாக்கள், நடத்திய மாநாடுகள் முதலிய நிகழ்ச்சிகளில், தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், எம் நாட்டிலுள்ள மொழிகள், இனங்களைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்களை இ. மு. எ. ச. பங்குபற்ற வைத்தது. புதிய நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்வதற்காகவும், மறந்தவர்கள் மீண்டும் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

1954-இல் சங்கத்தின் சூழ்நடைப்பராயத்திலேயே, புதுயுகத்தின் பெருங் கவிஞன் சுப்பிரமணிய பாரதிக்கு இ. மு. எ. ச. மற்றும் இலக்கிய மன்றங்களின் அனுசரணையுடன், நாடெங்கும் விழா நடாத்தியது. அறுபதுக்கும் அதிகமான ஊர்களில் நடைபெற்ற பாரதி விழாக்களில், இ. மு. எ. ச. உறுப்பினர்களும், தமிழகத்தின் தலை சிறந்த கவிஞரும் பிரபல முற்போக்கு எழுத்தாளர், விமாசகருமாகிய திரு சிதம்பர ரகுநாதனும் பாரதியின் பெருமைகளைப் பிரசாரம் செய்தனர், தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்கின்ற

இடங்களில் மட்டுமன்றி, சிங்களவர் மத்திலும் பாரதியாரை அறிமுகப் படுத்துவதற்காகச் சில கூட்டங்களை இ. மு. எ. ச. ஏற்பாடு செய்தது. சாகிராக் கல் லூரியில் நடந்த பாரதி விழாவில் ஏராளமான சிங்கள எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் கலந்து கொண்டதோடு, பிரபல சிங்களப் பேச்சாளரும், தற்போது 'அத்த' என்ற சிங்கள நாளேட்டின் பிரதம ஆசிரியராய் இருப்பவருமாகிய திரு எச். ஜி. எஸ். ரத்னவீரமக்கள் கவிஞன் பாரதி பற்றி சிங்களத்தில் நிகழ்த்திய சிறப்புரையும் இடம் பெற்றது.

1957-இல் இ. மு. எ. ச. அதன் முதலாவது மகாநாட்டை, கொழும்பிலுள்ள ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மண்டபத்தில் நடாத்தியது. பப்ள நெருடா, பொற்றேகாட், அலக்ளிஸூர் கேவ் உட்பட சர்வதேசக் கவிஞர் பதின்மர் கலந்து கொண்ட அந்த வைபவத்தில் சிங்கள எழுத்தாளர் சங்கப் பிரதிநிகளையும் இ. மு. எ. ச. அழைத்து மகாநாட்டில் உரை நிகழ்த்த வைத்தது.

1962-இல் இ. மு. எ. ச. ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பொது மகாநாட்டை வரலாற்றில் முதலாவது தடவையாகக் கூட்டியது. ஈழத்து தமிழர்களுக்கு தனித்துவமான, மரபு வழியில் வளர்ந்துவரும் இலக்கிய பாரம்பரியம் ஒன்று உண்டு; அவ்வழியில் முன் சென்று ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என இ. மு. எ. ச. சில காலமாக வலியுறுத்தி வந்த கருத்து, தீவிரமாகப் பரவிச் செயலுருவம் பெறுவதற்கு, தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பொது மகாநாடு தூண்டு கோலாக அமைந்தது. தமிழ் எழுத்தாளர்களின் மகாநாட்டிலே தமிழ் அறிஞர்களை மட்டுமன்றி சிங்கள முஸ்லீம் அறிஞர்களையும் இ. மு. எ. ச. இலங்கை மாதாவின் சின்னம் பெரிக்கப்பட்ட கேடயங்களை வழங்கிப் பாராட்டியது. தமிழ் மூதறிஞர்களாகிய பண்டித மணிசி, கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்மணி ஆ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, மலையக மூத்த எழுத்தாளர் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோருடன் சிங்கள அறிஞரும், பெளத்த பிக்குவமான காலஞ் சென்ற வண தர்மரத்தின தேரோ அவர்களையும், இஸ்லாமிய இலக்கிய அறிஞர் வி. எம். சம் சதீன் அவர்களையும்

அம் மகாநாட்டிலே பாராட்டி அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவித்தது. மேலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் அம் மகாநாட்டை, சிங்களவர் ஒருவரைக் கொண்டே இ. மு. எ. ச. தொடக்கி வைத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. அப்போது ஆசிய-ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் பேரவையின் செயலாளர் நாயகமாகப் பணியாற்றிய திரு. ரத்தின தேசப் பிரிய சேனநாயக்கா அம் மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்தார். தமிழ் மொழிபேசுகின்ற எழுத்தாளர்களின் மாநாடாக, அம் மகாநாடு கூட்டப்பட்ட போதிலும் தேசிய ஒருமைப்பாடும், இனங்களின் ஐக்கியமும் பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையில் அம் மகாநாட்டை இ. மு. எ. ச. அமைத்திருந்தது.

அம் மகாநாடு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பல அவை தனிக் கட்டுரையாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. அம் மகாநாடு இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்வின் தாக்கத்தால் அதிர்ச்சியடைந்த அதுகாலவரை அறிஞர்களாக இலக்கியவான்களாகத் தம்மைக் கருதிக் கொண்டிருந்தவர்களும், நசிவு இலக்கிய உதிரிகளும், கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டு இ. மு. எ. ச. முன் வைத்த தேசிய இலக்கியக்கருத்துக்கு எதிராகவும், முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு எதிராகவும் கூக்குரலிடத் தொடங்கினர். இழிசனர் வழக்கு இலக்கியமாகாதே எனப் புலம்பினர். இப்பொழுமைக்காரப் போலிகளின் வாயை அடக்குவதற்கும் உண்மையான ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமரபை மக்களிடம் எடுத்துச் சென்று விளக்குவதற்கும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெரியார்களின் விழாக்களை இ. மு. எ. ச. ஏற்பாடு செய்தது.

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெரியார்களில் ஈடிணையற்றவராகத் திகழ்பவர் நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த, தமிழ்நின் தாய்ப்பூமி தந்த பண்டைப் பெரும் இலக்கிய ஏடுகளைப் புலக்கியும் திருத்தியும் வெளியிட்டு, தமிழிலக்கியத்தின் பொதுபரப்பைத் தமது அந்நிய ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் ஓர் ஆயுதமாக உபயோகித்த அதேவேளையில், ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்களை அவமதித்த சென்னை மாகாண செருக்கர்களை எதிர்த்துக் கடும் போர் தொடுத்தவர், அவர் அதன் மூலம் ஈழத்துக் இலக்கிய மரபும் தனித்துவம்

பெற்ற பாரம்பரியமும் இருக்கிறது என்பதை அறைந்து கூறி ஈழத்துத்தமிழிலக்கியத்தின் வெற்றிக்கொடியை உயரப் பீடித்தவர் நாவலர். அவர் பிரதேசமொழி, பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து, தமிழுக்காகவும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்காகவும் நடாத்திய போராட்டம், தமிழகத்தின் செருக்கையும் செல்வாக்கையும் எதிர்த்து யாழ்ப்பாணத்தமிழின் சிறப்புக்காகவும் நடத்திய போராட்டம் சரித்திரத்தின் தேவையாகவும் வரலாற்றின் இயக்க நியதியாகவும் இருந்த அதே வேளையில், தேசிய இலக்கியத்தின் ஈழத்து மரபின் அடிநாதமாகவும் அமைந்தது, என்பதையெல்லாம் இ. மு. எ. ச. மக்களிடம் விளக்கிக் கூறி, ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியத்தின் வழிகாட்டி நாவலரே என்பதையும் நிறுவி, வித்துவக்காய்ச்சலினால் பிதற்றியவர்களின் வாயையும் அடைத்தது.

நாவலர் பற்றிய பார்வையில் இ. மு. எ. ச. மேலும் ஒரு படி முன்னேறி, இன்னொரு கருத்தையும் முன் வைத்தது: நாவலர் பணிசைவம், தமிழ் என்ற குறுகிய வட்டத்துள் அடங்கியதன்று; அந்நீயகலாச்சார ஊடுருவலுக்கு எதிராக அவர் புரிந்த போராட்டங்களே பின்னர் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புஎண்ணம் இலங்கையிற் பரவுவதற்கு வித்தாகியது. அதனால் நாவலரே, இலங்கையின் விடுதலை இயக்க மூலவராவர் என்ற கருத்தை இ. மு. எ. ச. முன் வைத்தது. இ. மு. எ. ச. வின் பார்வை, தூரநோக்கியானதும் சரியானதும் என்பது - பின்னர் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளால் - 1968 இல் நாவலர் நினைவு பேரியக்கமாக மாறி அன்றைய சிலை நிறுவப்பட்டதைக் கொண்டும், 1971 இல் அரசு அவரைத் தேசிய விடுதலை இயக்க முன்னோடியாக அங்கீகரித்து முத்திரை வெளியிட்டதைக் கொண்டும் நிரூபணமாகியது.

நவாஸியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் சென்ற தலைமுறையைச் சேர்ந்த எங்கள் நாட்டு இனிய கவிஞர். "தங்கத்தாத்தா" என அன்போடு அழைக்கப்பட்டவர் அவரின் பெரும்பாலான கவிதைகளிலே தேசிய உணர்வு, ஒருமைப்பாட்டு எண்ணம் வீரவீரத்தின் உணர்வு. இக்காரணத்தால் அவரைத் தேசியக் கவிஞராக அறிமுகப்படுத்தி இ. மு. எ. ச. விழா எடுத்தது. யாழ்ப்பாணத்தின்

சிறப்பு நடைபெற்ற "தேசியக்கவி சோமசுந்தரப் புலவர்" விழாவில் புலவர் அவர்களின் கவிதைகளின் தேசிய பண்புகளை, சிங்கள-தமிழ் அறிஞரான பண்டித. தர்மரத்தினதேரோ அவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தார்.

எங்கள் தாயகம் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடியிற் சிக்கி அடிமைப்பட்டிருந்த வேளையில், புராதனமான எமது கலாசாரங்களை பிரதேசகலாசாரம் கருவறுக்க முனைந்திருந்த போது, அதனால் விளையக்கூடிய பேராபத்தை உணர்ந்து, அவ்வாபத்திலிருந்து சுதேச மொழிகளையும், கலாச்சாரத்தையும் காப்பதற்காக, சென்ற நூற்றாண்டில், முன்னோடியான முயற்சிகளை முன்று பெரியார்கள் புரிந்தனர். பெளத்தர்களிடத்தில் அநகாரிகதர்மபால, இந்துக்களிடத்தில் ஆறுமுகநாவலர், இஸ்லாமியர்களிடம் சித்திலெப்பை என்போர் பிரதேச கலாச்சார எதிர்ப்புப் போரில் முன்னணியில் நின்று போராடிய பெரியார்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றனர். தேசிய கண்ணோட்டமும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் கொண்ட இ. மு. எ. ச. 1963 இல் அக்கரைப்பற்றில் ஜனாப சித்தி லெப்பைக்குப் பெருவிழா எடுத்து அவர் ஆற்றிய பணிகளைத் தேசமக்கள் தெரிந்து கொள்ள வைத்ததுடன், தேசிய இயக்க முன்னோடிகளின் சித்தி லெப்பையும் ஒருவர் என்பதை முதன்முதலில் பிரகடனப்படுத்தியது.

இ. மு. எ. ச. வின் இரண்டாவது மகாநாடு 1963 மே 7, 8, ஆகிய நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் கலை இலக்கியப் பெருவிழாவாக நடந்தது. முதல் நாட்கலை நிகழ்ச்சிகள் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி பிறந்த ஊராகிய அல்வாய்க் கிராமத்தில், அவரின் நினைவுச் சின்னத்தை நிறுவி அஞ்சலி செலுத்தும் வைபவமாக இடம் பெற்றது. வட இலங்கையிலுள்ள பழந்தமிழ் ஊரில் நூறுவீதமும் இந்துக்களே வாழும் கிராமத்தில் நடைபெற்ற இவ்வைபவத்திலும், யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் அநேக சிங்கள, முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களை இ. மு. எ. ச. கலந்து கொள்ள வைத்தது மகாநாட்டில், பல சோஷலிச நாட்டு எழுத்தாளர் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும், உலக

சமாதான்சபை இலங்கைக் கிளைச் செயலாளர் லெனின் சமாதானப் பரிசாளர் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு மகாகவி தாகூருடன் சிறை மச்சன்றுவர் என்னும் சிறப்புணைப் பெற்றிருந்த நவயுக என்ற சிங்களப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரான காலஞ் சென்ற வண உட்கிந்தவல சரணஸ்வரத்தேரோ அவர்களும் கலந்து கொண்டு உரை நிகழ்த்தினர். இ. மு. எ. ச. ஏற்பாடு செய்த இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் இன ஐக்கியத்தையும் பிரதிபலிப்பனவாகவே அமைந்து வந்திருக்கின்றன.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான எண்ணம் நாட்டின் ஒரு பகுதியிலோ, ஒரு சாரார் இடத்திலோ மட்டும் ஏற்பட்டு விட்டால் போதாது. தேசிய ஒருமைப்பாடு முழுமை பெறுவதற்கு தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வு தேசநதமுனியதாகப் பெருக்கெடுத்து சகல இன, மத, மக்களினதும் இதயங்களில் ஆழமாகப்பதிய வேண்டும். இதற்கான முயற்சியை குறுகலான ஒற்றையடிப்பாதை ஊடாகச் செய்து முடிக்க முடியாது. தனி ஒரு குழுவினரோ, இனத்தினரோ, சங்கமோ மட்டும் முனைந்து நின்று ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தி விடவும் இயலாது. இந்த உண்மையை இ. மு. எ. ச. நன்குணர்ந்திருந்த போதிலும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக முன்னோடியான முயற்சிகளைச் செய்வதற்கும், தான் நடாத்தும் நிகழ்ச்சிகளைத் தேசிய ஒருமைப்பாடு பிரதி பலிக்கக்கூடிய வகையில் அமைப்பதற்கும் தயங்கியதில்லை என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளால் அறிய முடியும்.

குறுக்கு வழியில் அரசியல் லாபம் பெறுவதற்காக, குறுகிய பேதங்களைப் பெரிதாக்கி வகுப்புவாதம் வளர்க்க முற்படும் சக்திகள் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான இ. மு. எ. ச. வின் முயற்சிகளைச் சிம்ம சொற்பன்மாகக் கருதி அவற்றை எதிர்த்து வசைப்போர் புரிந்துகொண்டே வந்துள்ளனர். இந்த எதிர்ப்புகளுக்கு இ. மு. எ. ச. துணிகரமாக முகம் கொடுத்துப்போரிட்டிருக்கின்றது. எந்நூபத்தில், எங்கிருந்து வகுப்புவாதம் தலைபெடுத்த போதும் அதை நிர்ந்தாட்சணியமாக எதிர்த்துப் போராட இ. மு. எ. ச. தயங்கி

யதேயில்லை. அதனால், இ. மு. எ. ச. வுக்கும் அதன் உறுப்பினர்கட்கும், வடபகுதி வகுப்பு வாதிகளிடமிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற ஏச்சுகள், திட்டுகளினது அளவு, அவ்வகுப்புவாதிகளின் மாற்று அரசியற் சக்திகளுக்குக் கூட கிடைத்திருக்குமோ என்பது சந்தேகமே! இன்றும் அவர்களுடைய ஏடும் மேடைகளும் பிரதானமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது முற்போக்கு எழுத்தாளர்களைச்சாடுவதற்காகவே என்பது கண்கூடு.

தமிழ்ப்பகுதி வகுப்பு வாதிகளின் போக்கை வன்மையாகக் கண்டித்து வருவதைப் போலவே இ. மு. எ. ச. சிங்கள வகுப்பு வாதிகளையும் எதிர்த்து ஆக்ரோஷமாகப் போராடியிருக்கின்றது பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த வகுப்பு வாதிகளை அவர்களின் கோட்டையிலேயே எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி வாகை சூடிய சம்பவம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான இலட்சியத்தை நோக்கிச் செல்லும் இ. மு. எ. ச. வின் வழியில் மேலும் ஒருமைற் கல்லாகும்.

1963 செப்டம்பர் மாதம் 22 ஆந் திகதி இலங்கை சாகித்திய வாரத்தையொட்டி, கண்டி புஷ்பதான மகளிர் மகாவித்தியாலய மண்டபத்தில் "மகாநூலர் தருணகவி சமாய்ய" என்னும் முற்போக்கு நாட்டமுள்ள சிங்கள இளம் கவிஞர்களைக் கொண்ட சங்கம், சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர் கருத்தரங்கொன்றினை ஏற்பாடு செய்தது. இ. மு. எ. ச. வின் அனுசரணையுடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கூட்டம் என்பதால், தமிழ் எழுத்தாளர்கள் 40 பேருக்கு மேல் அங்கு சமூகமளித்திருந்தனர். சிங்கள எழுத்தாளர்கள் தொகை, பல பௌத்த பிக்கர்கள் உட்பட இருநூறுக்கு மேலிருக்கும். கவிஞர்சங்கச் செயலாளர் திரு ஆரியவன்சபதிராஜா வரவேற்புரை கூறுகையில் இவ்வொற்றுமையை வலியுறுத்தியார். தமிழ் எழுத்தாளர் பலர் அங்கு சமூகமளித்திருப்பதற்குமகிழ்ச்சிதெரிவித்தும் பேசினார். அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இருமொழிகளிலும் நடைபெறும் என அவர் அறிவித்தபோது கூட்டத்தில் யாரும் எதிர்பார்க்காத திடீர்ச் சலசலப்பு ஏற்பட்டது.

சிங்கள மக்களின் புனித நகரில் தமிழ் மன்னர்க்கு என்ன வேலை?''
 'தமிழில் கூட்டம் நடைபெறக்கூடாது. சிங்களத்தில் மட்டுமே கூட்டம் நடைபெற வேண்டும்.'

முன் வரிசையிலிருந்த பெளத்தகுருமா
ரின் ஆக்ரோஷமான கண்டனங்கள் ஆரிய
சிங்கள உடையிலிருந்தோர்களின் ஆட்சே
பக் கூக்குரல்கள்!

தமிழர்களின் முதுகுத் தோலிலே சப்
பாத்துத் தைத்துப் போடப் போவதாகச்
சூளுரைத்து அரசியல் நடத்தி வந்த
கே. எம். பி. ராஜரத்தினவின் குரல் அவர்
களின் கோரிக்கையில் எதிரொலித்தது.
தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் சேர்த்து அப்ப
டிக்கூட்டம் நடாத்த வேண்டாமென அந்தக்
கூட்டத்தின் அமைப்பாளர்கள் முன்னரே
எச்சரிக்கப்பட்டனராம். அதையும் மீறிக்
கூட்டம் நடாத்தப் பட்டதால், அதைக்
குழப்பிக்க கலைப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டி
ருந்த கே. எம். பி. யின் கையாட்கள், கூட்ட
ஆரம்பத்திலேயே சன்னதம் கொண்டு விட்
டனர். மேடையிலிருந்த பழம் பெரும் சிங்
கள எழுத்தாளர்களாகிய பேராசிரியர்
ஹெட்டியாராய்ச்சி மகாகவி அல்விஸ்
பெரேரா, கவிஞர் ரி. பி. தென்னக்கூன்,
திருவில் குணசேகரா முதலியோர் எத்தனை
யோ காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லியும்
அவர்களின் சன்னதம் தணியவில்லை.

“தமிழர்கள் இங்கிருந்து வெளியேறினா
ல்தான் இந்தக் கூட்டத்தை நடத்த
விடுவோம்”

அவர்களின் கூச்சலில் கண்டிப்பும் சன்
டித்தனமும் கலந்திருந்தன:

அடுத்தது என்ன? - தமிழ் எழுத்தாளர்
களின் கண்கள் பொதுச் செயலாளரை
மொசய்த்தன. திரு பிரேம்ஜி தமக்கு அருகிலி
ருந்த தலைமைக்குழு உறுப்பினர்களுடன்
இரண்டொரு நிமிஷங்களில் எதையோ
கலந்து கொண்ட பின் திடீரென எழுந்து
மேடையை நோக்கிச் சென்றார்.

“இங்கு வந்திருக்கின்ற தமிழ் எழுத்தா
ளர்களை யொட்டிப் பிரச்சினை யெழுந்திருப்
பதால், அவர்கள் சார்பில் சில வார்த்தை
கள் பேச அனுமதி தாருங்கள் நான் தமிழ்
எழுத்தாளன் என்பதால் எனது தாய்மொழி
யாகிய தமிழிற் பேசுவதுதான் முறையென்ற
போதிலும், இங்குள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்
ளக்கூடிய பாஷையிலேயே பேச விருப்புகின்
றேன்” ‘மைக்’ முன்னால் நின்ற திரு பிரேம்
ஜி, தட்டுத்தடங்கலின்றி கம்பீரமாக சிங்க
ளத்தில் தமது பேச்சை ஆரம்பித்ததும்
கூட்டத்தில் ஒரே அமைதி.

இ. மு. எ. ச. வின் வரலாறு நேக்கங்
கள், சாதனைகள் இவற்றை யெல்லாம் ஒன்
றன்பின் ஒன்றாக அடுக்கிக் கொண்டு வந்த
அவரின் பேச்சில், வகுப்பு வாதிகளுக்கெதி
ராகப் பொறிபறக்கத் துவங்கி விட்டது.

“..... மொழி என்பது கருத்துக்களை
வெளியிடும் ஒரு கருவியே தவிர, வெறும்
போதைப் பொருளல்ல. அதனால் மொழி
அபிமானம் வெறியாக மாறக்கூடாது.

“... ஒரு மொழியைத் துவேஷிப்ப
தன் மூலம் மற்ற மொழி வளர்ந்துவிட
முடியாது. இந்த நாட்டில் தமிழை ஒடுக்கு
வதின் மூலம் சிங்களம் சிறப்பை எய்திவிட
இயலாது.

“..... தமிழ் பேசுவோரும் சிங்களம்
பேசுவோரும் இலங்கை நாட்டு மக்களே —
காலாதி காலமாக வாழ்ந்து வரும் சகோத
ரர்கள் அவர்கள். இருபகுதி மக்களின் ஐக்கி
யத்தின் மூலமே எம் அன்னை நாட்டை முன்
னேற்ற முடியும்.

“..... வகுப்பு வாதமும் இனபேதமும்
சீர்குலைவுக்கே வழிவகுக்கும். அன்னை பூமி
சின்னாபின்னப்பட்டுச் சிதைவதை, தேசபக்
தன் எவனும் சிக்கமுடியாது. அதனால்
வகுப்பு வாதம் வடக்கிலிருந்து வந்தாலும்
சரி, தெற்கிலிருந்து வந்தாலும் சரி, அதை
எதிர்த்துப் போராடுவது உண்மையான
தேசபக்தர்களினதும், முற்போக்கு வாதிகளி
னதும் கடமை. ஆயிரம் எதிர்ப்புகள் வந்த
போதிலும் அந்தக் கடமையைச் செய்ய
இ. மு. எ. ச. தயங்கவே மாட்டாது.

“... சிங்களம் பேசுவோர்களும் தமிழ்
பேசுவோர்களும் தத்தமது தாய்மொழியை
நேசிப்பதும், அபிமானம் பாராட்டுவதும்
எவராலும் அபகரித்துவிட முடியாத பிறப்
புரிமை.”

திரு. பிரேம்ஜியின் தர்மாவேச முழக்
கம், அக் கருத்தரங்கில் குழுமியிருந்தவர்க
ளின் இதயத்தை தொட்டு விட்டது! ஒரு
மணித்தியாலத்துக்கும் அதிகமாக அவர்
கூறிய கருத்துக்களை அமைதியாகச் செவி
மடுத்துக் கொண்டிருந்த சபையினர், உரை
முடிந்ததும், அவர் கருத்துக்களை அங்கேரித்
துக் கரவொலி எழுப்பினர்.

சுயநல அரசியல் வாதிகளின் தூண்டுத
லால் தவறான வழியில் இட்டுச் செல்லப்படு
வோர், நிதான புத்தியுடன் சிந்திக்கத்
துவங்கும் பொழுது நியாயத்தை உணர்ந்து
நேர்மையுடன் நடந்து கொள்வதற்கு முன்

வருவர் என்பதற்கு அந்த நிகழ்ச்சி நல்ல ஒரு சான்று, சிங்கள தமிழ் இலங்களின் ஐக்கியத்தை வலியுறுத்தி அக்கூட்டத்திலே தீர்மானமொன்றும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டு தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர்களாற் கூட்டாகக் கைச்சாத்திடப்பட்டுப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

தேசம் முழுவதிலும் பொது நன்மையைக் கருத்திற் கொள்ளாது, வகுப்புவாதத்தை மூலதனமாக வைத்துப் பிழைப்பு நடத்திய அரசியல் வாதிகளின் மாயையிற் சிக்கியிருந்த அந்தச் சிங்கள எழுத்தாளர்களிடம் சிந்தனைத் தெளிவு காரணமாக அன்று ஏற்பட்ட மனமாற்றம் இ. மு. எ. ச. வின் உறுதிபான இன ஒற்றுமைக் கொள்கைக்கும் சந்தர்ப்பவாதத்துக்குத் தலைவணங்கி விடாத துணிவுக்கும் கிடைத்த வெற்றியாகும். இந்த வெற்றி ஏற்படுத்திய நம்பிக்கையின் மீது, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வித்திடப்பட்டதுதான் இன்று வளர்ந்த தெழுந்துள்ள இ. மு. எ. ச. வின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டுத் திட்டம்.

கண்டியில் நடைபெற்ற அக்கூட்டம், இலங்கை இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு திசை திருப்பமும் ஆகும். புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பணியில் சகல இனங்களையும் சார்ந்த சாதாரண மக்களின் ஐக்கியமும் ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும் என்ற உண்மை சிங்கள எழுத்தாளர்களாலும் உணரப்பட்டு, இன ஐக்கியத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் பிரகடனப்பட்டதையடுத்து, சிங்கள - தமிழ் இலக்கியப் பரிவர்த்தனைக்கான முயற்சிகள் தலையெடுத்தன. இன ஐக்கியத்தை வலியுறுத்தக்கூடிய இலக்கிய சிருஷ்டிகளைப் படைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் எழுத்தாளர்களிடம் ஏற்பட்டது.

நாட்டு மக்களிடத்தில் ஐக்கியத்தையும் ஓர் இனத்தை மற்ற இனம் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நல்லின்பத்தையும் அதன் அடியாக ஏற்படக்கூடிய சௌஜன்ய உறவையும் வளர்ப்பதில், இலக்கியப் பரிவர்த்தனை உன்னதமான பங்கை வகிக்கின்றது. இலக்கியப் பரிவர்த்தனை ஒரு வழிப்பாதையன்று. தமிழ் இலக்கியங்கள் சிங்களத்திலும், சிங்கள இலக்கியங்கள் தமிழிலும் மொழி பெயர்க்கப்படவேண்டும் என்பதும், தமிழ் - சிங்கள மொழி எழுத்தாளர்களிடம் சிநேகபூர்வமான உறவுகள் பேணப்பட வேண்டுமென்பதும் இ. மு. எ. ச. வின் கருத்து. அந்நிலைக்காரணங்களாலும், நாட்டில் நிலவிய அரசியற் சூழ்நிலையாலும், இ. மு. எ. ச. சிலகாலம் தவிரமாகச் செயலாற்ற முடியாத நிலையெற்பட்டிருந்த வேளையிலும், இ. மு. எ. ச. வின் இலக்கியங்களாலும் அது

படுத்திய விழிப்புணர்ச்சியினாலும் கவரப்பட்டவர்கள், இந்த நோக்கங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். பல சிங்களக் கதைகள் தமிழில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின. சிங்கள எழுத்தாளர் பலர் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டனர். இப்பணிகளில் இ. மு. எ. ச. வைச்சேர்ந்த திரு. டொமினிக் ஜீவா தமது 'மல்லிகை' மூலம் செய்த பணி பெருமையுடன் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. முது பெரும் சிங்கள எழுத்தாளர் திரு. மாட்டின் விக்கிரமசிங்க அவர்களைப் பற்றி 'மல்லிகை' மலர் ஒன்றையே வெளியிட்டு அவரைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது, மொழி பெயர்ப்புகள் பத்திரிகை அறிமுகங்கள் மூலம் மட்டுமல்லாமல், சிங்கள எழுத்தாளர் சிலரையாழிப்பாணத்துக்கு அழைத்து மக்களுக்கு நேரிடையாகவும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

இலக்கியப் பரிவர்த்தனை முயற்சியில், தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு ஈடாக சிங்கள எழுத்தாளர்கள் ஈடுபடவில்லை என்பது உண்மையென்ற போதிலும், டொமினிக் ஜீவா, வரதர், இலங்கையர்கோன் முதலியோரின் சில சிறு கதைகள் சிங்கள மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுச் சிங்களப் பத்திரிகைகளிற் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதும், கொழும்பு, இரத்தினபுரி முதலிய ஊர்களில் நடைபெற்ற சிங்கள எழுத்தாளர் மகாநாடுகளுக்கும் கூட்டங்களுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் உரையாற்ற அழைக்கப்பட்டிருப்பதும், இலக்கியப் பரிவர்த்தனைக்கான எண்ணம், சிங்கள எழுத்தாளர்களிடமும் முனைவிட்டிருக்கின்ற தென்பதை உணர்த்துகின்றன.

தேசிய ஒருமைப்பாடென்ற உயர்ந்த இலக்கியத்திற்காக அயராது போராடிவந்துள்ள இ. மு. எ. ச., இன்று வாலிப மிடுக்குடன், வைரமான தெஞ்சுறுதியுடன், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக, தேசவியாபிதமான மகாநாட்டைக் கூட்டுகின்றது சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லிம் சிந்தனைச் சிற்பிகள். இலக்கியப் பிரம்மாக்கள் ஒருங்கு கூடும் சரித்திரப்பிரதித்தி பெறப்போகும் இம் மகாநாட்டில், இலங்கை மாதாவின் சுபிட்சமான எதிர்காலத்துக்கு அத்தியாவசிய தேவையான தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களையும், திட்டவட்டமான வழிவகைகளையும் முன் வைக்க உள்ள இ. மு. எ. ச. இந்நிட்டங்களுக்குச் சகல எழுத்தாளர்களினதும் ஆனநாயக சங்கங்களினதும் ஆதரவைப் பெறுவதில் வெற்றிகண்டு வருவது இலக்கிய உலகம்

With the best Compliments of

CHATHAM HOUSE

150, Ward Place,

Colombo-7

*With the Best Compliments
of*

HYDERALLY & CO.,

Distributors for Robbialac Paints & Lankalac Paints

111, Bankshall Street,

Colombo-11

Phone: 22439

With Best Compliments from:

VIJAYA INDUSTRY

201, Grand Pass Road,

COLOMBO-14

Phone: 20027

தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான

எழுத்தாளர் மாநாட்டுக்கு

எமது வாழ்த்துக்கள்!

உ

டு

ப்

பி

ஸொ ட் ஜ்

53, 55 செட்டியார் தெரு

கொழும்பு - 11

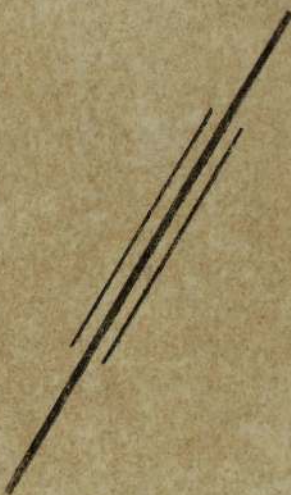
தொலைபேசி: 25745

தலைநகரின்

தலைசிறந்த

சைவ உணவுச்சாலை

With Best Compliments

RUBY CYCLE INDUSTRIES

166, Prince Street,

Colombo-11

Phone: 25571

With Best Compliments from

SYDNEY

Footwear for the Family

University of Jaffna

31651

Library

SYDNEY STORES

109, Main Street,

Pettah,

Colombo-11

Phone: 21949

With Best Compliments of

Jayes Combines

Producers of

SHEELA

—the great Sinhala Film

Await next production

Jayes Combines
FILM PRODUCERS

30, Reclamation Road
Colombo 11

Phone: 31307

“GREENLANDS”

**is
unique
for
Purity
Taste
&
Quality
in
Vegetarian Menu**

Visit

Greenlands Hotel Limited

**3 A SHRUBBERY GARDENS
COLOMBO 4**

Phone: **81986, 85598**

Grams: **“GREENLANDS”**

THE ONLY VEGETARIAN HOTEL

Approved by the **CEYLON TOURIST BOARD**